

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่ง
ประสบการณ์ภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม จังหวัดนครปฐม

โดย

นางสาวสุภาพร ตาตะ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่ง
ประสบการณ์ภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม
จังหวัดนครปฐม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

DEVELOPMENT OF READING AND WRITING COMMUNICATION EXERCISES
USING THE CONCENTRATED LANGUAGE ENCOUNTER INSTRUCTION FOR
MATTAYOMSUKSA - FIVE STUDENTS OF PRONGMADUAWITTAYAKHOM
SCHOOL, NAKHON PATHOM

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)
Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2017
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

56254324 : การสอนภาษาอังกฤษ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : การพัฒนาแบบฝึกทักษะฯ, การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา, ทักษะการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร

นางสาว สุภาพร ตาตะ: การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธี
สอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม จังหวัดนครปฐม
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : อาจารย์ ดร. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน - เขียน
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารด้าน
การอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
ให้ได้ตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะอ่าน - เขียนเพื่อการ
สื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน
โพรงมะเดื่อวิทยาคม ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่ง
ประสบการณ์ภาษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม ใน
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 30 คน ที่ได้จากการเลือกโดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
จำนวน 8 บทเรียน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลัง
การทดลอง และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อ
การสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่สร้างขึ้น การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ T - test แบบจับคู่เพื่อ
เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลัง
การเรียนโดยใช้แบบฝึกฯที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการหาค่าระดับความคิดเห็นของ
นักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะฯ

ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่ง
ประสบการณ์ภาษามีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.05/75.80 ซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 2) ความสามารถ
ในการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะฯอย่างมี
นัยสำคัญที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

56254324 : Major (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Keyword : development of using English for communication exercise, English reading - writing for communication skills, Concentrated Language Encounter Instruction (CLE)

MISS SUPAPORN TATA : DEVELOPMENT OF READING AND WRITING COMMUNICATION EXERCISES USING THE CONCENTRATED LANGUAGE ENCOUNTER INSTRUCTION FOR MATTAYOMSUKSA - FIVE STUDENTS OF PRONGMADUAWITTAYAKHOM SCHOOL, NAKHON PATHOM THESIS ADVISOR : SUNEETA KOSITCHAVAT, Ph.D.

The purpose of this research were 1) to construct and test the efficiency of English reading - writing for communication using the Concentrated Language Encounter Instruction materials for Mattayomsuksa Five students of Prongmaduawittayakhom School, Muang, Nakornpathom province; 2) to compare students' English reading - writing abilities before and after using the English reading - writing for communication materials; 3) to study students' opinions toward the materials.

The sample consisted of simple randomly sampling 30 eleventh grade students of Prongmaduawittayakhom School, Muang, Nakornpathom during the acedemic year 2017. The instruments used for this experiment were 8 units of English reading - writing for communication using Concentrated Language Encounter Instruction for Mattayomsuksa Five students, English reading - writing for communication achievement test, and a questionnaire asking the subject opinions on the constructed materials were used for data collection. The paired - sample t - test was used for data analysis in order to assess the students' English reading - writing for communication abilities before and after using the constructed materials. in addition, the mean and standardd deviation of the questionnaire scores were used to evaluate the students' opinions toward the constucted materials.

The finding were as follows: 1) The effectiveness of the material was 75.05/75.80 percent. This means that the efficiency of the newly constucted English reading - writing for communication using Constructed Language Encounter Instruction material was at the acceptable level. 2) The tudents' English reading - writing for communication abilities after using the constructed materials scored significantly higher than that before using the constructed materials ($p < .05$) 3) The students' opinions toward the constructed materials were highly positive.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์จากอาจารย์ ดร.สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บำรุง โตรัตน์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม ที่กรุณาให้ความรู้ ดูแลด้วยความใส่ใจยิ่ง รวมทั้งให้คำแนะนำเป็นที่ปรึกษาและช่วยปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณอาจารย์ ดร.ภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล ประธานกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสงี่ยม โตรัตน์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำปรึกษาและแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องในการวิจัยเพื่อความถูกต้องและสมบูรณ์

ขอขอบคุณคุณครูไพโรจน์ ลำตาตระกูล คุณครูยุภา ศรีโพธิ์ และคุณครูพินิตา สมัยคมสันต์ ที่ให้คำแนะนำตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ รวมถึง Mr.Daniel Joseph Terblannche ที่ให้ความกรุณาตรวจแก้ไขความถูกต้องของภาษาที่ใช้ในเครื่องมือการวิจัยเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณผู้อำนวยการสถานศึกษา คณะครู และนักเรียนโรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคมที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณคุณพ่อจรัญและคุณแม่เทียม ตาตะ ที่คอยให้กำลังใจ เข้าใจ และเป็นแรงผลักดันในการทำวิจัยครั้งนี้เสมอมา รวมทั้งเพื่อนร่วมงาน พี่น้องและเพื่อนในสาขาการสอนภาษาอังกฤษทุกท่านที่แบ่งปันความรู้ เป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือด้วยดีตลอดมา จนทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตเวทิตาแด่บุพการี บุรพคณาจารย์ สถาบันที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และผู้มีพระคุณทุกท่าน

สุภาพร ตาตะ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	11
ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย.....	11
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	21
ปัญหาของการวิจัย.....	22
สมมติฐานการวิจัย.....	22
ขอบเขตการวิจัย.....	22
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	22
2. ตัวแปรที่ศึกษา.....	23
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย.....	23
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	23
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	24
ประโยชน์ที่จะได้รับ.....	25
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	27
1. ความสามารถในการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	29
1.1 ความสามารถในการอ่านเพื่อการสื่อสาร.....	29
1.2 ความสามารถในการเขียนเพื่อการสื่อสาร.....	43

1.3	สาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน – เขียน ตามหลักสูตร	49
1.3.1	สาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษตามแนวหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	49
1.3.2	สาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิง ทางภาษาของสหภาพยุโรปหรือ Common European Framework of Reference for Language : CEFR	52
1.3.3	จุดประสงค์สำหรับใช้ในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา.....	56
1.4	หัวข้อ (Topics) สำหรับการสอนอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากการ วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและเอกสารอ้างอิง CEFR.....	56
2.	การสอนทักษะการอ่าน – เขียนเพื่อการสื่อสาร	59
2.1	ความหมายของการสอนทักษะการอ่าน – เขียนเพื่อการสื่อสาร.....	60
2.2	กิจกรรมการสอนอ่าน – เขียนเพื่อการสื่อสาร.....	62
2.3	วิธีการสอนอ่าน – เขียนเพื่อการสื่อสาร	65
2.4	ขั้นตอนการสอนอ่าน – เขียน.....	70
2.5	การวัดและการประเมินผลความสามารถในการอ่าน – เขียน.....	71
3.	การวิเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา.....	75
3.1	ความหมายของการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE)	75
3.2	หลักการและแนวทฤษฎีแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา	76
3.3	รูปแบบและขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา.....	78
4.	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	81
4.1	ความหมายของแบบฝึกทักษะ	81
4.2	หลักการพัฒนาแบบฝึกทักษะ.....	82
4.3	ข้อควรคำนึงในการพัฒนาแบบฝึก.....	84
8.4	รูปแบบของแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	86

4.5 การประเมินแบบฝึก	88
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	90
5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	90
5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา	94
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	98
2. ตัวแปรที่ศึกษา	98
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย	99
4. รูปแบบการทดลอง	99
5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	99
6. การสร้างและพัฒนาคุณภาพของเครื่องมือ	100
7. การเก็บรวบรวมข้อมูล	143
8. การวิเคราะห์ข้อมูล	144
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	146
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	146
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	151
สรุปผลการวิจัย	151
การอภิปรายผล	152
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้	155
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	156
รายการอ้างอิง	158
ประวัติผู้เขียน	234

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	แสดงการจำแนกทักษะในการอ่านเพื่อความเข้าใจตามแนวคิดของ John and others (1980), John, Luis and James (1982), Martha and others (1982), และ (Torut, 2010a). 35
ตารางที่ 2	แสดงรูปแบบของบทอ่านตามประเภทการแบ่งของ Hammond (1992)..... 41
ตารางที่ 3	แสดงการสรุปรูปแบบของบทอ่านที่ใช้ในการวิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา 42
ตารางที่ 4	แสดงการวิเคราะห์หัวข้อสำหรับการสอนการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE)..... 58
ตารางที่ 5	แสดงการวิเคราะห์รูปแบบการสอนทักษะการอ่าน – เขียนเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม 80
ตารางที่ 6	แสดงรูปแบบของบทอ่านที่ใช้สำหรับการวิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) 103
ตารางที่ 7	แสดงการกำหนดเนื้อหาในแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Table of Unit Specifications) 108
ตารางที่ 8	แสดงการกำหนดเนื้อหาแบบทดสอบการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Table of Test Specifications)..... 135
ตารางที่ 9	คะแนนเฉลี่ย \bar{X} ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (%) ของคะแนนและจัดอันดับคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบท้ายบทของแบบฝึกการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษรายบทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 147
ตารางที่ 10	เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา..... 148

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

1.1 ภูมิหลังการศึกษา

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษตามกำหนดของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) รวมถึงการเตรียมพร้อมเพื่อเข้าสู่การเป็นประเทศสมาชิกในสมาคมอาเซียนของประเทศไทยจึงทำให้ทุกโรงเรียนเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก และเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศซึ่งรับรู้ภาษาอังกฤษมีประโยชน์และเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกับนานาประเทศ ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่สำคัญที่สุดที่คนทั่วโลกใช้ในการสื่อสาร ด้วยเหตุนี้การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศจึงถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนของหลายประเทศทั่วโลก (วไลพรธณ ปิงพิพัฒน์ตระกูล, 2552) สอดคล้องกันกับ Taylor (1990) กล่าวว่า หลายพื้นที่ทั่วโลกมีการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อเปิดโอกาสในการประกอบอาชีพ ศึกษาต่อ หรือโอกาสเฉพาะอื่นๆ ฉะนั้นการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษย่อมมีความสำคัญมากต่อการดำรงชีพในยุคแห่งการสื่อสารนี้ ด้วยเหตุนี้หลักสูตรภาษาอังกฤษจึงมีการเปลี่ยนแปลงในด้านวัตถุประสงค์การเรียนการสอนไปจากแนวการสอนเดิมที่เน้นรูปแบบและหลักไวยากรณ์ที่ถูกต้อง ซึ่งมีการค้นพบว่าผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ที่เรียนมาในโรงเรียนไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ก่อให้เกิดการสูญเปล่าทางการเรียนการสอน จึงได้มีการเปลี่ยนแปลงจุดประสงค์การเรียนภาษาอังกฤษเสียใหม่ มาเป็นการเรียนภาษาที่เน้นความสามารถทางการสื่อสารเพื่อสามารถนำความรู้ที่เรียนไปใช้ปฏิบัติได้ในชีวิตจริง

ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น ทักษะหนึ่งที่ต้องจำเป็นและมีความสำคัญในยุคข้อมูลข่าวสาร คือ ทักษะการอ่าน เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองจากสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่อเทคโนโลยี เช่น อินเทอร์เน็ต การที่จะสามารถรับสารจากแหล่งสื่อสารเหล่านี้ได้ต้องอาศัยทักษะการอ่านทั้งสิ้น ดังที่ วิสาข์ จิตวิวัฒน์ (2543) กล่าวว่า การอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากในยุคของข้อมูลข่าวสาร ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษย่อมมีโอกาสในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ ได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง ดังนั้น การอ่านจึงเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เพื่อนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับ สุมิตรรา อังวัฒนกุล (2537) ยังได้กล่าวไว้ว่า การอ่านเพื่อการสื่อสารเป็นการอ่านเพื่อวัตถุประสงค์ใดวัตถุประสงค์หนึ่งทีนอกเหนือไปจากการอ่านเพื่อศึกษาตัวภาษา เพราะในชีวิตจริงการอ่านสิ่งต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์

ป้ายประกาศ โฆษณา หรือแม้แต่นวนิยาย ผู้อ่านไม่ได้สนใจที่ตัวภาษาแต่สนใจที่สาระที่ได้รับ หลังจากนั้นก็น่าจะเป็นการแสดงออกต่อสิ่งที่อ่านในรูปแบบต่างๆ เช่น เมื่ออ่านพบประกาศสมัครงาน ก็อาจจะเขียนจดหมายไปสมัคร หรือการเล่าเรื่องราวของนวนิยายที่ได้อ่าน กล่าวได้ว่าจุดมุ่งหมายในการอ่านเป็นส่วนสำคัญสำหรับการอ่านเพื่อการสื่อสาร ดังนั้น สรุศักดิ์ กาญจนการุณ (2531) จึงสนับสนุนว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ควรได้รับการส่งเสริมเป็นอย่างมาก เพราะเป็นทักษะที่คงอยู่ในตัวผู้เรียนได้นานที่สุด และใช้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพราะเป็นทักษะที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเองตลอดเวลา และการอ่านยังเป็นทักษะที่ต้องใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน ทั้งในการศึกษา การทำงาน เพราะการอ่านทำให้ชีวิตเกิดการพัฒนา สอดคล้องกับ Goodman และ Neil (1986) กล่าวว่า การอ่านเป็นการช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาสมองและความคิด เพราะการอ่านเป็นกระบวนการในการหาความหมายและการทำความเข้าใจกับบทอ่าน เป็นกระบวนการที่ต้องคิดอยู่ตลอดเวลา

นอกจากทักษะการอ่านแล้ว ทักษะที่จำเป็นและสำคัญอีกทักษะหนึ่งคือ ทักษะการเขียน ดังที่ Paulston และ Bruder (1976) กล่าวว่า เพราะทักษะการเขียนเป็นทักษะที่จำเป็นในการศึกษาที่สูงขึ้น ซึ่งผู้เรียนจะต้องฝึกฝนเพื่อใช้ประโยชน์ในการจัดบันทึก หรือเขียนรายงานต่างๆ ซึ่งต้องเป็นสิ่งที่ต้องนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันตลอดจนการประกอบอาชีพ อันเป็นเป้าหมายของการพัฒนาทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร สอดคล้องกับ สุมิตร อังวัฒนกุล (2537) กล่าวว่า การฝึกทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารจะเป็นการเขียนในระดับสูงกว่าการเขียนประโยค แต่เป็นการเขียนถ้อยคำและสำนวนของประโยคที่เป็นที่ยอมรับ และเรียบเรียงประโยคให้เหมาะสมและสามารถสื่อความหมายได้ เนื่องจากผู้เรียนต้องใช้ทักษะการเขียนควบคู่ไปกับการฝึกฟังจากคำบรรยายหรือเขียนย่อข้อมูลต่างๆจากการอ่าน การศึกษาวิชาต่างๆเพื่อความเข้าใจ ดังนั้นทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์กับทักษะเขียน ดังที่มีผู้กล่าวไว้ว่า ผู้ที่อ่านได้ดี ย่อมจะเป็นผู้ที่เขียนได้ดี เพราะประสบการณ์ในการตีความและได้ข้อมูลจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษรมากเพียงพอ ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญ ทักษะการเขียนจึงควรนำมาพัฒนาควบคู่กับทักษะการอ่าน เพราะการได้มองเห็นข้อความประโยคด้วยการเขียนของตนเองย่อมช่วยให้จำได้ดีกว่าการอ่านผ่านตาเพียงอย่างเดียว และถ้าผู้อ่านได้รับประสบการณ์ในการอ่านอย่างถูกต้องเหมาะสมควบคู่กับการฝึกเขียน (เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ, 2533) นอกจากนั้น ยังพบอีกว่าทักษะการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กันในทางบวก เพราะคุณภาพของงานเขียนมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ในการอ่านของผู้เรียน คือคนที่มีความสามารถในการอ่านดีก็สามารถเขียนได้ดีด้วย ฉะนั้นการให้ข้อมูลทางภาษาด้วยการอ่านจะมีผลต่อการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนทั้งด้านการอ่านและการเขียน เช่นเดียวกับการให้ข้อมูลทางด้านทักษะการเขียนจะมีผลต่อการพัฒนาความสามารถของผู้เรียน ทั้งด้านการอ่านและการเขียน (Stotsky, 1983)

จากความสำคัญของทักษะด้านการอ่าน และการเขียน สรุปได้ว่าเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสารเช่นเดียวกับการฝึกทักษะด้านการฟังและการพูด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ทักษะด้านการอ่านเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนในระดับสูง เช่น นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยทำการศึกษา เพราะนักเรียนในระดับนี้มีโอกาสที่จะใช้ทักษะการอ่านและการเขียนเพื่อการสื่อสารมากในระดับหนึ่ง ทั้งการใช้ทักษะการอ่านเพื่อสืบค้นข้อมูล การอ่านบทความต่าง ๆ จากบทเรียนที่เป็นภาษาอังกฤษ อีกทั้งการอ่านข้อสอบ ที่แม้จะเป็นข้อสอบบทสนทนา แต่ก็เป็นการวัดการสนทนาโดยอ้อม คือ ให้อ่านบทสนทนาแล้วใช้ทักษะการอ่านเพื่อตีความบทสนทนานั้นๆ จะเห็นได้ว่า นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำเป็นต้องใช้ทักษะการอ่าน เพื่อใช้ประโยชน์ในการเรียนมากกว่าทักษะด้านการฟังและพูด โดยอาศัยการฝึกทักษะย่อยของการอ่าน เช่น การตีความ วิเคราะห์ความ การเรียงลำดับเรื่องและเหตุการณ์ เป็นต้น ในขณะที่ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร คือทักษะที่เชื่อมโยงมาจากการอ่าน เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนเพื่อสื่อสารข้อมูล ทักษะคิดติและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้ ดังนั้นทักษะการอ่านและการเขียนจึงมีความสำคัญในการพัฒนาระดับความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้เป็นอย่างดี

ในขณะเดียวกัน เพื่อให้การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสามารถพัฒนาความสามารถของผู้เรียนได้อย่างเต็มศักยภาพ จำเป็นต้องมีวิธีการสอนทักษะอ่านและเขียนที่มีประสิทธิภาพรวมทั้งต้องส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มซึ่งจะมีผลต่อจุดประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียน เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นด้วยเช่นกัน ซึ่งวิธีการสอนที่ได้รับการพัฒนาเพื่อสร้างเสริมทักษะด้านการอ่านและการเขียนเพื่อการสื่อสารที่เป็นที่ยอมรับว่าสามารถพัฒนาทักษะในด้าน การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounter Instruction : CLE)

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounter Instruction) เป็นกระบวนการเรียนการสอนหนึ่งที่สามารถแก้ไขปัญหาด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เนื่องจากการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เป็นการสอนที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาโดยผ่านประสบการณ์ตรงทุกด้านของทักษะภาษา โดยอาศัยหลักการให้ปัจจัยป้อนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของสิ่งที่ผู้สอนต้องการสื่อความ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดทางภาษา อันเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้และเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษานี้เป็นการสอนที่มุ่งพัฒนาความเข้าใจความหมายจากการอ่าน ก่อนที่จะพัฒนาความสามารถด้านการเขียน โดยมีการจัดกิจกรรมที่กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ มีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มและกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน นอกจากนี้ยังกระตุ้นให้ผู้เรียนสร้างชิ้นงานเป็นของตนเองตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน ขึ้นสอนในการสอนด้วย

วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จึงมีลักษณะการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างบูรณาการจาก ความหมายรวมของเรื่องทีอ่านไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษาและสังเคราะห์องค์ประกอบย่อยกลับสู่ ผลงานด้านการเขียนของตนเองได้โดยพยายามให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับการใช้เทคนิคในการอ่าน บางประการ เช่น การให้ความสนใจ การใช้ประสบการณ์เดิม และการระลึกเรื่องทีอ่าน ทั้งนี้เพื่อให้ ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นั่นคือ สามารถจับใจความสำคัญ ติความ และขยายความเรื่องทีอ่านได้

วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เป็นวิธีการสอนที่สามารถพัฒนาศักยภาพด้านการ อ่านและการเขียนภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี จากงานวิจัยทีผ่านมาทีผู้วิจัยได้ทำการศึกษา พบว่า งานวิจัยทีใช้วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน ภาษาอังกฤษ ประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี เช่น งานวิจัยของ กัญฉภัทร นิธิศรารากุล (2550) ทีทำ การวิจัยด้วยการใช้วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที 2 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร หรือ สุภัทรียา เลาะพั้ง (2555) ทีทำการ วิจัยด้วยการใช้วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ และ ปิยพงษ์ พรหมนนท์ (2558) ทำการวิจัยด้วยการใช้วิธีการ สอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที 5 เป็นต้น ผลปรากฏว่า ผลการ เรียนรู้ด้านทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังจากได้รับการเรียนการสอนแบบ มุ่งประสบการณ์ภาษา มีผลการเรียนรู้ทีสูงขึ้นจากก่อนเรียน

จากงานวิจัยเบื้องต้นทีได้ทำการศึกษา ทำให้ผู้วิจัยเห็นว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษา หรือ Concentrated Language Encounter Instruction หรือ CLE เป็นวิธีการสอนทีเหมาะสม ต่อการพัฒนาทักษะการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม ซึงเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้

1.2 ปัญหาทีเกี่ยวข้องกับการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

จากสภาพปัญหาด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษายังไม่ประสบ ผลสำเร็จเท่าทีควร จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาปีการศึกษา 2558 ของสำนักทดสอบทาง การศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายใน ภาพรวมระดับประเทศ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 24.98 จาก 100 คะแนน (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2558) จัดอยู่ในระดับปรับปรุง

ผลการทดสอบดังกล่าวซึงให้เห็นว่าการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษา ยังไม่ประสบผลสำเร็จ ทั้งนี้มีสาเหตุมาจากหลายประการด้วยกัน เช่นปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียนทีขาด ทักษะในการอ่านเพื่อความเข้าใจ รวมถึงทักษะการอ่านเพื่อการวิเคราะห์ ในขณะที่ปัญหาเกี่ยวกับตัว

ผู้สอน คือ ยังขาดความรู้ด้านเทคนิคการสอนอ่านที่หลากหลายส่งผลให้การเรียนการสอนด้านการอ่านของผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย (รสสุคนธ์ พหลเทพ, 2533) เพื่อให้ทักษะการอ่านได้รับการพัฒนา ครูจึงควรเลือกรูปแบบการสอน เทคนิค และกลวิธีในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจและการวิเคราะห์ให้หลากหลาย สอดคล้องกับ Carrell (1987) ที่กล่าวว่า การสอนให้ผู้เรียนได้รู้จักใช้กลวิธีในการอ่านได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ในการอ่านแล้ว จะช่วยให้ผู้อ่านประสบผลสำเร็จในการอ่าน

ในขณะที่ปัญหาด้านการเขียน มีงานวิจัยหลายชิ้นของสถาบันการศึกษาระดับประเทศพบว่า ผู้เรียนที่ประสบปัญหาด้านการเขียนมักมีสาเหตุมาจากการเลือกใช้คำและโครงสร้างของประโยคที่เหมาะสมกับความหมายที่ต้องการสื่อสาร สอดคล้องกับ สุภัทธา อักษรานุเคราะห์ (2532) กล่าวว่า การสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ควรได้รับความรู้และทักษะการเลือกใช้คำ ส่วนเครื่องมือทฤษฎีและโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมของภาษาเพื่อการสื่อความหมายที่ถูกต้องและชัดเจน อีกประการของปัญหาด้านทักษะการเขียน คือ ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีการสอนในชั้นเรียนน้อยมาก สอดคล้องกับ Heaton (1988) ที่ว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ได้รับความสนใจน้อยกว่าทักษะด้านอื่นๆ เนื่องจากเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อนที่สุดในการเรียนรู้ภาษาทั้ง 4 ทักษะ อีกทั้งการสอนเขียนยังเป็นปัญหาสำหรับครูผู้สอนอีกด้วย ดังที่ Jones (1998) อ้างถึงใน (บำรุง โตรัตน์, 2535) กล่าวว่า นอกจากทักษะการเขียนจะเป็นทักษะที่สอนยากแล้ว การตรวจงานหลังการสอนเขียนเป็นภาระที่หนักอึ้งยิ่ง โดยเฉพาะหากต้องสอนผู้เรียนจำนวนมาก จึงเป็นเหตุให้ปัญหานี้สำคัญที่ต้องได้รับการพัฒนา

จากปัญหาผลการทดสอบระดับชาติในวิชาภาษาอังกฤษ มีผลการทดสอบอยู่ในระดับปรับปรุง ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ของโรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีนักเรียนที่ได้คะแนนในระดับ 3 หรือระดับดีขึ้นไป มีเพียง 17 คน จาก จำนวนนักเรียนที่ลงทะเบียนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 28.33 ของจำนวนนักเรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษทั้งหมดผู้วิจัยเล็งเห็นว่า ทักษะในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหานี้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาโดยเร่งด่วน

ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำนั้น เกิดจากการที่นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ด้านคำศัพท์น้อย อันเนื่องมาจากขาดการฝึกทักษะอ่านน้อยและการฝึกอ่านของนักเรียนในปัจจุบันเป็นเพียงการฝึกอ่านที่ให้แปลแล้วตอบคำถามเพียงเท่านั้น ครูเองก็ขาดความรู้ความเข้าใจในการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร รวมถึงเทคนิคที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างยั่งยืนที่ถูกต้อง ครูควรเลือกใช้บทอ่านหรือสื่อ

การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ประกอบด้วยการใช้โครงสร้างทางภาษาและการหาความหมายของคำศัพท์ด้วย เพราะความรู้ในเรื่องดังกล่าว เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในการอ่านเพื่อความเข้าใจได้ Wiseman (1922) อ้างถึงใน (ธิดา ทิพย์สุข, 2552) แต่ปัญหาที่พบเสมอคือ นักเรียนกลุ่มอ่อนจะไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ในเรื่องเหล่านี้ ดังที่ Hadley (1996) อ้างถึงใน (ธิดา ทิพย์สุข, 2552) ได้กล่าวไว้ว่า การฝึกทักษะการอ่านยังเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ แต่การสอนทักษะการอ่านควรสอนหลังจากที่นักเรียนได้อ่านเนื้อหาทั้งหมดไปแล้วและสอนเฉพาะทักษะหรือโครงสร้างทางภาษา และการหาความหมายของคำศัพท์ที่จำเป็นต่อการอ่านเนื้อหาในแต่ละเรื่องที่เรียนเท่านั้น

ปัญหาด้านการสอนเขียนนั้น พบว่า ครูให้นักเรียนฝึกทักษะการเขียนน้อยมาก เพราะกลัวซ้ำสอนไม่ทันเวลา เมื่อนักเรียนไม่ได้ฝึกเขียนโดยตรงและใช้เวลาฝึกเขียนน้อยมากทำให้เกิดปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนาลัย ตปนีย์ (2535) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและทักษะทางสังคมด้วยเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือกับการเรียนแบบปกติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ทักษะการอ่านและการเขียนเป็นปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักเรียนมากที่สุด การสอนอ่านและเขียนควรฝึกควบคู่กันไปเช่นเดียวกับการฟังและการพูด

เนื่องจากการอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน ถ้านักเรียนมีทักษะการอ่านที่ดี ทักษะการเขียนก็จะดีตามไปด้วย การจะพัฒนาทักษะทางภาษาให้มีคุณภาพที่ดีต้องอาศัยการฝึกฝน ด้วยเหตุนี้การเรียนการสอนการอ่าน และการเขียนนั้น ควรจะจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้มีการฝึกฝนทักษะทั้งสองด้าน เพื่อส่งเสริมซึ่งกันและกัน โดย Shanahan และ Lomax (1986) ได้ดำเนินการศึกษาเพื่ออธิบายถึงความรู้ซึ่งเป็นผลมาจากความสำเร็จของการโยงความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน เพื่อนำผลที่ได้มาประเมินความสัมพันธ์ดังกล่าวพบว่า การอ่านและการเขียนมีอิทธิพลในการเรียนรู้ซึ่งกันและกันโดยมีความสัมพันธ์กันในระดับที่สูงมาก

จากปัญหาที่พบเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านและการเขียน จึงสรุปได้ว่า การอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กัน การสอนทักษะอ่านและเขียนจึงควรสอนควบคู่กัน โดยครูทำการสอนการอ่านเพื่อให้ผู้เรียนสามารถดึงข้อมูลของเรื่องทีอ่านไปใช้เป็นข้อมูลในการเขียนเพื่อสื่อสารเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจข้อมูลที่ต้องการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

1.3 ความเป็นมาของงานวิจัย

ความเป็นมาของงานวิจัยด้านการสอนอ่าน – เขียนเพื่อการสื่อสาร

รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นรูปแบบที่ได้รับ การยอมรับ และมีการนำหลักการของการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาใช้ในการสอน ภาษาอังกฤษกับทุกทักษะ ทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งในที่นี่จะขอกกล่าวถึงความเป็นมาและ รูปแบบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ออกเป็น 2 ช่วง ได้แก่ ช่วงแรก คือ ช่วงทศวรรษที่ 1970 – 2000 และช่วงที่สอง คือ หลังจากปี 2000 เป็นต้นมา (อรุณี วิริยะจิตรา, 2555)

สำหรับความเป็นมาของงานวิจัยเพื่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารใน ช่วงแรก (1970 – 1990) นั้น งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเพื่อเปรียบเทียบและศึกษาความแตกต่าง ด้านพัฒนาการการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนโดยเฉพาะทักษะด้านการฟัง และการพูด เพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้เกิดทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริง สอดคล้องกับ Allwright (1976) อ้างถึงใน (อรุณี วิริยะจิตรา, 2555) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนควรมีโอกาสได้ ใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในแบบต่างๆในช่วงการเรียนภาษาด้วย และ Brumfit (1994) กล่าวสนับสนุนว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ความคล่องในการใช้ภาษา (fluency) จะสำคัญกว่าความแม่นยำใน ภาษา (accuracy) จากคำกล่าวข้างต้น M. Debrajy (1982) อ้างถึงใน (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2537) จึงได้ดำเนินงานวิจัยโดยให้นักเรียนเรียนภาษาโดยเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อการสื่อสารพบว่า นักเรียนที่ ร่วมกิจกรรมเพื่อการสื่อสารสามารถทำคะแนนได้ดีกว่านักเรียนที่ใช้วิธีการฝึกแบบกระสวน (pattern) ต่างๆ

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในช่วงหลัง คือตั้งแต่ ปี 2000 เป็นต้นมานั้น มีรูปแบบที่พัฒนาแตกต่างไปจากเดิมเล็กน้อย กล่าวคือ ลักษณะของ การทำงานวิจัยในยุคหลังเป็นต้นมาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น ยังคงมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาทักษะทางด้านการฟัง และการพูดเป็นหลัก แต่เริ่มมีการทำวิจัยเพื่อพัฒนา ทักษะด้านการอ่านเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับ Savignon (2002) อ้างถึงใน (อรุณี วิริยะ จิตรา, 2555) ได้ให้ความเห็นเรื่องการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารในช่วงหลังปี 2000 ว่า การสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไม่ใช่การสอนเฉพาะการสนทนา คือการฟัง และพูดเท่านั้น แต่รวมถึงการ จัดกิจกรรมการอ่านและการเขียนที่ผู้เรียนจะมีโอกาสได้ตีความ (interpret) สื่อความ (express) และ หาความหมาย (negotiate) อีกด้วยส่วน (Nunan, 1991) ได้ให้คุณลักษณะของการอ่าน – เขียนเพื่อ การสื่อสารในยุคหลังไว้ 5 ประการ คือ 1. ในการอ่านและการเขียนจะต้องมีจุดประสงค์ในการสื่อสาร 2. ภาษาที่ใช้อ่านและเขียนจะต้องเป็นภาษาที่มีโอกาสได้ใช้ในชีวิตจริง 3. ผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาเพียง อย่างเดียว แต่เรียนกระบวนการด้วย 4. ใช้ประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ และ

5. เชื่อมภาษาที่เรียนกับกิจกรรมนอกห้องเรียน นอกจากนี้ ลักษณะกิจกรรมที่ใช้ในการสอนไม่ใช่กิจกรรมที่เน้นการทำงานเป็นกลุ่มเล็กหรือเป็นคู่เท่านั้น กิจกรรมกลุ่มใหญ่ก็มีประโยชน์ในการช่วยกระตุ้นให้นักเรียนต้องการที่จะสื่อสารมากขึ้น ประการสุดท้ายคือ การสอนอ่าน – เขียนเพื่อการสื่อสารนั้น ไม่ได้ยกเลิกการเน้นการใช้ความรู้เรื่องไวยากรณ์ แต่จะต้องคงความรู้ดังกล่าวเพื่อใช้ในการตีความหมายของบทอ่านและเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมในการเขียนเพื่อการสื่อสารให้ผู้อ่านเข้าใจ

จากการศึกษางานวิจัยการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทั้งสองช่วง คือ ช่วงระหว่างทศวรรษ 1970 – 2000 และ หลังจากปี 2000 มาจนถึงปัจจุบัน พบว่า รูปแบบหรือแนวทางในการสอนทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของทั้งสองยุคนั้น ไม่แตกต่างกันมาก แนวการวิจัยการสอนเพื่อการสื่อสารนั้นเป็นรูปแบบที่ชัดเจน โดยมีลักษณะเด่นคือ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเป็นภาษาที่สามารถใช้ได้ในชีวิตประจำวันของการสื่อสารภาษาอังกฤษ การเรียนเน้นให้ผู้เรียนเห็นตัวอย่างจริง คือ เห็นภาพรวมของภาษาแล้ววิเคราะห์เป็นองค์ประกอบย่อยเพื่อใช้ในการสร้างหรือการเขียนภาษาในการสื่อสารของตนเอง แต่มีข้อแตกต่างเล็กน้อย คือ ในยุคต้น ผู้วิจัยหลายท่านให้แนวทางในการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษแบบไม่ต้องคำนึงถึงหลักไวยากรณ์ แต่เน้นที่การสื่อความหมายให้เข้าใจก็เพียงพอ แต่ยุคหลังปี 2000 เป็นต้นมานั้น มีข้อเสนอแนะว่าการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะด้านการเขียนเพื่อการสื่อสารนั้น ไม่ใช่ยกเลิกการคำนึงถึงความถูกต้องของไวยากรณ์ไปโดยสิ้นเชิง แต่ยังคงคำนึงถึงความถูกต้องอยู่ด้วย เพียงแต่ให้ความสำคัญรองลงมาจากการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดในการตีความและการใช้ภาษาอย่างเหมาะสมนั่นเอง

จากการศึกษาความเป็นมาของงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น งานวิจัยส่วนใหญ่ที่ทำการศึกษาค้นคว้า เป็นงานวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะด้านการฟัง – พูดเป็นหลัก ในผู้เรียนทุกระดับความสามารถ สอดคล้องกับ อรุณี วิริยะจิตรา (2555) ที่ได้ทำการสังเคราะห์เอกสารและตำราต่างๆ พบว่า การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้รับการยอมรับและนำมาปฏิบัติการสอนมาตั้งแต่ทศวรรษ 1970 เป็นต้นมา ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะพบลักษณะของการสอนทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นทักษะด้านการฟัง – พูดเพื่อการสื่อสารเด่นชัดกว่าด้านการอ่าน – เขียน อันเนื่องมาจาก การจัดรูปแบบการเรียนการสอนอ่าน – เขียนเพื่อการสื่อสาร มีรูปแบบที่ซับซ้อนกว่าการจัดการเรียนการสอนทักษะการฟัง – พูดนั่นเอง ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงต้องการที่จะพัฒนาทักษะในด้านอ่าน – เขียนเพื่อการสื่อสารเพื่อเติมเต็มทักษะทางภาษาให้สมบูรณ์ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า ควรนำช่องว่างดังกล่าวมาใช้พัฒนาทักษะด้านการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วย ซึ่งจะเห็นได้จากงานวิจัยหลายๆงานในช่วงทศวรรษหลัง ที่เริ่มเน้นความถูกต้องในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเพิ่มมากขึ้นจากยุคแรกของการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ความเป็นมาของงานวิจัยด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounter instruction : CLE)

จากหลักการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน – เขียนเพื่อการสื่อสารตั้งแต่ช่วงทศวรรษ 1970 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน แสดงให้เห็นว่าการที่จะพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนเพื่อการสื่อสารของนักเรียนนั้น เป็นการให้นักเรียนฝึกการใช้ภาษาให้เกิดความคุ้นเคยกับตัวแบบของภาษา กล่าวคือ ต้องอ่านบทอ่านต้นแบบเพื่อให้เข้าใจภาพรวมของความหมาย และสามารถวิเคราะห์และสังเคราะห์รูปแบบ จนนำไปสู่การเขียนเพื่อสื่อความหมายได้ ซึ่งสอดคล้องกับวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ซึ่ง ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2554) กล่าวว่า วิธีการสอนนี้ เน้นการพัฒนาในบริบทที่เป็นไปตามการรับรู้โดยธรรมชาติ เน้นปัจจัยป้อน ได้แก่บทเรียนหรือกิจกรรมนำ ซึ่งจะนำไปสู่การให้ผู้เรียนได้รับรู้รูปแบบของภาษาจนเกิดความเข้าใจและนำไปสู่การรับรู้ในอรรถลักษณะต่าง ๆ โดยให้ออกาสผู้เรียนได้มีความคิดโดยอิสระที่จะฝึกฝนตนเองตามความสามารถของตนเอง มีการพัฒนาความหมายรวมของภาษาไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษาแล้วจึงสังเคราะห์ภาษาเพื่อผลิตงานเขียนของตนเองโดยมีการเรียนรู้จากสถานการณ์ที่กำหนดเพื่อให้สามารถใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงได้ อันเป็นแนวทางเดียวกันกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเช่นกัน โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษานั้น มีความเป็นมาดังนี้

เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ ได้สรุปความเป็นมาด้านงานวิจัยที่ใช้วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (concentrated language encounter หรือ CLE) ว่าได้รับการพัฒนามาจากนักภาษาศาสตร์ผู้เชี่ยวชาญทางการอ่านและครูผู้สอนภาษาหลายคน อาทิ Gray, Walker และ Dore จากประเทศออสเตรเลียเมื่อต้นปี ค.ศ. 1980 ได้เริ่มมีมรการวิจัยโดยใช้วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในโครงการ Trager Park Project กับนักเรียนพื้นเมืองชาวออสเตรเลียเป็นครั้งแรกที่โรงเรียน Trager Park School ซึ่งเป็นโรงเรียนย่านชานเมือง Alice Spring รัฐนอร์เทิร์นเทร์ริทอรี (Northern Territory) ประเทศออสเตรเลีย กลุ่มครูผู้สอนภาษาอังกฤษของโรงเรียน Trager Park School ได้ริเริ่มจัดโครงการ Trager Park Project เนื่องจากพบว่าการจัดโปรแกรมภาษาในโรงเรียนของตนไม่ประสบความสำเร็จ ประสิทธิภาพยังไม่เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน และยังไม่สามารถแก้ปัญหาทางภาษาของนักเรียนในโรงเรียนที่ให้เป็นที่น่าพอใจ (Rattanavich, 1997)

สาเหตุของปัญหาดังกล่าว สืบเนื่องมาจากนักเรียนประมาณร้อยละ 90 ของโรงเรียนเป็นชาวพื้นเมืองซึ่งอาศัยอยู่ตามบ้านพักชั่วคราว และตามบริเวณชุมชนแออัดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ยากจนนักเรียนที่เข้ามาเรียนในโรงเรียนแห่งนี้มีประสบการณ์ในการอ่านและเขียนน้อยมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านประสบการณ์เกี่ยวกับความคิดรวบยอดของตัวอักษร เนื่องจากเนื้อหาบริบท (context) ที่จัดไว้ในหนังสือที่จะให้ประสบการณ์แก่นักเรียนไม่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาการอ่าน

การเขียน และการสื่อสารที่ช่วยให้เขาสามารถสื่อสารทางภาษาได้อย่างมั่นใจในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทั้งที่บ้าน ที่โรงเรียน และในชุมชนของตน

ครูผู้สอนภาษาในโรงเรียน Trager Park School ได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์ ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนอย่างละเอียด ซึ่งการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาดังกล่าว ได้ กระทำกันหลายรูปแบบ เช่น การสังเกต การวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ ของครูและการเรียนของนักเรียน จากผลการวิเคราะห์ปัญหาต่างๆ เหล่านี้เอง ทำให้กลุ่มผู้สอน ภาษาอังกฤษ เหล่านี้ ตกลงใจจัดวางเป้าหมายและโครงสร้างการสอนภาษาที่เป็นไปตามธรรมชาติขึ้น โดยให้ การเรียนรู้ภาษาได้ผ่านประสบการณ์การใช้ภาษาทุกด้าน หรือการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษา

ผลของการวิจัยการสอนภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาของ โครงการ Trager Park Project ประสบความสำเร็จเป็นอย่างยิ่ง นักเรียนชาวพื้นเมืองเกือบ 100 % สามารถอ่าน เขียน ฟัง และพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดีจากนั้นการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จึงได้เผยแพร่ออกไปทั่วประเทศออสเตรเลียสหรัฐอเมริกา แคนาดา และประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จนประสบความสำเร็จ และได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง

สำหรับประเทศไทย ได้มีการวิจัยการทดลองสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็น ครั้งแรกในวิชาภาษาอังกฤษกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ ปีที่ 5 ที่โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2527 โดย Richard Walker ผู้อำนวยการศูนย์วิจัย และการเรียนรู้ทางการอ่าน บาร์ทเล็ท ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการอ่านของ มหาวิทยาลัยบัณฑิตศึกษาบริสเบน (Brisbane College of Advanced Education) ประเทศ ออสเตรเลีย และเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ได้ร่วมมือกันจัดตั้งศูนย์การอ่าน ณ โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร เพื่อทดลองการสอนดังกล่าวและได้รับการสนับสนุนจาก อารี สันทรวี ซึ่งขณะนั้น ดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ โรฒประสานมิตรผลการทดลองประสบความสำเร็จ นักเรียนสามารถอ่าน เขียน และพัฒนาการฟัง และการพูดได้ดีในระยะเวลาเพียง 20 คาบเรียน (คาบเรียนละ 20 นาที) หนังสือที่เลือกมาใช้ในการ ทดลอง คือ “A Little Red Hen ” ผลที่พบปรากฏว่า มีระดับค่อนข้างยากสำหรับเด็กเริ่มเรียน แต่ นักเรียนมี ความสนใจในการอ่านมากขึ้นจนเห็นได้ชัด แม้จะผ่านการเรียนมาเป็นเวลานานแล้วก็ตาม เด็กยังสามารถจำคำศัพท์ คำพูด และบทสนทนาจากหนังสือได้ การทดลองและวิจัยการสอนแบบมุ่ง ประสบการณ์ภาษากับวิชาภาษาอังกฤษยังคงดำเนินต่อมาโดยใช้หนังสืออ่านประเภทต่างๆ และผล ของการเรียนการสอนอยู่ในเกณฑ์เป็นที่น่าพอใจตลอดมา

จากพัฒนาการความเป็นมาของการวิจัยด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ตั้งแต่แรกเริ่มในปีค.ศ. 1980 ผู้วิจัยพบว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นวิธีสอนที่เน้นการ

พัฒนาในบริบทที่เป็นไปตามการรับรู้โดยธรรมชาติ เน้นปัจจัยป้อนต่างๆ ได้แก่บทเรียนหรือกิจกรรม นำ ซึ่งจะนำไปสู่การให้ผู้เรียนได้รับรู้รูปแบบของภาษาจนเกิดความเข้าใจและนำไปสู่การรับรู้ในอรรถลักษณะต่าง ๆ โดยให้ออกาสผู้เรียนได้มีความคิดโดยอิสระที่จะฝึกฝนตนเองตามความสามารถของตนเอง มีการพัฒนาความหมายรวมของภาษาไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษาแล้วจึงสังเคราะห์ภาษาเพื่อผลิตงานเขียนของตนเองโดยมีการเรียนรู้จากสถานการณ์ที่กำหนดเพื่อให้สามารถใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงได้ ซึ่งแนวทางการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษานี้มีความสอดคล้องกับการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นอย่างยิ่ง อีกทั้งงานวิจัยที่ผ่านมาทั้งที่เป็นงานวิจัยในประเทศออสเตรเลียและประเทศไทย พบว่ามีการใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในการพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนมากที่สุด แต่จากงานวิจัยที่ผ่านมาตลอด 35 ปี พบว่าผู้ทำงานวิจัยส่วนใหญ่ใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทำการพัฒนาทักษะการอ่าน – เขียนของผู้เรียนในระดับประถมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ ผู้วิจัยจึงเห็นว่า รูปแบบการสอนดังกล่าวสามารถนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมต่อการพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้เป็นอย่างดี อีกทั้งแนวการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา มีรูปแบบการสอนที่ออกแบบไว้สำหรับผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายด้วย เพียงแต่ยังมีงานวิจัยรองรับการพัฒนาผู้เรียนในระดับนี้ไม่มาก ผู้วิจัยจึงเห็นว่า หากมีการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา หรือ Concentrated Language Encounter Instruction (CLE) สำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จะเป็นการช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาที่เป็นประโยชน์ต่อการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบเน้นประสบการณ์ภาษา เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารด้านการอ่าน และการเขียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม อำเภอเมืองจังหวัดนครปฐม ให้ได้ตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม ทั้งก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ปัญหาของการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 หรือไม่
2. ความสามารถด้านการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังจากได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สูงกว่าก่อนได้รับการฝึกหรือไม่
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม จังหวัดนครปฐม มีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน– เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นหรือไม่

สมมติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 หรือไม่ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)
2. ความสามารถทางการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม จังหวัดนครปฐม หลังจากได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สูงกว่าความสามารถทางการอ่านและเขียนก่อนได้รับการฝึก

ขอบเขตการวิจัย

สำหรับขอบเขตของการวิจัยนั้น ผู้วิจัยได้พิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหาของงานวิจัยในหัวข้อ การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม จังหวัดนครปฐม ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน – เขียน (อ32202) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 มีจำนวน 3 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งสิ้น 84 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากมา 1 ห้องเรียน ได้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 จำนวน 30 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variables) ได้แก่ แบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

2.2.1 ความสามารถด้านการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.2.2 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองตามโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โดยใช้เวลาในการทดลองจำนวน 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 24 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 13 พฤศจิกายน 2560 – 16 กุมภาพันธ์ 2561

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การกำหนดเกณฑ์และประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สำหรับการวิจัยในครั้งนี้กำหนดไว้ 75/75 ตามเกณฑ์ของ(ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556) ซึ่งให้ถือว่าความคลาดเคลื่อนในการยอมรับหรือไม่ยอมรับประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษกำหนดไว้ที่ร้อยละ 5 จากช่วงต่ำไปสูง $= \pm 2.5$ คือ

1.1 เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 2.5 ขึ้นไป ถือว่าแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพดีมาก

1.2 เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่เกินร้อยละ 2.5 ถือว่าแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพดี

1.3 เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้แต่ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 2.5 ถือว่าแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้หรืออยู่ในระดับพอใช้

1.4 เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มากกว่าร้อยละ 2.5 ถือว่าแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพต่ำ

2. คะแนนที่ได้จากการสอบครั้งแรก (Pre – test) เป็นเครื่องชี้บอกถึงความสามารถทางการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนแต่ละคนก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. คะแนนที่ได้จากการสอบครั้งหลัง (Post – test) เป็นเครื่องชี้บอกถึงความสามารถทางการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนแต่ละคนหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยได้ให้ความหมายคำนิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้วิจัยและผู้ศึกษางานวิจัย ดังนี้

1. การอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาบ่อยๆ อ่านบทอ่านซ้ำในเรื่องที่มีโครงเรื่องของบทอ่านที่คล้ายคลึงกัน จนสามารถวิเคราะห์หลักภาษาที่ใช้ในบทอ่าน มาสังเคราะห์เป็นงานเขียนของตนเองได้

2. แบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง บทเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและเขียนเพื่อการสื่อสาร โดยหัวข้อของเนื้อหาได้มาจากการวิเคราะห์หัวข้อเรื่องจากมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และเอกสารอ้างอิงเกี่ยวกับการเรียนการสอนของสภายุโรป หรือ CEFR ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียนในระดับ B1 มีเนื้อหาเกี่ยวกับบทอ่านและแบบฝึกการเขียนที่สร้างจากสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตของนักเรียน รวม 8 บทเรียนโดยประยุกต์ใช้แนวทางการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาตามแนวทางของ (Walker Rattanavich และ other, 1992) เป็นขั้นตอนในการกำหนดรูปแบบของบทเรียน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนหลักๆ คือ 1. กิจกรรมกระตุ้นความสนใจเป็นกิจกรรมขั้นก่อนอ่าน 2. กิจกรรมขั้นระหว่างอ่าน 3. กิจกรรมขั้นหลังอ่าน เป็นขั้นการถ่ายโอนข้อมูลเพื่อนำไปสู่กระบวนการ

เขียน 4. กิจกรรมการเขียน และ 5.) กิจกรรมทดสอบประจำบทเรียน เพื่อทดสอบความสามารถในการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยแบบฝึกได้รับการประเมินประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

3. ความสามารถในการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง คะแนนความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ ตอนที่ 1 และ ตอนที่ 2 ก่อนและหลังเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

4. ความคิดเห็นของนักเรียน หมายถึง ระดับความรู้สึกนึกคิดที่นักเรียนตอบแบบสอบถาม ประเมินความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ ด้วยวิธีของ Likert (อ้างถึงใน Nunan, 2009) คือ มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด มีความคิดเห็นในระดับมาก มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีความคิดเห็นในระดับน้อย และมีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด เกี่ยวกับความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ 1.) ด้านเนื้อหาของแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา 2.) ด้านรูปแบบของกิจกรรมการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และ 3.) ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะฯที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ด้านละ 5 ข้อ รวมทั้งสิ้น 15 ข้อ

5. นักเรียน หมายถึง ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5ที่กำลังศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน – เขียน (อ32202) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม จังหวัดนครปฐม

ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. ครูได้เรียนรู้วิธีการสอนอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างถูกต้อง และมีกระบวนการในการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจน
2. การจัดการเรียนการสอนอ่าน – เขียนเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้ครูแสวงหาความรู้อยู่ตลอดเวลา เพราะครูต้องเตรียมตัวเป็นอย่างดีในการสอน ส่งผลให้ครูมีโอกาสนในการเพิ่มศักยภาพของตนเองด้วย
3. นักเรียนมีโอกาสดูแลความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวและสถานการณ์ที่มีอยู่จริงในชีวิตประจำวัน และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันได้
4. นักเรียนได้รับการฝึกคิดวิเคราะห์จากเรื่องที่อ่านและสามารถสังเคราะห์ความรู้

ที่ได้รับเพื่อใช้ในการสร้างภาษาของตนเองในบริบทในชีวิตจริงได้

5. นักเรียนรู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม มีทักษะในการทำงาน การแสดงความคิดเห็น ร่วมกันและรู้จักยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นผ่านรูปแบบการฝึกทักษะการอ่าน – เขียนเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

6. นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ถูกต้องและเป็นธรรมชาติมากขึ้น

7. สถานศึกษามีความตระหนักและความเข้าใจที่ถูกต้องต่อรูปแบบการพัฒนา ศักยภาพผู้เรียนด้วยการให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและเรียนรู้ได้อย่างเป็นธรรมชาติ

8. ผลจากการจัดการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนเพื่อการสื่อสารด้วยวิธี สอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) มีอิทธิพลต่อการจัดรูปแบบหลักสูตรของสถานศึกษาให้มี รูปแบบที่คำนึงถึงศักยภาพของผู้เรียนมากขึ้น

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounter instruction หรือ CLE) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม จังหวัดนครปฐม เพื่อนำแนวคิดและหลักปฏิบัติไปใช้ในการพัฒนาเครื่องมือสำหรับการวิจัย โดยมีประเด็นที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. ความสามารถในการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.1 ความสามารถในการอ่าน

- 1.1.1 ความหมายของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ
- 1.1.2 องค์ประกอบของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ
- 1.1.3 ระดับความสามารถในการอ่าน
- 1.1.4 ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ
- 1.1.5 ทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์
- 1.1.6 กลยุทธ์การอ่านเชิงวิเคราะห์
- 1.1.7 กลวิธีการอ่านเชิงวิเคราะห์
- 1.1.8 รูปแบบของบทอ่าน

1.2 ความสามารถในการเขียน

- 1.2.1 ความหมายของความสามารถในการเขียน
- 1.2.2 องค์ประกอบของความสามารถในการเขียน
- 1.2.3 ระดับความสามารถในการเขียน
- 1.2.4 ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร
- 1.2.5 ลักษณะของงานเขียน

1.3 สารการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.3.1 สารการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.3.2 สารการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรปหรือ Common European Framework of Reference for Language : CEFR

1.3.3 จุดประสงค์สำหรับใช้ในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียน
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

1.4 หัวข้อสำหรับการสอนอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากการวิเคราะห์เนื้อหา
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และเอกสารอ้างอิงจากสภายุโรป หรือ
CEFR

2. การสอนทักษะการอ่าน – เขียนเพื่อการสื่อสาร

2.1 ความหมายของการสอนทักษะการอ่าน – เขียนเพื่อการสื่อสาร

2.1.1 ความหมายของการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร

2.1.2 ความหมายของการสอนเขียนเพื่อการสื่อสาร

2.2 กิจกรรมการสอนอ่าน – เขียน

2.2.1 กิจกรรมการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร

2.2.2 กิจกรรมการสอนเขียนเพื่อการสื่อสาร

2.3 วิธีการสอนอ่าน – เขียน

2.3.1 วิธีการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร

2.3.2 วิธีการสอนเขียนเพื่อการสื่อสาร

2.4 ขั้นตอนการสอนอ่าน – เขียน

2.5 การวัดและการประเมินผลความสามารถในการอ่าน – เขียน

2.5.1 แบบทดสอบประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อการสื่อสาร

2.5.2 แบบทดสอบประเมินความสามารถในการเขียนเพื่อการสื่อสาร

3. การจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated language
Encounters : CLE)

3.1 ความหมายของการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE)

3.2 หลักการและแนวทฤษฎีแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

3.3 แนวทฤษฎีการสอนที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

3.4 รูปแบบและขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

4. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

4.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ

4.2 กรอบการพัฒนาแบบฝึกทักษะ

4.3 ข้อควรคำนึงในการพัฒนาแบบฝึก

4.4 รูปแบบของแบบฝึกทักษะ

4.5 การประเมินแบบฝึก

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

1. ความสามารถในการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ในการจัดการเรียนการสอนด้านการอ่านและการเขียนที่ตีนั้นควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะทางภาษาทั้งสองทักษะควบคู่กันไป เพื่อให้เกิดความคล่องในการใช้ทักษะทางภาษาทั้งการอ่านและการเขียนได้มากขึ้น โดย Widdowson (1983) กล่าวว่าไว้ว่า ถ้าทักษะการอ่านดีทักษะการเขียนก็จะดีตามไปด้วย อีกทั้งความสามารถในการเขียนยังขึ้นอยู่กับอายุ เพศและสติปัญญา และการพัฒนาทักษะทางภาษาให้มีคุณภาพที่ดีต้องอาศัยการฝึกฝนทักษะต่างๆ เพื่อส่งเสริมซึ่งกันและกัน เช่น การฝึกทักษะการอ่านก็ควรมีการฝึกทักษะการเขียนร่วมด้วยเพราะการอ่านจะเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้และเกิดความคิดซึ่งจะเป็นแนวทางให้ผู้่านนำไปเป็นแบบอย่างในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ สมพร จารุณัฐ (2540) ที่ว่าการอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน ผู้เขียนต้องประมวลความรู้ ความคิดจากเรื่องต่างๆที่ตนเองอ่าน มาใช้ให้เป็นพื้นฐานในการเขียนแสดงความคิดเห็น ข้อเท็จจริง ตลอดจนจินตนาการของตนไปสู่ผู้อ่าน

จากความคิดเห็นของนักการศึกษาหลายๆท่านแสดงให้เห็นว่า ทักษะการอ่านและการเขียนนั้นเป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์กัน จึงควรมีการจัดการเรียนการสอนที่เป็นการบูรณาการทักษะทั้งสองด้านเข้าด้วยกันเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถทางภาษาและนำไปใช้เพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงได้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ความสามารถในการอ่านเพื่อการสื่อสาร

1.1.1 ความหมายของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดที่มีการสื่อความหมายแลกเปลี่ยนความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนถ่ายทอดความคิดออกมาในรูปของภาษาและผู้อ่านถ่ายทอดภาษานั้นออกมาเป็นความคิด นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านได้ให้ความหมายของการอ่านไว้หลากหลาย ดังนี้

ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น (Eskey, 1986) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่สมองจะทำหน้าที่ทั้งหมดในการตีความหมายของข้อความที่อ่าน โดยสมองจะเริ่มทำงานเมื่ออ่านรับข้อมูลที่ได้จากการอ่าน แล้วนำความรู้เดิมที่สะสมไว้ในสมองมาช่วยในการตีความข้อความที่อ่าน ซึ่งข้อมูลใหม่ที่ได้จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของความรู้ในเรื่องดังกล่าวที่เพิ่มเติมขึ้น และสามารถนำไปใช้ในคราวต่อไปได้ ส่วน Carrell (1980)

ได้กล่าวถึงการอ่านว่า การอ่านเป็นกระบวนการในการเชื่อมโยงข้อมูลจากเรื่องที่อ่านกับข้อมูลเดิมที่มีอยู่ในตัวผู้อ่าน ดังนั้นการอ่านจึงมิใช่เป็นการรับข้อมูลเพียงอย่างเดียว แต่การอ่านเป็นการเชื่อมโยงการตีความข้อมูลซึ่งความสามารถในการตีความหรือเดาความหมายจากบริบทนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิม ความรู้ทางภาษาและทัศนคติของผู้อ่าน สอดคล้องกันกับ Dubin (1986) ได้กล่าวถึงการอ่านไว้ว่า การอ่านไม่ว่าจะเป็นภาษาแม่หรือภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศก็ตาม หมายถึงการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านและในระหว่างที่อ่านจะมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างภาษากับความคิดที่เกิดขึ้น กล่าวคือ ผู้เขียนจะใส่รหัสความคิดหรือความหมายตามที่ผู้เขียนต้องการสื่อและผู้อ่านจะถอดรหัสความคิดหรือความหมายนั้นออกมาจนสามารถเข้าใจ ในขณะที่ Loew (1984) ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา ซึ่งผู้อ่านต้องใช้ทักษะต่างๆ เช่น ทักษะทางด้านภาษาศาสตร์ ความรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆรอบตัว และที่สำคัญที่สุดคือ ยุทธวิธีในการแก้ปัญหาในการอ่านเพื่อให้ได้ความหมายตามที่ผู้เขียนต้องการ ขณะเดียวกัน Nunan (1991) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า การอ่าน คือ กระบวนการถอดรหัสการเขียนจากหน่วยที่เล็กกว่าไปสู่หน่วยที่ใหญ่กว่า เช่น จากคำไปสู่วลีหรือประโยค หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ กลวิธีการถอดรหัสรูปแบบการเขียนไปสู่ความหมายนั่นเอง สอดคล้องกับ บำรุง ไตรรัตน์ (2532) ได้ให้ความหมายของการอ่านโดยอ้างอิงหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาว่า การอ่านคือกระบวนการที่ผู้อ่านสร้างความหมายจากสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อ โดยตลอดเวลาที่อ่าน ผู้อ่านจะตั้งสมมุติฐานการเดาความหมายในสิ่งที่อ่าน แสดงความสงสัยในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจ พร้อมกันนั้นผู้อ่านจะแก้ปัญหาในสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ ไม่ชัดเจน จนสามารถเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อได้

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าการอ่านเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างภาษากับความคิด ผู้อ่านเป็นผู้รับสารและตีความ โดยอาศัยความรู้ด้านทักษะทางภาษา ความรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆรอบตัวรวมทั้งประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ ในการที่จะทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน หากขาดความรู้ความสามารถด้านใดด้านหนึ่งแล้วอาจทำให้เกิดการตีความหมายผิดพลาดหรือห่างไกลจากความเป็นจริงได้

1.1.2 องค์ประกอบของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ความสามารถในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยและองค์ประกอบหลายอย่างในการที่จะเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้อย่างถ่องแท้ นั้น นักการศึกษาหลายท่านได้ให้หลักการขององค์ประกอบในการอ่านไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

Chapman (1977) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญในการอ่านของมนุษย์มี 3 ประการ คือ

1. ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิม (Schema) ของผู้อ่านเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ความสามารถของผู้อ่านแตกต่างกันเพราะผู้อ่านที่มีความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมอยู่ก่อนแล้วจะเกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้นและเร็วขึ้น ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมนี้อาจ

เป็นหลักการที่สำคัญที่ผู้สอนสามารถนำมาใช้เป็นแนวคิดเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผู้อ่าน ได้มีโอกาสฝึกใช้ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมของตนมาช่วยในการอ่าน รวมทั้งการใช้ทักษะด้าน อื่นๆ เช่น การฟัง พูด และเขียน เพื่อช่วยให้เข้าใจความหมายของการสื่อสารได้ยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ เสียงม โตรัตน์ (2524) ที่กล่าวไว้ว่า ประสบการณ์ภูมิหลังของผู้อ่าน จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเหตุการณ์ ต่างๆในบทอ่านได้เป็นอย่างดี

2. อภิปัญญา (Meta – Conition) เป็นความสามารถของผู้อ่านในการเข้าใจ กระบวนการคิดของตนในการตีความและแก้ไขปัญหาต่างๆ จะช่วยให้เข้าใจการอ่านดีขึ้นเนื่องจาก สามารถใช้ความคิดของตนจากประสบการณ์มาใช้ในการจับความ ตีความ แปลความและขยายความได้ กลวิธีอภิปัญญามีหลากหลายวิธีด้วยกัน ที่สำคัญคือการเดาคำเพื่อแก้ปัญหาด้วยตนเองของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจการอ่านได้ดีขึ้น

3. โครงสร้างของเนื้อความ (Text Structure) เป็นเรื่องที่สำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่าน เข้าใจเนื้อความในการอ่านได้ดี หากผู้อ่านสามารถวิเคราะห์และเข้าใจโครงสร้างของการเขียนใน เนื้อความนั้นๆและทราบจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้ โครงสร้างเนื้อความที่ผู้อ่านเข้าใจจะช่วยให้การ อ่านมีจุดมุ่งหมายเด่นชัดขึ้น ทำให้ผู้อ่านทราบว่าต้องการหาข้อมูลอะไร และกระบวนการทางความคิด ย่อมเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพในการจับใจความสำคัญ แปลความ ตีความ และขยายความในการ อ่าน (เสียงม โตรัตน์, 2524)

ในขณะที่ Harris and Sipay (1979, อ้างถึงใน (ณัฐชนก พลฤทธิ์, 2549)) ได้ กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีผลให้การอ่านประสบความสำเร็จคือ 1) องค์ประกอบทางกายภาพ โดยได้ อธิบายไว้ว่า แม้ว่าความบกพร่อง หรือความผิดปกติทางด้านร่างกายจะไม่ส่งผลต่อการอ่าน แต่ก็มีส่วน ในการขัดขวางร่างกายส่วนอื่นที่ส่งผลทำการอ่านไม่อาจประสบผลสำเร็จได้ตามปกติ 2) องค์ประกอบ ทางปัญญา ที่กล่าวว่าความสามารถในการอ่านนั้นสัมพันธ์กับไอคิวอย่างน้อย 0.4 – 0.7 สอดคล้อง กับ Roe และ Ross (1984) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบหนึ่งที่เป็นต่อการอ่านว่า องค์ประกอบทางด้าน สติปัญญาถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถบอกระดับความสามารถในการเข้าใจเนื้อความจากเรื่องที่อ่านได้ 3) องค์ประกอบทางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งแวดล้อมที่อยู่ที่บ้านที่มี ความสำคัญเท่ากับสิ่งแวดล้อมที่อยู่โรงเรียน เช่น ถ้าสมาชิกในบ้านมีนิสัยรักการอ่าน มีหนังสือ มากมาย การได้รับชมรายการโทรทัศน์ที่มีการส่งเสริมการอ่านและการได้เดินทางไปในสถานที่ต่างๆ เป็นส่วนช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะการแสวงหาความรู้และทักษะทางภาษาศาสตร์ รวมทั้งสร้าง นิสัยรักการอ่านให้กับผู้เรียนโดยตรง อีกทั้งความพร้อมของผู้เรียนหรือวุฒิภาวะที่เหมาะสม ล้วนส่งผล ต่อความสามารถในการอ่านทั้งสิ้น ในขณะที่ตัวของครูผู้สอนก็มีส่วนสำคัญไม่น้อยในการกระตุ้นให้ นักเรียนได้เรียนรู้และสร้างให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมในการอ่านเพื่อแสวงหาความรู้เพิ่มเติม

จากองค์ประกอบด้านการอ่านข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านที่ประสบผลสำเร็จ จำเป็นต้องมีองค์ประกอบหลักๆ อยู่ 2 องค์ประกอบคือ องค์ประกอบภายในที่เกิดจากตัวผู้เรียน ไม่ว่าจะ เป็นด้านกายภาพหรือด้านสติปัญญาที่ล้วนส่งผลต่อประสิทธิภาพในการอ่านทั้งสิ้น และ องค์ประกอบภายนอกคือ องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม สังคมและวัฒนธรรมรอบๆ ตัวของผู้อ่าน รวมถึงการปลูกฝังจากครอบครัว ที่สามารถส่งผลกระทบต่อหรือมีอิทธิพลต่อความสามารถและเจตคติต่อการอ่านให้เกิดประสิทธิภาพในการอ่านสูงหรือต่ำได้

1.1.3 ระดับความสามารถในการอ่าน

ระดับความเข้าใจในการอ่านถือเป็นอีกปัจจัยที่สำคัญในการทำให้ผู้อ่านเข้าใจในการอ่านการอ่านมากยิ่งขึ้น ดังที่นักการศึกษา เช่น Burmeister (1974 , อ้างถึงใน วันวิสาข์ มาสุตร์ 2556) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งดัดแปลงมาจากขั้นตอนการเรียนรู้ของบลูม (Bloom's Taxonomy) ไว้ดังนี้

1. ระดับความจำ (Memory) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถจดจำในสิ่งที่ผู้เขียนกล่าวไว้ได้แก่ การจำหรือการเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริง วันที่ คำจำกัดความ ใจความสำคัญ และลำดับเหตุการณ์สำคัญของเรื่องที่อ่าน
2. ระดับการแปลความ (Translation) เป็นระดับที่ผู้อ่านนำข้อความที่อ่านเข้าใจแล้วไปแปลงเป็นรูปแบบอื่นๆ เช่น การแปลจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง การถอดความ การนำใจความสำคัญของเรื่องไปทำแผนภูมิ
3. ระดับการตีความ (Interpretation) เป็นระดับที่ผู้อ่านเข้าใจและมองเห็นความสัมพันธ์ต่างๆ ที่ผู้เขียนมีได้กล่าวไว้โดยตรง เช่น การหาเหตุจากผลที่เกิดขึ้นในเรื่องที่อ่าน การคาดคะเนหรือทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป การจับใจความสำคัญของเรื่องโดยที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้อย่างชัดเจน
4. ระดับการประยุกต์ใช้ (Application) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจหลักการและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงจนประสบผลสำเร็จ
5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถแยกแยะส่วนประกอบย่อยเข้าด้วยกันเป็นส่วนใหญ่ เช่น การวิเคราะห์โฆษณาชวนเชื่อ การวิเคราะห์บทประพันธ์ และการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล
6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นระดับความสามารถที่ผู้อ่านสามารถนำข้อคิดจากการอ่านมาสรุปเรียบเรียงใหม่
7. ระดับการประเมินผล (Evaluation) เป็นระดับความสามารถที่ผู้อ่านสามารถพิจารณาตัดสินสิ่งที่อ่านโดยอาศัยหลักเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นบรรทัดฐานว่าอะไรเป็นเรื่องจริง จิตนาการความคิดเห็น หรือความเชื่อในเรื่องที่อ่าน

ในขณะที่ Nuttall (2005) ได้แบ่งความเข้าใจในการอ่านไว้ 5 ระดับ ดังนี้

1. ความเข้าใจในระดับตัวอักษร (Literal Comprehension) หมายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ระบุไว้อย่างชัดเจนในบทอ่าน
2. ความเข้าใจในระดับตีความ (Interpretation Comprehension) หมายถึงความเข้าใจในการตีความข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงหรือการพยายามดึงเอาข้อเท็จจริงจากบทอ่านด้วยวิธีการต่างๆ
3. ความเข้าใจในระดับอ้างอิง (Inference Comprehension) หมายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ระบุไว้โดยนัยหรือไม่ได้กล่าวไว้โดยตรงในบทอ่าน
4. ความเข้าใจในระดับประเมินค่า (Evaluation Comprehension) หมายถึงการตัดสินบทอ่านว่าผู้เขียนพยายามจะสื่อสารอะไรและทำได้มากน้อยเพียงใด
5. ความเข้าใจในระดับตอบสนองส่วนบุคคล (Personal Respond Comprehension) หมายถึง การที่ผู้อ่านตอบสนองต่อบทอ่านโดยตรง โดยไม่มีอิทธิพลของผู้เขียนเข้ามาเกี่ยวข้อง แต่การตอบสนองนั้นจะต้องสอดคล้องกับสิ่งที่ปรากฏชัดในบทอ่าน กล่าวคือไม่ได้ตอบสนองเฉพาะในฐานะผู้อ่าน แต่เป็นการรวมเอาความรู้สึกของผู้เขียนเข้ามาด้วย ดังนั้นการตอบสนองจึงอาจมาจากความเข้าใจในบทอ่านและทัศนคติของผู้อ่านที่สามารถอธิบายให้เหตุผลถึงความรู้สึกของผู้อ่านต่อบทอ่าน

จากแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้นสอดคล้องกับ Miller (1990) ที่ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

1. ความสามารถในการระดับแปลความ (Textually Explicit Comprehension) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายซึ่งผู้เขียนได้นำเสนอไว้ในบทอ่านอย่างตรงไปตรงมา โดยสามารถระบุความคิดหลักและความคิดรองของเรื่อง ตลอดจนเรียงลำดับเหตุการณ์และหัวข้อเรื่องต่างๆในบทอ่านได้
2. ความสามารถในการระดับตีความ (Textually Implicit Comprehension) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนมิได้นำเสนอไว้โดยตรงในบทอ่าน ผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้และเหตุผลของตนเข้ามาช่วยในการพิจารณาตัดสินเพื่อทำความเข้าใจกับบทอ่านนั้น ซึ่งในระดับการอ่านระดับนี้ ผู้อ่านจะสามารถตอบคำถามเชิงอ้างอิงได้ ตลอดจนสามารถสรุปและทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป รวมทั้งสามารถรับรู้ถึงอารมณ์ ความคิดและวัตถุประสงค์ของผู้เขียนได้
3. ความสามารถในการวิจารณ์ (Critical Reading) เป็นระดับการวิเคราะห์ ตีความ และประเมินสิ่งที่อ่าน โดยสามารถแยกแยะความแตกต่างของข้อมูลที่อ่านได้ว่า ข้อมูลใดเป็นข้อเท็จจริง หรือเป็นความเชื่อ และข้อมูลใดที่เป็นความคิดเห็นหรือทัศนคติของผู้เขียนสามารถ

เปรียบเทียบเนื้อหาของบทอ่านกับข้อมูลที่ได้พบจากแหล่งอื่นๆได้ ตลอดจนสามารถเข้าใจภาษาเชิงอุปมาอุปมัยที่ผู้เขียนนำเสนอได้

4. ความสามารถในการระดับความคิดสร้างสรรค์ (Scripturally Implicit Comprehension) เป็นความเข้าใจในระดับสูงโดยผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่านที่อยู่ นอกเหนือจากสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอไว้ โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่เชื่อมโยงกับสิ่งที่อ่านเพื่อทำการสังเคราะห์เนื้อหาและนำไปประยุกต์ใช้

จากแนวคิดทั้งหมดที่ได้นำเสนอไปแล้วนั้นสามารถสรุปได้ว่าระดับความเข้าใจในการอ่านสามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่มใหญ่ๆ คือ ระดับพื้นฐาน เป็นการอ่านทำความเข้าใจในระดับเบื้องต้น คือ เข้าใจความหมายที่เห็นตามตัวอักษร สามารถที่จะเรียงลำดับเหตุการณ์ตามความเข้าใจบทอ่านที่เห็นทางกายภาพ หรือแปลจากภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่งได้เพียงเท่านั้น ระดับที่สูงขึ้นมาอีกระดับหนึ่ง คือ ระดับการตีความ ในระดับนี้เป็นการอ่านจะเน้นที่รูปแบบในลักษณะการหาความหมายระหว่างบรรทัด (between the lines) ผู้อ่านจะใช้ความสามารถในการตีความจากบริบทที่อ่าน เข้าใจความหมายโดยนัยที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ และสามารถเดาความหมายจากบริบทได้ และระดับสุดท้าย คือ ชั้นประเมินค่า เป็นขั้นสูงสุดในระดับความสามารถในการเข้าใจบทอ่าน กล่าวคือ ในระดับสุดท้ายนี้ ต้องอาศัยทักษะในการคิดขั้นสูงเพื่อที่ผู้อ่านจะสามารถประเมินพร้อมให้เหตุผลประกอบในการอ่านบทอ่านได้ว่าดีหรือไม่ดี ข้อมูลที่ได้เป็นข้อเท็จจริง หรือข้อคิดเห็น

1.1.4 ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นกระบวนการที่ต้องใช้ทักษะด้านการอ่านหลายทักษะประกอบกัน เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจบทอ่านได้อย่างถ่องแท้ ผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านหลายท่านได้จำแนกและวิเคราะห์ทักษะย่อยของการอ่าน เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบ ดังเช่น

Davis (1990) ได้จำแนกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มแรก คือ ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจระดับคำศัพท์ กล่าวคือ สามารถระบุความหมายของคำศัพท์ หรือหาความหมายจากการอ้างอิงจากบริบท กลุ่มที่สอง คือ ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจระดับเนื้อหา โดยสามารถหาคำตอบสำหรับคำถามโดยการแปลสาร หรือขยายความ หรือเชื่อมโยงใจความในเนื้อเรื่องสามารถอ้างอิงจากเนื้อเรื่องได้ กลุ่มที่สาม คือ ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจระดับโครงสร้างเรื่อง ซึ่งเป็นทักษะในการอ่านเพื่อความเข้าใจถึงจุดประสงค์ อารมณ์และความคิดของผู้เขียน ทักษะในการระบุกลวิธีเขียนของผู้เขียน และทักษะในการติดตามโครงสร้างของเนื้อเรื่อง สอดคล้องกันกับ Munby (1989) ได้จำแนกทักษะย่อยของการอ่านเพื่อความเข้าใจออกเป็น 3 กลุ่มเช่นกัน คือ กลุ่มแรก เป็นทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจระดับคำ ได้แก่ ทักษะในการเข้าใจระบบของภาษา ทักษะในการหาความหมายและการใช้ศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย กลุ่มที่สอง คือ ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจในความหมาย

ของบริบท ได้แก่ความเข้าใจในข้อมูลที่อ่าน ระบุใจความสำคัญหรือข้อมูลสำคัญ ระบุใจความหลักจากรายละเอียดหรือข้อมูลย่อยรอบความคิด ความเข้าใจในคุณค่าในการสื่อสารด้วยประโยคต่างๆ ความสัมพันธ์ภายในประโยค ความสัมพันธ์ของแต่ละส่วนของเนื้อเรื่องผ่านคำเชื่อมต่างๆ การตีความเนื้อเรื่อง ระบุตัวบ่งชี้ภาษา ทักษะในการสรุปความจากการถอดความ ทักษะในการสรุปข้อคล้ายคลึงของเรื่องที่อ่าน และทักษะในการอ้างอิงเบื้องต้น กลุ่มที่สาม คือ ทักษะและกลวิธีในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ได้แก่ การอ่านแบบผิวเผิน การอ่านแบบสำรวจหาข้อมูลเฉพาะ และการถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบที่ไม่ใช่ความเรียง ในขณะที่ Heaton (1988) ได้จำแนกทักษะของการอ่านในลักษณะของความสามารถในการเรียนรู้ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรก ความสามารถในการอ่านระดับโครงสร้าง ทั้งระดับคำ กลุ่มคำ ประโยค การใช้ไวยากรณ์ และกลุ่มที่สอง คือ ความสามารถในการอ่านระดับการใช้ภาษาหรือความสามารถในการลำดับเหตุการณ์ เปรียบเทียบ คาดคะเนและทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไป ระบุใจความสำคัญและองค์ประกอบที่จะเกิดขึ้นอื่นๆในเนื้อเรื่อง รวมไปถึงความสามารถในการเลือกกลวิธีในการอ่านให้สอดคล้องกับชนิดของสื่อที่อ่านและวัตถุประสงค์ในการอ่าน สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการจัดกลุ่มทักษะย่อยในการอ่านเพื่อความเข้าใจตามที่กล่าวมานั้น ยังมีนักการศึกษาท่านอื่นๆที่ได้กล่าวถึงทักษะในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ ดังตารางที่ได้สรุปมาดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงการจำแนกทักษะในการอ่านเพื่อความเข้าใจตามแนวคิดของ John and others (1980), John, Luis and James (1982), Martha and others (1982), และ (Torut, 2010a)

John and others 1980	John, Luis, and James 1982	Martha and others 1982	Torut 2010
1. การเข้าใจลำดับเหตุการณ์ (Understanding Sequence) 2. การตีความโครงสร้างประโยค (Interpreting sentence structure)	1. ความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์ 2. การตีความหมายของคำศัพท์หรือวลีที่ปรากฏในบทอ่านได้ อย่างเหมาะสมกับบริบท	1. การหาแนวคิดหลักของเรื่อง (Finding the main idea) 2. การเลือกรายละเอียดที่สำคัญของเรื่อง (Selecting significant ideas)	1. การจับใจความสำคัญ 2. ทักษะในการหารายละเอียดปลีกย่อย 3. อ่านเพื่อลำดับเหตุการณ์ 4. อ่านเพื่อหาเหตุและผล

ตารางที่ 1 (ต่อ)

John and others 1980	John, Luis, and James 1982	Martha and others 1982	Torut 2010
<p>3. การแปลความจากเครื่องหมายวรรคตอน (Interpreting meaning through punctuation)</p> <p>4. การหาความหมายของคำจากอุปสรรคปัจจัย (Deriving meaning of words through prefixes and suffixes)</p> <p>5. การจดจำความคิดหลักในย่อหน้า (Recognizing main idea in paragraph)</p> <p>6. การสร้างมโนภาพสรุปบทอ่านที่สอดคล้องกับหลักเหตุผล (Drawing logical conclusion)</p> <p>7. การตีความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Obtaining meaning of words through context)</p>	<p>3. การติดตามเรื่องราวในบทอ่าน ระบุโดยใช้ข้อมูลอ้างอิงในบทอ่าน</p> <p>4. การคัดเลือกแนวคิดหลักในบทอ่าน</p> <p>5. การตอบคำถามซึ่งแสดงไว้อย่างตรงไปตรงมาในบทอ่าน (Direct Questions)</p> <p>6. การตอบคำถามซึ่งคำตอบปรากฏในบทอ่านโดยนัย (Indirection questions)</p> <p>7. การอนุมานเนื้อเรื่องในบทอ่าน (Read between the line)</p> <p>8. ประเมินค่าบทอ่านเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกที่ผู้เขียนถ่ายทอดมาสู่ผู้อ่าน</p> <p>9. เข้าใจจุดประสงค์ของผู้เขียน</p>	<p>3. การทำตามคำสั่ง/ คำแนะนำที่ปรากฏในบทอ่าน (Following direction)</p> <p>4. การตอบคำถาม (Answering questions)</p> <p>5. การสรุปความและเรียบเรียงเนื้อหา (Making summaries and organizing material)</p> <p>6. เข้าใจเนื้อเรื่องโดยรวมของบทอ่านและบทสรุป (Arriving at generalizations and coming to conclusions)</p> <p>7. การคาดเดาผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น (Predicting outcomes)</p>	<p>5. อ่านเพื่อเปรียบเทียบข้อคล้ายคลึงและข้อแตกต่าง</p> <p>6. อ่านเพื่อเข้าใจลักษณะของบุคคลหรือตัวละคร</p> <p>7. อ่านเพื่อทำนายเหตุการณ์</p> <p>8. อ่านเพื่อสรุปเรื่องราวเป็นความคิดเห็นหรือวางหลักการ</p> <p>9. อ่านเพื่อเข้าใจภาษาอุปมาอุปมัย</p> <p>10. อ่านเพื่อเข้าใจเครื่องหมายวรรคตอน</p> <p>11. อ่านเพื่อตีความจากอารมณ์ ปฏิกริยา และความรู้สึก</p> <p>12. อ่านเพื่อเข้าใจความสัมพันธ์</p> <p>13. อ่านเพื่อเข้าใจความหมายของคำสรรพนาม</p> <p>14. อ่านเพื่อเข้าใจจุดประสงค์ของผู้เขียน</p> <p>15. อ่านเพื่อตีความหมายจากคำชี้แนะ</p>

จากทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนั้น สามารถสรุปได้ว่า ทักษะการอ่านที่จำเป็นต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยได้จำแนกไว้เป็นทักษะย่อยๆ ได้แก่

1. การอ่านเพื่อตีความหมายของคำศัพท์จากบริบท
2. การอ่านเพื่อตอบคำถาม ไม่ว่าจะ เป็นคำถามแบบ Direct หรือ Indirect Questions
3. การอ่านเพื่อทำตามคำสั่งและคำชี้แนะ
4. การอ่านเพื่อเรียงลำดับเหตุการณ์
5. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ หรือประเด็นหลักของบทอ่าน
6. การอ่านเพื่อหาเหตุและผล
7. การอ่านเพื่อทำนายเหตุการณ์
8. การอ่านเพื่อวิเคราะห์ความ/ถดถอย
9. การอ่านเพื่อหาความเหมือนและความแตกต่าง
10. การอ่านเพื่อสรุปความและแสดงความคิดเห็น
11. การอ่านเพื่อถ่ายโอนความคิดไปสู่ข้อมูลที่ไม่ใช่ความเรียง
12. การอ่านเพื่อเข้าใจจุดประสงค์ของผู้เขียน

1.1.5 ทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์

การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นการอ่านเพื่อเลือกและประเมิน ผู้อ่านต้องมีความสามารถในการแยกแยะและประเมินบทอ่านได้ โดยการอ่านเชิงวิเคราะห์ประกอบไปด้วยทักษะย่อย ดังที่ได้กล่าวต่อไป

สำหรับการทักษะในการอ่านเชิงวิเคราะห์ตามรูปแบบของ Carney (1979) ได้แบ่งทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ออกเป็น 4 ด้านใหญ่ๆ ประกอบด้วยทักษะย่อยๆ ดังต่อไปนี้

1. ทักษะการหาใจความสำคัญ (Finding the Main Idea) ประกอบด้วยวิธีการดังนี้ คือ ทักษะการแยกแยะหัวข้อ (Identifying the topic) ทักษะการหาใจความสำคัญ (Finding the main idea) ทักษะการเชื่อมโยงหัวข้อกับใจความสำคัญ (Understanding how the topic and main idea are related) ทักษะการหาประโยคที่บอกใจความสำคัญ (Finding a sentence that tells the main idea) ทักษะการหาใจความสำคัญจากบริบทโดยนัย (Deciding on the main idea when no sentence states it) และทักษะการเรียงลำดับใจความ (Following idea in order, or sequence)
2. ทักษะการจำแนกรายละเอียด (Identifying Details) ประกอบด้วย ทักษะการเชื่อมโยงย่อหน้า (Understanding how paragraphs are put together) ทักษะการอ่านเพื่อหาข้อเท็จจริง (Looking for fact) ทักษะการอ่านเพื่อหารายละเอียดสำคัญเชิงคณิตศาสตร์ (Reading for

important detail in math) ทักษะการอ่านเพื่อปฏิบัติตามคำแนะนำ (Following direction) และ ทักษะการอ่านเพื่อหารายละเอียดของเนื้อเรื่อง (Reading for detail)

3. ทักษะการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ (Recognizing Relationships) คือ ทักษะการอ่านเพื่อหาเหตุและผล (Understanding causes and effects) ทักษะการอ่านเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลทั่วไปกับข้อมูลเฉพาะ (Seeing relationships between general and specific ideas) ทักษะการอ่านเพื่อหาความเหมือนและความแตกต่าง (Organizing ideas in terms of likenesses and differences) ทักษะการหาใจความจากข้อมูลที่เกี่ยวข้อง (Finding ideas by relating information) และทักษะการตีความจากข้อเท็จจริงที่กำหนดให้ (Getting idea beyond the facts give)

4. ทักษะการคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking) ประกอบด้วย ทักษะการอ่านวิเคราะห์ ความ/ถอดความ (Reading between the line) ทักษะการอ่านเพื่อทำนายเหตุการณ์ (Thinking about what is likely to happen) ทักษะการอ่านเพื่อสรุปความ (Drawing sensible conclusions) และทักษะการแยกแยะลักษณะของบทอ่าน (Distinguishing between subjective and objective writing)

ขณะเดียวกัน Reynolds (1995) ได้กล่าวสนับสนุนทักษะต่างๆในการอ่านเชิงวิเคราะห์ในแนวเดียวกันว่า ประกอบด้วยทักษะต่างๆดังต่อไปนี้ 1. ทักษะการตีความจากบริบท (Using Context) องค์ประกอบย่อยคือการตีความความหมายของคำศัพท์จากบริบท และ การตีความหมายโดยตรงในบทอ่านและการตีความหมายโดยนัย 2. ทักษะการหาใจความสำคัญ (Main Idea)ประกอบด้วย ทักษะการแยกแยะใจความสำคัญ, ทักษะการจำแนกหัวข้อจากใจความสำคัญ และทักษะการจำแนกประเภทของย่อหน้า 3. ทักษะการจำแนกรายละเอียด (Identifying Details) คือ ทักษะการแยกแยะใจความสำคัญออกจากรายละเอียด และ 4. ทักษะการคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking) ได้แก่ ทักษะการแยกแยะข้อเท็จจริงและความคิดเห็น

ส่วน สุวิทย์ คำมูล (2546) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ ประกอบด้วยทักษะย่อย ต่อไปนี้

1. การรวบรวมข้อมูลทั้งหมดมาจัดระบบหรือเรียบเรียงให้ง่ายแก่การทำความเข้าใจ
2. การกำหนดมิติหรือแง่มุมที่จะวิเคราะห์โดยอาศัยองค์ประกอบอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่าง ได้แก่ ความรู้หรือประสบการณ์เดิม การค้นพบลักษณะหรือคุณสมบัติร่วมของกลุ่มข้อมูลบางกลุ่ม
3. การกำหนดหมวดหมู่ในมิติหรือแง่มุมที่จะวิเคราะห์
4. การแจกแจงข้อมูลที่มีอยู่ลงในแต่ละหมวดหมู่ โดยคำนึงถึงความเป็นตัวอย่าง เหตุการณ์ การเป็นสมาชิกหรือความสัมพันธ์ เกี่ยวข้องโดยตรง

5. การนำข้อมูลที่แจ่มแจ้งเสร็จแล้วในแต่ละหมวดหมู่มาจัดลำดับหรือจัดระบบให้
ง่ายแก่การทำความเข้าใจ

6. การเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างหรือแต่ละหมวดหมู่ในแง่ของความมาก – น้อย
ความสอดคล้อง – ความขัดแย้ง ผลทางบวก – ทางลบ ความเป็นเหตุ – เป็นผล ลำดับความต่อเนื่อง
จากการศึกษาทักษะสำหรับการอ่านเชิงวิเคราะห์จากตำราต่างๆ สามารถสรุปเป็นส่วนต่างๆ
ได้ดังนี้ คือ ด้านที่ 1. ทักษะการอ่านเพื่อวิเคราะห์ที่ใจความสำคัญ ได้แก่ การอ่านเพื่อแยกแยะหัวข้อ
การอ่านเพื่อหาใจความสำคัญ การอ่านเพื่อเชื่อมโยงหัวข้อกับใจความสำคัญ การอ่านเพื่อหาประโยคที่
บอกใจความสำคัญ ด้านที่ 2 ทักษะการเชื่อมโยงข้อมูลจากการอ่าน ได้แก่ ทักษะการเรียงลำดับความ
จากเรื่องที่อ่าน การอ่านเพื่อหาความเหมือนหรือความแตกต่าง และการอ่านเพื่อหาข้อเท็จจริง ส่วนที่
3 คือ ทักษะการอ่านสำหรับวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การอ่านเพื่อหาเหตุและผล การอ่านเพื่อทำนาย
เหตุการณ์ การอ่านเพื่อสรุปความ และการอ่านเพื่อการประเมินค่า

1.1.7 กลวิธีการอ่านเชิงวิเคราะห์

นอกจากทักษะในการอ่านที่สำคัญเพื่อความเข้าใจในบทอ่านอย่างถ่องแท้แล้ว กลวิธีใน
การอ่านก็มีความสำคัญต่อกระบวนการอ่านเช่นกัน ซึ่งมีแนวทางในการอ่านตามกลวิธีที่หลากหลาย
ดังต่อไปนี้

ตามแนวทางของ Silberstein (1994) กล่าวถึงกลวิธีในการอ่านไว้ 2 วิธี คือ

1. กลวิธีการอ่านเพื่อเก็บประเด็น หรือใจความสำคัญ (Skimming) คือการอ่านข้อความ
อย่างรวดเร็วเป็นจุดๆ อาจข้ามประโยคหรือบรรทัด หรือ อ่านเฉพาะคำและวลี มีจุดมุ่งหมายเพื่อเก็บ
ประเด็นหรือใจความสำคัญและเก็บรายละเอียดบางอย่าง

2. กลวิธีการอ่านแบบกวาดสายตา (Scanning) เพื่อคาดคะเน ทำนายเหตุการณ์ในเรื่อง
และจับรายละเอียดส่วนย่อยที่ต้องการ เช่น ชื่อคน ตัวเลข คำสำคัญบางคำ
นอกจากนี้ (Block, 1986) เสนอแนะกลวิธีในการอ่าน คือ

1. การทำนายเนื้อหา (Anticipating Content) คือการเดาสิ่งที่เกิดขึ้นในเรื่องที่อ่าน
2. การจำแนกโครงสร้างบทอ่าน (Recognizing Text Structure) คือผู้อ่านจำแนก
ใจความสำคัญออกจากรายละเอียด หรือ ผู้อ่านกล่าวถึงจุดประสงค์ของข้อมูลในเรื่องที่อ่าน
3. การบูรณาการข้อมูล (Integrating Information) คือการที่ผู้อ่านเชื่อมโยงข้อมูล
ใหม่กับเนื้อหาที่อ่านมาแล้ว
4. การตั้งคำถามโดยใช้ข้อมูลของเรื่อง (Questioning Information in the Text)
คือผู้อ่านตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาส่วนที่สำคัญๆ
5. การตีความเนื้อเรื่อง (Interpreting the Text) คือ ผู้อ่านใช้การอนุมานการสรุป

ความหรือตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับเนื้อหา

6. การใช้ความรู้ทั่วไปและสิ่งที่เกี่ยวข้อง (Using General Knowledge and Associations) คือผู้อ่านใช้ความรู้และประสบการณ์ช่วยในการอธิบายความ ประเมินความเข้าใจของตนเอง และแสดงการตอบโต้สิ่งที่อ่าน

7. การใช้วิจารณ์ญาณเกี่ยวกับพฤติกรรมหรือกระบวนการ (Commenting on Behavior or Process) คือผู้อ่านตระหนักเกี่ยวกับกระบวนการหรือแสดงความรู้สึกประสบผลสำเร็จหรือคับข้องใจ

8. การตรวจสอบความเข้าใจ (Monitoring Comprehension) คือ ผู้อ่านประเมินระดับความเข้าใจเนื้อหาของตนเอง

9. การแก้ไขพฤติกรรม (Correcting Behavior) คือ ผู้อ่านสังเกตว่าสมมติฐาน การตีความหรือการเรียบเรียงใจความไม่ถูกต้องก็จะปรับเปลี่ยนข้อความนั้นๆ กลวิธีนี้เป็นการเชื่อมโยงกลวิธีการบูรณาการกับการตรวจสอบ เพราะผู้อ่านต้องเชื่อมโยงข้อมูลใหม่กับข้อมูลเก่า และต้องประเมินความเข้าใจนั้นด้วย

10. การแสดงปฏิกิริยาต่อบทอ่าน (Reacting to the Text) คือผู้อ่านแสดงการตอบโต้ข้อมูลจากเรื่องโดยใช้ความรู้สึกของตนเอง

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่ากลวิธีการอ่านทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วนั้นเหมาะสมต่อการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จึงขอสรุปกลวิธีการอ่านไว้ดังนี้

1. กลวิธีการอ่านเพื่อเก็บประเด็น หรือใจความสำคัญ (Skimming)
2. กลวิธีการอ่านแบบกวาดสายตา (Scanning)
3. การทำนายเนื้อหา (Anticipating Content)
4. การจำแนกโครงสร้างบทอ่าน (Recognizing Text Structure)
5. การบูรณาการข้อมูล (Integrating Information)
6. การตั้งคำถามโดยใช้ข้อมูลของเรื่อง (Questioning Information in the Text)
7. การตีความเนื้อเรื่อง (Interpreting the Text)
8. การใช้ความรู้ทั่วไปและสิ่งที่เกี่ยวข้อง (Using General Knowledge and Associations)
9. การใช้วิจารณ์ญาณเกี่ยวกับพฤติกรรมหรือกระบวนการ (Commenting on Behavior or Process)
10. การแสดงปฏิกิริยาต่อบทอ่าน (Reacting to the Text)

1.1.8 รูปแบบของบทอ่าน

การอ่านบทอ่านภาษาอังกฤษมีหลากหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของบทอ่านแต่ละประเภท การสอนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำเป็นต้องทราบวัตถุประสงค์ของบทอ่านแต่ละประเภทว่าต้องการให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งใด บทอ่านจึงแบ่งไว้เป็นชนิดต่างๆ ดังที่กล่าวไว้โดยนักการศึกษา เช่น

Gramley และ Patzold K.M. (1992) ได้แบ่งชนิดของบทอ่านไว้เป็น 5 ประเภทได้แก่

- 1) บทอ่านที่เป็นเรื่องเล่า (Narrative text)
 - 2) บทอ่านที่เป็นการพรรณนา บรรยายหรือบอกรูปร่างลักษณะ (Descriptive Text)
 - 3) บทอ่านที่เป็นการชี้แนะ คำสั่ง หรือบอกกระบวนการขั้นตอน (Directive Text)
 - 4) บทอ่านที่เป็นความเรียงทางวิชาการ (Exposition Text) เช่น การเขียนเรียงความหรือจดหมายที่เป็นทางการ
 - 5) บทอ่านที่เป็นข้อความโต้แย้ง หาเหตุผลในการหักล้างข้อมูล (Argumentative Text)
- อีกทั้ง Hammond (1992, อ้างถึงใน David Lee 2001) กล่าวเสริมเกี่ยวกับชนิดหรือรูปแบบของบทอ่าน (Text Type) ว่ามีดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงรูปแบบของบทอ่านตามประเภทการแบ่งของ Hammond (1992)

Genre	Text Type
Recipe	Procedure
Personal letter / Postcard	Anecdote
Advertisement	Description
Police report	Description
Students essay	Exposition
Formal letter	Exposition
News item	Recount
Health brochure	Procedure
Student assignment	Recount
Biology textbook	Report
Film review	Review

จากรูปแบบของบทอ่านที่ได้กล่าวไปแล้ว สามารถสรุปรูปแบบที่ผู้วิจัยต้องการใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

ตารางที่ 3 แสดงการสรุปรูปแบบของบทอ่านที่ใช้ในการวิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

Unit	Genre	Text Type
1	Advertisement	Descriptive Text
2	Recipe	Procedure
3	Weather Report	Report
4	Medicine Label	Directive Text
5	Travel Brochure	Narrative Text
6	Personal letter	Anecdote
7	Movie review	Descriptive Text
8	Poem	Descriptive Text

จากตารางที่ 3 ที่ผู้วิจัยได้สรุปรูปแบบของบทอ่านที่ใช้ในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ได้เนื้อหา ดังนี้

1. Advertisement เป็นบทอ่านประกาศรับสมัครงาน และจดหมายสมัครงาน
2. Recipe เป็นเนื้อหาบทอ่านวิธีการประกอบอาหารประเภทต่าง
3. Weather Report เป็นบทอ่านการพยากรณ์อากาศจากสื่อทางอินเทอร์เน็ต และการเขียนจดหมายโต้ตอบเกี่ยวกับการบรรยายสภาพอากาศ
4. Medicine Label เป็นบทอ่านฉลากยาจากฉลากยาจริง และการเขียนโน้ตแนะนำการใช้ยาแก่ผู้อื่น
5. Travel Brochure เป็นบทอ่านแผ่นพับแนะนำการท่องเที่ยว
6. Personal Letter เป็นบทอ่านการเขียนจดหมายส่วนตัวเล่าเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมวันหยุด วันพักผ่อน และการเขียนจดหมายโต้ตอบ
7. Movie Review เป็นบทอ่านวิจารณ์ภาพยนตร์จากสื่อทางอินเทอร์เน็ตและให้นักเรียนเขียนวิจารณ์ภาพยนตร์ที่ตนชื่นชอบ
8. Poem เป็นบทอ่านประเภทบทกลอน Haiku เพื่อให้นักเรียนตีความและสามารถเขียนบทกลอนได้

1.2 ความสามารถในการเขียนเพื่อการสื่อสาร

การเขียนเพื่อการสื่อสาร เป็นทักษะที่มีความสำคัญทักษะหนึ่งในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร อีกทั้งเป็นทักษะที่ซับซ้อนและต้องมีการจัดเรียงความคิดอย่างเป็นระบบก่อนที่จะทำการส่งสารให้ผู้อื่นรับรู้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน การเขียนจึงจำเป็นต้องอาศัยหลักการและองค์ประกอบต่างๆที่สำคัญในการสร้างงานเขียนที่มีคุณภาพ ดังที่จะกล่าวในลำดับต่อไป

1.2.1 ความหมายของความสามารถในการเขียน

การเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อนมากกว่าทักษะการฟัง พูด อ่าน เพราะการเขียนต้องอาศัยข้อมูลจากทักษะการฟัง พูด อ่าน ผู้เขียนจะต้องมีความรู้ความสามารถมากจึงจะสามารถเขียนถ่ายทอดความคิดของตนเองออกมาให้เป็นภาษาเขียนที่ตรงกับความต้องการของตนเอง นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการเขียนไว้เช่น

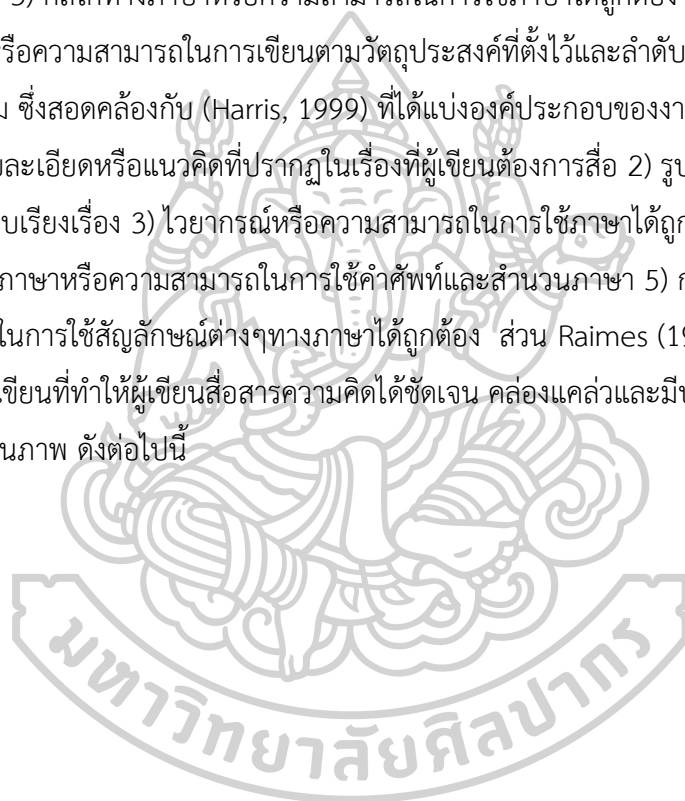
Lado (1984) กล่าวว่า การเขียนเป็นการสื่อความหมายด้วยตัวอักษร ซึ่งเป็นที่เข้าใจระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน เป็นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีการเรียบเรียงข้อความตามลักษณะโครงสร้างภาษาที่ใช้ ใช้แบบฟอร์มให้ตรงกับจุดประสงค์ของการเขียนแต่ละเรื่อง ตลอดจนใช้สำนวนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกันกับ Taylor (1990) กล่าวว่า การเขียนเป็นงานด้านความคิด เป็นกระบวนการแสวงหาเชิงสร้างสรรค์ (Discovery Creative Procedure) เป็นการใช้ภาษาเพื่อการค้นหาสิ่งที้นอกเหนือจากความรู้เดิมที่มีอยู่ การเขียนจึงเป็นเครื่องมือในการค้นหาความหมายจากประสบการณ์ของผู้เขียน เพื่อจะได้นำสิ่งเหล่านั้นมาเสนอผู้อ่าน ในความคิดของ Taylor การเขียนมิใช่เป็นเพียงเครื่องมือสะท้อนความคิดของผู้เขียน หากแต่ยังเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความคิดได้อีกด้วย ดังนั้นการเขียนจึงเป็นกระบวนการทั้งการให้และการรับ ในขณะที่ White (1980) กล่าวว่า การเขียนคือการลำดับประโยคที่เชื่อมโยงกันอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และสมเหตุสมผลและเขียนได้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์โดยที่ผู้เขียนสามารถสื่อสารสิ่งที่ต้องการได้ การเขียนต้องชัดเจน ไม่คลุมเครือ กล่าวคือ จะต้องประกอบด้วยความถูกต้องของรูปแบบภาษา (correctness of Form) ความเหมาะสมของสำนวนของภาษา (Appropriateness of Style) และเอกภาพของแก่นเรื่องและหัวข้อ (Unity of Theme and Topic) และ Baker and Kennedy (1993) กล่าวถึงการเขียนว่ามีใช่เป็นเพียงการเขียนออกมาเป็นตัวอักษรเท่านั้น แต่เป็นการแสดงออกทางความคิด การเรียบเรียงและการถ่ายทอดข้อความให้เป็นระบบ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ตามลักษณะการเขียนในแต่ละรูปแบบ

จากการศึกษาความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่าการเขียนคือการถ่ายทอดความรู้สึนึกคิดทัศนคติ รวมถึงประสบการณ์ ความรู้ในด้านต่างๆของผู้เขียน โดยอาศัยความรู้ในการเลือกใช้คำศัพท์สำนวนและหลักโครงสร้างไวยากรณ์ เรียบเรียงกระบวนการทางความคิดถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างเป็นระบบเพื่อสื่อให้ผู้อ่านรับรู้ข้อมูลที่ผู้เขียนต้องการสื่อ ซึ่งการเขียนจะต้องคำนึงถึงความชัดเจนทางภาษาอันประกอบด้วยความถูกต้องของรูปแบบทางภาษา ความเหมาะสม

ของสำนวนของภาษา และเอกภาพของแก่นเรื่องและหัวเรื่อง เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียน

1.2.2 องค์ประกอบของความสามารถในการเขียน

ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ซับซ้อน จำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนสามารถเขียนได้อย่างชัดเจนและถูกต้อง นักการศึกษาหลายท่าน เช่น Heaton (1988) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบในการเขียนไว้ 4 ประการคือ 1) ไวยากรณ์หรือความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาได้ถูกต้อง 2) ลีลาภาษาหรือความสามารถในการใช้สำนวนภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) กลไกทางภาษาหรือความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้อง เช่น ตัวสะกด และ 4) วิจารณ์ญาณหรือความสามารถในการเขียนตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และลำดับความต่อเนื่องของเรื่องอย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ (Harris, 1999) ที่ได้แบ่งองค์ประกอบของงานเขียนไว้ 5 ประการคือ 1) เนื้อหา รายละเอียดหรือแนวคิดที่ปรากฏในเรื่องที่ผู้เขียนต้องการสื่อ 2) รูปแบบหรือโครงเรื่อง รวมถึงการเรียบเรียงเรื่อง 3) ไวยากรณ์หรือความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักโครงสร้างภาษา 4) ลีลาภาษาหรือความสามารถในการใช้คำศัพท์และสำนวนภาษา 5) กลไกการเขียนหรือความสามารถในการใช้สัญลักษณ์ต่างๆทางภาษาได้ถูกต้อง ส่วน Raimes (1983) ได้ให้องค์ประกอบต่างๆของการเขียนที่ทำให้ผู้เขียนสื่อสารความคิดได้ชัดเจน คล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพสามารถสรุปได้ตามแผนภาพ ดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 แสดงองค์ประกอบของการเขียนตามแนวคิดของ (Raimes, 1983)

ในขณะเดียวกัน องค์ประกอบด้านการเขียนโดย เสี่ยม โตรัตน์ (2547) กล่าวถึง องค์ประกอบที่ทำให้งานเขียนชัดเจนและสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพดังนี้ 1) กระบวนการเขียนของผู้เขียน 2) ผู้รับสารหรือผู้อ่านงานเขียน 3) จุดมุ่งหมายในการเขียน 4) ความสามารถในการใช้คำ 5) ความสามารถในการเรียงเรียบและลำดับเรื่อง 6) กลไกในการเขียน 7) ความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ โครงสร้างหรือหลักภาษา 8) ความสามารถในการสร้างประโยคและความสัมพันธ์ระหว่างประโยค

กล่าวโดยสรุปคือ องค์ประกอบสำคัญที่ทำให้งานเขียนมีประสิทธิภาพและสามารถสื่อสารได้อย่างชัดเจนขึ้นอยู่กับผู้เขียนเป็นหลัก โดยผู้เขียนต้องมีความสามารถในการใช้โครงสร้างทางภาษา ไวยากรณ์ ลีลาภาษา การใช้ศัพท์ สำนวนและความสามารถในการลำดับเรียบเรียงเรื่องราว รวมถึงความสามารถในการถ่ายทอดวัตถุประสงค์ว่างานเขียนนั้นมีจุดมุ่งหมายอะไรที่ต้องการสื่อให้องค์ประกอบอีกด้านคือ ผู้อ่าน สามารถรับรู้ข้อมูลได้ตรงและถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน

1.2.3 ระดับความสามารถในการเขียน

ความสามารถในการเขียนมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับระดับความสามารถในด้านทักษะการเขียนของแต่ละบุคคล การที่จะพัฒนาความสามารถด้านการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้สอนควรมีการพัฒนาทักษะด้านดังกล่าวอย่างเป็นขั้นตอน และเข้าใจระดับความสามารถของการเขียนแต่ละชั้นอย่างชัดเจน เพื่อให้การพัฒนาความสามารถของนักเรียนเกิดความคงทนและมีความก้าวหน้าอย่างเป็นระบบ

โดย Vallette และ Renee (1972) ได้แบ่งระดับความสามารถในการเขียนออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้ 1.) ระดับกลไก (Mechanic Skills) พฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกในระดับนี้ คือ การลอกแบบ (Reproduction) 2.) ระดับความรู้ (Knowledge) พฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกในระดับนี้ คือ การระลึกได้ (Recall) 3.) ระดับถ่ายโอน (Transfer) พฤติกรรมที่แสดงออกคือ การนำไปใช้ (Application) 4.) ระดับสื่อสาร (Communication) พฤติกรรมที่แสดงออกของผู้เขียนในระดับนี้คือ สามารถสื่อความคิดของตนได้ (Self – expression) และ 5.) ระดับวิจารณ์ญาณ (Criticism) เป็นขั้นที่ผู้เขียนแสดงพฤติกรรมโดยสามารถเขียนเพื่อสื่อความหมาย โดยการเลือกใช้ภาษาและลีลาในการเขียนได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกันกับ Torut (2010b) ได้กล่าวถึงระดับความสามารถด้านการเขียนไว้ 5 ระดับเช่นกัน ดังนี้ 1.) ระดับกลไก (Mechanics) ได้แก่ การเขียนสะกดคำ การลอก การเขียนประโยคโดยการลอกจากตาราง หรือการแทนที่คำตามที่กำหนดให้ 2.) ระดับความรู้ (Knowledge) ได้แก่ การเขียนตามคำบอก การใช้ไวยากรณ์ การตีความหมายอย่างถูกต้อง การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการตอบคำถามที่พบเห็นบ่อยครั้ง 3.) ระดับถ่ายโอนความรู้ (Transfer) ได้แก่ การรู้จักเลือกหลักไวยากรณ์ที่ถูกต้องมาใช้ในประโยคต่างๆ การรวมประโยค การเปลี่ยนประโยค การเรียงประโยคใหม่ ตลอดจนเขียนเรียงความตามแนวที่กำหนดให้ 4.) ระดับการสื่อสารความหมาย (Communication) ได้แก่ การเขียนโดยอิสระด้วยตนเอง เช่น การเขียนจดหมายส่วนตัว การเขียนโปสการ์ด การเขียนคำอธิบาย การตั้งหัวข้อเรื่อง การเขียนในระดับนี้ต้องคำนึงถึงความถูกต้องทางไวยากรณ์รองลงมาจากความเข้าใจในการสื่อสาร และ 5.) ระดับการวิจารณ์ (Criticism) คือการเขียนได้ถูกต้องตามลีลาในการเขียน เช่น จดหมายธุรกิจที่ต้องตามแบบฉบับ การเขียนเรื่องสั้น การเขียนเรียงความจากข้อคิดบางอย่าง

โดยทั่วไป การกำหนดระดับความสามารถในการเขียนของนักเรียน ขึ้นอยู่กับระดับของวัยที่เหมาะสมของนักเรียนด้วย โดยสรุปแล้วนั้นระดับความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้ทำการวิจัยในครั้งนี้ ถือเป็นระดับที่มีความสามารถในการพัฒนาทักษะด้านการเขียนได้ทั้ง 5 ระดับตามแนวคิดทั้งของ Vallette และ Renee (1972) และ (Torut, 2010b) โดยจะใช้ระดับความสามารถหลักที่ 4 ระดับแรก คือ ระดับกลไก ระดับความรู้ ระดับการถ่ายโอนความรู้ และระดับการสื่อสาร ส่วนระดับที่ 5 คือ ระดับวิจารณ์ญาณนั้น ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของหัวเรื่องและภาระงานที่นักเรียนต้องปฏิบัติ

1.2.4 ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร

การเขียนเพื่อการสื่อสารเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ตลอดจนข้อเท็จจริงต่างๆให้ผู้อื่นรับทราบ ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีความซับซ้อน เพราะผู้เขียนต้องใช้ความสามารถและองค์ประกอบต่างๆ รวมทั้งต้องมีทักษะที่ดีในการเขียนจึงจะสามารถสื่อความหมายได้ตรงกันทั้งผู้เขียนและผู้อ่าน การมีพื้นฐานทักษะการเขียนที่ดี จึงจำเป็นสำหรับการเขียนเพื่อการสื่อสาร ซึ่ง Brown (2007) ได้นำเสนอทักษะย่อยของการเขียน อันประกอบด้วยลักษณะที่นักเขียนต้องการอย่างพอเพียง ดังนี้

1. ทักษะในการเขียนตัวอักษรและการสะกดคำในภาษาอังกฤษ
2. ทักษะในการเขียนด้วยอัตราเร็วที่เหมาะสมกับจุดประสงค์
3. ทักษะในการเขียนแก่นของคำและใช้คำได้อย่างเหมาะสมกับลำดับการเขียน
4. ทักษะการใช้ไวยากรณ์ที่เหมาะสม เช่น การใช้ กาล (Tenses) ความสอดคล้องของรูปพหูพจน์ กฎโครงสร้าง เป็นต้น
5. ทักษะการระบุความหมายเฉพาะจากรูปแบบโครงสร้างไวยากรณ์ที่แตกต่างกัน
6. ทักษะการใช้คำเชื่อมในภาษาเขียน
7. ทักษะการใช้รูปแบบโวหารและแบบแผนในภาษาเขียน
8. ทักษะการใช้ภาษาเขียนในการสื่อสารอย่างเหมาะสมและบรรลุผลตามวัตถุประสงค์และรูปแบบในการเขียน
9. ทักษะการเชื่อมโยงเหตุการณ์ในงานเขียนและสามารถสื่อสารได้ เช่น การควบคุมใจความสำคัญ ใจความรอง ข้อมูลใหม่ การสรุปรวม และการยกตัวอย่าง
10. ทักษะการจำแนกระหว่างความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยขณะเขียน
11. ทักษะการถ่ายทอดและอ้างอิงเฉพาะ อย่างถูกต้องตามวัฒนธรรมในบริบทของภาษาเขียน

ในขณะเดียวกัน Ur (1996) ได้กล่าวสนับสนุนทักษะย่อยในด้านการเขียนของ Brown และกล่าวเสริมที่ความสมดุลระหว่างความสำคัญในการนำเสนอความคิดและลักษณะในการเขียน กล่าวคือ เนื้อหาหรือข้อความที่นำเสนอ ควรมีความเหมาะสมกับองค์ประกอบในการเขียนทั้ง การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ไวยากรณ์ที่เหมาะสม รวมไปถึงการเลือกใช้คำศัพท์ อย่างระมัดระวังอีกด้วย

เมื่อพิจารณาจากแนวคิดในการปลูกฝังทักษะด้านการเขียนที่กล่าวมาแล้วข้างต้น สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า การเขียนเพื่อการสื่อสารที่ด้นนั้นจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนทักษะการเขียน มาเป็นอย่างดี ดังสรุปได้ต่อไปนี้ คือ 1.) ทักษะด้านการใช้คำศัพท์ ได้แก่ ทักษะการเขียนตัวอักษร การสะกดคำ ทักษะการเขียนแก่นคำ การรู้จักเลือกใช้คำให้เหมาะสมกับระดับของภาษาและลำดับการเขียน และทักษะการใช้คำเชื่อมในภาษาเขียน เป็นต้น 2.) ทักษะด้านโครงสร้างทางภาษา เช่น ทักษะการใช้ไวยากรณ์ที่เหมาะสม กฎโครงสร้าง การระบุความหมายเฉพาะจากรูปโครงสร้างไวยากรณ์ที่แตกต่างกัน ทักษะการใช้รูปแบบหรือแบบแผนในภาษาเขียน และ 3.) ทักษะด้านการสื่อสาร ได้แก่ ทักษะการเชื่อมโยงเหตุการณ์และสื่อสารได้ เช่น การควบคุมใจความสำคัญและใจความรอง ข้อมูลใหม่ การสรุปรวม การยกตัวอย่าง ทักษะการจำแนกความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย รวมถึงการถ่ายทอดอ้างอิงตามวัฒนธรรมและบริบทของภาษา

1.2.5 ลักษณะของงานเขียน

งานเขียนมีหลากหลายลักษณะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการเขียน และรูปแบบของงานเขียน การจัดประเภทหรือลักษณะของงานเขียนจึงแตกต่างกันออกไปตามแต่ทัศนคติของบุคคล

ฟ็อน เปรมพันธุ (2542) กล่าวถึงลักษณะของงานเขียนโดยแบ่งออกเป็นกลุ่มใหญ่ๆ คือ การเขียนที่เป็นแบบแผน และการเขียนที่ไม่เป็นแบบแผน ซึ่งงานเขียนแต่ละชนิด แต่ละประเภทขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของผู้เขียนที่แตกต่างกันตามแต่เนื้อหาสาระของงานเขียนนั้นๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. งานเขียนที่เป็นแบบแผน ได้แก่ การเขียนเรียงความ การเขียนย่อความ การเขียนบทความ การเขียนจดหมาย เป็นต้น

2. งานเขียนที่ไม่เป็นแบบแผน ได้แก่ งานเขียนที่เป็นการบอกเล่าเรื่องราว งานเขียนที่เป็นการแสดงความคิดเห็นหรือคำแนะนำ งานเขียนเพื่อการโฆษณา หรืองานเขียนเพื่อสร้างจินตนาการ เป็นต้น

ในขณะที่ Harmer (1992) ไม่ได้จัดกลุ่มงานเขียนเป็นกลุ่มๆ แต่กล่าวว่า ลักษณะงานเขียนที่ให้นักเรียนทำ ขึ้นอยู่กับอายุ ความสนใจ และระดับของผู้เรียน โดยการเขียนอาจเริ่มจากการเขียนโคลงง่ายๆ และโดยทั่วไปสำหรับลักษณะของงานเขียนเพื่อการสื่อสารที่นักเรียนจะเขียน ควรเป็นงานที่พบเห็นอยู่ในชีวิตประจำวัน เช่น เขียนโปสการ์ด จดหมายประเภทต่างๆ การกรอกแบบฟอร์ม เช่น ใบสมัครงาน เขียนเรียงความที่เป็นเรื่องเล่า บทความในหนังสือพิมพ์และนิตยสาร คำโฆษณา

ทั้งนี้การกำหนดลักษณะของงานเขียนที่จะให้นักเรียนเขียนนั้น ไม่มีข้อจำกัดว่า ควรจะให้นักเรียนเขียนงานประเภทไหน แต่การตัดสินใจของครูผู้สอนจะขึ้นอยู่กับว่า นักเรียนมีความรู้ทางภาษามากน้อยเพียงใด ความสนใจคืออะไร และคิดว่างานเขียนชิ้นนั้นๆมีประโยชน์สำหรับนักเรียนหรือไม่ ทั้งนี้จะเป็นการสร้างแรงจูงใจในการเขียนสำหรับนักเรียนได้ด้วยในเวลาเดียวกัน

จะเห็นได้ว่าเกณฑ์ในการจำแนกลักษณะของงานเขียนมีความแตกต่างกันออกไป แต่โดยรายละเอียดแล้ว ชนิดของงานเขียนสามารถสรุปได้ดังนี้ ได้แก่ การเขียนโปสการ์ด จดหมายประเภทต่างๆ การเขียนโคลงหรือกลอน การกรอกแบบฟอร์ม เช่น ใบสมัครงาน ใบสมัครสมาชิก หรือสมัครเรียนในสถานศึกษา การเขียนเรียงความที่เป็นเรื่องเล่า บทความในหนังสือพิมพ์และนิตยสาร คำโฆษณาการเขียนย่อความ การเขียนบทความงานเขียนที่เป็นการแสดงความคิดเห็นหรือคำแนะนำเป็นต้น

1.3 สารการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน – เขียน ตามหลักสูตร

1.3.1 สารการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษตามแนวหลักสูตร

แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5)

จากการศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) พบว่าเนื้อหาในหลักสูตรเน้นให้ภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรและความร่วมมือจากต่างประเทศ ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดียิ่งขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ความคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆได้ง่ายและกว้างขึ้นและมีวิถีทัศน์ในการดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขและภาคภูมิใจประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

- ภาษาเพื่อการสื่อสาร
- ภาษาและวัฒนธรรม
- ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
- ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก

จากทั้ง 4 สารการเรียนรู้ที่กล่าวไปแล้วข้างต้น ประกอบด้วยมาตรฐาน 8 มาตรฐานและตัวชี้วัด 21 ตัวชี้วัดซึ่งเมื่อพิจารณารายละเอียดของตัวชี้วัดแล้ว สามารถจำแนกสารการเรียนรู้เหล่านั้นออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มความรู้ความเข้าใจ (Knowledge) ผู้เรียนจะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่างๆ คำชี้แจง คำอธิบาย คำบรรยายต่างๆ ป้ายประกาศ ข้อความ ข่าว โฆษณา บทร้อยกรองและบทละครสั้น หลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยค ข้อความและความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การตีความและแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดีพร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ การจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว สถานการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวัน ประโยคที่แสดงความต้องการเสนอแนะและให้ความช่วยเหลือตอบรับ รวมไปถึงภาษาที่ใช้สื่อสารในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคมภาษาแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นและให้เหตุผลประกอบการบรรยายเกี่ยวกับตนเอง การจับใจความสำคัญจากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม การแสดงความคิดเห็นและการใช้เหตุผล การเลือกใช้ภาษา น้ำเสียงและกิริยาท่าทางการสนทนา ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ชีวิตความเป็นอยู่ และประเพณีของเจ้าของภาษา การเปรียบเทียบและการอธิบายความเหมือน ความต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและของไทย การค้นคว้า การรวบรวม การสรุป และการนำเสนอข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสารการเรียนรู้อื่น

กลุ่มทักษะกระบวนการ (Process / Skills) ซึ่งผู้เรียนจะสามารถปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่างๆ คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบายคำบรรยายต่างๆ ป้ายประกาศ ข้อความ ข่าว โฆษณา บทร้อยกรองและบทละครสั้นเลือกใช้ภาษา น้ำเสียงและกิริยาท่าทางเหมาะสมกับระดับบุคคล โอกาสและสถานที่ อ่านออกเสียงประโยคภาษาอังกฤษ อ่านบทร้อยกรองตามจังหวะ จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความและแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องง่ายพร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบโดยเขียนเป็นประโยคและข้อความพูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์ ข่าว/ เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่างๆ พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอแนะและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ การขอและให้ข้อมูล รวมถึงการใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึก และแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรมประสบการณ์และข่าวอย่างมีเหตุผล สรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ (Theme) ที่ได้จากการวิเคราะห์

เรื่อง ข่าว เหตุการณ์และสถานการณ์ตามความสนใจ อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง โครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย นอกจากนี้ผู้เรียนยังต้อง สามารถวิเคราะห์ อธิบาย/อภิปรายความเหมือนและความต่างระหว่างวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อและ ประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทยและนำไปใช้อย่างมีเหตุผล ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ ค้นคว้า ตลอดจนสามารถเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่างๆเป็นภาษาต่างประเทศได้

กลุ่มคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และเจตคติ (Attitude) ผู้เรียนจะมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม การใช้ภาษา และกิริยาท่าทาง อย่างเหมาะสมกับบุคคลตามมารยาทสังคมและโอกาส การรู้จักและใช้คำขอร้อง คำแนะนำ และ คำอธิบายได้อย่างเหมาะสม การสนทนาแลกเปลี่ยนและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมและ สถานการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวันอย่างสุภาพ เหมาะสม ถูกต้องตามกาลเทศะ การมองเห็น ความสำคัญในการเขียนและพูดบรรยายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ใน ความสนใจ โดยใช้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม และมีเจตคติที่ดีในการเรียนในด้านความมุ่งมั่น ในการทำงาน มีทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซื่อสัตย์ สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้

ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะในการอ่านและการเขียนสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆและแสดงความคิดเห็น

ม.4-6/3: อธิบายและเขียนประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง รูปแบบต่างๆที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆให้สัมพันธ์กับประโยคและ ข้อความที่ฟังหรืออ่าน

ม.4-6/4: จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความและแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดี และบันเทิงคดีพร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่าง ประกอบ

มาตรฐาน ต. 1.2 มีทักษะทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ม.4-6/4: พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบและ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม

ม.4-6/5: พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับ เรื่องต่างๆ กิจกรรมประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการ พูดและการเขียน

ม.4-6/1 : พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่างๆ ตามความสนใจของสังคม

ม.4-6/2 : พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรมข่าว เหตุการณ์และสถานการณ์ตามความสนใจ

ม.4-6/3 : พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และ เหตุการณ์ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ม.4-6/2 : อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของ ขนบธรรมเนียม และประเพณีของเจ้าของภาษา สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็น พื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ม.4-6/1 : ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และ นำเสนอด้วยการพูดและการเขียน มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ม.4-6/1 : ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุป ความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

1.3.2 สาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของ สหภาพยุโรปหรือ Common European Framework of Reference for Language : CEFR

Common European Framework of Reference for Languagesหรือ CEFR คือ เอกสารอ้างอิงที่ใช้ในสหภาพยุโรปเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร การวางแผนการรายวิชา การวัดผล และการแต่งตั้งตำราในการเรียนการสอนภาษาเพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสารของพลเมืองของประเทศที่เป็นสมาชิกของสหภาพยุโรป โดยรวมไปถึง ทักษะทางภาษาและวัฒนธรรมเพื่อเป็น ประโยชน์ในการสื่อสารซึ่งกันและกันอย่างมีประสิทธิภาพ เอกสารอ้างอิงของ CEFR จึงถือได้ว่าเป็น เอกสารที่จะช่วยให้ผู้ที่อยู่ในวงการการเรียนการสอนภาษาได้นำเอาไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ และจะช่วยในด้านการประสานงานกันระหว่างประเทศให้ดีขึ้น

CEFR กำเนิดขึ้นหลังจากที่รัฐมนตรีสหภาพยุโรปได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของความเป็นหนึ่งเดียวกันของสมาชิกประเทศซึ่งรวมไปถึงภาษาและวัฒนธรรมที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารของพลเมืองในประเทศของสหภาพยุโรป จากเป้าหมายของการส่งเสริมความเป็นหนึ่งเดียวกันนี้ทางรัฐมนตรีสหภาพยุโรปจึงได้เรียกร้องให้รัฐบาลของประเทศที่เป็นสมาชิกให้มีการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างรัฐบาลของประเทศสมาชิกและสถาบันที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนทางด้านภาษาและการผลิตตำราให้พิจารณาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนและการวัดผลทางภาษารวมทั้งการสร้างตำราและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้ทันสมัยขึ้น ในปี ค.ศ. 1971 ผู้เชี่ยวชาญทางการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและกลุ่มของผู้เชี่ยวชาญในด้านต่างๆของประเทศในสหภาพยุโรปได้รวมตัวกันเพื่อสร้างโครงร่างที่จะอ้างอิงและวัดความสามารถทางด้านภาษาต่างๆของพลเมืองของประเทศต่างๆที่เป็นสมาชิกของสหภาพยุโรปโดยมีกลุ่มโครงการ “การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของพลเมืองยุโรป-Language Learning for European Citizenship) เป็นแกนนำในการทำโครงการนี้ ซึ่งมีผู้แทนจากประเทศต่างๆเข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการ และมีผู้แทนจากแคนาดาเข้าร่วมเป็นสมาชิกสังเกตการณ์ด้วย และกลุ่มสมาชิกของโครงการได้มอบหมายให้สมาชิกโครงการจากมหาวิทยาลัย Fribourg เป็นตัวแทนของโครงการในการจัดพัฒนาและร่างเอกสารอ้างอิงทางภาษา (scale descriptor) ที่จะใช้วัดการทดสอบความสามารถทางภาษาขึ้นโดยได้รับการสนับสนุนจาก มูลนิธิวิทยาศาสตร์แห่งชาติสวิสเซอร์แลนด์ (Swiss National Science Foundation) หลังจากนั้นกลุ่มสมาชิกจากมูลนิธิศูนย์กลางแห่งยุโรป (Eurocentres Foundation) และผู้เชี่ยวชาญทางภาษา จากศูนย์ภาษาต่างประเทศแห่งชาติ (National Foreign Language Center) จากนั้น สหรัฐอเมริกาได้เป็นผู้ตรวจและแก้ไขเอกสารอ้างอิงนี้ ซึ่งทางกรรมการยังได้นำเอาข้อเสนอแนะจากแหล่งต่างๆมาพิจารณาและแก้ไขก่อนที่จะมีการรับรองอย่างเป็นทางการและนำไปใช้เป็นเอกสารอ้างอิงทางการเรียนการสอนภาษาในยุโรป

การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนและการวัดผลของ CEFR จะถือเอาความสำคัญของการใช้ภาษาโดยทั่วไปเป็นหลักหรือพูดอย่างง่าย ๆ ว่า การใช้ภาษาเพื่อเป็นสื่อในการสื่อสาร (Action-Oriented) หรือเป็นการใช้ภาษาเพื่อทำงานให้ได้ผลสำเร็จในชีวิตประจำวัน (Social Agent with task) การพัฒนาระดับความสามารถทางภาษาของ CEFR จึงเน้นที่จะใช้วัดความสามารถทางภาษาจากทั้งสองทางคือผู้ใช้ภาษาและผู้ทดสอบภาษาที่จะนำภาษาไปใช้เพื่อสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆและเน้นที่จะทดสอบว่าผู้ใช้ภาษาหรือผู้เรียนภาษามีความสามารถที่จะทำอะไรได้บ้าง เอกสารอ้างอิงเกณฑ์จะแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆคือเกณฑ์เพื่อใช้อ้างอิงสำหรับบุคคลทั่วไปและเกณฑ์เฉพาะสำหรับผู้ใช้เพื่อวัดผลความสามารถทางภาษาซึ่งจะแบ่งออกเป็นสามส่วนคือส่วนที่เน้นวัดความสามารถของผู้ใช้ภาษา (user-oriented scale) โดยเน้นในด้านผู้ใช้ภาษาสามารถใช้ภาษาเพื่อทำอะไรได้ ส่วนที่สองเป็นส่วนที่ใช้เพื่อเป็นแนวทางของผู้ทดสอบ (assessor-oriented scale) เพื่อ

ประเมินระดับความสามารถของผู้ได้รับการทดสอบโดยเน้นในด้านความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อปฏิบัติงานในด้านต่างๆ และส่วนที่สามคือส่วนที่วัดความสามารถในการใช้ทักษะทางภาษาเพื่อสื่อสารให้เหมาะสมตามระดับของความสามารถ

คู่มือCEFR เป็นเอกสารอ้างอิงทางการเรียนและการวัดผลของภาษาโดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทางด้านนี้รวมทั้งผู้เรียนได้ตั้งคำถามสำหรับตนเองว่าเมื่อมีการสื่อสารระหว่างกันนั้นผู้ใช้ภาษาต้องพูด อ่าน เขียนหรือฟังอะไรได้บ้าง ในการติดต่อสื่อสาร รวมถึงคำถามที่ว่าจะต้องเรียนภาษาใหม่มาอย่างน้อยเพียงใดและจะเรียนอย่างไรหรือเรียนที่ไหน และ CEFR สนับสนุนให้ผู้ใช้นำไปจัดการสอนหรือการวัดผลตามที่เห็นว่าเหมาะสมกับสถานการณ์ของตนเอง

ระดับความสามารถทั่วไปของ CEFR

ระดับความสามารถทั่วไปของ CEFR แบ่งออกเป็นสามระดับใหญ่ๆและในแต่ละระดับใหญ่ก็ยังแบ่งออกเป็นระดับย่อยอีกซึ่งรวมทั้งหมดก็จะมีระดับดังต่อไปนี้

1. ระดับผู้ใช้ภาษาเบื้องต้น (Basic Language Users-A1, A2)

A1-มีความสามารถทางภาษาที่อยู่ในขอบเขตของความต้องการส่วนตัวและภาษาที่ใช้ก็จะ เป็นลักษณะของภาษาที่ท่องจำมาจากที่เรียนหรือภาษาที่เดาได้จากสถานการณ์ที่อยู่ต่อหน้าผู้พูด

A2- เป็นระดับความสามารถทางภาษาที่สามารถสื่อสารได้ในสถานการณ์ปกติธรรมดาทั่วไป ในชีวิตประจำวันหรือเป็นการสนทนาในหัวข้อที่ตนเองคุ้นเคย

2. ระดับผู้ใช้ภาษาเอกเทศ (Independent Language User-B1, B2)

B1-สามารถใช้ภาษาพูดคุยในหัวข้อที่เกี่ยวกับสถานการณ์ทั่วไปในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้ภาษาที่ง่ายๆโดยเฉพาะหัวข้อที่เป็นที่รู้จักดีหรือมีสถานการณ์ประกอบในการสนทนา

B2-สามารถใช้ภาษาที่ในการสนทนาให้ข้อมูลและสามารถใช้ภาษาการสนทนาโต้ตอบอย่างมีประสิทธิภาพรวมถึงการใช้ความรู้และความเข้าใจทางภาษาเพื่อเป็นเครื่องมือในการวางแผนและแก้ไขข้อผิดพลาดของตนเอง

3. ระดับผู้ใช้ภาษาระดับความสามารถขั้นสูง (Proficient Language User)

C1-สามารถใช้ภาษาในการสนทนาโต้ตอบได้อย่างคล่องแคล่วและรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ และภาษาที่ใช้จะนำไปสู่การการทำงานที่ซับซ้อนและสำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี

C2-สามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์

สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีจุดประสงค์เพื่อวัดระดับความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จึงทำการวิเคราะห์จุดประสงค์ด้านความสามารถทางการอ่านและการเขียนจากเอกสารอ้างอิง CEFR ในระดับ B1 ตามที่

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวปฏิบัติการใช้ CEFR เป็นกรอบความคิดหลักในการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) ผู้วิจัยจึงได้สกัดเฉพาะตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการฝึกทักษะการอ่านและการเขียนในระดับ B1 ได้ดังต่อไปนี้

ระดับความสามารถด้านการอ่าน ในระดับ B1

1. สามารถอ่านและเข้าใจข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริง และเรื่อง πουผู้เรียนสนใจได้ในระดับดี
2. สามารถเข้าใจการบรรยายเหตุการณ์ ความรู้สึกและความต้องการของจดหมายส่วนตัว รวมทั้งสามารถโต้ตอบกับเพื่อทางจดหมายได้
3. สามารถตรวจสอบข้อความเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ และรวบรวมข้อมูลจากส่วนต่างๆ ของบทความหรือจากบทความอื่นเพื่อที่จะหาข้อมูลที่ต้องการได้
4. สามารถหาและเข้าใจข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสื่อในชีวิตประจำวัน เช่น จดหมาย แผ่นพับ และเอกสารทางการแบบสั้นๆ
5. สามารถระบุบทสรุปจากบทความที่มีลักษณะเป็นข้อโต้แย้งได้
6. สามารถจำแนกข้อโต้แย้งในประเด็นที่น่าเสนออยู่
7. สามารถจำแนกประเด็นสำคัญในบทความในหนังสือพิมพ์อย่างตรงไปตรงมา
8. สามารถเข้าใจการเขียนคำแนะนำ/คำสั่งการใช้อุปกรณ์ต่างๆ อย่างชัดเจนตรงไปตรงมา

ระดับความสามารถด้านการเขียนในระดับ B1

1. สามารถเขียนเชื่อมโยงข้อความที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน โดยการเชื่อมโยงองค์ประกอบที่แยกจากกันให้เป็นข้อมูลที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน
2. สามารถเขียนบรรยายรายละเอียดในหัวข้อที่เกี่ยวข้องหรืออยู่ในความสนใจของผู้เรียน
3. สามารถเขียนอธิบายประสบการณ์ บรรยายและการโต้ตอบโดยใช้ข้อความแบบง่าย
4. สามารถเขียนบรรยายเหตุการณ์การเดินทางในชีวิตจริงหรือจากจินตนาการ
5. สามารถเขียนเล่าเรื่องราวได้
6. สามารถเขียนบทความแบบง่ายๆ สั้นๆ ในหัวข้อที่นักเรียนสนใจ
7. สามารถสรุปรายงานและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่รวบรวมไว้ต่อเรื่องราวในชีวิตประจำวันที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนด้วยความมั่นใจ
8. สามารถเขียนรายงานสั้นๆ ในรูปแบบฉบับมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงในชีวิตที่ผ่านมาและบอกเหตุผลประกอบ

1.3.3 จุดประสงค์สำหรับใช้ในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

จากการวิเคราะห์ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนเพื่อการสื่อสารจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีพุทธศักราช 2551 และจากเอกสารอ้างอิงของ สภายุโรป หรือ CEFR (Common European Framework of Reference for Languages) ผู้วิจัย ได้ทำการสังเคราะห์และสรุปจุดประสงค์สำหรับใช้ในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาได้ดังต่อไปนี้

จุดประสงค์ด้านการอ่านเพื่อการสื่อสาร

1. นักเรียนสามารถตีความจากเรื่อง บทความหรือบทกลอนที่อ่านได้
2. นักเรียนสามารถระบุรายละเอียดของเรื่องที่อ่านที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน
3. นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
4. นักเรียนสามารถลำดับเหตุการณ์/ปฏิบัติตามคำสั่ง คำแนะนำขั้นตอนต่างๆได้
5. นักเรียนสามารถระบุองค์ประกอบของสื่อประเภทต่างๆได้
6. นักเรียนสามารถตีความจากกระบวนการ ขั้นตอน และคำชี้แจงจากสื่อต่างๆได้
7. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์จากบริบทของเรื่องที่อ่านได้
8. นักเรียนสามารถจำแนกประเด็นสำคัญจากเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์ด้านการเขียนเพื่อการสื่อสาร

1. นักเรียนสามารถเขียนบรรยายภาพหรือเหตุการณ์ได้
2. นักเรียนสามารถอธิบายสื่อ ประสบการณ์ ความรู้สึกต่างๆโดยใช้ข้อความง่ายๆ
3. นักเรียนสามารถเขียนบรรยายเหตุการณ์การเดินทางในชีวิตจริงได้
4. นักเรียนสามารถเขียนรายละเอียดในหัวข้อที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน
5. นักเรียนสามารถเขียนสรุปการรายงานจากข้อเท็จจริงในชีวิตประจำวัน
6. นักเรียนสามารถเขียนเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงได้

1.4 หัวข้อ (Topics) สำหรับการสอนอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและเอกสารอ้างอิง CEFR

จากการศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พบว่าเนื้อหาในหลักสูตรมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่

สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

เมื่อทำการศึกษาลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีพุทธศักราช 2551: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3 (ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย) โดยทำการศึกษาระยะสำคัญ และเนื้อหาที่นักเรียนจะต้องรู้ก่อนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สามารถวิเคราะห์หัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียนออกมาได้ ดังต่อไปนี้

1. Education and Future Career. ได้แก่ ข่าวด้านการศึกษา, ประกาศรับสมัครงาน
2. Free time and Entertainment. ได้แก่ โฆษณา, สื่อบันเทิง
3. Places and Travel. ได้แก่ แผ่นพับท่องเที่ยว
4. Relationship with other people. ได้แก่ บทความทางวัฒนธรรม, ประเพณี
5. Health and Welfare. ได้แก่ ฉลากยา, คู่มือแนะนำการปฏิบัติตัวในสถานการณฉุกเฉิน
6. Food and Drink. ได้แก่ วิธีการ/ขั้นตอนการทำอาหาร
7. Environment. ได้แก่ บทความสิ่งแวดล้อม
8. Foreign Language. ได้แก่ บทกลอน / เรื่องสั้น
9. Weather. ได้แก่ รายงานสภาพอากาศ
10. Science and Technology. ได้แก่ ข่าวด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

สอดคล้องกับเมื่อได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหาสาระและจุดประสงค์ด้านความสามารถทางภาษาด้านการอ่านและการเขียน ในระดับ B1 เทียบกับระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งเป็นระดับของผู้เรียนที่ผู้วิจัยทำการศึกษาในครั้งนี้จากเอกสารอ้างอิง CEFR ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวปฏิบัติการใช้ CEFR เป็นกรอบความคิดหลักในการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) สามารถวิเคราะห์หัวข้อ (Topics) ในการสอน ดังต่อไปนี้

1. Free time and Entertainment. ได้แก่ โฆษณา, โปสเตอร์
2. Relationship with other people. ได้แก่ จดหมายส่วนตัว, การเขียนโปสการ์ด
3. Place and Travel. ได้แก่ แผ่นพับการท่องเที่ยว, โปรแกรมทัวร์
4. News ได้แก่ ข่าว, เหตุการณ์สำคัญในชีวิตประจำวัน
5. Instruction. ได้แก่ คู่มือการใช้งานอุปกรณ์ต่างๆ, ฉลากยา, วิธีการทำอาหาร
6. Education and Future career. ได้แก่ กรอกแบบฟอร์ม, เขียนจดหมายสมัครงาน
7. Writing Report. ได้แก่ รายงานสภาพอากาศ, เขียนกราฟสรุปบทความต่างๆ

จากการวิเคราะห์หัวข้อ (Topics) ในการสอนการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีพุทธศักราช 2551 และจากเอกสารอ้างอิง CEFR (Common

European Framework of Reference for Languages)สามารถสรุปเป็นหัวข้อสำหรับการสอนการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา หรือ CLE สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4 แสดงการวิเคราะห์หัวข้อสำหรับการสอนการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE)

หัวข้อ (Topics) สำหรับการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร		
หลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	กรอบอ้างอิงCEFR	หัวข้อ (Topics) สำหรับการ สอนอ่าน – เขียน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธี CLE
1. Education and Future Career. - ประกาศรับสมัครงาน 2. Free time and Entertainment. - กลอน, เพลง 3. Places and Travel. - แผ่นพับท่องเที่ยว 4. Relationship with other people. - บทความทางวัฒนธรรม, ประเพณี 5. Health and Welfare. - ฉลากยา - คู่มือแนะนำการปฏิบัติตัว ในสถานการณ์ฉุกเฉิน	1. Education and Future career. - กรอบแบบฟอร์ม แบบสอบถาม - เขียนจดหมายสมัครงาน 2. Free time and Entertainment. - บทกลอน, เรื่องสั้น 3. Place and Travel. - แผ่นพับการท่องเที่ยว 4. Relationship with other people. - จดหมายส่วนตัว, เขียนโน้ต - ไปรษณีย์	1. Education and Future Career. การอ่าน : ประกาศรับสมัครงาน การเขียน : จดหมายสมัครงาน 2. Food and Drink. การอ่าน : ขั้นตอนการทำอาหาร การเขียน : ขั้นตอนทำอาหาร 3. Weather. การอ่าน : รายงานสภาพ อากาศ การเขียน : เขียนรายงานสภาพ อากาศ 4. Health and Welfare. การอ่าน : ฉลากยา การเขียน : เขียนวิธีการใช้ยา

ตารางที่ 4 (ต่อ)

หัวข้อ (Topics) สำหรับการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร		
หลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	กรอบอ้างอิงCEFR	หัวข้อ (Topics) สำหรับการ สอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษา
6. Food and Drink. - ขั้นตอนการทำอาหาร 7. Environment - บทความสิ่งแวดล้อม 8. Foreign Language. - เรื่องสั้น 9. Weather. - รายงานสภาพอากาศ 10. Science and Technology. - ข่าวด้านวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	5. Instruction. - คู่มือการใช้งานอุปกรณ์ต่างๆ - ฉลากยา - วิธีการทำอาหาร 6. News - ข่าว, เหตุการณ์ 7. Writing Report. - รายงานสถานการณ์ต่างๆ - เขียนกราฟสรุปบทความต่างๆ	5. Places and Travel. การอ่าน : แผ่นพับท่องเที่ยว การเขียน : เขียนแผ่นพับ 6. Relationship with other people. การอ่าน : จดหมายส่วนตัว การเขียน : เขียนจดหมาย ส่วนตัวในการโต้ตอบ 7. Free time and Entertainment. การอ่าน : อ่านบทวิจารณ์ ภาพยนต์ การเขียน : เขียนบทวิจารณ์ ภาพยนต์ 8. Foreign Language. การอ่าน : อ่านกลอน Haiku การเขียน : แต่งกลอน Haiku

2. การสอนทักษะการอ่าน – เขียนเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาต่างประเทศโดยทั่วไปมีจุดมุ่งหมายสุดท้ายคือเพื่อให้นักเรียนสามารถนำเอาภาษาที่เรียนไปใช้เพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ได้จริง กุสุมา ล่ามัญญ (2538) กล่าวว่าความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนไม่จำเป็นต้องเหมือนกับเจ้าของภาษาทุกประการ แต่เพื่อให้ นักเรียนสามารถใช้ภาษาที่เรียนไปใช้ในขั้นที่สามารถติดต่อสื่อสารได้เข้าใจก็เพียงพอ สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้มุ่งเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้านการอ่านและการเขียน ซึ่งได้กล่าวถึง ความหมายของการสอนอ่าน และสอนเขียนเพื่อการสื่อสาร ดังต่อไปนี้

2.1 ความหมายของการสอนทักษะการอ่าน – เขียนเพื่อการสื่อสาร

2.1.1 ความหมายของการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร

ในการสอนภาษาอังกฤษนั้น ทักษะการอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่นักเรียนในระดับมัธยมศึกษามีโอกาสใช้มากพอสมควร นักเรียนต้องใช้ทักษะอ่านในการอ่านตำราหรือหาข้อมูลต่างๆ อ่านนิทาน นิยายหรือบทความวิชาการ ซึ่งล้วนแล้วแต่ต้องการทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจในการที่จะรับสารได้อย่างถูกต้อง ในขณะที่ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารเป็นอีกทักษะหนึ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้โดยธรรมชาติผ่านการอ่านทั่วไปในชีวิตประจำวัน วิธีนี้เป็นวิธีที่ช่วยสร้างแรงจูงใจในการอ่านให้แก่ นักเรียนได้มากกว่าทักษะการอ่านเพื่อเอาข้อมูล

การสอนอ่านเพื่อการสื่อสารจึงกลายมาเป็นรูปแบบหนึ่งของการสอนการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิสาข์ จิตวัตร (2541) ได้กล่าวถึงการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารไว้ว่า ผู้สอนควรจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารอย่างมีความหมาย ไม่ใช่อ่านเพื่อตอบคำถามท้ายบทแต่เพียงอย่างเดียว วิธีสอนอ่านเพื่อการสื่อสารจึงเน้นเทคนิค คือ การเติมข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) การอ่านเพื่อแก้ปัญหา (Problem Solving) และการอ่านเพื่อการถ่ายโอนข้อมูล (Information Transfer) สอดคล้องกับ Taylor (1990) กล่าวถึงหลักในการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารว่า การสอนอ่านต้องเป็นการเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้ภาษา นักเรียนจะต้องใช้ทักษะและความรู้เดิมที่มีอยู่ในการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ จากบทอ่านที่เป็นเรื่องใกล้ตัวและสามารถเกิดขึ้นได้ในชีวิตจริง มีการกำหนดสถานการณ์ที่แตกต่างกันให้นักเรียนอ่าน แล้วสามารถแก้ไขหรือเติมเต็มข้อมูลของกันและกันได้ รวมถึงแนวคิดในการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารของ สมถวิล ธนะโสภณ (2523) ว่าการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารควรมีลักษณะดังนี้ คือ ประการแรก นักเรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ มีส่วนร่วมในกิจกรรมในรูปแบบกิจกรรมคู่หรือกลุ่ม ประการที่สอง บทอ่านที่เป็นภาระงานให้กับนักเรียนต้องมีลักษณะที่ใกล้เคียงกับเรื่องราวที่สามารถเกิดขึ้นจริงกับนักเรียนได้มากที่สุดและเป็นกิจกรรมที่มีความหมาย เช่น การอ่านจดหมาย การอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ การอ่านเมนูอาหารหรือวิธีการประกอบอาหาร ประการที่สาม กิจกรรมที่เป็นแบบฝึกการอ่านเพื่อการสื่อสาร จะต้องเป็นกิจกรรมลักษณะการหาข้อมูลที่ขาดหายไป จัดกิจกรรมให้มีลักษณะของ Information Gap จะช่วยเป็นเครื่องกระตุ้นและทำให้เกิดการสื่อสาร ประการที่สี่ การสอนจะต้องเน้นความสำคัญด้านการสื่อความหมาย (Meaning) จากบทอ่าน ดังนั้นการสอนจึงเน้นการใช้ภาษาตามหน้าที่ ประการสุดท้ายของการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร คือ การทดสอบ จะต้องเป็นการทดสอบการใช้ภาษาจริงๆ ไม่ใช่การทดสอบความรู้ทางภาษา

จะเห็นได้ว่า การสอนอ่านเพื่อการสื่อสารนั้น มีลักษณะหลักอยู่ 4 ประเด็นคือ ด้านรูปแบบการจัดการเรียนการสอน เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการอ่านมากที่สุด โดยเน้นกระบวนการกลุ่มแบบให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และควรให้ความสำคัญในประเด็นของความหมายและความสามารถในการสื่อสาร มากกว่ารูปแบบ (Form) และความถูกต้อง (Accuracy) ของภาษา ใน

ด้านเนื้อหา นั้น ต้องเป็นเนื้อหาที่นักเรียนสามารถหรือมีโอกาสใช้ในสถานการณ์จริงหรือมีโอกาสเกิดขึ้นในชีวิตจริงได้ ด้านการจัดกิจกรรม ควรเป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนใช้ภาษาในการอ่านเพื่อสืบหาข้อมูล เรียงลำดับเหตุการณ์เพื่อให้เข้าใจเนื้อหา กิจกรรมจะต้องเป็นกิจกรรมที่เร้าให้เกิดการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติและไม่มีการบังคับ ด้านสุดท้ายคือ ด้านการทดสอบ ต้องทดสอบการใช้ภาษาจริง ๆ ไม่ใช่การทดสอบหลัก หรือไวยากรณ์ทางภาษาเพียงอย่างเดียว

2.1.2 ความหมายของการสอนเขียนเพื่อการสื่อสาร

ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร ถือเป็นทักษะที่มีความซับซ้อนกว่าทักษะการสื่อสารอื่นๆ เพราะต้องนำหลักความถูกต้องตามหลักการเขียนมาใช้ในการสื่อความ ทั้งด้านการใช้หลักไวยากรณ์ และต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของระดับภาษา กับสถานการณ์ โอกาสและบุคคล การสอนเขียนเพื่อการสื่อสาร ครูจึงจำเป็นต้องเปลี่ยนบทบาทจากผู้ออกคำสั่ง อธิบาย อ่านให้ฟัง บอกให้จด มาเป็นชี้แนะแนวทางให้ผู้เรียน อำนวยความสะดวก จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลายประกอบการสอน เพื่อให้เกิดความสนุกสนานและความกระตือรือร้นในการเรียน

จากแนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร Widdowson (1983) เสนอว่า การสอนเขียนเพื่อการสื่อสารควรมีการจัดเตรียมสถานการณ์แก่ผู้เรียน คือให้ผู้เรียนรู้ว่าผู้อ่านคือใครและเขียนเพื่ออะไร ผู้สอนจะต้องกำหนดบทบาทของผู้เรียน และสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้น สอดคล้องกันกับ Raimes (1983) กล่าวว่า ผู้สอนควรให้เขียนในสิ่งที่ผู้เรียนมีโอกาสได้เขียนในชีวิตจริง และควรกำหนดให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เขียนถึงผู้อ่านที่มีตัวตนจริง เช่น เพื่อนร่วมชั้น และหลังจากอ่านงานเขียนแล้ว ควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสตอบสนองงานเขียนของเพื่อนด้วยการให้เขียนงานนั้นใหม่ในรูปแบบอื่น สรุปรงานเขียนนั้นหรือให้คำวิจารณ์ นอกจากนี้ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนเขียนถึงบุคคลที่อยู่นอกชั้นเรียน โดยกำหนดบริบทเพื่อให้ผู้เรียนเลือกเนื้อหา (Content) ภาษา (Language) และระดับความเป็นทางการของภาษา (Level of Formality) ที่เหมาะสมในการเขียน ประกอบกับ บำรุง ตรีรัตน์ (2535) กล่าวสนับสนุนว่า วิธีการสอนเขียนที่สอดคล้องกับการสื่อสารนั้น ต้องคำนึงว่าการเขียนที่เกิดขึ้นจะต้องเป็นไปเพื่อการสื่อสาร ดังนั้นก่อนที่นักเรียนจะเขียน ครูควรให้นักเรียนระลึกว่าต้องการเขียนให้ใครอ่าน (ผู้อ่านคือใคร) เพราะนั่นคือจุดประสงค์ในการเขียน (Purposes of Writing) และการเขียนเพื่อการสื่อสาร นักเรียนควรสนใจความหมาย (Meaning) ของสิ่งที่เขียนมากกว่าให้ความสนใจกับรูปแบบของภาษา (Form) ควรเน้นด้านความหมายของสิ่งที่ต้องการสื่อสาร ไม่ใช่ระมัดระวังแต่ด้านไวยากรณ์

กล่าวโดยสรุป การสอนเขียนเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การที่ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนให้นักเรียนเขียน โดยคำนึงว่า สิ่งที่จะเขียนต้องเป็นสถานการณ์ที่สามารถเกิดขึ้นได้ในชีวิตจริง การสอนเขียน ผู้สอนต้องสร้างความตระหนักให้แก่ผู้เรียนว่า ต้องการเขียนถึงใคร เขียนเพื่ออะไร

นอกจากนี้ผู้สอนจะต้องเป็นผู้ที่อำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนโดยการจัดเตรียมสถานการณ์ที่เหมาะสมตามความสนใจ และวัยของผู้เรียน โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลายในการกระตุ้นความคิด ลักษณะของงานเขียนเพื่อการสื่อสารนั้น เป็นลักษณะที่มุ่งเน้นการเขียนเพื่อสื่อความหมายมากกว่าความสนใจด้านความแม่นยำของไวยากรณ์ ซึ่งถือว่า หากงานเขียนที่นักเรียนเขียนออกมาสามารถเข้าใจได้ในระดับความหมายก็เพียงพอแล้ว

2.2 กิจกรรมการสอนอ่าน – เขียนเพื่อการสื่อสาร

2.2.1 กิจกรรมการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร

การจัดกิจกรรมในการสอนเป็นปัจจัยที่สำคัญของการสอนเพื่อการสื่อสาร เพื่อเป็นสื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษาโดยการปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียน โดย Harmer (1992) กล่าวว่า กิจกรรมเพื่อการสื่อสารเป็นกิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมายและความต้องการที่จะสื่อสาร และการสื่อสารดังกล่าวจะต้องเกิดจากตัวผู้เรียนเองโดยแสดงออกทางเนื้อหามากกว่ารูปแบบทางภาษาและสามารถเลือกใช้ภาษาแต่ละรูปแบบได้ถูกต้อง ทั้งนี้ขณะที่มีการสื่อสารผู้สอนจะต้องไม่ขัดจังหวะการแสดงออกทางการเรียนรู้ด้านภาษาของผู้เรียน แต่จะปล่อยให้ผู้เรียนแสดงออกทางทักษะการใช้ภาษาอย่างอิสระโดยไม่กำหนดขอบเขตของข้อมูลที่จะนำมาสื่อสาร ซึ่งรูปแบบของการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารมีนักการศึกษาได้นำเสนอการจัดกิจกรรมไว้หลายท่าน เช่น รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร 5 หลักการของ Johnson และ Morrow (1981) คือ

1. หลักการถ่ายโอนข้อมูล (The Information Transfer principal) คือการนำสิ่งที่สนใจจากการอ่าน มาฝึกให้ผู้เรียนถ่ายโอนข้อมูลสู่รูปแบบอื่น เช่น การอ่านข้อความแล้วกรอกแบบฟอร์ม
2. หลักการของช่องว่างและข้อมูล (The Information Gap Principal) คือการทำให้ข้อมูลบางประการขาดหายไป ทำให้ผู้เรียนจำเป็นต้องสื่อสารกันเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อเพิ่มเติมสิ่งที่ขาดหายนั้น
3. หลักการต่อข้อมูลให้สมบูรณ์ (The Jigsaw Principal) คือการที่ผู้เรียนต้องทำงานต่างกัน จากนั้นนำมารวมกันเพื่อให้ได้งานที่สมบูรณ์
4. หลักการพึ่งพากัน ทางภาระงาน (The Task Dependency Principal) คือการที่ผู้เรียนต้องพึ่งพาซึ่งกันและกันเนื่องจากได้รับมอบหมายงานที่ต่างกันตามขั้นตอนการทำงาน
5. หลักการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา (The Correction for Content principal) คือการประเมินโดยผู้สอน ผู้เรียน หรือตัวกิจกรรมเองว่ากิจกรรมที่ทำนั้นสื่อสารกันได้มากน้อยเพียงใด

หลักการดังกล่าวสอดคล้องกันกับ White (1980) ที่ได้เสนอการจัดการงานในการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารว่า ให้นำเอกสารจริงมาใช้เป็นบทอ่านแล้วให้ผู้เรียนทำกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น อ่านแบบเฉพาะเจาะจงเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดในเอกสาร การจัดลำดับข้อมูล เป็นต้น จากนั้นให้ถ่ายโอนข้อมูลที่เกี่ยวข้องไปยังแบบฟอร์มอื่นๆ เช่น ตารางสรุป จากนั้นให้ผู้เรียนอภิปรายร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อแสดงความคิดเห็นหรือตรวจสอบคำตอบที่ถูกต้อง จะเห็นได้ว่า ข้อมูลที่ได้จากการอ่านเป็นข้อมูลทางภาษาที่นำไปสู่กิจกรรมการพูดหรือการเขียน โดยใช้การอ่านแบบปะติดปะต่อ (Jigsaw Reading) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ เพื่อให้ผู้เรียนได้สัมผัสการแก้ปัญหาเพื่อหาเหตุผลในการอ่าน ผู้เรียนต้องแปลข้อมูลหรือถอดรหัสข้อมูลเพื่อเชื่อมโยงภาษาสู่รูปแบบการสื่อสารอื่นๆ และผู้เรียนต้องใช้ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนเพื่อทำกิจกรรมการแก้ปัญหา นอกจากนี้ไวท์ยังเสนอกิจกรรมที่จะให้ผู้เรียนได้คาดเดาหรือหาความหมายจากบริบทหรือคำสำคัญในบทอ่านโดยใช้เทคนิคการเลือกตัวเลือกที่ถูกต้อง หรือการเรียงย่อหน้าที่สับสนให้เป็นบทอ่านที่ยาวขึ้น

ในขณะที่ Hadley (2001) ได้เสนอหลักการสนับสนุนความคิดข้างต้นด้วยการนำเสนอรูปแบบกิจกรรมในการสอนอ่านเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของผู้เรียนระดับต้น เช่น กิจกรรมการคาดเดาเรื่อง การอ่านแบบกวาดสายตา การอ่านเพื่อหารายละเอียด การเดาความหมายจากบริบทหรือร้อยรอยต่างๆ การเติมแบบฟอร์ม การเติมคำหรือการให้ตัวเลือกเพื่อทดสอบความเข้าใจ และการอ้างอิงสิ่งที่ปรากฏในบทอ่าน เป็นต้น อีกทั้ง Hadley ยังสนับสนุนการศึกษาของ Phillips (1984, อ้างถึงใน (Hadley, 2001) ที่ได้เสนอขั้นตอนในการวางแผนการสอนอ่านเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสร่วมทำกิจกรรมโดยใช้ทักษะและเทคนิคต่างๆในการอ่าน ซึ่งผู้สอนอาจปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ขั้นเตรียมการ (Preparation Stage) เพื่อให้ผู้อ่านได้คาดเดาเรื่องและนำความรู้เดิมมาช่วยในการอ่าน เช่น การระดมพลังสมองเกี่ยวกับสิ่งที่จะพบในบทอ่าน การสังเกตภาพ ชื่อเรื่อง หรือแผนภูมิที่ปรากฏในบทอ่านแล้วคาดเดาหรือตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับบทอ่าน
2. ขั้นการอ่านแบบคร่าวๆไปอย่างรวดเร็ว/การอ่านแบบเฉพาะเจาะจง (Skimming / Scanning Stage) เพื่อให้ผู้อ่านได้ฝึกทักษะการอ่านที่สำคัญทั้ง 2 รูปแบบเช่น การให้หารายละเอียดหรือการหาประโยคหลัก/ความคิดสำคัญจากบทอ่าน การจับคู่ข้อความกับหัวข้อ การตั้งชื่อเรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากการอ่าน
3. ขั้นการถอดรหัส (Decoding / Intensive Reading) เพื่อให้ผู้อ่านได้คาดเดาความหมายจากบริบทระดับต่างๆ สร้างความหมายจากคำที่ไม่รู้จักตามจุดมุ่งหมายของบทอ่าน ซึ่งจัดเป็นขั้นที่สำคัญที่สุดในการเรียนรู้ที่จะอ่าน
4. ขั้นการทำความเข้าใจ (Comprehension Stage) เพื่อให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบความเข้าใจที่ได้จากการอ่านว่าถูกต้องเพียงใด

5. **ขั้นการใช้ทักษะต่างๆในการถ่ายโอนข้อมูล (Transferable / Integrating Skill)**
 โดยให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดที่ช่วยให้มีโอกาสได้ฝึกฝนการใช้ทักษะและกลยุทธ์ต่างๆในการอ่านที่
 เรียนรู้ไปแล้ว

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารที่ทำให้
 ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษาอย่างคล่องแคล่วนั้น อาจแบ่งกิจกรรมออกเป็น 5 ขั้นตอนได้แก่ ขั้น
 เตรียมการเพื่อให้ผู้อ่านคาดเดาเรื่องและใช้ความรู้เดิม ขั้นการอ่านเพื่อฝึกฝนการอ่านทั้งใน
 ระดับพื้นฐานและระดับสูง ขั้นการถอดรหัส ขั้นการทำความเข้าใจและขั้นถ่ายโอนข้อมูล ทั้งนี้ในแต่ละ
 ขั้นตอนผู้สอนสามารถเลือกจัดกิจกรรมการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารรูปแบบต่างๆให้เหมาะสมกับ
 ความสามารถของผู้เรียน และขั้นตอนของกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วย
 ภาษา เป้าหมาย ใช้ความรู้ ความคิด การตัดสินใจในการแก้ปัญหาหรือการทำกิจกรรมที่กำหนด เช่น
 การระดมสมอง การสังเกต การตั้งชื่อเรื่อง การคาดเดา การตั้งสมมติฐาน การอภิปราย การหา
 รายละเอียด / ใจความสำคัญ / ประโยคหลัก การตั้งคำถาม การสร้างแผนภูมิ การตอบคำถาม การ
 สรุปความ การจดบันทึก การทำความเข้าใจความสัมพันธ์ภายในประโยค และการใช้ตัวเลือก เป็นต้น

2.2.2 กิจกรรมการสอนเขียนเพื่อการสื่อสาร

การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำเป็นต้องฝึกทักษะทางภาษาให้ครบทั้ง 4 ทักษะหลัก
 คือการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การสอนทักษะต่างๆจึงต้องมีวิธีการหรือกิจกรรมในการ
 สอนที่แตกต่างกันไป ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ถือว่าเป็นทักษะที่สอนยากที่สุด ดังนั้นการจัด
 กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่น่าพอใจ จะต้องมีการจัดกิจกรรมที่
 ตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่ง บำรุง ไตรรัตน์ (2535) ได้เสนอไว้ว่า การจัดกิจกรรม
 การเขียนภาษาอังกฤษควรยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยจัดสถานการณ์ที่นักเรียนสามารถนำภาษาไปใช้
 ในชีวิตจริงและต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนเพื่อเป็นการเตรียมตัวของนักเรียนในการนำภาษา
 ใช้ในอนาคต กิจกรรมที่จัดควรน่าสนใจ มีความหมาย และสนุกสนาน ภาษาที่ใช้ควรเป็นภาษาที่คนใน
 สังคมที่พูดภาษาอังกฤษใช้จริงในชีวิตประจำวัน (Authentic Language) สอดคล้องกับ Raimes
 (1983) กล่าวว่า การเขียนที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริง คือการเขียนที่มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนในการสื่อสาร
 มากที่สุด จัดเป็นการเขียนที่ไม่ว่าใครก็ตามย่อมมีโอกาสเขียน เช่นการเขียนจดหมาย การกรอก
 แบบฟอร์ม และการเขียนไปรษณียบัตร เป็นต้น นอกจากนี้ มีนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอการจัด
 กิจกรรมการสอนเขียนเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

Johnson และ Morrow (1981) กล่าวว่ากิจกรรมการสอนการเขียนเพื่อการสื่อสาร
 สามารถจัดกิจกรรมได้หลายกิจกรรมด้วยกัน คือ การจดบันทึกย่อ ซึ่งทำได้ 2 วิธี คือ การเติมคำที่ขาด
 หายไปลงในเรื่อง และการเขียนจดบันทึกเรื่องทั้งหมดด้วยตนเอง มีหลักการคือ ควรเขียนด้วยคำสั้นๆ
 ไม่เน้นไวยากรณ์ ไม่ใช้คำนำหน้านาม กิจกรรมต่อไป คือ การเชื่อมโยงเรื่องด้วยคำสรรพนามเพื่ออ้าง

ถึงสิ่งที่พูดมาแล้ว การเขียนคู่ขนาน คือมีเรื่องให้อ่านแล้วให้หัวข้อเรื่องอีก 1 เรื่องให้นักเรียนเขียนเลียนแบบเรื่องนั้นๆ กิจกรรมต่อไป คือ การเขียนรวมประโยค หมายถึง มีประโยคมาให้ แล้วให้นักเรียนนำประโยคมารวมกันเพื่อทำเรื่องย่อ โดยอาจจะให้นักเรียนเรียงประโยคใหม่ด้วย หรือใส่คำเชื่อม นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมการอ่านเรื่องแล้วนำข้อมูลมาเติมส่วนที่ขาดหายในประโยค และการเขียนแสดงการเปรียบเทียบและเขียนแสดงการขัดแย้ง การเขียนเปรียบเทียบคือการเขียนในสิ่งที่เหมือนกัน ส่วนการเขียนขัดแย้งคือการเขียนแสดงความแตกต่างกัน อีกทั้ง Harmer (1992) ได้เสนอกิจกรรมการเขียนเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน เช่น การเขียนบรรยายการสร้างแบบจำลอง การเขียนบอกทิศทาง การเขียนตอบรับคำเชื่อเชียว การบรรยายเกี่ยวกับบุคคล สิ่งของ หรือเหตุการณ์ต่างๆ และการเขียนเรื่องจากภาพ เป็นต้น สอดคล้องกับ Blanchard และ Root (1994) ได้เสนอกิจกรรมการเขียนที่ผู้เรียนได้มีโอกาสคิดอย่างเป็นอิสระและได้สื่อสารแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ได้ทำงานร่วมกับเพื่อน โดยเป็นงานเขียนที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การให้ข้อมูล การอธิบายขั้นตอนและเขียนเป็นคำแนะนำ การเขียนจดหมาย การบรรยายเกี่ยวกับบุคคล สิ่งของและสถานที่การเปรียบเทียบความเหมือนและความต่าง เป็นต้น

จากคำแนะนำในการจัดกิจกรรมการเขียนเพื่อการสื่อสาร สามารถสรุปได้ว่า กิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเขียนเพื่อการสื่อสารนั้น จะต้องกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปต่อยอดและประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำ กิจกรรมควรมีความหลากหลาย สนุกสนาน อีกทั้งหัวข้อของการเขียนควรเป็นหัวข้อที่ใกล้ชิดและเกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน นอกจากนี้กิจกรรมที่จัดต้องส่งเสริมให้นักเรียนมีความเป็นอิสระในการคิดอย่างสร้างสรรค์ ดังตัวอย่างกิจกรรมการสอนเขียนเพื่อการสื่อสาร เช่น การเขียนจดหมาย เขียนไปรษณียบัตร เขียนการ์ดอวยพรในโอกาสต่างๆ เขียนย่อความ เขียนบรรยายต่างๆ เป็นต้น

2.3 วิธีการสอนอ่าน - เขียนเพื่อการสื่อสาร

2.3.1 วิธีการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร

วิธีการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารเป็นวิธีการสอนที่สำคัญที่ผู้สอนควรตระหนักเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษภายใต้สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่แท้จริง สมิตรา อังวัฒนกุล (2536) กล่าวว่าวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีพื้นฐานจากแนวคิดที่ว่า ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและเป้าหมายของการสอนภาษาก็คือการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร จึงเป็นสิ่งที่นอกจากการศึกษาองค์ประกอบย่อยของโครงสร้างภาษาแล้ว การศึกษาทางด้านสังคม วัฒนธรรมเพื่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารที่แท้จริง โดยให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้หลังจากชั้นเรียนไปแล้ว โดยมุ่งที่ความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาได้

อย่างคล่องแคล่ว และส่งเสริมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตแก่ผู้เรียนมิใช่ให้เสร็จสิ้นภาระงานในชั้นเรียนแต่เพียงอย่างเดียว โดย White (1986) กล่าวถึงวิธีการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารว่า ผู้เรียนควรทราบเหตุผลในการอ่านที่ผู้เขียนต้องการสื่อก่อน จากการเรียนรู้การใช้กลยุทธ์ในการอ่าน 2 วิธีคือการอ่านแบบเฉพาะเจาะจงเพื่อหาข้อมูลที่ต้องการ (Scanning) และการอ่านค้นคว้า (Searching Reading) เพื่อฝึกการเรียนรู้ที่จะตัดสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องขณะอ่าน หรือเพื่อฝึกหาข้อมูลที่เป็นจุดมุ่งหมายของการอ่าน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนในการอ่านเพื่อให้ผู้เรียนมีเหตุผลในการอ่าน จะขึ้นอยู่กับชนิดของบทอ่านที่เราต้องการพัฒนาผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ วิสาข์ จิตวิวัฒน์ (2543) ที่กล่าวถึงหลักการอ่านตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร สรุปได้ดังนี้

1. เป็นแนวการสอนที่เน้นทักษะในระดับสูงไปสู่ทักษะในระดับพื้นฐาน ซึ่งคล้ายกับแนวการสอนแบบมหากาชาในประเทศอเมริกา ผู้อ่านต้องเข้าใจความหมายโดยรวมของบทอ่านก่อนที่จะทำความเข้าใจในรายละเอียด
2. ทักษะการอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านต้องใช้ความคิดที่ว่องไว (Active process) ประกอบกับความสามารถในการอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารทั้งสองระดับ คือ ความเข้าใจ (comprehension) และการตีความ (interpreting) เนื่องจากต้องตีความหมาย เดา ตรวจสอบความหมาย คาดการณ์ล่วงหน้าได้และต้องตั้งคำถามกับตัวเองตลอดเวลา
3. บทอ่านเปรียบเสมือนบทสนทนาระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน และคำนี้ถึงคำถามต่างๆที่ผู้อ่านสงสัยอยากถามผู้เขียน ดังนั้นผู้เขียนจึงสามารถเขียนข้อความที่เปรียบเสมือนการโต้ตอบคำถามของผู้อ่าน ซึ่งทำให้การอ่านคล้ายกับการพูด
4. การออกแบบประมวลการสอนเกี่ยวกับการอ่านควรเน้นความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้อ่านย่อมมีเหตุผลต่างๆกันในการอ่าน ดังนั้นผู้อ่านควรปรับทักษะการอ่านให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ในการอ่าน เช่นใช้ทักษะในการอ่านแบบเฉพาะเจาะจง (scanning) เพื่อหาข้อมูล ใช้ทักษะการอ่านแบบคร่าวๆไปอย่างรวดเร็ว (skimming) เพื่อรู้ข้อมูลคร่าวๆ หรืออ่านแบบวิจารณ์ (critical reading) เมื่ออ่านตำราพัฒนาสติปัญญา
5. วิธีการสอนควรเน้นการสื่อสารอย่างมีความหมาย ไม่ใช่เพื่อตอบคำถามท้ายบทเพียงอย่างเดียว เช่นเทคนิคการเติมข้อมูลที่ขาดหายไป (information gap) การอ่านเพื่อแก้ปัญหา (problem solving) การอ่านเพื่อถ่ายโอนข้อมูล (information transfer)
6. บทอ่านที่นำมาใช้สอนต้องเป็นเอกสารจริง (authentic materials) เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนที่ต้องการอ่านข้อความต่างๆในชีวิตประจำวัน เช่น โฆษณา ข่าว ฉลากยา ป้ายประกาศ
7. แบบฝึกหัดอ่านไม่ควรมุ่งที่จะทดสอบความเข้าใจในการอ่าน แต่ควรช่วยทำให้ผู้อ่าน

เข้าใจข้อความที่อ่านดีขึ้น เช่นแบบฝึกหัดในรูปตาราง แผนภูมิ แผนที่ กราฟ และรูปภาพ จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ทำให้เข้าใจบทอ่านดีขึ้น

8. การสอนทักษะอ่านไม่ควรแยกสอนจากทักษะอื่น ควรสอนร่วมกันกับทักษะการฟัง พูด และเขียน เนื่องจากทักษะทั้ง 4 นี้ต้องใช้สัมพันธ์กับชีวิตจริง

วิธีการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารจึงสามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า เป็นวิธีการสอนที่ให้ความสำคัญสัมพันธ์กับความหมายโดยรวมของสิ่งที่อ่านก่อน นั่นคือผู้เรียนจะต้องทราบเหตุผลหรือวัตถุประสงค์ของการอ่านที่ผู้เขียนต้องการสื่อ ดังนั้นจึงต้องใช้วิธีการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดอย่างว่องไว ตรงตามจุดมุ่งหมายในการอ่านบทอ่านที่เป็นเอกสารจริงที่ใช้ในชีวิตประจำวันของผู้เรียน มีการเน้นการสื่อสารอย่างมีความหมาย ทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว เข้าใจข้อความได้เป็นอย่างดีและมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการเรียนรู้ร่วมกับทักษะอื่นๆ คือการฟัง พูด และเขียน นอกจากนี้ยังต้องมีแบบฝึกหัดที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่านได้ดีขึ้น เช่น ตาราง แผนภาพ กราฟ ประกอบเข้าไว้ด้วยกันกับการสอนอ่าน

2.3.2 วิธีการสอนเขียนเพื่อการสื่อสาร

ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ถือเป็นทักษะขั้นสูงและยากในการที่ผู้สอนจะสามารถสอนให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ในการเขียนได้อย่างสมบูรณ์ วิธีที่จะนำมาใช้ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจึงเป็นขั้นตอนที่สำคัญยิ่ง และต้องศึกษาวิธีการอย่างละเอียดและรอบคอบ เพื่อให้ผู้สอนจะสามารถวางแผนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายทางความสามารถในการเขียนของผู้เรียนให้สำเร็จ ซึ่งวิธีการสอนเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้ประสบผลสำเร็จได้นั้น มีนักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

จากการศึกษาวิธีการสอนเขียนเพื่อการสื่อสารของ บำรุง โตรัตน์ (2535) กล่าวถึงวิธีการสอนเขียนที่สอดคล้องกับการสื่อสารว่า ต้องคำนึงถึงหลักการสื่อสาร ดังนั้นก่อนที่ครูจะให้นักเรียนเขียนครูต้องให้นักเรียนตระหนักอยู่เสมอว่าต้องการเขียนให้ใครอ่าน (ผู้อ่านคือใคร) อันเป็นจุดประสงค์ในการเขียน (purposes of writing) นักเรียนควรสนใจความหมาย (meaning) ของสิ่งที่เขียนมากกว่าการคำนึงถึงเพียงรูปแบบของภาษา (form) ดังนั้นความหมายที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อไปถึงผู้อ่านจึงมีความสำคัญมากกว่าหลักไวยากรณ์ โดยได้เสนอแนะหลักการสอนเขียนเพื่อการสื่อสารไว้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ในการสอนภาษานั้น ทักษะที่สำคัญมีอยู่ด้วยกัน 4 ทักษะ นั่นคือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนซึ่งทักษะเหล่านี้ไม่อาจแยกสอนจากกันได้ แต่จะสอนพร้อมกันโดยสอนเขียนเสริมหรือควบคู่ไปกับทักษะอื่นด้วย เช่น การอ่านและการเขียน

2. ผู้เรียนควรมีบทบาทในการเขียนมากที่สุด ไม่ใช่ผู้สอนเป็นผู้เขียน ดังนั้นผู้สอนจึงควรเป็นผู้มอบหมายงานหรือกิจกรรมและติดตามประเมินงานเขียนของผู้เรียน

3. ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานด้านการเขียนร่วมกัน ทั้งงานคู่ งานกลุ่ม และการอภิปรายในกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักฝึกใช้ความคิดสร้างสรรค์ และรู้จักจัดระเบียบความคิด เรียงเรียงความคิดอย่างเป็นระบบ

4. ในการทำงานคู่หรืองานกลุ่ม หน้าที่ที่สำคัญของผู้สอน คือ การติดตามดูแลผู้เรียนทั้งด้านการทำงานร่วมกันและทักษะการใช้ภาษาที่ถูกต้องของผู้เรียนในชั้นนี้ผู้สอนจะต้องสามารถชี้แนะให้คำแนะนำเมื่อผู้เรียนมีปัญหาด้านภาษาหรือด้านความคิดในการเขียน และควรมีการให้ผลย้อนกลับ (feedback) เกี่ยวกับงานเขียนของผู้เรียนซึ่งควรทำในทันทีที่ผู้สอนพบข้อผิดพลาดของผู้เรียน เพื่อให้ข้อผิดพลาดที่ตรวจพบถูกละเลยเมื่อเวลาผ่านไป

5. ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนงานเขียนกันอ่านกับเพื่อน เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักว่า งานเขียนของตนนั้น เขียนขึ้นมาก็เพื่อให้ผู้อื่นอ่าน นั้นหมายถึง การเขียนอย่างมีเป้าหมาย ซึ่งวิธีการนี้สอดคล้องกับกระบวนการเขียนในชีวิตจริง

6. การตรวจงานเขียน ผู้สอนควรยึดหลักดังนี้

6.1 ควรใช้สัญลักษณ์ (connection code) ในการตรวจงานเขียนสำหรับข้อผิดพลาดแต่ละประเภท เช่น v หมายถึงข้อผิดพลาดเรื่องการใช้คำกริยา sp หมายถึงข้อผิดพลาดด้านการสะกดคำ wc หมายถึงข้อผิดพลาดเรื่องการใช้คำศัพท์ เป็นต้น

6.2 มุ่งสนใจข้อผิดพลาดโดยรวมมากกว่าข้อผิดพลาดปลีกย่อย กล่าวคือ ผู้สอนควรสนใจข้อผิดพลาดอันจะทำให้งานเขียนของผู้เรียนไม่อาจสื่อความหมายได้ มากกว่าการมุ่งเน้นข้อผิดพลาดเรื่อง การเติม s, es ซึ่งควรให้ความสำคัญเป็นอันดับรอง

6.3 ผู้สอนควรประเมินงานเขียนของผู้เรียนว่า บรรลุตามจุดประสงค์ของบทเรียนหรือไม่ รวมทั้งควรมีข้อเสนอแนะเพื่อให้ผู้เรียนนำไปปรับปรุงในการเขียนครั้งต่อไป

หลักการข้างต้นสอดคล้องกับ Byrne (1991) ที่กล่าวถึงข้อควรคำนึงในการสอนเขียนไว้ 4 ประการ คือ หลักความถูกต้อง โดยมักพบข้อผิดพลาดในงานเขียนบ่อยครั้งซึ่งหลายคนอาจมองข้ามปัญหาดังกล่าวเนื่องจากมองว่าผู้เรียนเขียนผิดเพราะกำลังให้ความสำคัญอยู่กับสิ่งที่ตนกำลังเขียนอยู่จึงละเลยต่อข้อผิดพลาดด้านการใช้ภาษาที่เหมาะสม จึงเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกการเขียนอย่างง่าย ๆ ก่อนโดยสร้างแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเพื่อฝึกความถูกต้องและเหมาะสมของภาษาก่อน โดยอาจมีคำศัพท์ไว้เป็นตัวเลือกให้ผู้เรียนได้เลือกใช้ในงานเขียนของตนได้ หลักการต่อไปคือ หลักของความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา หลักการนี้เป็นหลักการที่ขัดแย้งกับหลักการแรก นั่นคือ เป็นหลักการเขียนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเขียนข้อความออกมาให้มากและเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้โดยไม่ต้องกังวลกับข้อผิดพลาด สิ่งสำคัญคือพยายามถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นตัวอักษร ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่า กำลังเขียนข้อความ ไม่ใช่การทำแบบฝึกหัด หลักการต่อไปคือ หลักการด้านการเรียบเรียงข้อมูล โดยผู้สอนต้องชี้แนะให้ผู้เรียนรู้วิธีใน

การเรียบเรียงย่อหน้า มีเทคนิคต่างๆ เช่น การนำประโยคเดี่ยวมาเรียงรวมกันเป็นย่อหน้า การเขียนแบบคู่ขนาน และการเขียนข้อมูลเพื่อขยายความหรือสนับสนุนประโยคหัวเรื่อง (Topic Sentence) และหลักการสุดท้ายคือ หลักการคำนึงถึงวัตถุประสงค์ในการเขียน ซึ่งตามปกติแล้ว การเขียนสิ่งใดก็ตาม จะต้องรู้วัตถุประสงค์ในการเขียน และรู้ว่าใครจะเป็นผู้อ่านสิ่งที่เขียน หากผู้เขียนทราบจุดประสงค์ในการเขียนของตนแล้ว จะเป็นการง่ายที่จะให้ผู้เขียนสื่อสารข้อมูลออกมาได้ตรงตามจุดประสงค์ สอดคล้องกับ ศศิธร จำภากร (2537) อ้างถึงใน (เครือวัลย์ จตุรพุลทรัพย์, 2547) ที่ได้เสนอแนะวิธีการเขียนเพื่อการสื่อสารว่า ควรดำเนินขั้นตอนจากง่ายไปยาก มีขั้นตอนดังต่อไปนี้ คือ ขั้นแรกเขียนโดยกำหนดขอบข่าย (Controlled Writing) เป็นการเขียนโดยครูจัดเนื้อหาหรือรูปแบบให้ เช่น การเติมคำลงในช่องว่าง การเรียงประโยคตามลำดับเหตุการณ์ การเขียนข้อความเลียนแบบที่ให้และต่อเติมเรื่อง ขั้นที่สอง การเขียนโดยการแนะแนว (Guided Writing) เป็นการเขียนที่ต่อเนื่องจากการเขียนขั้นแรกโดยยังคงกำหนดขอบข่ายไว้ให้เขียนเหมือนเดิม แต่จะเพิ่มความเป็นอิสระในการเขียนมากขึ้น เช่น ให้ตอบคำถามแบบบรรยายคำตอบ เขียนบรรยายรูปภาพหรือตาราง อาจมีการจดโน้ตแลกเปลี่ยนข้อมูล และหาวิธีเขียนรวมกันได้ ขั้นตอนสุดท้ายคือ การเขียนแบบอิสระ (Free Composition) เป็นวิธีการเขียนที่ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายของตนเอง เรียบเรียงและแสดงออกทางความคิดโดยใช้ภาษาเขียนที่มีแบบฉบับเป็นของตนเอง

กล่าวโดยสรุป คือ การสอนเขียนเพื่อการสื่อสารควรเริ่มต้นจากขั้นตอนง่ายๆ ก่อน โดยเน้นที่ความเข้าใจและให้ผู้เรียนตระหนักถึงจุดประสงค์และเป้าหมายของการเขียนเป็นหลัก ซึ่งผู้สอนจะไม่ใช้ผู้ที่ทำการเขียนเสียเอง แต่จะคอยให้คำแนะนำในการเขียนที่เริ่มจากการสร้างขอบข่ายให้ผู้เรียนได้ฝึกเขียนและทำความเข้าใจกับรูปแบบของการเขียนก่อน จากแบบฝึกหัด การเติมคำ การเติมต่อประโยค และเรียงประโยค จากนั้น จึงค่อยๆ สร้างความอิสระในการเขียนโดย ให้เขียนบรรยายรูปภาพ และกราฟหรือตาราง ซึ่งผู้สอนควรสนับสนุนให้ผู้เรียนมีภาระงานเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่มเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความคิด ทักษะคิด และเพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกมีตัวช่วย ทำให้ไม่เกิดความเหน็ดเหนื่อยจากการเขียนที่เริ่มยากขึ้น จนกระทั่งผู้สอนแน่ใจแล้วว่าผู้เรียนมีทักษะการเขียนและทักษะทางความคิดการเรียบเรียงประโยคและย่อหน้าที่ดีพอ จึงให้ความอิสระในการเขียน (Free Writing) โดยให้ผู้เรียนคำนึงถึงจุดมุ่งหมายและข้อความที่จะสื่อถึงผู้อ่านได้ตรงตามจุดประสงค์หรือไม่ และผู้สอนยังคงไม่ละทิ้งกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม โดยสนับสนุนให้ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนงานกันอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนช่วยตรวจงานของเพื่อนร่วมชั้น (Editing) และเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาความคิดและรูปแบบในการเขียนที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล อันเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการพัฒนางานเขียนของตนได้ต่อไป

2.4 ขั้นตอนการสอนอ่าน – เขียน

ทักษะการอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่สัมพันธ์กัน จึงควรมีการจัดกิจกรรมที่เชื่อมโยงกัน เพื่อให้นักเรียนได้นำความรู้จากการอ่านไปสู่กระบวนการเขียน ดังที่ (Aborderine, 1986) ได้เสนอแนะการสอนการอ่านให้ผสมผสานกับการเขียนนั้นครูควรส่งเสริมให้นักเรียนใช้ความสามารถในการเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และควรมีการตั้งคำถามที่ส่งเสริมให้นักเรียนใช้ภาษาในลักษณะเดียวกับเรื่องที่อ่าน รวมทั้งยังมีนักการศึกษาอีกหลายท่านได้เสนอแนะวิธีการและขั้นตอนการสอนอ่าน – เขียนไว้ดังนี้

Harmer (1992) ได้เสนอขั้นตอนการสอนอ่าน – เขียนไว้ 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การแนะนำคำศัพท์ โครงสร้างใหม่ให้นักเรียนได้รู้จักและคุ้นเคย

ขั้นตอนที่ 2 ให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษา ด้วยการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การเติมคำลงในช่องว่าง

ขั้นตอนที่ 3 เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำสิ่งที่เรียนและฝึกฝนไปแล้ว ไปใช้ในการสื่อสารอย่างมีความหมายด้วยการพูดหรือการเขียน

จากแนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Lue and Kinzer (1995) ได้เสนอแนะวิธีการสอนอ่าน – เขียนไว้ 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นก่อนการอ่านหรือขั้นเตรียมการ เป็นการแจ้งจุดมุ่งหมายให้นักเรียนทราบ การสอนศัพท์ โครงสร้างใหม่ หรือทำกิจกรรมกระตุ้นความรู้เดิมเพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจและเกิดความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ขั้นการอ่านหรือขณะอ่าน เป็นการใช้กิจกรรมหรือแบบฝึกหัดที่ช่วยให้ผู้เรียนมีการพัฒนา กลวิธีในการอ่าน การทำงานร่วมกัน การอภิปรายและการใช้ภาษาให้ถูกต้อง

ขั้นหลังการอ่านหรือขั้นฝึก ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเพื่อตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับบทอ่าน เป็นการฝึกทักษะด้านต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนนำเอาความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ขั้นการติดตามผลหรือขั้นการทำกิจกรรมเสริม เป็นการถ่ายโอนจากเรื่องที่อ่าน มีการนำความรู้ทางภาษาและความคิดที่ได้จากการอ่านไปสู่กระบวนการเขียน หรืออาจทำกิจกรรมที่สร้างความเพลิดเพลิน เช่น การเล่นเกม ที่ใช้ความรู้จากการอ่าน

ในขณะที่ Raimes (1983) ได้กล่าวสนับสนุนและเสนอกิจกรรมการสอนไว้หลายประการ คือ การคัดลอกข้อความที่อ่านซึ่งอาจเป็นโครงกลอน บทความ หรือโปสการ์ด มีการตรวจสอบลีลาของภาษา การใช้กฎไวยากรณ์ การเรียบเรียงประโยคแล้วให้นักเรียนทำกิจกรรมโดยการวงกลมหรือทำสัญลักษณ์ในส่วนที่ผิด การสรุปความโดยใช้คำพูดของนักเรียนเอง การเติมคำ การคาดเดาจากเรื่องที่อ่านแล้วเขียนเรื่องต่อจากตอนที่กำหนดให้โดยแสดงเหตุผลประกอบอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ และการเขียนแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากเรื่องที่อ่าน

โดยสรุปแล้วขั้นตอนการสอนอ่านและสอนเขียนสามารถแบ่งได้เป็น 4 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนก่อนการอ่านเป็นการทำกิจกรรมเพื่อกระตุ้นความรู้เดิมในเรื่องที่อ่าน การสอนคำศัพท์ โครงสร้างใหม่เพื่อนำไปใช้ในการอ่าน ขั้นตอนการอ่านเป็นขั้นการฝึกการอ่านด้วยเทคนิคต่างๆ เช่นการอ่านในใจ การอ่านจับใจความและการอ่านเพื่อหารายละเอียด ขั้นตอนต่อไปคือขั้นหลังการอ่าน เป็นการนำเนื้อหาภาษาจากเรื่องที่อ่านมาฝึกฝนทำกิจกรรมเพื่อตรวจสอบความเข้าใจจากเรื่องที่อ่าน และขั้นสุดท้ายคือขั้นการถ่ายโอน คือการนำเอาความรู้ที่ได้จากการอ่านไปสู่กระบวนการการเขียน ที่มีโครงสร้างคล้ายหรือมีลักษณะเดียวกับเรื่องที่อ่าน

2.5 การวัดและการประเมินผลความสามารถในการอ่าน – เขียน

การวัดและการประเมินผลเป็นสิ่งสำคัญและเป็นองค์ประกอบของการเรียนการสอนที่ทำให้ทราบว่านักเรียนบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ การที่จะวัดและประเมินผลความสามารถในการอ่าน และเขียนเพื่อการสื่อสาร จำเป็นต้องมีแบบทดสอบวัดความสามารถในด้านดังกล่าว ซึ่งแบบทดสอบที่ทำการสร้างขึ้น ต้องคำนึงถึงการสอนควบคู่กันไปด้วย กล่าวคือ สอนอะไรก็วัดผลของสิ่งที่สอนนั้นๆ

ปัจจุบันนักภาษาศาสตร์ยังไม่สามารถที่จะตัดสินได้ว่าองค์ประกอบภาษาส่วนใดสำคัญกว่ากันที่จะให้ผู้เรียนเรียนรู้ในแต่ละระดับของการเรียนรู้การทดสอบความชำนาญของความสามารถด้านการอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษที่ดีที่สุด แต่มุ่งเน้นประเด็นหลัก คือการทดสอบความสามารถในการอ่าน และเขียนเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ที่คล้ายชีวิตจริง ในเรื่องนี้ Vallette และ Renee (1977) มีความเห็นว่าการทดสอบความสามารถในการอ่าน – เขียนเพื่อการสื่อสาร ควรเน้นที่ความสามารถของผู้เรียนที่จะสื่อสารในสถานการณ์เฉพาะ การจะวัดความสามารถมิใช่ดูเพียงความถูกต้องของภาษา แต่ควรวัดความสามารถของผู้เรียนที่จะอ่านหรือเขียนหรือเข้าใจและสื่อสารข้อความได้ ทั้งนี้ สอดคล้องกับความเห็นของ Oller (1979) ที่ว่า ความสามารถทางภาษานั้นเป็นการรวมความสามารถของการปะทะสังสรรค์เข้าไว้ด้วยกัน ไม่สามารถทดสอบโดยแยกเป็นส่วนๆได้ คือไม่สามารถทดสอบแยกเป็นส่วนของไวยากรณ์ หรือศัพท์และส่วนย่อยอื่นๆ ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2536) ที่กล่าวไว้ว่าการจะทดสอบความสามารถในการอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไม่ควรทดสอบเพียงด้านความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แบบสอบที่มีประสิทธิภาพต้องแสดงให้เห็นว่าผู้ทดสอบต้องการที่จะใช้ภาษาอย่างไร เกณฑ์การสอนให้ประสบความสำเร็จ มิใช่ความถูกต้องตามแบบแผน แต่เป็นประสิทธิผลในการสื่อสาร การนำภาษาไปใช้จริง (Use) ฉะนั้นการปฏิบัติตนในสถานการณ์การสื่อสารเป็นสิ่งที่ตัดสินประสิทธิภาพของผู้เรียน ไม่ใช่การ

มีความรู้ในทางไวยากรณ์ (Usage) แบบทดสอบความสามารถทักษะการอ่าน – เขียน ต้องมีความสัมพันธ์กันระหว่างการใช้ภาษาตามหน้าที่ ทักษะ และความรู้เกี่ยวกับภาษา

จะเห็นได้ว่า ลักษณะของแบบทดสอบทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีลักษณะทางองค์รวมสำคัญที่สามารถสรุปได้ดังนี้ คือ เนื้อหาในแบบทดสอบควรเน้นที่ความเข้าใจในบทอ่านและความสามารถในการเขียนเพื่อสื่อความหมาย ไม่ใช่วัดที่ความรู้ทางภาษา ในด้านไวยากรณ์หรือคำศัพท์เพียงอย่างเดียว อีกประเด็นคือ ลักษณะของวัตถุประสงค์ของแบบทดสอบเน้นรูปแบบของการสื่อสารในสถานการณ์เฉพาะ หรือสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับการสื่อสารในชีวิตจริง ประเด็นสุดท้ายที่ต้องคำนึงถึงคือ การทดสอบไม่อาจแยกทดสอบในประเด็นย่อยๆ เช่น หลักไวยากรณ์เรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือ หน้าที่ทางภาษาด้านใดด้านหนึ่งเพียงอย่างเดียว แต่ต้องเป็นการวัดความสามารถการอ่านและเขียนที่มีความสัมพันธ์กันในทุกด้าน คือ การใช้ภาษาตามหน้าที่ ทักษะทั้งด้านการอ่าน และการเขียน และความรู้ทางภาษา ที่ต้องสอดคล้องสัมพันธ์กัน

2.5.1 แบบทดสอบการประเมินความสามารถด้านการอ่านเพื่อการสื่อสาร

สำหรับแบบทดสอบทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารนั้นมีรูปแบบแตกต่างกันหลายรูปแบบ แต่การเลือกลักษณะของแบบทดสอบในการอ่านเพื่อการสื่อสารนั้น ควรคำนึงถึงแนวคิดของการสอนเพื่อการสื่อสารคือ เน้นการทดสอบภาษาตามหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับการใช้ชีวิตจริงของผู้เรียน ดังที่นักการศึกษาหลายท่านได้แนะนำรูปแบบและประเภทการประเมินทักษะการอ่านไว้ ดังนี้

Madsen (1983) ได้นำเสนอรูปแบบการวัดและการประเมินความสามารถในการอ่านไว้ดังนี้ 1) การทดสอบทักษะทางภาษาของการอ่าน เช่นการทดสอบโดยให้นักเรียนเลือกใช้คำให้ถูกต้อง 2) การทดสอบความเข้าใจในระดับประโยค เช่นการเลือกรูปภาพให้ตรงกับประโยคที่กำหนดไว้ 3) การทดสอบความเข้าใจในบทอ่านที่มีโอกาสได้พบเห็นและใช้ได้ในชีวิตจริง เช่นประกาศ โฆษณา ตารางต่างๆ โดยประเภทของคำถามที่ใช้ทดสอบในระดับนี้ได้แก่ คำถามแบบให้สรุปและถ่ายโอนข้อมูล คำถามแบบสังเคราะห์สิ่งที่ได้จากการอ่าน 4) แบบทดสอบชนิดโคลซ (Cloze Test) โดยดัดแปลงเพื่อให้เหมาะสมกับการทดสอบการอ่าน ซึ่งอาจมีตัวเลือกให้นักเรียนเลือกเติมได้ สอดคล้องกับ Heaton (1990) ได้เสนอประเภทของแบบทดสอบการอ่านไว้ ดังนี้ 1) แบบทดสอบแบบจับคู่ (Matching Test) เช่นจับคู่คำศัพท์ จับคู่ประโยคกับรูปภาพ หรือจับคู่คำบรรยายกับรูปภาพให้สัมพันธ์กัน 2) แบบทดสอบคำถามถูก/ผิด (True / False Reading Test) เป็นการตอบคำถามเพื่อการเข้าใจเนื้อเรื่องและรายละเอียดของเรื่อง 3) แบบทดสอบเลือกตอบ (Multiple Choice items) มีทั้งแบบตอบคำถามจากบทอ่านสั้นๆ และบทอ่านยาว 4) แบบทดสอบเติมคำ (Completion Items) มี 2 ลักษณะ คือ การเติมคำหรือต่อประโยคให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่อ่าน และการเติมคำในบทอ่าน

นั้นๆ 5) แบบทดสอบเติมคำ (Cloze Test) เป็นการเติมคำในบทอ่าน แต่แตกต่างจากการเติมคำแบบ completion test คือ แบบทดสอบ cloze test จะเลือกตัดคำสำหรับเติมอย่างเป็นระบบ เช่น เลือกตัดคำทุกๆ คำที่ 12 โดยไม่คำนึงว่า คำที่ตัดจะเป็นคำใด ลักษณะภาษาเป็นเรื่องเดียวกันหรือไม่ ในขณะที่ completion test จะเลือกตัดคำที่เป็นลักษณะของ content words หรือคำที่ผู้ทดสอบต้องการจะวัดความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน และ 6) แบบทดสอบอ่านเร็ว (Cursory Reading) เป็นแบบทดสอบเพื่อให้ผู้ทำแบบทดสอบอ่านแบบคร่าวๆ โดยใช้ทักษะ skimming และ scanning ในการหาประเด็นของใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านหรือหารายละเอียดเฉพาะที่ต้องการหา ทั้งนี้ Alderson (2000) ได้แนะนำรูปแบบของแบบทดสอบไว้สอดคล้องกัน คือ 1) แบบทดสอบชนิดเติมคำในช่องว่าง และแบบโคลส (Gap filling and cloze test) 2) แบบทดสอบชนิดหลายตัวเลือก (Multiple choices) เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อควบคุมคำตอบที่ต้องตอบของคำถาม 3) แบบทดสอบชนิดเลือกตอบ (Alternative objective techniques) ได้แก่การจับคู่ (Matching) โดยการให้สิ่งเร้าจำนวน 2 ชุดมาจับคู่ซึ่งกันและกัน และยังมีแบบทดสอบชนิดเลือกตอบประเภท 2 ตัวเลือก (Dichotomous items) เป็นแบบทดสอบที่มี 2 ตัวเลือกสำหรับวัดความสามารถในการอนุมานความหมายจากบทอ่าน เช่น ถูก/ผิด ใช่/ไม่ใช่ เห็นด้วย/ไม่เห็นด้วย ซึ่งมีโอกาสในการตอบถูกสูงถึง 50 % ทั้งนี้อาจต้องมีการแก้ไขแบบทดสอบโดยการเพิ่มตัวเลือกในบางกรณี 4) แบบทดสอบแบบแก้ไข (Editing Test) เป็นลักษณะของบทอ่านที่มีข้อผิดพลาดแล้วให้ผู้ทดสอบระบุข้อผิดพลาดในเรื่องที่อ่าน และ 5) แบบทดสอบแบบเขียนตอบ (Short Answer Test) โดยให้ผู้ทำแบบทดสอบอ่านเรื่องที่กำหนดแล้วให้ตอบคำถามโดยการเขียนตอบเพื่อวัดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

จากรูปแบบของแบบทดสอบ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์รูปแบบต่างๆ ของแบบทดสอบแล้ว สรุปได้ว่า ในการวิจัยครั้งนี้ รูปแบบที่เหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แบบทดสอบดังต่อไปนี้

- 1) แบบทดสอบชนิดเลือกตอบหลายตัวเลือก (Multiple Choices)
- 2) แบบทดสอบแบบเติมคำ (Gap Filling)
- 3) แบบทดสอบแบบจับคู่ (Matching Items)
- 4) แบบทดสอบแบบเขียนตอบ (Short Answer Test)

2.5.2 แบบทดสอบการประเมินความสามารถด้านการเขียนเพื่อการสื่อสาร

สำหรับแบบทดสอบทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารนั้นมีแนวคิดในลักษณะคล้ายกันกับแบบทดสอบในการอ่านเพื่อการสื่อสาร นั่นคือ ควรคำนึงถึงแนวคิดของการสอนเพื่อการสื่อสารที่เน้นการทดสอบภาษาตามหน้าที่ของภาษา ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับการใช้ชีวิตจริงของผู้เรียน ดังนั้นนักการศึกษาหลายท่านได้แนะนำรูปแบบและประเภทการประเมินทักษะการเขียนไว้ ดังนี้

Finocchiaro และ Sako (1983) เสนอวิธีการทดสอบความสามารถในการเขียนไว้ คือ 1) การแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ 2) การเขียนตอบคำถามเกี่ยวกับตัวผู้เรียนเอง หรือเกี่ยวกับสื่อที่ได้เรียน 3) การเขียนตามคำบอก 4) การเขียนย่อหน้าหรือเรื่องเล่าใหม่จากมุมมองของตัวผู้เรียนเอง หรือเปลี่ยนรูปแบบการเขียนให้เป็นกาลในอดีตหรืออนาคต 5) การเขียนสิ่งที่ผู้เรียนจะพูดหรือทำในสถานการณ์ที่กำหนดให้ 6) การเขียนเล่าเรื่องหรือเหตุการณ์ 7) การเขียนคำถามจากเรื่องที่ได้อ่าน 8) การทำข้อสอบโคลซ (Cloze Test) และ 9) การเขียนเรียงความจากหัวข้อที่กำหนดให้ นอกจากนี้ Heaton (1988) กล่าวว่า การทดสอบทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารควรให้นักเรียนทำแบบทดสอบที่จัดเนื้อหาไว้ใกล้เคียงกับสถานการณ์ในชีวิตจริง โดยกำหนดให้นักเรียนเขียนอย่างมีจุดประสงค์ในการสื่อความหมาย ซึ่งได้เสนอรูปแบบการทดสอบไว้คือ 1) การเขียนเรียงลำดับวลีที่กำหนดให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ 2) การเขียนเติมประโยคหรือข้อความที่ได้อ่านให้สมบูรณ์ 3) การกรอกแบบฟอร์ม 4) การเขียนจดหมายสั้นๆ และบันทึกประจำวัน 5) การเขียนเรียงความอย่างอิสระ และ 6) การเขียนจากรูปภาพที่กำหนดให้ เช่น เขียนบรรยายเหตุการณ์ สิ่งของหรือบุคคล เขียนเล่าเรื่อง เขียนคำสั่งหรือบอกทิศทาง และเขียนบรรยายกระบวนการ พร้อมกันนี้ กุสุมา ล่าญชัย (2538) กล่าวถึงการทดสอบทักษะเขียนในระดับของการสื่อสารว่า สามารถทำได้ดังนี้ 1) เขียนเรียงความหรือบทสนทนาตามหัวข้อที่กำหนดให้ 2) เขียนบรรยายภาพตามที่กำหนดให้เป็นคำบรรยายสั้นๆ ประมาณ 20 - 30 คำ อาจเป็นภาพจากนิตยสาร หนังสือพิมพ์ หรือภาพการ์ตูน เป็นต้น 3) เขียนจดหมายหรือโปสการ์ด และ 4) เขียนบรรยายวิธีทำหรือขั้นตอนในการทำบางสิ่งบางอย่าง เช่น การทำอาหาร การใช้เครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ

ในขณะเดียวกันรูปแบบการทดสอบการเขียนที่กล่าวมาข้างต้นเป็นการให้นักเรียนเขียนตอบทั้งหมด ซึ่งจำเป็นต้องใช้เกณฑ์ในการตรวจที่ซับซ้อนและผลการตรวจให้คะแนน มีความเป็นไปได้ในการแปรปรวนของคะแนนงานเขียน การวัดความสามารถในการเขียนทางอ้อมจึงเป็นอีกตัวเลือกในการทดสอบความสามารถด้านการเขียน โดยแยกทดสอบแต่ละองค์ประกอบของการเขียน เช่น ไวยากรณ์ คำศัพท์ การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน เป็นต้น ข้อสอบประเภทนี้จึงเป็นข้อสอบแบบปรนัย (Objective Test) เพราะข้อสอบมุ่งทดสอบลักษณะทางภาษา Weir (1993) ในขณะที่ Grabe และ Kaplan (1996) กล่าวว่าข้อสอบแบบวัดทางอ้อมนี้มีลักษณะเป็นข้อสอบแบบตัวเลือก (Multiple Choice) เพื่อทดสอบไวยากรณ์ คำศัพท์ และสำนวน เป็นความพยายามที่จะวัดความสามารถทางการเขียนโดยทดสอบทักษะย่อยที่ประกอบกันเป็นทักษะการเขียน ข้อดีของข้อสอบชนิดนี้คือ มีค่าความเที่ยงเชิงสถิติ (Statistical Reliability) กล่าวคือ เป็นเครื่องมือที่ให้ผลคงที่ทุกครั้งที่ใช้ นอกจากนี้ยังมีค่าความตรงเชิงพยากรณ์ (Predictive Validity) เพราะผลการทดสอบสามารถบ่งบอกระดับความสำเร็จทางวิชาการได้ และมีค่าสหสัมพันธ์กับผลของข้อสอบแบบเขียนเรียงความจึงมี

ค่าความตรงแบบคู่ขนานอีกด้วย สอดคล้องกับ Jacobs (1981) กล่าวถึงข้อดีของข้อสอบแบบทางอ้อมว่า ข้อสอบแบบนี้ให้ความสะดวกและมีค่าคะแนนความเที่ยงสูง

เกณฑ์ในการตรวจงานเขียนจากที่ได้กล่าวมาแล้ว มีหลากหลายวิธี ซึ่งผู้วิจัยได้พิจารณาเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนความสามารถด้านการเขียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ผู้วิจัยเห็นว่า เพื่อให้ได้ค่าความเที่ยงตรงเชิงสถิติ ข้อสอบแบบวัดทางอ้อม เป็นรูปแบบข้อสอบที่เหมาะสมในการนำมาใช้ในการให้คะแนนความสามารถด้านการเขียนในการวิจัยครั้งนี้ โดยมีรูปแบบของข้อสอบเป็นแบบปรนัย ลักษณะข้อสอบเป็นแบบตัวเลือก แบบ Cloze Test ซึ่งสามารถให้ตัวเลือกที่มีการควบคุมคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว ซึ่งเป็นการสะดวกแก่ผู้ตรวจในการให้คะแนน และมีค่าความเที่ยงเชิงสถิติสูง

3. การวิเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

3.1 ความหมายของการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE)

การจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญด้านการเรียนรู้ตามธรรมชาติ เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ (2533) สรุปไว้ว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounter instruction) หมายถึงกระบวนการเรียนรู้ทางด้านภาษาที่เรียนรู้จากส่วนรวมไปหาส่วนย่อยสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างสอดคล้องกับสภาพจริงในชีวิตประจำวันผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะทางด้านภาษาอย่างต่อเนื่องตามลำดับขั้นของการเรียนรู้ถือเป็นการสอนรูปแบบหนึ่ง ที่คำนึงถึงความแตกต่าง ระหว่างระดับความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และสติปัญญาของผู้เรียน กลวิธีในการสอน จะยึดหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Linguistics) ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) และจิตวิทยาในการเรียนรู้ (Learning Psychology)

ในขณะที่ ไพพรรณ เกียรติโชคชัย (2535) กล่าวว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามธรรมชาติ โดยการพัฒนาความเข้าใจความหมายโดยรวม ของเรื่องไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษาด้วยการใช้สื่อการสอนและการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เป็นหลักในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนให้ครบวงจร ซึ่งสอดคล้องกับ พนาน้อยรอดชู (2540) สรุปว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา หมายถึง การสอน ภาษาที่มุ่งเน้นการให้ปัจจัยป้อนและกระบวนการเรียนรู้ด้วยกลวิธีต่างๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และใช้ทักษะภาษาได้อย่างสมบูรณ์

3.2 หลักการและแนวทฤษฎีแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นการสอนที่ประยุกต์แนวทฤษฎีกลวิธีการสอนที่ยึดหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Linguistics) ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) และจิตวิทยาในการรับรู้ (Learning Psychology) เข้าไว้ด้วยกัน ดังที่ Walker และคณะ (1992) ได้ให้ความหมายของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาว่า การสอนภาษาที่มุ่งเน้นปัจจัยป้อนและกระบวนการเรียนรู้ด้วยกลวิธีต่างๆที่จะทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและได้ประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนอย่างต่อเนื่องซึ่งเป็นการบูรณาการด้วยตนเอง จากการพัฒนาความเข้าใจความหมายโดยรวมจากเรื่องไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา โดยยึดสื่อการเรียนและกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นอย่างมีเป้าหมายในการนำรูปแบบภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้ในชีวิตประจำวันเป็นหลัก ลำดับของกระบวนการจัดการเรียนการสอนจะจัดตามหลักการพัฒนาภาษาของผู้เรียนในการรับรู้และเรียนรู้ตามธรรมชาติ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างระดับความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และสติปัญญาของผู้เรียน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง อันจะนำไปสู่จุดหมายปลายทางที่ต้องการคือ ความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษาโดยการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้อย่างอิสระและถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ

บทบาทของผู้สอน

ผู้สอนที่สอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องปฏิบัติภารกิจในการสอนดังนี้

1. ทำความเข้าใจเกี่ยวกับเป้าหมาย หลักการและวิธีสอนแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ภาษาให้ถ่องแท้เสียก่อน เพื่อการเตรียมตัวการวางระบบงานในการสอนให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ
2. เตรียมงานสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามรูปแบบการสอนซึ่งมีขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอนที่จัดไว้ให้เหมาะสมกับความสามารถและวัยของผู้เรียน
3. ทำหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะและให้รูปแบบภาษาที่ถูกต้อง เหมาะสมกับผู้เรียนในบริบทของภาษาต่างๆ
4. ทำหน้าที่เป็นแหล่งความรู้ โดยพร้อมที่จะช่วยเหลือผู้เรียนทุกคนที่ต้องการข้อมูลทางภาษาเมื่อมีปัญหาและข้อสงสัย หรือการขยายความเพิ่มเติม การให้ข้อมูลอาจจะกระทำในกลุ่มผู้เรียนหรือแยกเดี่ยวเป็นรายบุคคล
5. ทำหน้าที่เป็นผู้วางแผนและจัดกิจกรรมการสอน รวมทั้งการจัดชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพ โดยเข้าใจระดับความแตกต่าง ความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนทุกคน
6. มีความกระตือรือร้นในการดำเนินการสอนและติดตามผล
7. คอยให้กำลังใจแก่ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ

8. คอยสังเกตการพัฒนาทางภาษาของผู้เรียนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น และแสดงทักษะทางภาษาของตนเองให้มากที่สุด ผู้สอนจะคอยเป็นผู้ช่วยเหลือเท่านั้น
9. พยายามช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการสื่อความหมายที่ตนเองต้องการ ซึ่งทุกครั้งผู้สอนจะต้องมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของเด็กด้วย โดยเฉพาะการช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ โดยให้ข้อมูลแก่ผู้เรียนเมื่อติดขัด หรือมีปัญหาในการใช้ภาษา
10. มีความอดทนและใจเย็นที่จะรอคอยการแสดงออกทางความคิดของผู้เรียน

บทบาทของผู้เรียน

ผู้เรียนในชั้นเรียนที่มีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจะมีบทบาทเป็นผู้ปฏิบัติและเป็นศูนย์กลางในการเรียนอยู่เสมอ บทบาทดังกล่าวจะเป็นไปตามลำดับการพัฒนาภาษาดังต่อไปนี้

1. ในระยะแรกผู้เรียนจะตอบสนองการใช้รูปแบบภาษา หรือการให้ปัจจัยป้อนที่มีความหมายของผู้สอน โดยมีส่วนร่วมในการโต้ตอบสนทนา ใช้ความคิดหาเหตุผลแสดงออกทางกาย เช่น การแสดงท่าทางบ่งบอกความรู้สึกหรือ การเล่นบทบาทสมมติ ซึ่งในระยะนี้ผู้เรียนส่วนใหญ่จะรับรู้การให้ปัจจัยป้อนของผู้สอน และใช้เวลาในการคิดจินตนาการหาเหตุผลเปรียบเทียบข้อแตกต่าง และคล้ายคลึงของภาษาที่ได้รับและสร้างความคุ้นเคยกับรูปแบบภาษาใหม่นั้น การเรียนจะใช้กระบวนการกลุ่มเป็นหลักและการปฏิบัติทางภาษา
2. ในระยะกลางผู้เรียนจะใช้ความสามารถแสดงออกทางทักษะภาษาต่างๆด้วยตนเองโดยมีผู้สอนคอยช่วยเหลือ คอยให้กำลังใจและให้ข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อให้ความพยายามการลองผิดลองถูกในภาษาของตนประสบความสำเร็จได้เช่น การช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน เขียนเรื่องร่วมกัน เป็นต้น ผลสำเร็จในการปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาต่างๆ จะช่วยให้เกิดกำลังใจและเป็นแรงจูงใจภายในสำหรับผู้เรียนเองที่จะให้ความสนใจกับบทเรียนต่อไป ในการเรียนและการปฏิบัติทางภาษาจะใช้กระบวนการกลุ่ม และฝึกการทำงานเชิงปฏิบัติการ (Workshop)
3. ในระยะสุดท้าย ผู้เรียนจะแสดงความสามารถทางทักษะของตนเองได้อย่างอิสระทั้ง การฟังการพูด การอ่าน และการเขียน พร้อมทั้งสามารถแสดงความคิดสร้างสรรค์ทางการใช้ภาษาในลักษณะต่างๆตามความสนใจได้ เช่น แต่งประโยค เขียนเรียงความที่ตนสนใจ เขียนจดหมายโต้ตอบกับเพื่อน ครู หรือบุคคลอื่นๆ อ่านหนังสือนอกเวลา รายงานข่าวที่ได้ฟังหรือได้อ่าน เข้าใจความรู้สึกที่สอดแทรกอยู่กับการใช้ภาษาแต่ละบริบท ฯลฯ ในการเรียนและการปฏิบัติการทางภาษา จะใช้กระบวนการกลุ่มและเน้นการทำงานอย่างอิสระมากขึ้น (เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ, 2533)

3.3 รูปแบบและขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มุ่งเน้นการใช้บทเรียนและกิจกรรมเป็นจุดเริ่มต้นในการให้ปัจจัยก่อน ผู้เรียนมีโอกาสได้พัฒนาทักษะทางภาษาจากการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมที่หลากหลายโดยคำนึงถึงการเลือกเนื้อหา พิจารณาจุดมุ่งหมายของการอ่าน และประโยชน์จากการอ่านตลอดจนความสนใจของผู้เรียน ภาษาที่ใช้ สื่อและอุปกรณ์ต่างๆ ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของการอ่านตลอดจนความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก

เป้าหมายและการจัดกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบการสอนที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วจากการทดลองนำร่องแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

3.3.1 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 (The Concentrated Language Encounters Model I)

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 ได้ต้นแบบมาจากการทดลองของโรงเรียนเทอร์เกอร์พาร์ค และการปรับกระบวนการสอนใหม่จากการวิจัยเชิงปฏิบัติการ และการวิจัยนำร่องในประเทศไทย เป้าหมายในการใช้รูปแบบการสอนนี้เพื่อพัฒนาผู้เรียนในระยะเริ่มเรียนภาษาซึ่งยังมีประสบการณ์ในการสื่อสารทางภาษาได้น้อย จุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ การที่ผู้เรียนสามารถฟัง พูด อ่าน และเขียนโดยใช้ความคิดของตนเองในระดับพื้นฐานได้ ผู้สอนจะมีบทบาทร่วมในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนมากกว่ารูปแบบอื่น ผู้เรียนมีโอกาสฝึกการใช้ภาษาตามกระบวนการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 นี้แล้ว ผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาการรู้หนังสือขั้นปฏิบัติการในระดับต้นได้

ขั้นตอนการจัดกระบวนการเรียนการสอนได้จำแนกออกตามประเภทของสื่อการสอนทั้งที่เป็นบทเรียนและกิจกรรม สรุปได้ดังนี้

1. ผู้สอนอ่านเรื่องให้ผู้เรียนฟังทั้งเรื่อง
2. ผู้เรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่อง สนทนา อภิปราย เล่าเรื่องและแสดงบทบาทสมมติ
3. ผู้สอนอ่านเรื่องให้ผู้เรียนฟังทั้งเรื่อง
4. ทำหนังสือเล่มใหญ่
5. ทำกิจกรรมทางภาษา เช่น เล่นเกม และทำกิจกรรมการอ่าน เขียน ฟังและพูด

3.3.2 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 (The Concentrated Language Encounters Model II)

เป้าหมายของการสอนรูปแบบที่ 2 คือ การพัฒนาผู้เรียนที่สามารถอ่านและเขียนประโยคพื้นฐานได้พอสมควรแล้วอย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนจะได้พัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนเรื่อง

ต่างๆได้อย่างหลากหลาย ได้ใช้ความคิดของตนเองโดยอาศัยการเลียนแบบหรืออิงแบบอย่างจาก บทเรียน รวมทั้งสามารถสื่อสารเป็นภาษาพูด โดยผู้สอนมีบทบาทลดลงเพื่อให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติให้เกิด การเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น

ขั้นตอนในรูปแบบที่ 2 มีดังนี้

1. ผู้เรียนอ่านเรื่องร่วมกัน อภิปรายหรือสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านร่วมกันกับผู้สอนและทำ ไดอะแกรมสรุปความ
2. ผู้สอนโยงเรื่องอ่านเข้าสู่เรื่องของผู้เรียนและอภิปรายร่วมกัน
3. เขียนเรื่องร่วมกันกับผู้สอนในกลุ่มในระยะแรก ระยะต่อมาให้เขียนเรื่องในกลุ่มของผู้เรียน เองในกลุ่มย่อยหรือตามลำพัง
4. อภิปราย สนทนา และวิเคราะห์หรือรรถลักษณะร่วมกันจากเรื่องในเนื้อความที่ผู้เรียนเขียน ขึ้นในขั้นตอนที่ 3
5. ทำกิจกรรมภาษาเพื่อทบทวน ฝึกความแม่นยำและเริ่มทักษะทางภาษา

3.3.3 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 (The Concentrated Language Encounters Model III)

เป้าหมายของการสอนรูปแบบที่ 3 คือ การพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการ ใช้เทคนิคต่างๆในการอ่าน เขียน ฟัง และพูดได้ดีและชำนาญยิ่งขึ้น โดยให้ผู้เรียนสามารถหาข้อมูล จากการสื่อสารทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนจากบทความหรือเรื่องราวต่างๆที่ได้ฟังหรือได้อ่านใน ชีวิตประจำวันและสามารถรายงานข้อมูลต่างๆที่ได้ฟังได้อ่านเป็นภาษาเขียนหรือภาษาพูด สื่อความให้ เป็นที่เข้าใจได้อย่างถูกต้องตามกาลเทศะ ขั้นตอนในรูปแบบที่ 3 มีดังนี้

1. ปฐมนิเทศเตรียมวิเคราะห์ความหมายของเรื่องที่อ่านโดยการเดา สรุปและลำดับความ
2. สะท้อนความคิดจากเรื่องที่อ่านไปสู่การกำหนดเป้าหมายหรือการวางแผนการเขียน
3. บันทึกย่อสาระของเรื่องตามเป้าหมายหรือแผนการเรียน
4. สังเคราะห์สาระของเรื่องและเขียนเรื่องนั้นในชั้นร่าง
5. ทบทวน ตรวจสอบและแก้ไขงานเขียน
6. เขียนเรื่องในขั้นสุดท้ายและแก้ไขงานเขียน

จากรูปแบบและขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounter Instruction : CLE) ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนการสอนทั้ง 3 รูปแบบ เพื่อสรุปหากระบวนการเรียนรู้และขั้นตอนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม โดยการนำกระบวนการสอนรูปแบบที่ 2 และรูปแบบที่ 3 มาวิเคราะห์

องค์ประกอบต่างๆของขั้นตอนการสอนที่มีความเหมาะสมกับระดับความสามารถและพื้นฐานทางภาษาของผู้เรียน ได้รูปแบบการสอน ดังนี้

ตารางที่ 5 แสดงการวิเคราะห์รูปแบบการสอนทักษะการอ่าน – เขียนเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2	การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3	การสอนทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม
<p>1. ผู้เรียนอ่านเรื่องร่วมกัน อภิปรายหรือสนทนา เกี่ยวกับเรื่องี่อ่านร่วมกันกับผู้สอนและทำไดอะแกรมสรุปความ</p> <p>2. ผู้สอนโยงเรื่องอ่านเข้าสู่เรื่องของผู้เรียนและอภิปรายร่วมกัน</p> <p>3. เขียนเรื่องร่วมกันกับผู้สอนในกลุ่มในระยะแรก ระยะต่อมาให้เขียนเรื่องในกลุ่มของผู้เรียนเองในกลุ่มย่อยหรือตามลำพัง</p> <p>4. อภิปราย สนทนา และวิเคราะห์อรรถลักษณะร่วมกันจากเรื่องในเนื้อความที่ผู้เรียนเขียนขึ้นในขั้นตอนที่ 3</p> <p>5. ทำกิจกรรมภาษาเพื่อทบทวน ฝึกความแม่นยำและเริ่มทักษะทางภาษา</p>	<p>1. ปฐมนิเทศเตรียมวิเคราะห์ความหมายของเรื่องี่อ่านโดยการเตาสรุปและลำดับความ</p> <p>2. สะท้อนความคิดจากเรื่องี่อ่านไปสู่การกำหนดเป้าหมายหรือการวางแผนการเขียน</p> <p>3. บันทึกย่อสาระของเรื่องตามเป้าหมายหรือแผนการเรียน</p> <p>4. สังเคราะห์สาระของเรื่องและเขียนเรื่องนั้นในชั้นร่าง</p> <p>5. ทบทวน ตรวจสอบและแก้ไขงานเขียน</p> <p>6. เขียนเรื่องในขั้นสุดท้ายและแก้ไขงานเขียน</p>	<p>1. ผู้เรียนอ่านเรื่องร่วมกัน อภิปรายหรือสนทนาเกี่ยวกับเรื่องี่อ่านร่วมกันกับผู้สอน</p> <p>2. วิเคราะห์ความหมายและรูปแบบของภาษาของเรื่องี่อ่านโดยการเตาความหมาย และลำดับความ</p> <p>3. สรุปความเข้าใจเรื่องี่อ่านด้วยการตอบคำถาม</p> <p>4. ผู้สอนโยงเรื่องี่อ่านเข้าสู่เรื่องของผู้เรียนด้วยการทำไดอะแกรมและอภิปรายร่วมกัน เพื่อสะท้อนความคิดจากเรื่องี่อ่านไปสู่การกำหนดเป้าหมายหรือการวางแผนการเขียน</p> <p>5. บันทึกย่อสาระของเรื่องี่ตามเป้าหมายหรือแผนการเรียน</p> <p>6. สังเคราะห์สาระของเรื่องี่และเขียนเรื่องี่นั้นในชั้นร่าง</p> <p>7. ทบทวน ตรวจสอบและแก้ไขงานเขียน</p> <p>8. เขียนเรื่องี่ในขั้นสุดท้ายและแก้ไขงานเขียน</p>

จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ขั้นตอนกระบวนการสอนเพื่อใช้ในงานวิจัยการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา หรือ CLE สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนดังนี้

กระบวนการสอนอ่าน – เขียนเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม

1. ผู้เรียนอ่านเรื่องร่วมกัน อภิปรายหรือสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านร่วมกันกับผู้สอน
2. วิเคราะห์ความหมายและรูปแบบของภาษาของเรื่องที่อ่านโดยการเดาความหมาย และลำดับความ
3. สรุปความเข้าใจเรื่องที่อ่านด้วยการตอบคำถาม
4. ผู้สอนโยงเรื่องที่อ่านเข้าสู่เรื่องของผู้เรียนด้วยการทำไดอะแกรมและอภิปรายร่วมกัน เพื่อสะท้อนความคิดจากเรื่องที่อ่านไปสู่การกำหนดเป้าหมายหรือการวางแผนการเขียน
5. บันทึกย่อสาระของเรื่องตามเป้าหมายหรือแผนการเรียน
6. สังเคราะห์สาระของเรื่องและเขียนเรื่องนั้นในขั้นร่าง
7. ทบทวน ตรวจสอบและแก้ไขงานเขียน
8. เขียนเรื่องในขั้นสุดท้ายและแก้ไขงานเขียน

4. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การพัฒนาแบบฝึกทักษะทางภาษาที่ดีนั้น ควรมีการศึกษองค์ประกอบต่างๆที่สำคัญต่อการจัดทำแบบฝึกทักษะฯ ในหลายๆด้าน เช่น ความหมายของแบบฝึกทักษะฯ หลักการในการพัฒนาแบบฝึกทักษะฯ ข้อควรคำนึงในการจัดทำแบบฝึกทักษะฯ เพื่อให้ผู้ที่จัดทำแบบฝึกตระหนักถึงประเด็นที่สำคัญในการจัดทำแบบฝึกทักษะฯ นอกจากนี้ มีการศึกษารูปแบบของแบบฝึกและการประเมินแบบฝึกทักษะฯ ดังต่อไปนี้

4.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ

ในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นทักษะที่สำคัญในการสื่อสารในระดับสากล การที่จะเรียนอ่านและเขียนให้ได้ดีและมีประสิทธิภาพนั้น ไม่ได้เกิดขึ้นได้โดยบังเอิญ แต่เกิดจากการเรียนรู้ที่ได้รับการพัฒนาตามกระบวนการซึ่งเป็นที่ยอมรับได้ อีกทั้งการเรียนรู้นั้นต้องสามารถวัดผลพฤติกรรมได้ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการมีเครื่องมือหรือแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียน เพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและมีรูปแบบที่เป็นระบบและน่าเชื่อถือ

แบบฝึกทักษะในการเรียนรู้ในทัศนะของ Ritchey (1986) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะว่า หมายถึงศาสตร์ที่สร้างสรรค์จากรายละเอียดส่วนย่อยๆของโครงสร้างหรือขอบข่ายการสอนที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ อีกทั้งประเมินผลตามจุดประสงค์และสถานการณ์ที่ต้องการได้ นอกจากนี้แบบฝึกยังส่งผลให้การเรียนการสอนในแต่ละหน่วยของแต่ละวิชาง่ายขึ้นอีกด้วย โดย Gunter Estes และ Schwab (1990) ได้กล่าวเสริมลักษณะของแบบฝึกทักษะว่าแบบฝึกทักษะมักใช้ในการให้นักเรียนฝึกเรียนด้วยตนเอง รูปแบบของแบบฝึกควรมีการให้คำแนะนำในการทำแก่นักเรียน เช่น มีการกำหนดสถานการณ์และมีคำถามนำเพื่อเชื่อมโยงกับเรื่องที่อ่าน โดยครูเป็นผู้คอยแนะนำ จากนั้นจึงให้นักเรียนทำแบบฝึกด้วยตนเองและหลังจากทำแบบฝึกเสร็จ ครูและนักเรียนควรมีการอภิปราย ตรวจสอบและซักถามข้อสงสัยในข้อคำถามและคำตอบของแบบฝึก ร่วมกัน สอดคล้องกับ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะหมายถึง คู่มือนักเรียนที่นักเรียนต้องใช้ควบคู่ไปกับการเรียนการสอนจากชุดการสอน เป็นส่วนหนึ่งที่นักเรียนใช้ในการบันทึกสาระสำคัญและทำแบบฝึกหัด มีลักษณะคล้าย “แบบฝึกหัด” แต่ครอบคลุมกิจกรรมต่างๆในบทเรียนที่ผู้เรียนจะต้องกระทำมากกว่าแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะจะมีการกำหนดเนื้อหาแบบฝึกแยกเป็นแต่ละหน่วย รวมกันเป็นเล่ม เรียกว่า “Workbook” โดยรวบรวมเป็นเล่มเดียวกันตามลำดับตั้งแต่หน่วยที่ 1 ขึ้นไปตามเนื้อหาและหัวข้อที่ใช้ในการสอน

จากความหมายและลักษณะข้างต้น กล่าวโดยสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะทางภาษา ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้เป็นการสร้างแบบฝึกทักษะด้านการอ่านและการเขียน คือการสร้างหน่วยการเรียนรู้ที่ใช้ในการเรียนการสอนการอ่านและการเขียน โดยมีขอบเขตของเนื้อหาตามโครงสร้างหรือขอบข่ายการสอนที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้สามารถวัดผลพฤติกรรมการอ่านและการเขียนได้ มีรูปแบบคล้ายแบบฝึกหัด แต่มีกิจกรรมครอบคลุมมากกว่าทั้งการวัดด้านเนื้อหาและพฤติกรรมด้านการอ่านและการเขียนจากกิจกรรมที่หลากหลายกว่าแบบฝึกหัดที่วัดความสามารถด้านเนื้อหาเพียงอย่างเดียว

4.2 หลักการพัฒนาแบบฝึกทักษะ

จากความหมายของแบบฝึกทักษะดังที่ได้กล่าวมาแล้ว จะเห็นว่า แบบฝึกทักษะการเรียนรู้มีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น สามารถจดจำเนื้อหาและได้ฝึกฝนการทักษะทางด้านภาษาโดยเฉพาะด้านการอ่านและการเขียนได้เป็นอย่างดี ดังนั้นการพัฒนาแบบฝึกทักษะอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จึงเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ทั้งนั้นการที่จะพัฒนาแบบฝึกทักษะอ่าน-เขียนเพื่อการสื่อสารจึงจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติตามกรอบการสร้างและหลักการสร้างแบบฝึกทักษะ เพื่อให้สามารถผลิตแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ นักการศึกษาหลายท่านได้นำเสนอหลักการในการสร้างแบบฝึกไว้ เช่น Butts (1974) ได้เสนอหลักการสร้างแบบฝึก โดยกำหนดเป็นกรอบแนวทางในการสร้าง ดังนี้

1. กำหนดโครงร่างคร่าวๆ ของแบบฝึกว่า เรื่องหรือหัวข้อเรื่องของแบบฝึกจะมีเรื่องอะไรบ้าง และมีจุดประสงค์อย่างไร ก่อนที่จะมีการสร้างแบบฝึก
2. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะใช้สร้างแบบฝึก
3. กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเนื้อหาให้สอดคล้องกัน
4. แจกแจงจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมออกเป็นกิจกรรมย่อยโดยคำนึงถึงความเหมาะสมและระดับความสามารถของผู้เรียน และเรียงกิจกรรมที่นักเรียนต้องปฏิบัติจากง่ายไปยาก
5. กำหนดอุปกรณ์ที่จะใช้ในแต่ละตอนให้เหมาะสมกับแบบฝึก
6. กำหนดเวลาที่จะใช้ในแบบฝึกแต่ละตอนให้เหมาะสม
7. ควรมีการประเมินผลการใช้แบบฝึกทั้งก่อนและหลังเรียน

สอดคล้องกันกับ (Bock, 1993) ได้กล่าวสนับสนุนแนวคิดในการสร้างแบบฝึก โดยได้ให้ข้อพิจารณาในการสร้างแบบฝึก ดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์ให้ชัดเจน เพื่อให้นักเรียนได้ทราบถึงจุดมุ่งหมายของแบบฝึก และสามารถปฏิบัติกิจกรรมในแบบฝึกได้ตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้
2. กำหนดรายละเอียดต่างๆ ในแบบฝึกให้ชัดเจน เช่น คำแนะนำในการทำแบบฝึกหัดหรือขั้นตอนในการทำอย่างละเอียด
3. สร้างแบบฝึกให้มีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถที่แตกต่างกันในการทำแบบฝึกทักษะ และเป็นการสร้างความเข้าใจในบทเรียนให้กับนักเรียนมากที่สุด เช่น รูปแบบของแบบฝึกอาจมีความหลากหลายแตกต่างกันไป โดยเริ่มจากการให้นักเรียนตอบคำถาม ถูก ผิด การตอบคำถามสั้นๆ เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ไปจนถึงการให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นด้วยการเขียน
4. แบบฝึกควรมีลักษณะของการช่วยสร้างความเข้าใจในตัวเนื้อหาให้แก่ นักเรียน เช่นการให้นักเรียนเขียนเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นลงในตาราง หรือแผนภูมิที่กำหนดขึ้น

ในขณะเดียวกัน (Billow, 1962) ได้สนับสนุนว่า การสร้างแบบฝึกนั้น ครูต้องสร้างเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพื่อใช้ฝึกเด็กโดยเฉพาะ ไม่ควรปะปนกัน ทั้งนี้จะช่วยให้ผู้เรียนกระตือรือร้นและสนใจที่จะทำแบบฝึก ครูควรใช้ภาษาในแบบฝึกให้เหมาะสมกับวัย วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิหลังทางภาษาของผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและสามารถใช้แบบฝึกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มากไปกว่านั้น Seels และ Glasgow (1990) ยังได้เสนอแนวคิดเพื่อสนับสนุนหลักการสร้างแบบฝึก โดยได้เสนอขั้นตอนการสร้างแบบฝึก คือ

1. วิเคราะห์ปัญหา กำหนดปัญหาการสอน โดยรวบรวมปัญหาจากการประเมินความต้องการของผู้เรียน
2. วิเคราะห์ภาระงาน โดยรวบรวมข้อมูลจากทักษะต่างๆ รวมไปถึงพฤติกรรมทางการเรียนและทัศนคติ จากนั้นจึงวิเคราะห์วิธีการสอนเพื่อกำหนดวิธีที่ต้องการ
3. กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และกำหนดเกณฑ์การทดสอบเพื่อให้สัมพันธ์กับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้
4. กำหนดวิธีการสอนหรือส่วนประกอบของการสอน เช่น ชี้นำ ชี้นำเสนอเนื้อหา หรือชั้นฝึกปฏิบัติ
5. เลือกรูปแบบการสอนและสื่อที่จะนำมาสร้างเป็นแบบฝึก
6. วางแผนผลิต พัฒนาสื่อ ตรวจสอบขั้นตอนในการพัฒนาสื่อเพื่อให้สอดคล้องกับโครงการสอน
7. วางแผนและกำหนดกลวิธีที่จะใช้ในการประเมินผลขั้นปฏิบัติการ (Formative Evaluation) รวบรวมข้อมูลในชั้นการวัดการเรียนรู้รายจุดประสงค์ เพื่อนำไปพิจารณา ปรับปรุงหรืออาจมีการทดสอบใหม่
8. วางแผนขั้นตอนในการใช้เครื่องมือ
9. ดำเนินการประเมินผลขั้นสรุป (Summative Evaluation)
10. นำแบบฝึกที่ผลิตออกเผยแพร่

จากหลักการในการพัฒนาแบบฝึก สามารถสรุปเป็นหลักการในการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือ ผู้สอนจะต้องกำหนดโครงสร้างของเนื้อหาและหัวเรื่องที่จะสอนและจุดประสงค์ให้ชัดเจน วิเคราะห์กิจกรรม วิธีสอน และภาระงานที่จะใช้ในแบบฝึก กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับเนื้อหา กำหนดวิธีการสอน กิจกรรม อุปกรณ์ เวลา รูปแบบของสื่อที่ใช้ในแบบฝึกแล้วจึงทำการสร้างแบบฝึก โดยเนื้อหาในแบบฝึกต้องมีกิจกรรมที่วัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมอย่างชัดเจน คำแนะนำในการทำแบบฝึก ขั้นตอนการทำ ต้องชัดเจนและเป็นกิจกรรมที่หลากหลายแตกต่างกันไปในแต่ละบทเรียน และหลักการสุดท้ายคือ ต้องมีการวัดประสิทธิภาพของแบบฝึกก่อนนำไปใช้จริงหรือนำออกเผยแพร่

4.3 ข้อควรคำนึงในการพัฒนาแบบฝึก

แบบฝึกหรือชุดฝึกทักษะเพื่อการสื่อสารที่ได้รับการสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้อ่าน – เขียนของนักเรียนนั้น ถือเป็นตัวแปรต้นที่สำคัญในการที่จะทราบผลการฝึกทักษะทางการอ่าน – เขียนเพื่อการสื่อสารในการวิจัยในครั้งนี้ การผลิตแบบฝึกแต่ละบทหรือแต่ละชุดการฝึกนั้น ควรคำนึงถึงหลักการหลายด้านประกอบกัน เพื่อให้แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพในการพัฒนา

ศักยภาพในการใช้ทักษะด้านภาษาเพื่อการสื่อสารและเพื่อให้เห็นบรรลุจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมได้อย่างชัดเจน

จากการศึกษาพบว่า Barnett (1969) ได้เสนอแนะข้อควรคำนึงถึงในการพัฒนาแบบฝึกไว้คือ 1.) ควรมีข้อเสนอแนะการใช้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถเลือกทำกิจกรรมได้หลายวิธี 2.) มีกิจกรรมที่แปลกใหม่ ได้รับความสนใจและท้าทายความคิด 3.) มีการฝึกโดยใช้ระยะเวลาพอสมควร สำหรับแต่ละเรื่องก่อนที่จะดำเนินการฝึกในเรื่องต่อไป 4.) แต่ละชุดการฝึกควรมีหัวเรื่องเพียง 1 ประเด็น 5.) ควรมีการฝึกโครงสร้างใหม่กับสิ่งที่เรียนไปแล้ว และ 6.) สิ่งที่น่ามาฝึกควรเป็นเนื้อหาที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน และสามารถนำไปใช้ได้ นอกจากนี้ Ricahrd และ Rodgers (2001) กล่าวว่า การสร้างและพัฒนาแบบฝึก ผู้สร้างต้องคำนึงถึงองค์ประกอบที่สำคัญในการสร้างแบบฝึกและสามารถตอบคำถามที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ของการสอนให้ชัดเจน
2. การคัดเลือกเนื้อหาที่นำมาสอนและการจัดเตรียมการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร
3. การคัดเลือกภาระงานและกิจกรรมการสอนที่สอดคล้องกับรูปแบบการสอน
4. ผู้เรียนต้องมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในแบบฝึก ไม่ใช่เพียงทำตามคำสั่ง แต่ต้องมีส่วนในการแสดงความคิดเห็น
5. บทบาทและกิจกรรมของผู้สอนต้องมีส่วนสนับสนุน หรือกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงออกในการทำกิจกรรมในแบบฝึก
6. รูปแบบของสื่อการสอน ควรมีรูปแบบที่เหมาะสมกับเนื้อหาของแบบฝึก

สอดคล้องกับ Bock (1993) กล่าวว่า การสร้างแบบฝึก ผู้สร้างควรคำนึงถึงหลักการดังต่อไปนี้ 1.) กำหนดจุดประสงค์สำหรับการสร้างแบบฝึกให้ชัดเจนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนทราบจุดมุ่งหมายของการฝึก 2.) หารายละเอียดต่างๆ เช่น คำแนะนำในการทำแบบฝึก หรือขั้นตอนในการทำอย่างละเอียด 3.) สร้างแบบฝึกให้มีรูปแบบที่หลากหลายเพื่อสร้างความเข้าใจให้กับผู้เรียนมากที่สุด ซึ่งผู้สอนสามารถให้ผู้เรียนทำแบบฝึกแบบต่างๆทั้งจากระดับง่ายไปสู่ระดับยาก เช่น แบบฝึกที่ให้ผู้เรียนตอบคำถามถูกผิด และแบบฝึกที่ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน เป็นต้น และ 4.) แบบฝึกควรมีลักษณะในการสร้างความเข้าใจให้กับผู้เรียน เช่น การเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในบทอ่านลงในตารางหรือแผนภูมิ

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า ข้อควรคำนึงถึงในการสร้างแบบฝึกที่ดีนั้น ผู้สร้างแบบฝึกควรตระหนักในประเด็นดังต่อไปนี้ 1. ต้องมีการกำหนดจุดประสงค์ที่ชัดเจนในแบบฝึกเพื่อให้ผู้เรียนทราบวัตถุประสงค์ในการทำกิจกรรมและผู้สอนเองก็สามารถดำเนินกิจกรรมไปได้ถูกทิศทาง 2. เนื้อหาที่นำมาสร้างเป็นแบบฝึกต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับหลักสูตร เพื่อให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายของ

หลักสูตรได้ครบถ้วน 3. รายละเอียดต่างๆในแบบฝึกต้องชัดเจนและสามารถวัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมได้ เช่น คำสั่งหรือคำแนะนำในการทำแบบฝึกที่ชัดเจน หรือขั้นตอนในการทำกิจกรรมที่ไม่คลุมเครือ 4. รูปแบบของกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอนในแบบฝึกต้องมีความหลากหลายไปตามเนื้อหาของแบบฝึกที่แตกต่างกัน อีกทั้งการจัดกิจกรรมจะต้องเน้นให้ผู้เรียนและผู้สอนมีบทบาทในการมีส่วนร่วมที่แน่นอนและชัดเจน ไม่ใช่ให้ผู้สอนเป็นผู้จัดการการทำกิจกรรมเพียงผู้เดียว แต่ผู้เรียนก็ต้องมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและสามารถเสนอแนะแนวคิดต่างๆได้ด้วย ประเด็นสุดท้ายคือ แบบฝึกควรมีรูปแบบและกิจกรรมที่สามารถอำนวยความสะดวกในการสร้างความเข้าใจให้กับผู้เรียนได้ เช่น การเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อนหลังในบทอ่าน การเขียนกราฟหรือแผนภูมิสรุปบทอ่าน เป็นต้น

8.4 รูปแบบของแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

รูปแบบ (unit format) ของแบบฝึกทักษะเพื่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจำเป็นต้องมีรูปแบบ กิจกรรมที่หลากหลายภายในบทเรียนแต่ละบทเรียน และสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์แบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับฝึกทักษะการอ่านและการเขียนโดยเลือกแบบเรียนจำนวน 3 เล่ม จาก 3 สำนักพิมพ์ เพื่อศึกษารูปแบบของบทเรียน ได้แก่แบบเรียน “Ready to Write” โดย Blanchard และ Root (1994) ของสำนักพิมพ์ Addison – Wesley Publishing Company ซึ่งเป็นแบบเรียนสำหรับฝึกทักษะด้านการเขียน มีรูปแบบของบทเรียน คือ 1. Pre – writing ประกอบด้วยกิจกรรมเตรียมความพร้อมสำหรับการเขียน 2. Writing เป็นกิจกรรมการเขียนย่อหน้า 3. Revising เป็นกิจกรรมเพื่อการทบทวนงานเขียนและคำแนะนำในหารตรวจสอบงานเขียนด้วยตนเอง และ 4. editing และ proofreading กิจกรรมขั้นการแก้ไขงานเขียนเพื่อเขียนขั้นสุดท้าย (final draft).

ในขณะที่แบบเรียน “Weaving It Together : Connecting Reading and Writing Students book 2” โดย Milada Broukal (Broukal, 2009) มีรูปแบบของบทเรียนคือ 1. Pre – reading ลักษณะกิจกรรมเป็นการแนะนำเข้าสู่บทเรียนด้วยรูปภาพ พร้อมด้วยคำถามเพื่อการอภิปรายเกี่ยวกับรูปภาพและการจับคู่คำศัพท์กับความหมายเพื่อทดสอบความรู้พื้นฐานด้านคำศัพท์และพื้นฐานประสบการณ์ความรู้เดิมที่ผู้เรียนมีอยู่ 2. ส่วน Reading มีลักษณะของกิจกรรม คือ การอ่านบทอ่านซึ่งเนื้อหาของบทอ่านแต่ละบทเกี่ยวข้องกับหัวเรื่องที่ได้ตั้งไว้ในแต่ละบท 3. ส่วนของ Vocabulary ประกอบด้วยกิจกรรมทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ที่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน คือด้านความหมาย เป็นการให้นักเรียนใช้คำศัพท์ เดิมประโยคให้สมบูรณ์ในบริบทเดียวกันกับเรื่องที่อ่าน และกิจกรรมการใช้คำศัพท์จากเรื่องที่อ่านเติมประโยคให้สมบูรณ์ในบริบทใหม่ 4. Comprehension เป็นขั้นการฝึกความเข้าใจในเนื้อหาของบทอ่าน แบ่งเป็นกิจกรรมค้นหาใจความหลักของเรื่อง (main

idea) และ กิจกรรมการฝึกกลวิธีแบบ skimming and scanning เพื่อตอบคำถามแบบเข้ม (Intensive questions) 5. ส่วน Discussion เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายเป็นกลุ่มย่อย โดยให้ผู้เรียนตอบคำถามเพื่อแสดงความคิดเห็นและคิดเชื่อมโยงประสบการณ์ของตนเองกับเรื่องที่อ่าน 6. ส่วนของ Writing Skills ในส่วนนี้เป็นเนื้อหาของประเด็นต่างที่ใช้ในการเขียนที่แตกต่างกับในแต่ละบท เช่น การเขียนหัวเรื่องและประโยคสนับสนุนหัวเรื่อง หลักการใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ (capitalization) และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน เป็นต้น และ ส่วนสุดท้ายคือ 7. ส่วนของ Writing Paragraph เป็นส่วนที่ให้นักเรียนเขียนย่อหน้า โดยใช้แนวคิดที่อภิปรายในส่วน Discussion และความรู้ด้านไวยากรณ์ และหลักการเขียนในส่วน Writing Skills

นอกจากนี้ มาลินี จันทวิมล (2549) ผู้เขียนแบบเรียน “Exploring Reading & Writing” ได้จัดรูปแบบของบทเรียนออกเป็น ส่วนของ คำถามนำก่อนอ่าน (Pre – reading Question) เป็นคำถามนำไปสู่เนื้อเรื่อง มีรูปภาพหรือภาพวาดที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจเรื่องที่อ่านและเขียนและพร้อมที่จะเข้าใจบทอ่านได้ดียิ่งขึ้น ส่วนต่อไปของบทเรียน คือ ส่วนที่เรียกว่า Understanding Pronouns เป็นแบบฝึกเกี่ยวกับคำที่ใช้แทนนาม เหตุการณ์หรือเรื่องราวต่างๆที่กล่าวมาแล้ว และนำมากล่าวอีกครั้ง โดยถามว่าคำ pronouns เหล่านั้นหมายถึงอะไรในเนื้อเรื่อง ส่วนที่สาม คือ การทำความเข้าใจคำศัพท์ (understanding vocabulary) เป็นแบบฝึกเกี่ยวกับความเข้าใจใจบทอ่าน ทั้งที่เป็นรูปคำศัพท์เดี่ยว วลีหรือสำนวนภาษาอังกฤษ ส่วนต่อไปเป็นแบบฝึกความเข้าใจใจบทอ่าน (Reading Comprehension) เป็นแบบฝึกหัดเกี่ยวกับการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ รายละเอียดที่สำคัญของบทอ่านและการอ่านเรื่องย่อของบทอ่านแต่ละบท ส่วนต่อไปเป็นการฝึกใช้คำศัพท์ (Vocabulary Practice) เป็นการนำคำศัพท์จากบทอ่านมาใช้ในเนื้อหา (context) ใหม่ หรือเป็นการเพิ่มคำศัพท์ใหม่ที่เกี่ยวข้องที่ผู้เรียนควรรู้ ส่วนต่อไป คือ ส่วนการฝึกหลักภาษา Grammar) เป็นการนำเอาไวยากรณ์ หรือแบบสร้างที่มีอยู่ในบทอ่านแต่ละบทมาให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ฝึกหัด และทบทวนการใช้ประโยคที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน และส่วนสุดท้ายคือ ส่วนของการเขียน (writing) เป็นส่วนที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้หลักในการเขียนที่ถูกต้อง ใช้คำที่เหมาะสม เขียนประโยคที่มีใจความต่อเนื่อง

จากการศึกษารูปแบบต่างๆที่ประกอบอยู่ในแบบเรียนทั้งสามเล่มผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์รูปแบบของบทเรียนร่วมกันกับรูปแบบการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) เพื่อให้ได้รูปแบบของแบบเรียนที่ผู้วิจัยใช้ร่วมกับกระบวนการสอนแบบ CLE ในการพัฒนาทักษะด้านการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จนได้รูปแบบการสอนที่ต้องการ ดังนี้

ส่วนที่หนึ่ง คือ จุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียนนั้นๆ เพื่อให้ผู้เรียนทราบถึงจุดมุ่งหมายของแบบฝึกและสามารถปฏิบัติกิจกรรมในแบบฝึกได้ตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

ส่วนที่สอง คือ ชี้นำเข้าสู่บทเรียน เป็นกิจกรรมการอ่านแบบกวาดสายตาเพื่อตอบคำถามโดยกว้าง (extensive questions) หรือให้ดูภาพแล้วถามเพื่อกระตุ้นความคิดจากเรื่องที่อ่าน

ส่วนที่สาม คือ กิจกรรมการวิเคราะห์ความหมายและรูปแบบของภาษา เป็นการเรียนรู้คำศัพท์จากเรื่องที่อ่าน เช่นการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ตามด้วยส่วนของการวิเคราะห์รูปแบบของภาษา ที่เรียกว่า Language Focus เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้รูปแบบของประโยคและหน้าที่ของภาษาในบทอ่าน

ส่วนที่สี่ คือ กิจกรรมระหว่างอ่าน ได้แก่แบบฝึกการเติมคำที่ขาดหายไป การจับคู่คำศัพท์ การตอบคำถามแบบเข้ม (intensive questions) จากเรื่องที่อ่านทั้งแบบเลือกตอบ และการเขียนตอบ การเรียงลำดับเหตุการณ์ เรื่องราวของเรื่องที่อ่าน การจับคู่บทอ่านกับภาพเหตุการณ์ หรือการทำไดอะแกรมสรุปเรื่องที่อ่าน เป็นต้น

ส่วนที่ห้า คือ กิจกรรมเตรียมความพร้อมสำหรับการเขียน เป็นส่วนของพื้นที่สำหรับให้นักเรียนเขียนผังมโนทัศน์แสดงโครงร่างคร่าวๆของเรื่องทีนักเรียนจะเขียนโดยการโยงความสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่านในบทเรียนสู่การเขียนเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเอง

ส่วนที่หก คือ กิจกรรมการเขียน ซึ่งส่วนสุดท้ายนี้เป็นส่วนของพื้นที่สำหรับงานเขียนในขั้นสุดท้าย (final draft)

ส่วนที่เจ็ด คือ กิจกรรมทดสอบประจำบทเรียน เป็นกิจกรรมเพื่อทดสอบความสามารถด้านการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารท้ายบทเรียน โดยเป็นแบบทดสอบด้านการอ่านและการเขียนโดยอ้อม มีแบบทดสอบแบบเลือกตอบ จับคู่ และเติมคำ เป็นต้น

และส่วนที่แปด คือ กิจกรรมสะท้อนความคิดเห็นของนักเรียนต่อบทเรียนแต่ละบท เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายเปิด 4 ประเด็น คือ ให้นักเรียนเขียนบรรยายสั้นถึงสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ สิ่งทีนักเรียนอยากรู้เพิ่มเติม เรื่องอื่นๆที่นักเรียนอยากเรียน และ ความรู้สึกของนักเรียนต่อบทเรียน

4.5 การประเมินแบบฝึก

ชุดฝึก หรือ แบบฝึก ถือเป็นเครื่องมือหลักอย่างหนึ่งในการช่วยพัฒนาความสามารถด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้ทราบว่า ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ผู้สอนได้ตั้งไว้หรือไม่ การพัฒนาแบบฝึกทักษะที่ดี จึงจำเป็นที่จะต้องมีการประเมินประสิทธิภาพของชุดฝึกหรือแบบฝึกที่สร้างขึ้น เพื่อเป็นการรับรองประสิทธิภาพของแบบฝึกว่าสามารถใช้ได้เกิดประสิทธิผลอย่างแท้จริง

ในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น หมายถึงการนำเอาแบบฝึกไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อปรับปรุงแล้วนำไปทดลองสอนจริง (Trial run) นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข เสร็จแล้วจึงผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก โดย Tomlinson (1998) ได้แบ่งการประเมินแบบฝึกไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ตรวจสอบรายละเอียดของแบบฝึก (Description of the task) ทั้งด้านเนื้อหา เช่น ขั้นตอนการทำงานภาระงาน ระดับภาษาที่ใช้กับนักเรียน จุดประสงค์การเรียนรู้
2. วางแผนการประเมินแบบฝึก (Planning the evaluation) โดยวางกรอบการประเมิน ทั้งด้านแนวการสอน จุดประสงค์ เป้าหมาย ขอบข่าย ผู้ประเมิน เวลา ประเภทของข้อมูลที่ใช้ประเมิน
3. เก็บรวบรวมข้อมูล (Collecting information) โดยใช้เครื่องมือ เช่น แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกตและแบบทดสอบ
4. วิเคราะห์ข้อมูล (Analysis of the information collected) เพื่อทำการตรวจสอบว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้น บรรลุตามจุดประสงค์ที่สร้างไว้หรือไม่และเป็นแนวทางในการพัฒนาแบบฝึกต่อไป
5. สรุปและเสนอแนะ (Conclusions and recommendation) นำข้อมูลที่วิเคราะห์ได้ มาสรุปผลว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นนั้น นักเรียนเรียนรู้ได้มากน้อยเพียงใด และจัดทำข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาการสอนในครั้งต่อไป

ในขณะที่ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) มีวิธีประเมินประสิทธิภาพของแบบฝึก โดยการประเมินจากผลการเรียนรู้ของผู้เรียน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และ พฤติกรรมสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ / ประสิทธิภาพของผลลัพธ์) การกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น ให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณา โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำนั้น มักตั้งไว้ 80/80 หรือ 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะ ควรตั้งไว้ต่ำกว่านั้น เช่น 75/75 ซึ่งการทดลองหาประสิทธิภาพของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ มีการดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. แบบหนึ่งต่อหนึ่ง (One – to one Testing) (1 : 1) โดยการนำแบบฝึกไปใช้กับผู้เรียนที่มีระดับความรู้แตกต่างกัน คือ เก่ง ปานกลาง อ่อน อย่างละ 1 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 3 คน แล้วนำมาคำนวณหาประสิทธิภาพ เพื่อปรับปรุงแก้ไข
2. แบบกลุ่มเล็ก (Small Group Testing) (1 : 10) โดยการนำแบบฝึกที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่มีระดับความรู้แตกต่างกัน คือ เก่ง ปานกลาง อ่อน อย่างละ 3 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 9 คนเพื่อทำการปรับปรุงแก้ไข

3. แบบภาคสนาม (Field Testing) นำแบบฝึกที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้จริงกับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 คน โดยมีการคำนวณค่าสถิติหาประสิทธิภาพ จากการนำคะแนน แบบฝึกหรือผลงานในขณะประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยและคะแนนหลังเรียน คำนวณ ด้วยการหาค่า E_1/E_2 เพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เช่น 75/75 ดังต่อไปนี้

75 ตัวแรก หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการสอนจากแบบฝึก ทักษะ คิดเป็นร้อยละจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน

75 ตัวหลัง หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงในตัว นักเรียน คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน

4. นำผลที่ได้จากการหาค่าประสิทธิภาพมาปรับปรุงแก้ไข

โดยสรุปแล้วผู้วิจัยมีความเห็นว่า รูปแบบการประเมินแบบฝึกทักษะที่เหมาะสมต่อการทำการวิจัย ในครั้งนี้ ควรใช้วิธีการประเมินแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา หรือ CLE ตามแบบของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) โดยกำหนดค่า ประสิทธิภาพ E_1/E_2 ซึ่งมีเนื้อหาของแบบฝึกเป็นการหาประสิทธิภาพด้านทักษะการใช้ภาษา จึง กำหนดให้มีค่าอยู่ที่ 75/75

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษารูปแบบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ งานวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะอ่าน – เขียน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคมที่ผู้วิจัยทำการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดหัวข้อในการศึกษางานวิจัย ที่เกี่ยวข้องออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ได้แก่ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounter Instruction : CLE) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

งานวิจัยในประเทศ

กัญญาพัฒน์ มามาตร (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาสื่อเสริมทักษะการอ่าน – เขียน ภาษาอังกฤษเชิงบูรณาการที่เน้นเนื้อหาด้านความปลอดภัยจากภัยธรรมชาติเพื่อเสริมสร้างความ สามารถในการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษและความรู้ด้านความปลอดภัยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดหนองพลับ จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 30 คน ที่ได้จากการเลือกโดยเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองได้แก่ สื่อเสริมทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเชิงบูรณาการที่เน้น เนื้อหาด้านความปลอดภัยจากภัยธรรมชาติ จำนวน 4 หน่วย (12 บทเรียน) แบบทดสอบวัด

ความสามารถในการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง แบบทดสอบวัดความรู้ด้าน
 ความปลอดภัย และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อที่สร้างขึ้น ผลการวิจัยพบว่า
 ความสามารถในการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้สื่อ อย่าง
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งนักเรียนมีความรู้ด้านความปลอดภัยจากภัยธรรมชาติหลังเรียน
 สูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้สื่อ อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความเห็นที่ดีต่อสื่อเสริม
 ทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเชิงบูรณาการที่เน้นเนื้อหาด้านความปลอดภัยจากภัยธรรมชาติ

ธิดา ทิพย์สุข (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียน
 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC
 จำนวน 24 คน โดยใช้เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC
 แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษด้านการอ่านและการเขียนเพื่อการสื่อสาร แบบ
 ประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนและแบบทดสอบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการ
 จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียน
 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC หลังการจัดการเรียนรู้สูง
 กว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พฤติกรรมการทำงานกลุ่มโดย
 ภาพรวมจัดอยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ซึ่ง
 แบ่งกลุ่มการแสดงความคิดเห็นออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ด้วย
 เทคนิค CIRC ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านบรรยากาศการเรียนรู้ โดยภาพรวมพบว่า
 นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ทั้ง 3 ด้าน

อุบลวรรณ ปรุณวานิชพงษ์ (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน
 ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการอ่านให้คล่อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชินี
 บุรณะ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จำนวน 40 คน ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบนักเรียนด้วยแบบทดสอบ
 ความสามารถในการอ่านก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน เมื่อศึกษาแบบฝึกทักษะการอ่านแต่ละบท
 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทและประเมินแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยแบบสอบถาม
 ความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 8 บทที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น หลังจากนั้น
 ทดสอบความสามารถในการอ่านหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกัน
 กับแบบทดสอบความสามารถในการอ่านก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ผลการวิจัย
 พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการอ่านให้คล่องมีค่า
 เท่ากับ 81.97/84.75 ถือว่ามีประสิทธิภาพดี ผลการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
 ของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน
 ภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในขณะที่ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการ
 อ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในระดับดีทุกบทเรียน

ณัฐชนก พลฤทธิ์ (2549) การพัฒนาแบบฝึกทักษะอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลเกี่ยวข้องกับท้องถิ่นกาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนห้วยกระเจาพิทยาคม จังหวัดกาญจนบุรี โดยใช้การทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 18 คน ทำการทดลองโดยให้นักเรียนใช้ข้อมูลเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 บท ทำการสอนบทละ 4 ชั่วโมง จำนวน 4 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยแบบฝึกทักษะอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกทักษะอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลเกี่ยวกับท้องถิ่นกาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลเกี่ยวกับท้องถิ่นกาญจนบุรีมีค่า 81.74 / 85.09 ซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพดีมาก ความสามารถในการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกทักษะอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลเกี่ยวกับท้องถิ่นกาญจนบุรี

อัจฉราวรรณ ศิริรัตน์ (2549) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นเมืองกาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลวัดไชยชุมพลชนะสงคราม จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แบบสอบถามความต้องการ แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถามความคิดเห็น แบบฝึกทักษะแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านและการเขียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึก แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึก หลังทำการวิจัยพบว่า นักเรียนต้องการให้มีการสร้างแบบฝึกที่มีรูปแบบที่หลากหลาย แบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนมีค่าประสิทธิภาพ 77.03 / 78.14 นอกจากนั้นผลการทดลองใช้แบบฝึกชี้ให้เห็นว่า นักเรียนสนใจอ่านเรื่องเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ สามารถทำงานเป็นกลุ่ม นักเรียนมีทักษะการอ่านและการเขียนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาโดยรวมพบว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียน การทำงานกลุ่ม ความรู้ด้านเนื้อหาเกี่ยวกับสถานที่สำคัญในจังหวัดกาญจนบุรี มีแนวโน้มสูงขึ้นก่อนการใช้แบบฝึก

รุ่งรนา สุจริตต์ (2545) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาสื่อการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษจากนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนไทรโยคน้อยวิทยา จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 38 คน ทำการทดลองโดยให้นักเรียนเรียนโดยใช้สื่อการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษจากนิทานพื้นบ้านไทยจำนวน 8 บท แบบทดสอบวัดโครงสร้างความรู้เดิมเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านไทย แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเขียนนิทานภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง แบบสอบถามความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของสื่อ แบบสอบถามเจตคติของนักเรียนต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของสื่อการอ่าน – เขียน

ภาษาอังกฤษจากนิทานพื้นบ้านไทยมีค่าเท่ากับ 79.26/75.04 ซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้
ความสามารถทางการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษจากนิทานของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดย
ใช้สื่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของสื่ออยู่ใน
ระดับดี รวมทั้งเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้สื่อสูงกว่าก่อนเรียน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยต่างประเทศ

Sharon (1991) อ้างถึงใน (อัจฉรวรรณ ศิริรัตน์, 2549) ได้กล่าวถึงปัญหาที่สำคัญของ
นักเรียนคือผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำและนักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการอ่าน
ดังนั้นชารอนจึงได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาประสิทธิภาพการอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์และเจตคติใน
การอ่านโดยใช้หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ วัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการ
อ่านอย่างพินิจพิเคราะห์และเจตคติต่อการอ่าน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 6 โปรแกรม
ภาษาอังกฤษ จำนวน 23 คนระยะเวลาทดลอง 12 สัปดาห์ โดยใช้หนังสือพิมพ์เป็นเครื่องมือในการ
วิจัยด้วยการให้นักเรียนเป็นผู้เลือกบทความที่ตนเองชื่นชอบจากหนังสือพิมพ์หลังจากนั้นให้นักเรียน
ตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับบทความนั้นเพื่อฝึกการอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียน
มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์และเจตคติต่อการอ่านสูงขึ้น

Ruth (2007) อ้างถึงใน (อุบลวรรณ ประจวนิชพงษ์, 2551) ทำการทดลองนักเรียนระดับ
เกรด 1 และเกรด 2 จำนวน 24 คน ให้นักเรียนทำงานเป็นคู่ระยะเวลา 3 สัปดาห์ โดยให้เลือกหัวข้อ
และขั้นตอนการทำงานอย่างเหมาะสมสำหรับบทอ่านที่เป็นข้อมูล รวมถึงเข้าใจในการอ่านบทอ่าน
การรวบรวมข้อมูลและการกำหนดการเรียนรู้เพื่อเชื่อมกับความรู้เดิมและประสบการณ์ของแต่ละ
บุคคล ผลการวิเคราะห์พบว่าเมื่อนักเรียนนำความรู้ที่ได้เรียนไปมาเขียนเป็นงานของตนเอง นักเรียน
จะระวังในเรื่องของเนื้อหา รูปแบบ และกระบวนการมากขึ้น นอกจากนี้พฤติกรรมของนักเรียนยัง
แสดงให้เห็นว่านักเรียนสามารถจัดระบบภาระงานโดยการสร้างสถานการณ์การเขียนและการทำงาน
ร่วมกับผู้อื่น

Neiderhauser (2000) อ้างถึงใน (เครือวัลย์ จตุรพุลทรัพย์, 2547) ได้ทำการทดลองโดยให้
กลุ่มตัวอย่างอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับการเขียนบันทึกของแคทเธอริน แมนฟิลด์ (Katherine
Mansfield's journal) ซึ่งมีรูปแบบทฤษฎีการเขียนเรื่องที่สื่อความคิดผ่านจินตนาการ ผู้เขียนมีอิสระ
ที่จะทดลองเขียนเรื่องเพื่อสื่อสารความคิด โดยการเขียนแบบร่วมมือกัน ผลการวิจัยพบว่าผู้ที่เรียน
ได้อ่านและศึกษางานเขียนที่มีรูปแบบที่ดี มีกลวิธีการเขียนต่างๆที่เหมาะสมซึ่งเป็นแบบอย่างที่ดีใน
การเขียน ทำให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์เพื่อสร้างงานเขียนทางวิชาการได้อย่างหลากหลายและ
สร้างสรรค์

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นแสดงให้เห็นว่า วิธีการจัดการเรียนการสอน เน้นที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการศึกษา สิ่งที่จะนำมาให้ผู้เรียนอ่านและเขียนนั้น ล้วนเป็นสื่อที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตประจำวัน และสามารถพบเห็นได้ในชีวิตจริง แบบฝึกที่นำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่าน – เขียนเป็นแบบฝึกที่มีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลายด้วยเช่นกัน ข้อแตกต่างของการวิจัยในประเทศและต่างประเทศคือ เกณฑ์การให้คะแนนในแบบฝึก โดยเฉพาะการให้คะแนนการเขียนเพื่อการสื่อสาร งานวิจัยในต่างประเทศนั้นยังคงมีเกณฑ์การให้คะแนนโดยเน้นหลักไวยากรณ์อยู่ในขณะที่งานวิจัยของต่างประเทศจะให้ความสำคัญกับการสื่อความหมายของงานเขียนมากกว่าของงานวิจัยในประเทศมาก ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การพัฒนาแบบฝึกทักษะอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจะมุ่งเน้นที่การให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะและมีอิสระในการสื่อสารเพื่อสื่อความหมาย โดยเล็งเห็นว่า วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounter instruction : CLE) จะมีส่วนช่วยในการฝึกทักษะการสื่อสารเพื่อสื่อความหมายมากขึ้น

5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

งานวิจัยในประเทศ

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531) อ้างถึงใน (กัญณภัทร นิธิศวรรภากุล, 2550) ได้ทำการทดลองสอนภาษาไทยด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาโดยทำการทดลองเปรียบเทียบกับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโครงการนำร่องของศูนย์วิจัยและพัฒนาการอ่านที่จังหวัดสุรินทร์ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับประสบการณ์การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาไทย และความสนใจในการเรียนภาษาไทยสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พรุ่งทิพย์ กิติศรีปัญญา (2547) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ วิทยาเขตพณิชยการพระนคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ได้มาจากวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้เลขห้องเป็นหน่วยสุ่มและจับสลากเพื่อจัดเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 28 คน โดยได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาใช้เวลาทดลอง 18 คาบ ๆ ละ 50 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในด้านการฟัง-พูด การอ่าน และการเขียนผลการทดลองพบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในด้านการฟัง-พูด การอ่านและการเขียนของนักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เอนก หิรัญสถิตย์ (2548) ได้ทำการทดลองสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิม เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ และพฤติกรรมการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 80 คน โดยใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 20 คาบๆละ 50 นาที ผลการทดลองพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิม มีความสามารถทางการอ่าน เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษและพฤติกรรมการเรียนรู้ที่พึงประสงค์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กัญญภัทร นิธิศวราภากุล (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบความสามารถทางพหุปัญญาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 2) กับการสอนแบบเดิม โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 60 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) กลุ่มทดลองได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบเดิม โดยใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 20 คาบ คาบละ 50 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบทดสอบความสามารถทางพหุปัญญาและแบบสังเกตพฤติกรรมความสามารถทางพหุปัญญาของนักเรียน พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 มีความสามารถทางพหุปัญญาทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ความสามารถด้านภาษา ความสามารถด้านตรรกะ ความสามารถด้านดนตรี ความสามารถด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว ความสามารถด้านมิติ ความสามารถด้านความเข้าใจระหว่างบุคคล ความสามารถด้านความเข้าใจตนเอง และความสามารถด้านธรรมชาติแตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุภัทรียา เลาะพั้ง (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาต่อความสามารถในการเขียนของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ จำนวน 35 คน โดยการสุ่มตัวอย่างตามความสะดวก ใช้เวลาในการทดลอง 24 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน เกณฑ์ประเมินการเขียน และแบบสอบถามการรับรู้ของนักเรียนที่มีต่อการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 มีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการรับรู้ต่อการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 พบว่านักเรียนรับรู้ในทางบวก โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีการรับรู้ที่ดี

ปิยพงษ์ พรมนนท (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กับนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า จำนวน 43 คน ทำการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 จำนวน 15 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 30 ชั่วโมง พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าความพึงพอใจต่อการเรียนในระดับดี

งานวิจัยต่างประเทศ

Walker and other (1984) อ้างถึงใน (อัครเศ ทองลักษณ์ศิริ, 2549) ได้ทำการทดลองสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเทอร์เกอร์พาร์ค โดยใช้วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา หรือ Concentrated language Encounter Instruction ทำการทดลองกับนักเรียนพื้นเมืองชาวออสเตรเลียที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผลการทดลองเป็นที่น่าพอใจ นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทั้งการพูดและการเขียน

ในปีเดียวกันนั้น วอล์คเกอร์และคณะ Walker and other (1984) อ้างถึงใน (สุภัทรียา เลาะพิ่ง, 2555) ได้ทำการสอนเช่นเดียวกับโครงการที่โรงเรียนเทอร์เกอร์พาร์ค ณ โรงเรียนเนบเปอร์บาย (Nepperby) และโรงเรียนแมรีเวล(Marryvale) โดยทำการทดลองสอนกับนักเรียนทั้งสองโรงเรียนทั้งระดับ Junior และ Senior ใช้เวลาทดลอง 18 เดือน ผลการทดลองพบว่านักเรียนทั้งสองโรงเรียนมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงมาก

เสาลักษณ์ รัตนวิชัย (2540) อ้างถึงใน (กัญณภัทร นิธิศวรรภากุล, 2550) ได้ทำการทดลองกับนักเรียนและครูในเวียงจันทน์และบริคำไชย ประกอบด้วยโรงเรียน 9 โรงเรียน จำนวน 17 ห้องเรียน นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 659 คน และครู 17 คน นอกจากนั้นยังมีผู้บริหารโรงเรียนทดลองอีก 8 คน ศึกษานิเทศก์เมือง (อำเภอ) 7 คน และผู้ปกครองนักเรียน 58 คน ผลการทดลองพบว่าการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาได้เร็ว นักเรียนมีความกระตือรือร้นและสนใจในการเรียนมากขึ้น สำหรับครูผู้สอนนั้นจะช่วยให้การพัฒนาการสอนดีขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนไปในทางที่ดี และจากการวิเคราะห์แบบสอบถามครู แบบสัมภาษณ์นักเรียน ผู้บริหารโรงเรียน ศึกษานิเทศก์เมืองและผู้ปกครองนักเรียนพบว่าทุกฝ่ายมีเจตคติที่ดีต่อการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและเชื่อว่าสามารถนำมาปรับปรุงใช้กับการเรียนการสอนได้ทั้งเด็กและผู้ใหญ่

ด้วยเหตุที่มีการใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในการสอนภาษาอังกฤษในหลายประเทศ ทำให้ Condy (2008) ได้ทำการศึกษาผลที่เกิดจากการใช้วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ในโรงเรียนต่างๆในประเทศแถบแอฟริกาใต้ ที่มีการจัดการเรียนการสอนโปรแกรม CLE หรือ การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สำหรับนักเรียนเกรด 1 – 7 โดยรูปแบบการศึกษาเป็นการสำรวจความคิดเห็นของครูผู้สอนในโปรแกรมหดดังกล่าว ใช้เวลาในการศึกษาตั้งแต่ปี ค.ศ. 2001 – 2005

พบว่า ผลการเรียนรู้วิชาการอ่านภาษาอังกฤษมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น ทั้งครูและนักเรียนรู้สึกพึงพอใจในทางบวกกับการจัดการเรียนการสอนด้วยโปรแกรม CLE

เมื่อทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาแล้ว เห็นว่า วิธีการสอนดังกล่าวเป็นวิธีที่สามารถนำไปใช้ได้กับการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน คือการฟัง พูด อ่าน และเขียน แต่ลักษณะของงานวิจัยที่ศึกษา มุ่งเน้นที่การสอนอ่าน และเขียนเป็นหลัก มีลักษณะเด่นคือการให้นักเรียนคุ้นเคยกับบทอ่านรูปแบบต่างๆที่มีความสำคัญและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ก่อนทำการถ่ายโอนข้อมูลที่ได้รับรู้ ไปสู่กระบวนการเขียนที่มีรูปแบบคล้ายกัน ลักษณะเด่นอีกประการของวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา คือการให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันและแลกเปลี่ยนทัศนคติในการเรียนได้เป็นอย่างดี ดังนั้นการพัฒนาแบบฝึกอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม จะเน้นการพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนที่เน้นแนวทางการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างเต็มที่และมีความกังวลกับการใช้หลักทางภาษาเป็นประเด็นรอง แต่ถึงอย่างไร นักเรียนไทยยังคงใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศเท่านั้น การเน้นหลักภาษาจึงยังคงต้องคงไว้เพื่อให้การสื่อความหมายไม่เกิดข้อผิดพลาด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounter Instruction : CLE) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม จังหวัดนครปฐม” เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบแผนการวิจัย One Group Pretest – Posttest Design มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา 2) เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม ทั้งก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม เป็นหน่วยวิเคราะห์ (Unit of Analysis) ซึ่งมีรายละเอียดและขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2560 ของโรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม จังหวัดนครปฐม จำนวน 84 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม จำนวน 1 ห้อง มีจำนวน 30 คน ที่ได้มาจากการสุ่มห้องเรียนด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับสลากห้องเรียน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE)

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความสามารถด้านการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองตามโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โดยใช้เวลาในการทดลองจำนวน 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 24 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 13 พฤศจิกายน 2560 – 16 กุมภาพันธ์ 2561

4. รูปแบบการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้การวิจัยรูปแบบ The One – Group Pretest – Posttest Design (มาเรียม นิลพันธุ์, 2549) ซึ่งมีรูปแบบดังนี้

รูปแบบการทดลองแบบ One Group Pretest Posttest Design

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

T₁ แทน การทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกทักษะอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม

X แทน การจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

T₂ แทน การทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.1 แบบฝึกทักษะการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ประกอบด้วยบทเรียน 8 บทเรียนโดยวิเคราะห์จากมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ปีพุทธศักราช 2551 และหลักสูตร CEFR (Common European Framework of Reference for Languages)

5.2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบทดสอบด้านการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำแนกเป็นแบบทดสอบในการอ่านจับประเด็น ใจความสำคัญ ตีความ ขยายความ และเดา ความหมายของศัพท์จากเรื่องที่อ่านหรือข้อความในบริบทได้ ในขณะที่การทดสอบความสามารถด้านการเขียนเป็นการทดสอบความสามารถด้านการเขียนแบบอ้อม โดยแบบทดสอบทั้งหมดนี้เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก กำหนดการให้ค่าคะแนน คือ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน จำนวน 50 ข้อ 50 คะแนน

5.3 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะด้านการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounter Instruction : CLE) เกี่ยวกับด้านเนื้อหาของแบบฝึกทักษะ ด้านรูปแบบของกิจกรรม ภายในแบบฝึกทักษะและด้านประโยชน์ที่ได้ จำนวน 15 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ ด้วยวิธีของ Likert, อ้างถึงใน Nunan (2009 : 134) คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด

6. การสร้างและพัฒนาคุณภาพของเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ตามขั้นตอน ดังนี้

6.1 การออกแบบแบบฝึกทักษะการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE)

6.1.1 การกำหนดหัวข้อสำหรับแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE)

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตร มาตรฐานและตัวชี้วัดในหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และวิเคราะห์กรอบแนวคิดหลักสำหรับอ้างอิงการจัดหลักสูตรการศึกษาของ สหภาพยุโรป หรือ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ในระดับ B1 ตามแนวปฏิบัติที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) เพื่อกำหนดหัวข้อสำหรับบทอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounter Instruction : CLE) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ และสรุปหัวข้อออกมา ได้หัวข้อดังต่อไปนี้

1. Education and Future Career. ได้แก่การอ่าน	:ประกาศรับสมัครงาน
	การเขียน : กรอกฟอร์มสมัครงาน
2. Food and Drink. ได้แก่	การอ่าน : ขั้นตอนการทำอาหาร
	การเขียน : ขั้นตอนแสดงวิธีการทำอาหาร
3. Weather. ได้แก่	การอ่าน : รายงานสภาพอากาศ
	การเขียน : เขียนรายงานสภาพอากาศ
4. Health and Welfare. ได้แก่	การอ่าน : การอ่านฉลากยา
	การเขียน : เขียนคำแนะนำวิธีการใช้ยา
5. Places and Travel. ได้แก่	การอ่าน : แผ่นพับท่องเที่ยว
	การเขียน : เขียนแผ่นพับ
6. Relationship with other people. ได้แก่	การอ่าน : จดหมายส่วนตัว
	การเขียน : เขียนจดหมายส่วนตัว
7. Free time and Entertainment. ได้แก่	การอ่าน : อ่านบทความวิจารณ์ภาพยนตร์
	การเขียน : เขียนแสดงความคิดเห็นจากการชม
ภาพยนตร์
8. Foreign Language. ได้แก่	การอ่าน : อ่านกลอน Haiku
	การเขียน : เขียนกลอน Haiku

6.1.2 ศึกษาทักษะและกลวิธีที่สำคัญและจำเป็นในการอ่านภาษาและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

6.1.2.1 ทำการวิเคราะห์ทักษะที่จำเป็นในการอ่านและการเขียนจากการศึกษาตำราสำหรับการอ่านและทักษะสำหรับการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านเชิงวิเคราะห์ ดังที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 2 สามารถสรุปทักษะที่จำเป็นในการอ่านและการเขียนเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาได้ดังนี้

ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสาร

1. การอ่านเพื่อตีความหมายของคำศัพท์จากบริบท
2. การอ่านเพื่อตอบคำถาม ไม่ว่าจะคำถามแบบ Direct หรือ Indirect Questions
3. การอ่านเพื่อทำตามคำสั่งและคำชี้แนะ
4. การอ่านเพื่อเรียงลำดับเหตุการณ์
5. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ หรือประเด็นหลักของบทอ่าน
6. การอ่านเพื่อหาเหตุและผล

7. การอ่านเพื่อทำนายเหตุการณ์
8. การอ่านเพื่อวิเคราะห์ความ/ถอดความ
9. การอ่านเพื่อหาความเหมือนและความแตกต่าง
10. การอ่านเพื่อสรุปความและแสดงความคิดเห็น
11. การอ่านเพื่อถ่ายโอนความคิดไปสู่ข้อมูลที่ไม่ใช่ความเรียง
12. การอ่านเพื่อเข้าใจจุดประสงค์ของผู้เขียน

ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร

1. ทักษะในการเขียนตัวอักษรและการสะกดคำในภาษาอังกฤษ
2. ทักษะในการเขียนแก่นของคำและใช้คำได้อย่างเหมาะสมกับลำดับการเขียน
3. ทักษะการใช้ไวยากรณ์ที่เหมาะสม เช่น การใช้ กาล (Tenses) ความสอดคล้องของรูปพหูพจน์ กฎโครงสร้าง เป็นต้น
4. ทักษะการระบุความหมายเฉพาะจากรูปแบบโครงสร้างไวยากรณ์ที่แตกต่างกัน
5. ทักษะการใช้คำเชื่อมในภาษาไทย
6. ทักษะการใช้รูปแบบโวหารและแบบแผนในภาษาไทย
7. ทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารอย่างเหมาะสมและบรรลุผลตามวัตถุประสงค์และรูปแบบในการเขียน
8. ทักษะการเชื่อมโยงเหตุการณ์ในงานเขียนและสามารถสื่อสารได้ เช่น การควบคุมใจความสำคัญ ใจความรอง ข้อมูลใหม่ การสรุปรวม และการยกตัวอย่าง
9. ทักษะการจำแนกระหว่างความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยขณะเขียน
10. ทักษะการถ่ายทอดและอ้างอิง อย่างถูกต้องตามวัฒนธรรมในบริบทของภาษาไทย

6.1.2.2 ทำการวิเคราะห์กลวิธีจากการศึกษากลวิธีในการอ่านและการเขียนเพื่อการสื่อสารจากนักการศึกษาหลายท่านและได้ทำการสรุปกลวิธีสำหรับใช้ในการการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) ไว้ในบทที่ 2 คือ

กลวิธีการอ่านเพื่อการสื่อสาร

1. กลวิธีการอ่านเพื่อเก็บประเด็น หรือใจความสำคัญ (Skimming)
2. กลวิธีการอ่านแบบกวาดสายตา (Scanning)
3. การทำนายเนื้อหา (Anticipating Content)
4. การจำแนกโครงสร้างบทอ่าน (Recognizing Text Structure)
5. การบูรณาการข้อมูล (Integrating Information)
6. การตั้งคำถามโดยใช้ข้อมูลของเรื่อง (Questioning Information in the Text)

7. การตีความเนื้อเรื่อง (Interpreting the Text)
8. การใช้ความรู้ทั่วไปและสิ่งที่เกี่ยวข้อง (Using General Knowledge and Associations)
9. การใช้วิจารณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมหรือกระบวนการ (Commenting on Behavior or Process)
10. การแสดงปฏิกิริยาต่อบทอ่าน (Reacting to the Text)

กลวิธีการเขียนเพื่อการสื่อสาร

1. parallel writing เป็นการฝึกเขียนเรื่องราวเทียบเคียงกับเรื่องที่อ่าน โยเขียนจากข้อมูลหรือประเด็นสำคัญที่กำหนดให้
2. describing picture or people เป็นการฝึกเขียนบรรยายคน สัตว์ สิ่งของ
3. completion เป็นการฝึกเขียนโดยเลือกคำหรือประโยคเติมเรื่องให้สมบูรณ์

6.1.3 กำหนดรูปแบบของบทอ่านที่ใช้ในการพัฒนาแบบฝึกทักษะอ่าน – เขียน

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE)

ทำการกำหนดรูปแบบของบทอ่านที่ใช้สำหรับการวิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะอ่าน – เขียนเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาและทำการสรุปมาแล้วจากบทที่ 2 โดยได้ชนิดของบทอ่านและรูปแบบของบทอ่านดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6 แสดงรูปแบบของบทอ่านที่ใช้สำหรับการวิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE)

Unit	Genre	Text Type
1	Job Advertisement	Descriptive Text
2	Food Recipe	Procedure
3	Weather report	Report
4	Medicine Label	Directive Text
5	Travel Brochure	Narrative Text
6	Personal letter	Anecdote
7	Movie Review	Descriptive Text
8	Haiku Poem	Descriptive Text

6.1.4 กำหนดจุดประสงค์ของบทอ่านที่ใช้ในการพัฒนาแบบฝึกทักษะอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE)

จุดประสงค์ที่ผู้วิจัยใช้ในการสร้างตารางกำหนดเนื้อหาของแบบฝึกทักษะอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้สำหรับแบบฝึกทักษะฯ จากตัวชี้วัดด้านการอ่านและการเขียน จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ร่วมกับตัวชี้วัดด้านการอ่านและเขียนจากเอกสารอ้างอิง CEFR ในระดับ B1 ได้จุดประสงค์ ดังนี้

จุดประสงค์ด้านการอ่านเพื่อการสื่อสาร

1. นักเรียนสามารถตีความจากเรื่อง บทความหรือบทกลอนที่อ่านได้
2. นักเรียนสามารถระบุรายละเอียดของเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน
3. นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
4. นักเรียนสามารถลำดับเหตุการณ์/ปฏิบัติตามคำสั่ง คำแนะนำขั้นตอนต่างๆได้
5. นักเรียนสามารถจำแนกสาเหตุและผลจากเหตุการณ์และเรื่องที่อ่านได้
6. นักเรียนสามารถระบุองค์ประกอบของสื่อประเภทต่างๆได้
7. นักเรียนสามารถตีความจากกระบวนการ ขั้นตอน และคำชี้แจงจากสื่อต่างๆได้
8. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์จากบริบทของเรื่องที่อ่านได้
9. นักเรียนสามารถจำแนกข้อมูลสำคัญจากเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์ด้านการเขียนเพื่อการสื่อสาร

1. นักเรียนสามารถเขียนบรรยายภาพหรือเหตุการณ์ได้
2. นักเรียนสามารถอธิบายสื่อ ประสบการณ์ บรรยายความรู้สึกต่างๆโดยใช้ข้อความง่ายๆ
3. นักเรียนสามารถเขียนบรรยายเหตุการณ์การเดินทางในชีวิตจริงหรือจากจินตนาการได้
4. นักเรียนสามารถเขียนบรรยายรายละเอียดในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน
5. นักเรียนสามารถเขียนรายงานสั้นๆที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงในชีวิตและบอกเหตุผลได้
6. นักเรียนสามารถเขียนและแสดงความคิดเห็นจากข้อเท็จจริงในชีวิตประจำวัน
7. นักเรียนสามารถเขียนเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงได้

6.1.5 การกำหนดกระบวนการสอนสำหรับแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE)

จากรูปแบบและขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounter Instruction : CLE) ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนการสอนทั้ง 3 รูปแบบไว้ในบทที่สองแล้วนั้น ผู้วิจัยได้ทำการสรุปหากระบวนการเรียนรู้และขั้นตอนการสอนสำหรับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม โดยการนำกระบวนการสอนรูปแบบที่ 2 และรูปแบบที่ 3 มาวิเคราะห์องค์ประกอบต่างๆของขั้นตอนการสอนที่มีความเหมาะสมกับระดับความสามารถและพื้นฐานทางภาษาของผู้เรียน จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ขั้นตอนกระบวนการสอนเพื่อใช้ในงานวิจัยการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา หรือ CLE โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนและรูปแบบกิจกรรมในแต่ละขั้นตอน ดังนี้

กระบวนการสอนอ่านด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

1. ผู้เรียนอ่านเรื่องร่วมกัน อภิปรายหรือสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านร่วมกันกับผู้สอนหรือชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) เป็นขั้นตอนที่ใช้กิจกรรมกระตุ้นความคิดและการทบทวนพื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียน กิจกรรมที่ใช้ในขั้นนี้ เช่น การอ่านแบบกวาดสายตา การอ่านโดยใช้ความความรู้ทั่วไปและสิ่งที่เกี่ยวข้อง การใช้รูปภาพเป็นสื่อกระตุ้นความคิดและดึงข้อมูลพื้นฐานที่นักเรียนมีก่อนอ่าน และมีการตั้งคำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจโดยรวมหรือความเข้าใจบทความกว้างของเรื่องที่จะอ่าน
2. วิเคราะห์ความหมายและรูปแบบของภาษาของเรื่องที่อ่านโดยการเดาความหมายและลำดับความหรือขั้นก่อนอ่าน (pre – reading) เป็นขั้นเตรียมความพร้อมก่อนอ่านเพื่อสามารถเข้าใจรายละเอียดของบทอ่านจากการให้ความรู้ด้านคำศัพท์ การใช้หลักไวยากรณ์ในบทอ่าน กิจกรรมในบทเรียนเป็นกิจกรรมการเดาความหมายของคำศัพท์ การเรียนรู้เกี่ยวกับรูปแบบของประโยคและคำศัพท์ที่ใช้ในบทอ่าน
3. สรุปลความเข้าใจเรื่องที่อ่านด้วยการตอบคำถาม และทำไต่อะแกรมสรุปลความหรือขั้นระหว่างอ่าน (while - reading) เป็นการอ่านแบบเข้มข้น เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจทั้งเรื่องเรื่องโดยรวมและรายละเอียดปลีกย่อยในบทอ่าน กิจกรรมที่ใช้ในขั้นนี้ เป็นกิจกรรมการอ่านและตอบคำถามแบบเข้ม (intensive questions) การเรียงลำดับความ เรียงลำดับขั้นตอน และการเขียนไต่อะแกรมสรุปลความจากบทอ่าน
4. ผู้สอนโยงเรื่องที่อ่านเข้าสู่เรื่องของผู้เรียนและอภิปรายร่วมกันหรือ ขั้นหลังอ่าน (post – reading)หรือชั้นนำสู่การเขียนเป็นการนำความรู้จากเรื่องที่อ่านมาใช้ในการวางแผนการเขียนซึ่งเป็นงานเขียนที่นักเรียนสร้างขึ้นเองที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน หรือเรื่องที่เขียนขึ้นจากการแสดงความคิดเห็นส่วนตัว หรือเรื่องที่เกิดจากจินตนาการของตนเอง โดยกิจกรรมในขั้นนี้เป็นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อกระตุ้นความคิดที่หลากหลาย การอภิปรายกลุ่มเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เป็นต้น

กระบวนการสอนเขียนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ขั้นการสอนเขียนเป็นขั้นตอนของ ขั้นหลังอ่าน (post – reading) ที่ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนย่อยๆจากการประยุกต์กระบวนการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 มาใช้

สำหรับการสอนเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดังขั้นตอนต่อไปนี้

1. สะท้อนความคิดจากเรื่องที่อ่านไปสู่การกำหนดเป้าหมายหรือการวางแผนการเขียนขั้นตอนแรกนี้เป็นขั้นสืบเนื่องจากขั้นการเชื่อมโยงเรื่องที่อ่านสู่เรื่องของผู้เรียน โดยเป็นการอภิปรายกันระหว่างครูกับนักเรียน หรือนักเรียนกับนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย เพื่อให้ได้หัวข้อเรื่อง (topic) และหัวข้อเรื่องย่อย (sub – topic) ในการเขียนเรื่อง
2. บันทึกย่อสาระของเรื่องตามเป้าหมายหรือแผนการเรียนรู้เป็นขั้นการระดมความคิดเพื่อค้นหาข้อมูล รายละเอียดที่จะสนับสนุนหัวข้อเรื่องที่นักเรียนคิดขึ้น กิจกรรมในขั้นนี้เป็นการระดมสมองเพื่อสร้างกราฟ หรือทำไดอะแกรมเพื่อวางโครงเรื่อง
3. สังเคราะห์สาระของเรื่องและเขียนเรื่องนั้นในขั้นร่างเป็นขั้นเริ่มการเขียนโดยการสร้างประโยคตามรูปแบบของประโยคและคำศัพท์ที่เรียนในขั้น pre – reading จากนั้นดำเนินการจัดวางประโยคเพื่อเชื่อมต่อเรื่องราวและลำดับเหตุการณ์ตามที่วางแผนไว้ในขั้นต้น
4. ทบทวน ตรวจสอบและแก้ไขงานเขียนเป็นการตรวจสอบงานเขียนเพื่อหาจุดบกพร่องโดยวิธีการตรวจสอบสามารถใช้การตรวจสอบทั้งจากการทบทวนงานเขียนด้วยตนเอง การแก้ไขงานโดยเพื่อนร่วมชั้น และหากเป็นงานเขียนที่มีความซับซ้อนด้วยรูปแบบประโยคและภาษา อาจให้ครูเป็นคนตรวจ
5. เขียนเรื่องในขั้นสุดท้ายและแก้ไขงานเขียนเป็นขั้นตอนหลังจากการตรวจสอบในขั้นต้นนำงานที่ได้รับการตรวจแล้วมาแก้ไขทั้งด้านหลักการใช้ภาษา การใช้คำและรูปแบบประโยครวมถึงการเขียนดำเนินเรื่องราวให้มีความสอดคล้องและสมเหตุสมผลในขั้นการเขียนขั้นสุดท้าย (final draft)

6.1.6 การกำหนดวิธีการวัดและประเมินความสามารถด้านการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE)

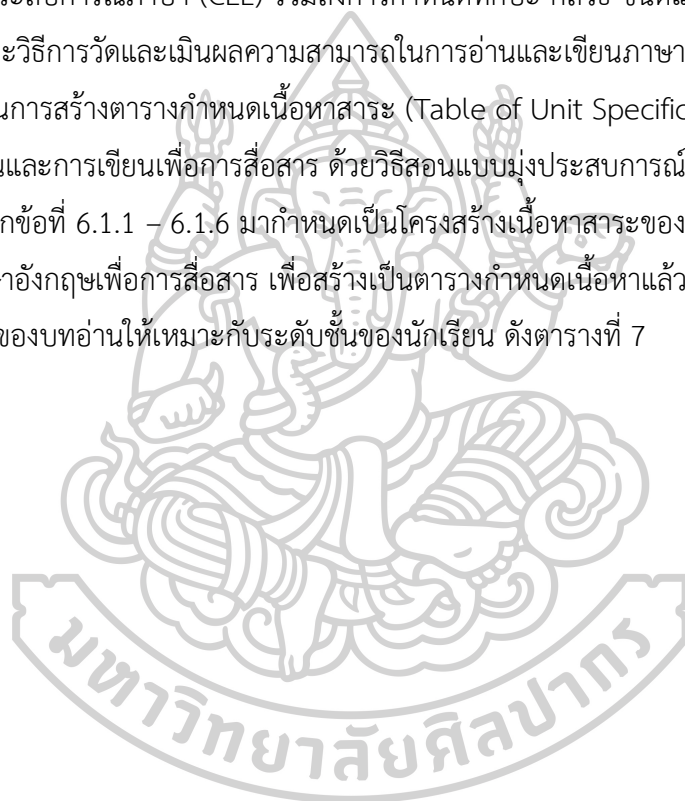
ผู้วิจัยทำการศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบต่างๆของวิธีการวัดและประเมินความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังที่สรุปไว้ในบทที่ 2 สรุปได้ว่า ในการวิจัยครั้งนี้วิธีการที่เหมาะสมกับวัดและประเมินทักษะการอ่าน-เขียนเพื่อการสื่อสารในแบบฝึกทักษะของการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็นการทดสอบรายบทเรียนทั้งด้านการอ่านและการเขียนโดยแต่ละบทเรียนจะใช้ชนิดต่างๆของแบบทดสอบที่แตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของเนื้อหาในแต่ละบทเรียน ได้แก่แบบทดสอบดังต่อไปนี้

แบบทดสอบรายบทเรียนด้านการอ่าน – เขียนเพื่อการสื่อสาร แบ่งออกเป็น แบบทดสอบชนิดเลือกตอบหลายตัวเลือก (Multiple Choices) แบบทดสอบแบบเติมคำ (Gap Filling) แบบทดสอบแบบจับคู่ (Matching Items) และแบบทดสอบแบบเขียนตอบ (Short Answer Test)

ส่วนวิธีการวัดและประเมินความสามารถด้านการเขียนเพื่อการสื่อสารของนักเรียนในงานวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบความสามารถด้านการเขียนแบบอ้อม ได้แก่ แบบทดสอบชนิดเติมประโยค (Cloze Test) ลักษณะของแบบทดสอบรายบทเรียนด้านการอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็น คำถามชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก บทละ 10 ข้อ คะแนน 10 คะแนน รวม 8 บทเรียน คะแนน 80 คะแนน

6.1.7 ทำการสร้างตารางกำหนดเนื้อหาสาระ (Table of Unit Specifications)

จากการกำหนดหัวข้อของแบบฝึกทักษะอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธี สอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) รวมถึงการกำหนดทักษะ กลวิธี ชนิดและรูปแบบของบทอ่าน จุดประสงค์และวิธีการวัดและประเมินผลความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยจึงดำเนินการสร้างตารางกำหนดเนื้อหาสาระ (Table of Unit Specifications) ของแบบฝึก ทักษะการอ่านและการเขียนเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยนำข้อมูลที่ได้ สรุปรมาแล้วจากข้อที่ 6.1.1 – 6.1.6 มากำหนดเป็นโครงสร้างเนื้อหาสาระของแบบฝึกทักษะการอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อสร้างเป็นตารางกำหนดเนื้อหาแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ความยากง่ายของบทอ่านให้เหมาะกับระดับชั้นของนักเรียน ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงการกำหนดเนื้อหาในแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบบูรณาการณภาษา (Table of Unit Specifications)

Unit	Topic/ Theme	Lesson Objective	Text Genre	Skills / Function	Language Content	Lesson Activity	Evaluation
1. Job advertisement	Education and Future Career	<u>Reading</u> 1. To identify qualifications for a job. 2. To indicate the likenesses and differences of person's personality. 3. To identify parts of job advertisement.	Descriptive text	<u>Reading</u> - Reading for main idea. - Reading for detail. - Answering questions from reading text.	<u>Language form</u> - Job advertisement components. - e – mail for job application <u>Vocabulary</u> - Vocabulary about job advertisement : cabin attendant, qualification,	<u>Reading</u> : - Elicit knowledge about occupation from the pictures. - Discuss about new vocabulary, qualification for applying for a job. - Read the advertisement text and reply e – mail for applying for a job. Then answer questions. - Group work : to reorganize the content and element of advertisements	<u>Reading</u> - Answering questions from job advertisement.

ตารางที่ 7 (ต่อ)

Unit	Topic/ Theme	Lesson Objective	Text Genre	Skills / Function	Language Content	Lesson Activity	Evaluation
		<p>4. To answer questions from job application e-mail's text.</p> <p><u>Writing</u></p> <p>5. To write a job application through e-mail or letter.</p>		<p><u>Writing</u></p> <p>- Writing appropriate written form with purpose.</p>	<p>application, advantageous, etc.</p> <p>Resource http://careers.bmhco.com/jobsearch/ http://www.runwayacademy.net/content-NOKAIR-3-3350-46254-1.html</p>	<p>and answer questions about the text.</p> <p>Then discuss about Language structure using for writing a job application e-mail.</p> <p>- Do exercise about job advertisement and e-mail for applying for a job.</p> <p><u>Writing</u> :</p> <p>- Group work of discussing and analyze the vocabulary, and phrase or language structure for writing a job application.</p>	<p><u>Writing</u></p> <p>- Write a job application e-mail.</p>

ตารางที่ 7 (ต่อ)

Unit	Topic/ Theme	Lesson Objective	Text Genre	Skills / Function	Language Content	Lesson Activity	Evaluation
						<ul style="list-style-type: none"> - select words, phrases, or sentences that are necessary for writing job application e - mail. - plan their writing for the e-mail. - Write a job application e-mail and have peer editing. - Write the final draft for the e-mail. 	

ตารางที่ 7 (ต่อ)

Unit	Topic/ Theme	Lesson Objective	Text Genre	Skills / Function	Language Content	Lesson Activity	Evaluation
2. Food recipe	Food and Drink	<p>Reading</p> <p>1. To be able to guess the words' meaning from context cue.</p> <p>2. To be able to complete and follow the instructions correctly.</p> <p>3. To be able to rearrange instructions appropriately.</p>	<p>Procedure</p>	<p>Reading</p> <p>- Reading for following instruction.</p> <p>- Reading for sequencing processes.</p>	<p>Language from</p> <p>- Describing process and instruction</p> <p><u>Vocabulary</u></p> <p>- Vocabulary about food and ingredients.</p> <p><u>Grammar</u></p> <p>- Processing words</p>	<p>Reading :</p> <p>- Show picture of food and ask extensive questions about the ingredient and how to cook food.</p> <p>- Read the text about the procedure of cooking Tom Yum Kung and guess the meaning of words in vocabulary exercise.</p> <p>- Study how to write cooking instruction, vocabulary about</p>	<p>Reading</p> <p>- Answering questions from the text.</p> <p>- ordering steps of cooking.</p>

ตารางที่ 7 (ต่อ)

Unit	Topic/ Theme	Lesson Objective	Text Genre	Skills / Function	Language Content	Lesson Activity	Evaluation
		<p><u>Writing</u></p> <p>4. To be able to write a food recipe in English.</p>		<p><u>Writing</u></p> <p>- Writing an instruction.</p>	<p>Resource</p> <p>http://www.bbcgoodfood.com/recipes/1971/pad-thai</p> <p>http://www.wikihow.com/Cook-Hamburgers-on-the-Stove</p> <p>http://www.onceuponachef.com/2013/01/banana-pancakes.html</p> <p>http://www.templeofthai.com/recipes/tom_yum_goong.php</p>	<p>ingredient, how to cook, and sequencing.</p> <p>- Do exercise about cooking. Complete the recipe with signal words for processing.</p> <p>- Then rearrange the Pad - Thai procedure and rewrite the processes again using signal words for processing.</p> <p>- Study the text and discuss the students' favorite recipe.</p>	<p><u>Writing</u></p> <p>- writing a recipe.</p>

ตารางที่ 7 (ต่อ)

Unit	Topic/ Theme	Lesson Objective	Text Genre	Skills / Function	Language Content	Lesson Activity	Evaluation
						<p>Writing :</p> <ul style="list-style-type: none"> - Review the sequence of cooking procedure and plan writing students' favorite procedure. - Make diagram of ingredient and brainstorm the vocabulary for writing procedure. - Write the instruction in sentences and arrange the procedures. 	

ตารางที่ 7 (ต่อ)

Unit	Topic/ Theme	Lesson Objective	Text Genre	Skills / Function	Language Content	Lesson Activity	Evaluation
3. Weather report	Weather	<p>Reading</p> <ol style="list-style-type: none"> To be able to find the detail of the text. To be able to expect future weather from the text. To be able to answer questions from the reading text. 	Report	<p>Reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Reading for main idea. Reading for specific purpose. 	<p>Language from</p> <ul style="list-style-type: none"> Tense : Future simple tense; using <i>will</i> and <i>to be going to</i>. <u>Vocabulary</u> Vocabulary about season, weather, and climate. 	<p>Reading :</p> <ul style="list-style-type: none"> Students look at the pictures of season and weather and answer extensive questions. Study new vocabulary about weather, climate, sign and symbol using in a weather report and informal letter to friend telling about future weather. Students discuss about the form and pattern of sentences in writing 	<p>Reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Answering questions from the text.

ตารางที่ 7 (ต่อ)

Unit	Topic/ Theme	Lesson Objective	Text Genre	Skills / Function	Language Content	Lesson Activity	Evaluation
		<p>Writing</p> <p>4. To be able to write an informal letter telling friends about weather</p>		<p>Writing</p> <p>- Summarizing the idea from non – text to written text.</p>	<p>Resource</p> <p>http://www.softpedia.com/get/Internet/Weather-Home/Weather-Viewer-Live.shtml</p> <p>http://community.seattletimes.nwsource.com/weather/</p> <p>http://i.dailymail.co.uk/i/pix/2014/01/03/article-2533435-1A67418C00000578-792_964x499.jpg</p>	<p>informal telling friend about weather.</p> <p>- Read a weather report and letter, then answer intensive questions.</p> <p>Writing :</p> <p>- Students complete the letter by using the information from weather map.</p> <p>- Brainstorming, list words, phrases, or sentences to write the students' letter about the weather prediction.</p>	<p>Writing</p> <p>- Writing an informal letter telling friend about weather.</p>

ตารางที่ 7 (ต่อ)

Unit	Topic/ Theme	Lesson Objective	Text Genre	Skills / Function	Language Content	Lesson Activity	Evaluation
4. Medicine label	Health and Welfare	<p>Reading</p> <p>1. To be able to find the detail in the text.</p> <p>2. To be able to tell meaning of words from the reading text.</p> <p>3. To be able to give advice for using the medicine</p>	<p>Directive text</p>	<p>Reading</p> <p>- Reading for detail.</p> <p>- Reading for main idea.</p> <p><u>Strategy</u></p> <p>- Skimming</p> <p>- Scanning</p>	<p><u>Language form</u></p> <p>- Technical language</p> <p>- Use of action verbs</p> <p><u>Vocabulary</u></p> <p>- Health/Medical vocabulary</p> <p>- Nouns about technical terms.</p> <p><u>Grammar</u></p> <p>- If – clause : present condition for warning.</p> <p>- Sentences starting with Verb1</p>	<p>Reading :</p> <p>- Elicit background knowledge of vocabulary about various kinds of sickness.</p> <p>- Read the medicine label.</p> <p>- Study new vocabulary and structure of sentences about the instruction of using medicine in medicine label and direction note.</p> <p>-Discuss about vocabulary and structure</p>	<p>Reading</p> <p>- Answering questions from the text.</p>

ตารางที่ 7 (ต่อ)

Unit	Topic/ Theme	Lesson Objective	Text Genre	Skills / Function	Language Content	Lesson Activity	Evaluation
		<p>Writing</p> <p>4. To be able to write a note for giving advice of using medicine.</p>		<p>Writing</p> <p>- Summarizing idea in a written text.</p>	<p>Resource</p> <p>https://www.recallguide.org/manufacturer/freds-inc/</p> <p>http://www.usada.org/substances/prohibited-list/athlete-guide/</p> <p>https://daily.med.nlm.nih.gov/dailymed/archives/fdaDrugInfo.cfm?archiveid=3799</p> <p>1</p>	<p>for writing a note for medicine direction and warning. Then answer questions from the text.</p> <p>- Students work in group of four, discuss about the information in medicine label and brainstorm the idea for writing a direction note for using the medicine.</p> <p>Writing : - Teacher review knowledge about vocabulary and grammar for writing instruction</p>	<p>Writing</p> <p>- writing a direction and warning note for using medicine.</p>

ตารางที่ 7 (ต่อ)

Unit	Topic/ Theme	Lesson Objective	Text Genre	Skills / Function	Language Content	Lesson Activity	Evaluation
					https://dailymed.nlm.nih.gov/dailymed/archives/fdaDrugInfo.cfm?archivid=49574 https://www.drugs.com/otc/111760/icy-hot-arthritis.html	which can be found in a medicine label by discussing about the information for writing. - Students list vocabulary which necessary for writing direction and warning note for using medicine. - Plan to write a note. - Read the note again and help each other to edit and rewrite the final draft.	

ตารางที่ 7 (ต่อ)

Unit	Topic/ Theme	Lesson Objective	Text Genre	Skills / Function	Language Content	Lesson Activity	Evaluation
5. Travel brochure	Places and Travel	<p>Reading</p> <p>1. To be able to identify topic and main idea of the text.</p> <p>2. To be able to guess the meaning of the unknown word from the context.</p> <p>3. To be able to identify specific information from reading text.</p>	Narrative text	<p>Reading</p> <p>- Reading for main idea.</p> <p>- Answering questions from the text.....</p>	<p>Language form</p> <p>- Tense structure : Present Simple tense, Past simple tense, Present Perfect tense</p> <p><u>Vocabulary</u></p> <p>- Vocabulary about traveling.</p>	<p>Reading :</p> <p>- Asking extensive questions by using pictures about travelling places.</p> <p>- Study new vocabulary, phrases, and sentences about travelling places.</p> <p>- Read the travelling brochure then, answer questions and match the pictures with description of the travelling places.</p>	<p>Reading</p> <p>- Answering questions from the text.</p>

ตารางที่ 7 (ต่อ)

Unit	Topic/ Theme	Lesson Objective	Text Genre	Skills / Function	Language Content	Lesson Activity	Evaluation
		<p>Writing</p> <p>4. To write detail from text.</p> <p>5. To write traveling brochure.</p>		<p>Writing</p> <p>- Writing structure of traveling brochure's pattern.</p> <p>- Writing appropriate written form of traveling brochure.</p>	<p>Resource</p> <p>http://www.itats.org/brochure/</p> <p>https://oliaravenda.wordpress.com/category/assignment-5/</p> <p>https://www.pinterest.com/pin/132082201541518371/</p> <p>https://www.behance.net/gallery/1717151/Thailand-Travel-Brochure</p>	<p>- discuss and compare the topic and detail in reading text with students' travelling place.</p> <p>Writing :</p> <p>- Analyze the idea from reading text in travelling brochure.</p> <p>- Study the structure of writing a travelling brochure</p> <p>- Brainstorm the topic and sub – topic for planning brochure.</p>	<p>Writing</p> <p>- writing traveling brochure.</p>

ตารางที่ 7 (ต่อ)

Unit	Topic/ Theme	Lesson Objective	Text Genre	Skills / Function	Language Content	Lesson Activity	Evaluation
						<ul style="list-style-type: none"> - summaries the idea into the first draft. Write a travelling brochure about any interesting places. - Peer editing and rewrite the text. - Write the final draft. 	

ตารางที่ 7 (ต่อ)

Unit	Topic/ Theme	Lesson Objective	Text Genre	Skills / Function	Language Content	Lesson Activity	Evaluation
6. Personal letter	Relationship with other people	<p>Reading</p> <p>1. To be able to tell the main idea and topic of the text.</p> <p>2. To be able to find the details of the text.</p> <p>3. To be able to find and give information about travelling.</p>	Anecdote	<p>Reading</p> <p>- Reading for main idea.</p> <p>- Answering questions from reading text.</p>	<p>Language form</p> <p>- Tense structure : Past tense.</p> <p><u>Vocabulary</u> :</p> <p>- vocabulary for writing in personal letter.</p>	<p>Reading :</p> <p>- Guessing necessary words from clues.</p> <p>- Study new vocabulary and structure of sentences about writing a letter.</p> <p>- rearrange the sentences to a paragraph of post card chronologically (work in group)</p> <p>- answer question about the detail in the letter.</p>	<p>Reading</p> <p>- arranging sentences in correct sequence.</p> <p>- Answering questions from the text.</p>

ตารางที่ 7 (ต่อ)

Unit	Topic/ Theme	Lesson Objective	Text Genre	Skills / Function	Language Content	Lesson Activity	Evaluation
		<p>Writing</p> <p>4. To be able to write a personal letter describing about the holiday trip.</p>		<p>Writing</p> <p>- Summarizing idea in a written text.</p>	<p>Resource</p> <p>http://www.goodletterwriting.com/personal-letters.html</p> <p>http://english-letter.ru/En/How_I_spe nt_the_summer-Sample_letters_to_a_friend.html</p>	<p>- Compare the reading text from example letter with the students' idea for writing their own letter.</p> <p>Writing :</p> <p>- analyzing the topic, idea, and structure for writing personal letter.</p> <p>- Plan the topic and detail for writing letter in a diagram.</p> <p>- Write a letter about holiday.</p>	<p>Writing</p> <p>- Writing a personal letter.</p>

ตารางที่ 7 (ต่อ)

Unit	Topic/ Theme	Lesson Objective	Text Genre	Skills / Function	Language Content	Lesson Activity	Evaluation
						<ul style="list-style-type: none"> - Review and check for grammatical mistake in the written text. - Rewrite the final draft of holiday letter to their family. 	

ตารางที่ 7 (ต่อ)

Unit	Topic/ Theme	Lesson Objective	Text Genre	Skills / Function	Language Content	Lesson Activity	Evaluation
7. Movie Review	Free time and entertainment	<p>Reading</p> <ul style="list-style-type: none"> - To be able to analyze specific information from story. - To be able to sequence events chronologically. 	Narrative Text	<p>Reading</p> <ul style="list-style-type: none"> - Reading for main idea. - Reading for detail. - Reading for specific purpose. 	<p>Language from</p> <ul style="list-style-type: none"> - Tense : Past simple <p><u>Vocabulary</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary about describing events, personality, and feeling. <p><u>Grammar</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Past Simple tense. - Conjunction connecting cause and effect. 	<p>Reading :</p> <ul style="list-style-type: none"> - Have students watch a movie trailer. - Students discuss about the movie – the kind of film, the characters, and events happened in the movie. - Have students see movie hand bills and classify the type of movies. - rearrange the events of a movie by watching a movie trailer. 	<p>Reading</p> <ul style="list-style-type: none"> - Answering questions from the text.

ตารางที่ 7 (ต่อ)

Unit	Topic/ Theme	Lesson Objective	Text Genre	Skills / Function	Language Content	Lesson Activity	Evaluation
		<p><u>Writing</u></p> <p>- To write short description from a movie.</p>		<p><u>Writing</u></p> <p>- Summarizing the idea to written text.</p>	<p>Resource</p> <p>http://www.imdb.com/title/tt3783958/reviews</p>	<p>- Guess the meaning of the unknown words then answer intensive questions about the movie.- Students work in group and discuss about movies they have seen. Then list the name of movies.</p> <p><u>Post reading</u> :</p> <p>- Students discuss in group and pick a movie they're going to review about it.</p>	<p><u>Writing</u></p> <p>- Writing a review about their favorite movie.</p>

ตารางที่ 7 (ต่อ)

Unit	Topic/ Theme	Lesson Objective	Text Genre	Skills / Function	Language Content	Lesson Activity	Evaluation
						<ul style="list-style-type: none"> - Students list the characters, and events happened in the movie. - Arrange the idea and write their movie review. - Self /peer/group check for some mistake. - Rewrite the review for final draft. 	

ตารางที่ 7 (ต่อ)

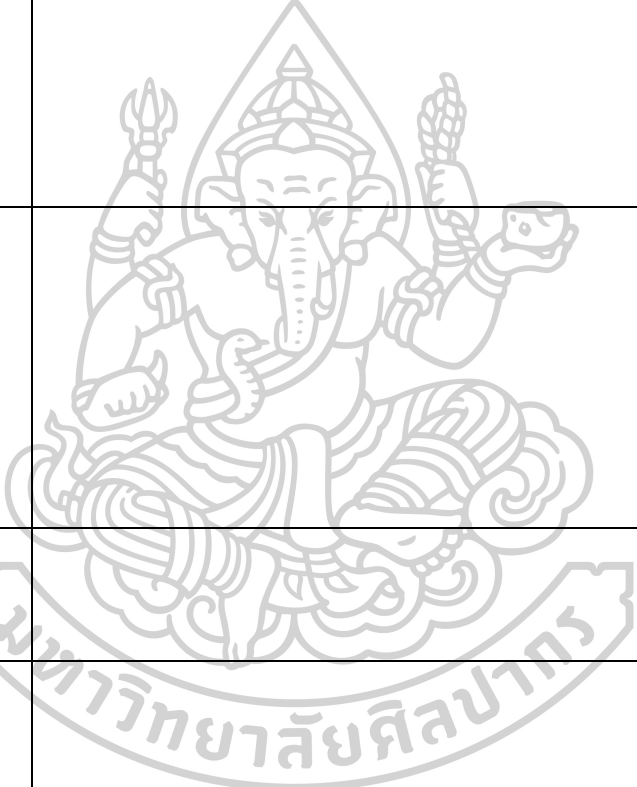
Unit	Topic/ Theme	Lesson Objective	Text Genre	Skills / Function	Language Content	Lesson Activity	Evaluation
8. Haiku Poem	Free time and Entertainment	<p>Reading</p> <p>1. To guess the unknown words from the content.</p> <p>2. To identify topic and main idea from the reading text.</p>	Descriptive text	<p>Reading</p> <p>- Reading for main idea.</p> <p>- Answering questions from the poems.</p>	<p>Language form</p> <p>- Form of Haiku poem</p> <p><u>Vocabulary</u></p> <p>- Vocabulary about nature : sky, river, trees, branch, light, dark, flower, wind, stars, etc.</p> <p><u>Grammar</u></p> <p>- Adjectives expressing feeling about nature : painful, silent, incessantly, craggy, etc.</p> <p>- Adverbs for describing actions.</p>	<p>Reading :</p> <p>- Discuss about the word describing and expressing their feeling to the pictures of nature.</p> <p>- Make understanding in vocabulary buy matching words in context with synonyms. Then match pictures to appropriate poems.</p> <p>- Practice writing the Haiku.</p>	<p>Reading</p> <p>- Answering questions from the poem.</p> <p>- Gap – filling exercise.</p>

ตารางที่ 7 (ต่อ)

Unit	Topic/ Theme	Lesson Objective	Text Genre	Skills / Function	Language Content	Lesson Activity	Evaluation
		<p>Writing</p> <p>3. To summarize the Haiku poem from the words and phrases.</p> <p>4. To compose a haiku poem.</p>		<p>Writing</p> <p>- Expressing feeling from pictures to written text.</p> <p>- Writing appropriate written form of poem composition.</p>	<p>Resource</p> <p>www.youngwriters.co.uk/types-haiku-poem</p> <p>http://examples.yourdictionary.com/examples-of-haiku-poems.html#wEmJxXM</p> <p>www.wikihow.com/Write-a-Haiku-Poem</p> <p>www.haiku-poetry.org/what-is-haiku.html</p>	<p>- Students help analyzing the structure of Haiku poem.</p> <p>- Read poem and identify the main idea of each poem by answer questions and fill missing words or phrases.</p> <p>Writing :</p> <p>- discuss about topic and vocabulary that students are going to write their own Haiku.</p>	<p>Writing</p> <p>- Haiku poem composition</p>

ตารางที่ 7 (ต่อ)

Unit	Topic/ Theme	Lesson Objective	Text Genre	Skills / Function	Language Content	Lesson Activity	Evaluation
						<ul style="list-style-type: none"> - List vocabulary which express emotion, and describe nature as much as they are necessary for writing their own poem. - Select vocabulary and phrases which is related to topic of the poem. - Compose the poem by arranging words and phrases in meaningful phrases or sentences 	

6.1.8 นำตารางวิเคราะห์เนื้อหาเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพิจารณาความสอดคล้อง (IOC) ของเนื้อหาในการสร้างแบบฝึก จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาข้อความแต่ละข้อลงในตารางเพื่อกำหนดค่าความสอดคล้องของเนื้อหาโดยใช้สูตร ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2549)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

6.1.9 นำผลจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านได้พิจารณาร่างกำหนดเนื้อหาสาระของแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาแล้ว พบความสอดคล้องของคุณลักษณะที่ประเมินคือ 1.) ความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์ 2.) รูปแบบของแบบฝึกทักษะ 3.) กิจกรรมก่อนอ่านมีความเหมาะสม 4.) กิจกรรมระหว่างอ่านมีความเหมาะสม 5.) กิจกรรมหลังอ่านหรือกิจกรรมการเขียนมีความเหมาะสม และ 6.) ความชัดเจนของภาษาเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน สรุปได้ว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่า 1.00 ทุกข้อ ถือว่า ตารางกำหนดเนื้อหาสาระสามารถนำไปใช้ได้ จากนั้นกรอบโครงสร้างเนื้อหาที่ได้มากำหนดรูปแบบของบทเรียนก่อนเพื่อนำไปสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

6.2 กำหนดรูปแบบของบทเรียน (Unit format)

ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อการพัฒนาทักษะความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้แบบฝึกทักษะอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และมีการประยุกต์ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา หรือ Concentrated Language Encounter Instruction (CLE) ร่วมกับการวิเคราะห์รูปแบบของบทเรียน จากแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียนเพื่อการสื่อสารจาก 3 สำนักพิมพ์ดังที่สรุปมาจากบทที่ 2 มาใช้เป็นรูปแบบในการจัดทำแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้น มีรูปแบบของบทเรียน (unit format) แต่ละบทเรียน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่หนึ่ง คือ จุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียนนั้นๆ เพื่อให้ผู้เรียนทราบถึงจุดมุ่งหมายของแบบฝึกและสามารถปฏิบัติกิจกรรมในแบบฝึกได้ตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

ส่วนที่สอง คือ ชี้นำเข้าสู่บทเรียน เป็นกิจกรรมการอ่านแบบกวาดสายตาเพื่อตอบคำถามโดยกว้าง (extensive questions) หรือการให้ดูภาพแล้วถามคำถามเพื่อกระตุ้นความคิดจากเรื่องที่อ่าน

ส่วนที่สาม คือ กิจกรรมการวิเคราะห์ความหมายและรูปแบบของภาษา เป็นการเรียนรู้คำศัพท์จากเรื่องที่อ่าน เช่นการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ตามด้วยส่วนของการวิเคราะห์รูปแบบของภาษา ที่เรียกว่า Language Focus เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้รูปแบบของประโยค และหน้าที่ของภาษาในบทอ่าน

ส่วนที่สี่ คือ กิจกรรมระหว่างอ่านได้แก่แบบฝึกการเติมคำที่ขาดหายไป การจับคู่คำศัพท์ การตอบคำถามแบบเข้ม (intensive questions) จากเรื่องที่อ่านทั้งแบบเลือกตอบ และการเขียนตอบ การเรียงลำดับเหตุการณ์ เรื่องราวของเรื่องที่อ่านการจับคู่บทอ่านกับภาพเหตุการณ์ หรือการทำไดอะแกรมสรุปเรื่องที่อ่าน เป็นต้น

ส่วนที่ห้า คือ กิจกรรมเตรียมความพร้อมสำหรับการเขียน เป็นส่วนของพื้นที่สำหรับให้นักเรียนเขียนผังมโนทัศน์แสดงโครงร่างคร่าวๆของเรื่องทีนักเรียนจะเขียนโดยการโยงความสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่านในบทเรียนสู่การเขียนเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเอง

ส่วนที่หก คือ กิจกรรมการเขียน ซึ่งส่วนนี้เป็นส่วนของพื้นที่สำหรับงานเขียนในขั้นสุดท้าย (final draft)

ส่วนที่เจ็ด คือ กิจกรรมทดสอบท้ายบทเรียน เป็นกิจกรรมทดสอบความสามารถด้านการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังจากเรียนจบบทเรียนจากแบบฝึกทักษะด้านการอ่าน – เขียนเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาแต่ละบท

ส่วนที่แปด คือ กิจกรรมสะท้อนความคิดเห็นของนักเรียนต่อบทเรียนแต่ละบท เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายเปิด 4 ประเด็น คือ ให้นักเรียนเขียนบรรยายสั้นถึงสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ สิ่งทีนักเรียนอยากรู้เพิ่มเติม เรื่องอื่นๆทีนักเรียนอยากเรียน และ ความรู้สึกของนักเรียนต่อบทเรียน

ทั้งนี้ทั้งนั้นการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) นั้น ต้องคำนึงถึงหลักการสร้างแบบฝึก โดยเนื้อหาในแบบฝึกต้องมีกิจกรรมที่วัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมอย่างชัดเจน คำแนะนำในการทำแบบฝึก ขั้นตอนการทำแบบฝึกหัดต้องชัดเจนและที่สำคัญกิจกรรมในแต่ละส่วนของบทเรียน ต้องเป็นกิจกรรมที่หลากหลายในแต่ละบทเรียน

6.3 การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounter instruction) ด้วยกระบวนการดังต่อไปนี้

หลังจากได้กรอบเนื้อหาที่มีความตรงด้านเนื้อหาและทำการออกแบบรูปแบบของบทเรียนหรือ Unit format แล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ดังนี้

6.3.1 ดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ตามตารางกำหนดเนื้อหาจำนวน 8 บท ในแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนแต่ละบทประกอบด้วยกิจกรรมขั้นต่างๆ โดยใช้วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาโดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับระดับภาษา คำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ ตลอดจนจำนวนที่ใช้ในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ควบคู่กันไป

6.3.2 นำแบบฝึกทักษะการอ่านทั้ง 8 บท ที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศ ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหา

6.3.3 ทำการแก้ไขข้อบกพร่องทั้งด้านความเหมาะสมของเนื้อหาและด้านความถูกต้องของภาษาของแบบฝึกทักษะฯ ทั้ง 8 บท ตามที่อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญแนะนำ

6.3.4 นำแบบฝึกทักษะฯ ที่แก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ในชั้นทดลองรายบุคคล จำนวน 3 คน และชั้นทดลองกลุ่มย่อย จำนวน 9 คนต่อไป

6.4 การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สำหรับแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยได้ทำการสร้างขึ้นนั้น เป็นแบบทดสอบที่ได้รับการวิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้และรูปแบบของแบบทดสอบให้มีความเหมาะสมต่อระดับความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยมีขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบดังต่อไปนี้

ทำการสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษด้านการอ่านและการเขียน จำนวน 1 ฉบับ ซึ่งใช้เป็นข้อสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ดังนี้

6.4.1 กำหนดจุดประสงค์/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในการกำหนดคุณลักษณะของข้อสอบการกำหนดจุดประสงค์สำหรับการสร้างข้อสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา หรือ CLE นั้น ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มเลือกจุดประสงค์การเรียนรู้ทั้งหมดจากบทเรียน 8 บทที่สร้างขึ้น แล้วพิจารณาจุดประสงค์ที่เหมาะสมด้านเนื้อหาและรูปแบบของแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน เพื่อใช้สำหรับการสร้างตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ จุดประสงค์ดังต่อไปนี้

จุดประสงค์สำหรับวัดความสามารถด้านการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1. นักเรียนสามารถตีความจากเรื่องที่อ่านได้
2. นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญได้
3. นักเรียนสามารถลำดับเหตุการณ์ก่อนหลังได้
4. นักเรียนสามารถจำแนกสาเหตุและผลได้
5. นักเรียนสามารถระบุองค์ประกอบของสื่อประเภทต่างๆได้
6. นักเรียนสามารถตีความจากกระบวนการ ขั้นตอน และคำชี้แจงจากสื่อต่างๆได้
7. นักเรียนสามารถเขียนบรรยายภาพหรือเหตุการณ์ได้
8. นักเรียนสามารถอธิบายสื่อต่างๆที่ไม่ใช่ความเรียงได้

6.4.2 กำหนดรูปแบบข้อสอบวัดความสามารถในการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยกำหนดให้มีข้อทดสอบ คือ แบบทดสอบด้านการอ่าน เป็นแบบทดสอบในการอ่านจับประเด็น ใจความสำคัญ ตีความ ขยายความ และเดาความหมายของศัพท์จากเรื่องที่อ่านหรือข้อความในบริบทได้ เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน และแบบทดสอบด้านการเขียน เป็นแบบทดสอบการเขียนโดยอ้อม ประกอบด้วยการเติมคำตามหลักการใช้ภาษา และการเติมประโยคให้สมบูรณ์กับบริบทของบทอ่าน จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน

6.4.3 สร้างตารางกำหนดเนื้อหาแบบทดสอบการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Table of Test Specifications)

ตารางกำหนดเนื้อหาสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ ได้จากการประมวลเนื้อหาสาระจากตารางโครงสร้างเนื้อหาของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้ง 8 บท เป็นแบบทดสอบด้านการอ่าน แบ่งเป็นแบบทดสอบในการอ่านจับประเด็น ใจความสำคัญ ตีความ ขยายความ และเดาความหมายของศัพท์จากเรื่องที่อ่านหรือข้อความในบริบทได้ แบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก กำหนดการให้ค่าคะแนนการวัดทักษะด้านการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ Heaton (1990) ดังนี้ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน จำนวน 50 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงการกำหนดเนื้อหาแบบทดสอบการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Table of Test Specifications)

Objective	Language Content	Text Type	Testing Techniques	Level of Knowledge	No. of item	Weight	Scoring
1. Should be able to identify main idea and specific detail from the text.	<ul style="list-style-type: none"> - Reading text about job advertisement. - E – mail application for a job. 	Descriptive Text	Multiple Choice	M, K, Cr	6	5 min. (10%)	1 – 0
2. Should be able to sequence events and procedures.	<ul style="list-style-type: none"> - Text to sequence food procedures. - Signal word for sequencing. 	Procedure & Directive Text	Multiple Choice	M, K, T	7	5 min. (10%)	1 – 0
3. Should be able to identify cause and effects.	<ul style="list-style-type: none"> - Reading passage about things happen with cause and effect about weather report. 	Descriptive Text & Report	Multiple Choice	M, K, C	7	5 min. (10%)	1 – 0
4. Should be able to interpret the reading text and follow the direction correctly.	<ul style="list-style-type: none"> - Finding detail in reading text about medicine table. - Note taking to medicine direction and warning. 	Direction Text	Multiple Choice	M, K, Cr	6	5 min. (10%)	1 – 0

ตารางที่ 8 (ต่อ)

Objective	Language Content	Text Type	Testing Techniques	Level of Knowledge	No. of item	Weight	Scoring
5. Should be able to identify the main idea from reading text.	- Reading passage of a traveling brochure.	Descriptive Text	Multiple Choice	M, K, T	6	5 min. (10%)	1 – 0
6. Should be able to write events in sequence of time.	- Reading passage of a personal letter.	Descriptive Text	Multiple Choice	M, K, C, Cr	6	5 min. (10%)	1 – 0
7. Should be able to identify main idea and specific detail from the text.	Passage of a movie review.	Review	Multiple Choice	M, K, T	6	10 min. (10%)	1 – 0
8. Should be able to analyse the essence, interpret from the reading text.	- Finding topic and sub – topic in haiku poems.	Narrative Text	Multiple Choice	M, K, Cr	6	5 min. (10%)	1 – 0

Note : Level of knowledge : M = Mechanical K = Knowledge T = Transfer C = Communication Cr = Criticism

6.4.4 นำตารางการกำหนดเนื้อหาแบบทดสอบการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ได้ เสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจเพื่อขอคำแนะนำและปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำข้อเสนอแนะที่ได้รับมาปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาของข้อสอบ

6.4.5 นำตารางการกำหนดเนื้อหาแบบทดสอบที่ได้รับการแก้ไขและปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จากนั้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน เพื่อทำการพิจารณาความตรงทางด้านเนื้อหาของข้อสอบ ความเหมาะสมของ จุดประสงค์ และค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยผู้วิจัยได้นำผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เพื่อพิจารณารายการกำหนดเนื้อหาสาระของแบบทดสอบทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแล้ว มีค่าความสอดคล้องตามประเด็นต่อไปนี้ คือ 1.) ความตรงด้านเนื้อหาและจุดประสงค์ 2.) ความเหมาะสมของลักษณะข้อสอบ 3.) ความเหมาะสมของจำนวนข้อสอบกับเนื้อหาข้อสอบ 4.) ความเหมาะสมของเวลาในการทำข้อสอบ และ 5.) ความเหมาะสมของวิธีการวัดและประเมินผล โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านได้พิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าเฉลี่ย 1.00 ทุกประเด็น ถือว่าตารางกำหนดเนื้อหาสาระของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้ออกแบบข้อคำถามของแบบทดสอบต่อไปได้

6.4.6 ศึกษาทฤษฎี หลักการและวิธีการสร้างแบบทดสอบแบบปรนัย เพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบสำหรับทดสอบความสามารถด้านการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

6.4.7 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษแบบปรนัย เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน กำหนดการให้ค่าคะแนนคือ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน ดังตารางที่ 8

6.4.8 เสนอแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำและนำคำแนะนำที่ได้รับมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำแบบทดสอบที่แก้ไขแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงทางเนื้อหา (Content Validity) ภาษาที่ใช้ วิธีสอน และค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item – Object Congruence : IOC) หากค่า IOC มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่าแบบทดสอบที่จัดทำขึ้นมีคุณภาพที่จะนำไปใช้เป็นเครื่องมือประเมินแบบฝึกทักษะอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น หากค่า IOC มีค่าต่ำกว่า 0.50 ถือว่าแบบทดสอบที่จัดทำขึ้นไม่มีคุณภาพเพียงพอต่อการนำไปใช้ทดสอบความสามารถด้านการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จะต้องทำการปรับปรุงแก้ไขและนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาอีกครั้งจนกว่าค่า

ดัชนีความสอดคล้องที่ได้มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป หรือ ตัดข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำทั้ง เมื่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว ปรากฏว่า ผู้วิจัยได้ตัดข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.5 ทั้ง จำนวน 10 ข้อจากทั้งหมดที่สร้างไว้ 80 ข้อ เหลือข้อสอบที่สามารถนำไปใช้ในชั้นทดลองกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบ จำนวน 70 ข้อ

6.5 ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

6.5.1 ขั้นทดลองรายบุคคล (One – to one testing) โดยทำการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 3 คน หลังจากที่นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) แล้ว ให้เรียนตามแบบฝึกทักษะฯ ในช่วงหลังเลิกเรียน ตั้งแต่เวลา 15.30 น. ถึง 16.30 น. วันละ 1 ชั่วโมง และขอใช้ชั่วโมงแนะแนว ชุมนุม กิจกรรมสาธารณะประโยชน์และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอีกสัปดาห์ละ 4 ชั่วโมงเป็นเวลา 3 สัปดาห์ รวม 27 ชั่วโมง ซึ่งนักเรียนจะทำแบบฝึกวัดความสามารถด้านการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารรายบทเรียนทุกครั้งที่เรียนจบแต่ละบทเรียนจนครบ 8 บท หลังจากเรียนครบทั้ง 8 บทเรียนแล้ว ทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฉบับเต็มหลังเรียน (Posttest) จากนั้นนำผลที่ได้จากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนทั้งหมดและคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนมาคำนวณหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะฯตามเกณฑ์ 75/75 ของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) ได้ผลขั้นทดลองรายบุคคล มีค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะฯเท่ากับ 76.25 / 76.19 ถือว่า แบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม ในขั้นทดลองรายบุคคล มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังแสดงในภาคผนวก ง

6.5.2 ทำการปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (หากนักเรียนทำคะแนนในบทใดๆไม่ถึงร้อยละ 75) โดยมีการปรับบทอ่านในบทที่ 3 เรื่อง Weather Report ให้มีความชัดเจนในเรื่องของคำที่ใช้ในบทอ่าน ให้มีการบอกเหตุการณ์ของการพยากรณ์อากาศให้ชัดเจนขึ้น และมีการแก้ไขหลักภาษาในบทอ่านให้ถูกต้องด้วย บทที่ 4 เรื่อง Medicine label มีการปรับกิจกรรมด้านการเขียน จากการให้นักเรียนเขียนฉลากยาเอง ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ยากมากสำหรับนักเรียน เพราะคำศัพท์ที่ใช้ในฉลากยามีคำเฉพาะทางการแพทย์มาก จึงปรับให้มีการเขียนโน้ตแนะนำการใช้ยาแก่บุคคลใกล้ชิดแทน นอกจากนั้นยังมีการแก้ไขข้อบกพร่องจากการจัดพิมพ์ที่มีการพิมพ์ผิดพลาด ให้ถูกต้องในบทเรียนอื่นๆ จากนั้นนำแบบฝึกทักษะฯที่ได้รับการแก้ไขไปใช้ในการทดลองกลุ่มย่อยต่อไป

6.5.3 ชั้นทดลองกลุ่มย่อย (Small group testing) ทำการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 9 คน เริ่มจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) แล้วเรียนตามแบบฝึกทักษะในช่วงหลังเลิกเรียน ซึ่งนักเรียนจะทำแบบฝึกวัดความรู้ความเข้าใจและความสามารถด้านการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทุกครั้งที่เราเรียนจบแต่ละบทเรียนจนครบ 8 บท แล้วทำแบบทดสอบฉบับเดิมหลังเรียน (Posttest) จากนั้นนำผลที่ได้จากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนทั้งหมดและคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนมาคำนวณหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะตามเกณฑ์ 75/75 ได้ผลชั้นทดลองกลุ่มย่อยจำนวน 9 คน มีค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกเท่ากับ 76.80/76.67 ถือว่าแบบฝึกทักษะด้านการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม ในชั้นทดลองกลุ่มย่อย มีประสิทธิภาพดี ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังแสดงในภาคผนวก จ

6.5.4 นำผลจากข้อมูลที่ได้จากการทดลองรายบุคคลและกลุ่มย่อยมาปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกทักษะแต่ละบทให้มีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น โดยปรับด้านเนื้อหาของบทเรียนบางบท เช่น บทที่ 7 เรื่อง Movie Review โดยบทอ่านในบทเรียนนี้ นำมาจากบทวิจารณ์ภาพยนตร์ของนักวิจารณ์ภาพยนตร์ที่มีการตีพิมพ์ในวารสารจริง มีถ้อยคำที่ลึกซึ้งในการบรรยายอารมณ์และความรู้สึกของผู้วิจารณ์ รวมถึงศัพท์แสลงที่เกิดขึ้นใหม่และใช้ในวงการภาพยนตร์ ทำให้เนื้อหาที่มีความยากในการแปลความหมาย จึงปรับเนื้อหาโดยการเรียบเรียงบทวิจารณ์ภาพยนตร์ใหม่ให้เข้าใจง่ายขึ้น และให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาตรงความถูกต้องของเนื้อหาที่เรียบเรียงใหม่ นอกจากนี้ มีการปรับรูปแบบของกิจกรรมในแต่ละบทเรียนให้มีความหลากหลาย เช่น ปรับลักษณะของกิจกรรมจับคู่ความหมายของคำศัพท์ จากการจับคู่คำศัพท์กับคำนิยามในบางบทเรียน เช่น บทเรียนที่ 2 เรื่อง Food Recipe และบทเรียนที่ 3 เรื่อง Weather Report มาเป็นการจับคู่คำศัพท์กับรูปภาพเพื่อความเข้าใจที่ชัดเจนมากขึ้นของนักเรียน ก่อนนำไปใช้สอนกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม จำนวน 30 คน ต่อไป

6.6 ชั้นการหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

6.6.1 นำแบบทดสอบที่ได้รับการปรับปรุงไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 30 คน จำนวน 70 ข้อ ใช้เวลา 90 นาที

6.6.2 คัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพ โดยเลือกข้อคำถามสำหรับวัดความสามารถด้านการอ่าน - เขียนที่ได้รับการประเมินค่าความยากง่าย (Item Difficulty; p) และค่าอำนาจจำแนก (Item Discrimination; r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ตรวจสอบหาค่าความยากง่าย (Difficulty) โดยพิจารณาสัดส่วนระหว่างจำนวนผู้ตอบแบบทดสอบถูกในแต่ละข้อต่อจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด ซึ่งจะใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้ (มาเรียนนิลพันธุ์, 2549)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P หมายถึง ค่าความยากของคำถามในแต่ละข้อ
R หมายถึง จำนวนผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ
N หมายถึง จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

ขั้นที่ 2 หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยตรวจสอบว่าแบบทดสอบสามารถจำแนกนักเรียนเก่งและนักเรียนอ่อนได้ดีเพียงใด โดยใช้สูตร ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2550)

$$r = \frac{R_u - R_e}{N/2}$$

เมื่อ r หมายถึง ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ
 R_u หมายถึง จำนวนผู้ตอบถูกในข้อนั้นในกลุ่มเก่ง
 R_e หมายถึง จำนวนผู้ตอบถูกในข้อนั้นในกลุ่มอ่อน
N หมายถึง จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

ขั้นที่ 3 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) คือการตรวจสอบการวัดค่าความเชื่อมั่นที่สม่ำเสมอและคงที่ โดยผู้วิจัยจะนำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยจะใช้แบบคูเดอร์- ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) จากสูตร KR - 20 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2550) โดยจะคำนวณจากสูตร

$$r_n = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ r_n แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
n แทน จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบ
p แทน สัดส่วนของคนทำถูกในแต่ละข้อ
q แทน สัดส่วนของคนทำผิดในแต่ละข้อ
 S_t แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

6.6.3 นำแบบทดสอบที่คำนวณหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อทดสอบที่ได้รับการคำนวณหาค่าความยากง่าย (Item Difficulty; p) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.26 – 0.80 (อยู่ในระดับที่ยากมาก จนถึงค่อนข้างง่าย) ค่าอำนาจจำแนก (Item Discrimination; r) อยู่ระหว่าง 0.2 – 0.87 (อยู่ในระดับจำแนกได้ปานกลางถึงดีมาก) และมีค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งชุดเท่ากับ 0.84 (อยู่ในระดับความเชื่อมั่นสูง) จากนั้นคัดเลือกข้อสอบที่สามารถใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 50 ข้อ ใช้เวลา 60 นาที ซึ่งถือว่าแบบทดสอบชุดนี้มีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ที่ดี สามารถนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม จำนวน 30 คนต่อไปได้ในชั้นเก็บรวบรวมข้อมูล

6.7 การสร้างและพัฒนาแบบสอบถามความคิดเห็น

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม จังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น ดังนี้

6.7.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นตามวิธีของ Likert, อ้างถึงใน Nunan (2009)

6.7.2 กำหนดชื่อแบบสอบถาม คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounter Instruction : CLE) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

6.7.3 กำหนดวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม คือ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounter Instruction : CLE) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

6.7.4 สร้างข้อความที่แสดงความคิดเห็นต่อกิจกรรมการอ่าน – การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแบบฝึกทักษะการอ่าน - การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยดูจากการวิเคราะห์กรอบเนื้อหาสาระ รูปแบบของบทเรียน ความสอดคล้องของหัวเรื่อง จุดประสงค์ และหน้าที่ของภาษา รวมทั้งขั้นตอนการจัดกิจกรรมและการประเมินผล กำหนดค่าระดับของขั้วคำถามในแบบสอบถามตามวิธีของ Likert, อ้างถึงใน Nunan (2009) แบ่งออกเป็น 5 ระดับด้วยกัน คือ

ค่าระดับที่ 5 คะแนน หมายถึง มีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะฯโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าระดับที่ 4 คะแนน หมายถึง มีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะฯโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

ค่าระดับที่ 3 คะแนน หมายถึง มีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะฯโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าระดับที่ 2 คะแนน หมายถึง มีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะฯโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

ค่าระดับที่ 1 คะแนน หมายถึง มีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะฯโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยแบบสอบถามที่สร้างขึ้น มีเนื้อหาเกี่ยวกับความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มี 2 ตอน ตอนที่ 1 แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาของแบบฝึก ด้านรูปแบบการจัดกิจกรรม และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ด้านละ 5 ข้อ รวมทั้งสิ้น 15 ข้อ ตอนที่ 2 คือความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะ โดยมีกรอบเนื้อหาและข้อความคำถามการประเมินแต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

ด้านที่ 1 ด้านเนื้อหาของแบบฝึก ประกอบด้วยประเด็น ดังนี้

- มีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน
- ความน่าสนใจของเนื้อหาและแบบฝึกที่เรียนในบทเรียน
- คำสั่งมีความชัดเจน เข้าใจง่าย
- ระดับความยาก/ง่ายของเนื้อหาและแบบฝึกในบทเรียน
- ความชัดเจนของคำอธิบายและตัวอย่างประกอบในบทเรียน

ด้านที่ 2 ด้านรูปแบบของกิจกรรม ประกอบด้วยประเด็น ดังนี้

- ตัวอักษรและภาพที่ใช้ในแบบฝึกทักษะฯมีความชัดเจน สวยงาม
- ความน่าสนใจและความหลากหลายของแบบฝึกในบทเรียน
- ลักษณะของแบบฝึกฯ มีกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น
- กิจกรรมและแบบฝึกทักษะฯในบทเรียนมีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน
- การเรียงลำดับเนื้อหาและกิจกรรมในบทเรียนมีความกลมกลืน คอดคล้องกัน

ด้านที่ 3 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ประกอบด้วยประเด็น ดังนี้

- บทเรียนตอบสนองต่อระดับความสามารถในการใช้ทักษะทางภาษาของผู้เรียน
- บทเรียนช่วยพัฒนาความรู้/ความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ
- บทเรียนมีความสนุกสนานและสร้างความรู้ไปพร้อมๆกัน
- บทเรียนช่วยพัฒนาทักษะในการค้นคว้าหาความรู้ได้ด้วยตนเอง
- ผู้เรียนรู้สึกพึงพอใจกับผลการเรียนรู้ด้านทักษะการอ่าน – การเขียน

เมื่อได้ประเด็นในข้อคำถามแล้ว ดำเนินการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น ตามวิธีของ Likert, อ้างถึงใน Nunan (2009) ที่กล่าวไปแล้วข้างต้น

6.7.5 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมและรูปแบบทางภาษาของข้อความในแบบสอบถาม แล้วนำแบบสอบถามที่ได้รับการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว มาพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อความ โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน พิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามในแบบสอบถาม มีค่า 1.00 ทุกข้อคำถาม แสดงว่าข้อคำถามในแบบสอบถามความพึงพอใจ สามารถนำไปใช้ได้

7. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม จังหวัดนครปฐมในครั้งนั้น เพื่อให้ได้รับความร่วมมือในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

7.1 ทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากรไปถึงผู้อำนวยการโรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคมจังหวัดนครปฐมเพื่อขออนุญาตในการดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลในการทดลองใช้แบบฝึกทักษะอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

7.2 ทำการปฐมนิเทศนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยผู้วิจัยชี้แจงถึงจุดประสงค์ของการวิจัย วิธีการเรียน การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) และวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ และขอให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสิ้นการทดลอง

7.3 ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบ(Pre – test) เพื่อวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนเพื่อการสื่อสารก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้เวลา 60 นาที จากนั้นตรวจให้คะแนนและบันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคน

7.4 นำแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ที่ผ่านการทดลองรายบุคคลและการทดลองกลุ่มย่อย ที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 จำนวน 30 คน ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน – เขียน (อ32202) สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 เป็นเวลา 12 สัปดาห์ รวม 24 ชั่วโมง ในการทดลองภาคสนามซึ่งเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre

– experimental Research) แบบ One – group Pretest Posttest Design (มาเรียม นิลพันธุ์, 2549)

ขั้นการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษา (CLE) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

7.4.1 แจกแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งดำเนินการขั้นตอนการสอนตามที่ได้เตรียมไว้ ให้นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจตรงกันว่าต้องทำอะไรบ้างในขั้นตอนก่อนการอ่านและขั้นตอนก่อนการเขียน ระหว่างการอ่านและขั้นตอนระหว่างการเขียน หลังการอ่านและขั้นตอนหลังการเขียน

7.4.2 เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามข้อสงสัย และทำการชี้แนะตลอดการเรียนการสอนเพื่อเป็นแรงเสริมให้นักเรียน ได้พยายามค้นคว้าและเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากที่สุด

7.4.3 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนในแต่ละบทที่กำหนดให้แล้ว ตรวจคำตอบจากกระดาษคำตอบ และทำการบันทึกคะแนนที่ได้

7.4.4 ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุง แก้ไขให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

7.5 ขั้นทดสอบความสามารถหลังการใช้เครื่องมือโดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษา (CLE) โดยให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนเพื่อการสื่อสาร หลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษา (CLE) ครบทั้ง 8 บทแล้ว ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 60 นาที เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รูปแบบของแบบทดสอบคือแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ คะแนน 50 คะแนน ใช้เวลา 60 นาที ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิด 0 คะแนน นำคะแนนที่ได้บันทึกไว้ในแบบฟอร์มที่กำหนด เพื่อคำนวณหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกต่อไป

8 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounter instruction : CLE) มีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

8.1 การหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีสอน CLE โดยจะใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย และค่าร้อยละ ซึ่งทำการหาประสิทธิภาพของบทเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนดของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) โดยขอบข่ายที่กำหนดไว้สำหรับเนื้อหา ด้านทักษะ คือ 75/75 โดยใช้สูตร E_1/E_2

การหาค่า E_1

$$E_1 = \frac{\sum X / N}{A} \times 100$$

เมื่อ	E_1	คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	X	คือ คะแนนรวมของแบบฝึกหัดที่ทำระหว่างเรียนทุกชุดของผู้เรียน
	A	คือ คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดมารวมกัน
	N	คือ จำนวนผู้เรียน

การหาค่า E_2

$$E_2 = \frac{\sum F / N}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	คือ ประสิทธิภาพของผลสอบวัดความสามารถในการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษ
	F	คือ คะแนนรวมของผลสอบวัดความสามารถหลังเรียน
	B	คือ คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียนแต่ละหน่วย ประกอบด้วยผลการสอบหลังเรียนและคะแนนจากการปฏิบัติงานสุดท้าย
	N	คือ จำนวนผู้เรียน

8.2 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษา (CLE) โดยจะใช้ t - test แบบ dependent และกำหนดระดับนัยสำคัญของสถิติที่ระดับ .05

8.3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ จะทำการวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลความหมายค่าระดับโดยมีเกณฑ์ดังนี้

4.50 - 5.00	หมายความว่า	เห็นด้วยมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายความว่า	เห็นด้วยมาก
2.50 - 3.49	หมายความว่า	เห็นด้วยปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายความว่า	เห็นด้วยน้อย
1.00 - 1.49	หมายความว่า	เห็นด้วยน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounter Instruction : CLE) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม จังหวัดนครปฐม” ที่ผู้วิจัยได้ทำการนำเครื่องมือไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 30 คน จากจำนวนประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม จังหวัดนครปฐม จำนวนทั้งสิ้น 84 คนนั้น ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยดังนี้

ตอนที่ 1 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ตามเกณฑ์ 75/75

ตอนที่ 2 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียนด้วยแบบฝึกการอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ตอนที่ 3 นำเสนอผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักเรียนจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เพื่อตอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 คือ การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ให้ได้ตามเกณฑ์ 75/75 โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการ 2 ขั้นตอนดังนี้

1.1 ให้กลุ่มตัวอย่าง 30 คน ทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษ มีคะแนนเต็ม 50 คะแนน จากนั้นผู้วิจัยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย \bar{X} ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (%) ของคะแนนและจัดอันดับคะแนนเฉลี่ยของแบบฝึกการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษ แต่ละบท ผลปรากฏ ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 คะแนนเฉลี่ย \bar{X} ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (%) ของคะแนนและจัดอันดับคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบท้ายบทของแบบฝึกการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษรายบทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

บทที่	เนื้อหา	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	(S.D.)	ค่าร้อยละ	ลำดับที่
1	Job Advertisement	10	7.30	.794	73.00	6
2	Food Recipe	10	8.00	.983	80.00	1
3	Weather Report	10	7.17	1.416	71.70	8
4	Medicine Label	10	7.73	1.337	77.30	2
5	Travel Brochure	10	7.47	1.224	74.70	4
6	Personal Letter	10	7.70	1.236	77.00	3
7	Movie Review	10	7.27	1.388	72.70	7
8	Haiku Poem	10	7.40	.968	74.00	5
เฉลี่ยรวม			7.51		75.05	

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำคะแนนแบบทดสอบท้ายบทเมื่อเรียนเนื้อหาจบในแต่ละบท ซึ่งมีคะแนนเต็ม 10 คะแนน จำนวน 8 บทเรียน รวมคะแนนทั้งสิ้น 80 คะแนน ทุกบทเรียนได้คุณภาพเฉลี่ยร้อยละ 75.05 โดยบทเรียนจำนวน 3 บทเรียนมีคุณภาพสูงกว่าร้อยละ 75 ได้แก่อันดับที่ 1 คือบทเรียนที่ 2 เรื่อง Food Recipe ($\bar{X} = 8.00$ S.D. = 0.98) คิดเป็นร้อยละ 80.00 อันดับที่ 2 คือ บทที่ 4 Medicine Label ($\bar{X} = 7.73$ S.D. = 1.34) คิดเป็นร้อยละ 77.30 และอันดับที่ 3 คือ บทเรียนที่ 6 เรื่อง Personal Letter ($\bar{X} = 7.70$ S.D. = 1.23) คิดเป็นร้อยละ 77.00 สำหรับบทเรียนที่มีค่าสูงกว่าร้อยละ 70 แต่ไม่ถึงร้อยละ 75 ได้แก่ บทเรียนที่ 1 เรื่อง Job Advertisement ($\bar{X} = 7.30$ S.D. = 1.23) คิดเป็นร้อยละ 73.00 บทเรียนที่ 3 Weather Report ($\bar{X} = 7.17$ S.D. = 1.416) คิดเป็นร้อยละ 71.70 บทเรียนที่ 5 เรื่อง Travel Brochure ($\bar{X} = 7.47$ S.D. = 1.22) คิดเป็นร้อยละ 74.70 บทเรียนที่ 7 เรื่อง Movie Review ($\bar{X} = 7.27$ S.D. = 1.39) คิดเป็นร้อยละ 72.70 และบทเรียนที่ 8 เรื่อง Haiku Poem ($\bar{X} = 7.40$ S.D. = 0.97) คิดเป็นร้อยละ 74.00

1.2 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยหาค่าร้อยละของการทำแบบทดสอบท้ายบททั้ง 8 บทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทั้ง 30 คน ผลการวิเคราะห์แสดงในภาคผนวก ข

ตอนที่ 2 เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 คือ เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 30 คน ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งใช้แบบทดสอบทั้งหมด 50 ข้อ จากนั้นจึงหาผลต่างของคะแนน (D) จากการทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบกัน โดยผลการวิเคราะห์ที่ได้แสดงไว้ในภาคผนวก ข ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคะแนนความสามารถในการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนทุกคนสูงขึ้นหลังจากได้รับการสอนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทั้ง 8 บท ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ค่าผลต่างคะแนนจากการทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีค่าสูงสุดเท่ากับ 26 คะแนนและมีค่าต่ำสุดเท่ากับ 2 คะแนน จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน ซึ่งจะเห็นความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t	df	sig
ก่อนเรียน	50	28.80	7.712	8.377	29	0.000
หลังเรียน	50	37.90	4.641			

จากตารางที่ 10 พบว่า การทดสอบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่าน – เขียนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (sig = .000 < .05) โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 28.80 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.712 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 37.90 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.641 จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบทั้งสองครั้ง มีคะแนนผลต่างเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังเรียนเท่ากับ 9.10 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.95 ค่า t ที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 8.377 สรุปได้ว่าความสามารถในการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน –

เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

ตอนที่ 3 เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 คือ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผู้วิจัยให้นักเรียนจำนวน 30 คน ทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ในด้านเนื้อหาของแบบฝึกทักษะฯ ด้านรูปแบบของกิจกรรมภายในแบบฝึกทักษะฯ และด้านประโยชน์ที่ได้รับหลังจากใช้แบบฝึกทักษะฯ จำนวน 15 ข้อ จากนั้นนำค่าระดับที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลความหมายค่าระดับตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งผลการวิเคราะห์แสดงไว้ในภาคผนวก ญ

ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทั้ง 8 บท โดยเฉลี่ยรวมเท่ากับ $\bar{X} = 4.13$ (S.D. = .764) จากคะแนนเต็ม 5 สรุปได้ว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับพึงพอใจมาก โดยแต่ละด้านเรียงลำดับจากมากที่สุดไปสู่น้อยที่สุดดังนี้ ด้านเนื้อหาของแบบฝึกทักษะฯ ($\bar{X} = 4.16$ S.D. = .663) รองลงมาคือด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X} = 4.15$ S.D. = .747) และ ด้านรูปแบบของกิจกรรมภายในแบบฝึกทักษะฯ ($\bar{X} = 4.08$ S.D. = .809) สำหรับรายละเอียดของแต่ละด้านมีดังนี้

1. ด้านเนื้อหาของแบบฝึกทักษะการอ่าน - เขียนเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อเนื้อหาของแบบฝึกทักษะฯ โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 4.16$ S.D. = .663) สาเหตุเนื่องมาจากการวิเคราะห์จุดประสงค์และเนื้อหาบทเรียนที่วิเคราะห์มาจากเนื้อหาของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีพุทธศักราช 2551 ร่วมกับกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป หรือ Common European Framework of Reference for Language (CEFR) ทำให้ได้เนื้อหาที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้และได้รับความสนใจจากผู้เรียน เพราะเป็นเนื้อหาที่มีการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริง ทำให้ผู้เรียนรู้สึกกระตือรือร้นในการเรียนได้ดี

2. ด้านรูปแบบของกิจกรรมภายในแบบฝึกทักษะการอ่าน - เขียนเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 4.08$ S.D. = .809) เนื่องจากการใช้วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามาใช้เป็นรูปแบบในการจัดกิจกรรมในบทเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์ภาษาด้วยตนเองและนำภาษาที่วิเคราะห์ได้ มาใช้ในการสร้างงานเขียนด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจบทเรียนได้ดี

3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 4.15$ S.D. = .747) มีสาเหตุมาจากเนื้อหาของบทเรียนในแต่ละบท เป็นเนื้อหาที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง เช่น การทำอาหาร การอ่านฉลากยา การชมภาพยนตร์ เป็นต้น ทำให้ผู้เรียนมีความคิดเห็นในระดับมาก เนื่องจากเห็นว่า สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตได้

เมื่อพิจารณารายบทจะเห็นได้ว่า บทเรียนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ บทที่ 2 และ 3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นในระดับมากเท่ากัน ($\bar{X} = 4.30$ S.D. = .68) และบทที่ 8 ($\bar{X} = 4.20$ S.D. = .71) ส่วนบทเรียนที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือบทที่ 4 ($\bar{X} = 3.90$ S.D. = .90)

โดยมีประเด็นที่น่าสังเกตคือ ในด้านเนื้อหาของแบบฝึกทักษะฯ ซึ่งมีคะแนนความคิดเห็นอยู่ในอันดับที่หนึ่งจากทั้งสามด้าน แต่มีคะแนนรายข้อในข้อที่ 3 ระดับความยาก/ง่ายของแบบฝึกทักษะฯ มีความเหมาะสมกับผู้เรียน โดยมีคะแนนความคิดเห็นเฉลี่ย 3.91 ในขณะที่ข้ออื่นๆจากทั้งสามด้านมีคะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่า 4.00 ขึ้นไป แสดงให้เห็นว่า เนื้อหาของบทเรียนมีความยากด้านคำศัพท์พอสมควร หากพิจารณาเป็นค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเป็นรายบท จะเห็นได้ว่า ระดับความยากของบทที่ 4 เรื่อง Medicine Label ได้ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นน้อยที่สุด จากทั้ง 8 บทเรียน คือมีค่าเฉลี่ย 3.40 เนื่องจากบทเรียนดังกล่าวมีเนื้อหาเฉพาะทางเกี่ยวกับอาการป่วย ซึ่งมีศัพท์ที่นักเรียนไม่คุ้นเคยมาก ส่งผลให้การทำความเข้าใจบทอ่านยากตามไปด้วย

ในขณะเดียวกัน บทเรียนที่ 6 เรื่อง Personal Letter ได้ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดในด้านของระดับความยาก/ง่ายของภาษา คือ 4.20 เนื่องจากเนื้อหาของบทเรียนเป็นการอ่าน - เขียนเล่าเรื่องส่วนตัวในชีวิตประจำวันของนักเรียน ทำให้นักเรียนคุ้นเคยกับคำศัพท์ ส่งผลให้สามารถเข้าใจเนื้อหาบทเรียนได้ง่ายด้วยเช่นกัน

จากการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทั้ง 3 ด้าน พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนมีค่าระดับเฉลี่ย (\bar{X}) อยู่ระหว่าง 3.91 - 4.34 ส่วนระดับความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อบทเรียนทั้ง 8 บทมีค่าระดับเฉลี่ย (\bar{X}) อยู่ระหว่าง 3.90 - 4.30 ซึ่งแปลค่าระดับได้ว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ดังนั้นแสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม” เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre – Experimental Research) โดยใช้การวิจัยแบบ One – Group – Pretest – Posttest Design มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังการใช้ แบบฝึกทักษะฯ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากมา 1 ห้องเรียน ได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม จำนวน 30 คน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.05/75.80 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์
2. ความสามารถในการด้านการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สูงกว่าความสามารถในการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนเรียนอย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม มีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรายด้านอยู่ระหว่าง 4.08 – 4.16 ซึ่งคะแนนความคิดเห็นแต่ละด้านเรียงลำดับจากมากที่สุดไปสู่น้อยที่สุดดังนี้ ด้านเนื้อหาของแบบฝึกทักษะฯ ($\bar{X} = 4.16$ S.D. = .663) รองลงมาคือด้านด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X} = 4.15$ S.D. = .747) และ ด้านรูปแบบของกิจกรรมภายในแบบฝึกทักษะฯ ($\bar{X} = 4.08$ S.D. = .809) สำหรับบทเรียนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่บท

ที่ 2 และ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ เรื่อง Food Recipe และ Weather Report ($\bar{X} = 4.30$ S.D. = .68) และบทเรียนที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่ำสุด คือ บทที่ 4 เรื่อง Medicine Label ($\bar{X} = 3.90$ S.D. = .90) และจากการศึกษาความคิดเห็นรายข้อ พบว่าข้อที่ได้รับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดได้แก่ ข้อที่ 14 แบบฝึกทักษะฯ ช่วยให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้ได้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.34$ S.D. = .74) และระดับความคิดเห็นต่ำสุดได้แก่ ข้อที่ 3 ระดับความยาก/ง่ายของแบบฝึกทักษะฯ มีความเหมาะสมกับผู้เรียน ($\bar{X} = 3.91$ S.D. = .97)

การอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยครั้งนี้พบว่า

1. ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม นั้น ผลปรากฏว่าเครื่องมือดังกล่าวมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ คือ มีค่าประสิทธิภาพของเครื่องมือเท่ากับ 75.05/75.80 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แต่ไม่เกิน 2.5 เปอร์เซ็นต์ หมายความว่า แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ดี ทั้งนี้ มีเหตุผลสนับสนุน ดังนี้

1.1 ผู้วิจัยมีการศึกษาจุดประสงค์ที่ตอบสนองต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้ตรงกับระดับของผู้เรียน โดยมีการเลือกจุดประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) ร่วมกับสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน - เขียนเพื่อการสื่อสารตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรปหรือ Common European Framework of Reference for Language : CEFR ทำให้การวิเคราะห์จุดประสงค์ ตอบสนองต่อการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เป็นอย่างดี แตกต่างจากงานวิจัยของ ธิดาทิพย์สุข (2552) ที่มีการวิเคราะห์จุดประสงค์จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเท่านั้น อีกทั้งการนำรูปแบบการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามาใช้ในแบบฝึกทักษะฯ ทำให้นักเรียนมีโอกาสในการทำกิจกรรมในแต่ละบทเรียนที่หลากหลาย มากกว่างานวิจัยของ ณัฐชนก พลฤทธิ์ (2549) ที่มีการวิเคราะห์จุดประสงค์จากการใช้ข้อมูลท้องถิ่นเพื่อการสื่อสารเพียงอย่างเดียว อีกทั้งผู้วิจัยคำนึงถึงการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย (White, 1986) จากกิจกรรมการอ่านไปสู่กิจกรรมการเขียนที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการอภิปรายและวิเคราะห์รูปแบบของภาษาที่จะนำไปใช้ในการเขียนของตนได้อย่างเหมาะสม ทำให้ผู้เรียนเกิดการจดจำรูปแบบของภาษาที่สามารถนำไปใช้ในการสื่อสารจริงได้ถาวรมากขึ้น

1.2 ด้านเนื้อหาของแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบ มุ่งประสบการณ์ภาษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับ Taylor (1990) ที่กล่าวว่า นักเรียนจะต้องใช้ทักษะ ความรู้เดิมที่มีอยู่ในการแสวงหาความรู้ใหม่ๆจากบทอ่านที่เป็นเรื่องใกล้ตัวและสามารถเกิดขึ้นได้ในชีวิตจริง อันเป็นการเชื่อมโยงประสบการณ์เข้ากับความรู้ใหม่จากบทอ่านได้ง่ายขึ้น เช่น เรื่อง Food Recipe, Weather, หรือ Personal Letter รวมถึงบทอ่านมีความน่าสนใจตามวัยของผู้เรียน เช่น เรื่อง Job Advertisement และ Movie Review

2. ผลความสามารถในการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคมหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สูงกว่าก่อนเรียนด้วยแบบฝึกทักษะฯ โดยมีค่าเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนก่อนเรียน/หลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะฯ เท่ากับ 9.10 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ สุภัทรียา เลาะต๊ิง (2555) ที่ใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ความสามารถด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีเหตุผลสนับสนุนดังนี้

2.1 การใช้รูปแบบการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามาใช้เป็นรูปแบบในการจัดกิจกรรมในแบบฝึกทักษะฯ ช่วยให้นักเรียนมีความคุ้นเคยกับภาษา ดังที่ Walker และคณะ (1992) ได้สนับสนุนว่า การสอนที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ด้วยวิธีต่างๆ จะทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและได้ประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาทั้งการอ่านและการเขียนอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้นักเรียนได้สัมผัสการใช้ภาษาในบทเรียนต่างๆอย่างหลากหลายรูปแบบ จนสามารถซึมซับเอารูปแบบการใช้ภาษาจากกิจกรรมต่างๆในแต่ละบทเรียนมาใช้ในงานเขียน รวมถึงมีโอกาสในการวิเคราะห์รูปแบบโครงสร้างของหลักภาษา สอดคล้องกับ Heaton (1988) ที่กล่าวไว้ในการจำแนกทักษะการอ่านในความสามารถในการอ่านระดับโครงสร้าง ทั้งระดับคำ กลุ่มคำ ประโยค และการใช้ไวยากรณ์ในบทอ่าน เพื่อที่นักเรียนสามารถนำภาษาที่วิเคราะห์ไปใช้ในการสร้างงานเขียนของตนเอง ทำให้นักเรียนจดจำคำศัพท์และเข้าใจบทอ่านรูปแบบเดียวกันได้ดี จนสามารถทำคะแนนในการทำคะแนนทำยบทเรียนและคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนได้ดีกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา พบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกทักษะฯที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.91 – 4.34 มีค่าระดับความคิดเห็นด้านเนื้อหาของแบบฝึกทักษะฯ เฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ด้านรูปแบบของกิจกรรมภายในแบบฝึกฯเท่ากับ 4.08

และด้านประโยชน์ที่ได้รับเท่ากับ 4.15 ค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านเท่ากับ 4.13 (S.D. = .764) ซึ่งการมีค่าระดับความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาอยู่ในระดับมากทุกบทและทุกด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยพงษ์ พรหมนนท์ (2558) ที่นักเรียนมีความคิดเห็นหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาค่าระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เป็นที่น่าสังเกตว่า นักเรียนมีความคิดเห็นสูงที่ด้านเนื้อหาของแบบฝึกทักษะฯ และด้านประโยชน์ที่ได้รับตามลำดับ เนื่องจากการเลือกเนื้อหาที่ใช้สอนในชั้นต้น เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริง ซึ่ง Raimes (1983) ที่กล่าวเกี่ยวกับการสร้างงานเขียนว่า ผู้เรียนควรมีโอกาสได้เขียนงานเขียนที่สอดคล้องกับชีวิตจริงด้วย ทำให้ผู้เรียนรู้สึกกระตือรือร้นในการทำความเข้าใจบทเรียน เพราะเห็นว่าเนื้อหามีความเกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตประจำวัน ดังจะเห็นได้จากค่าเฉลี่ยด้านเนื้อหาของแบบฝึกทักษะฯ ที่นักเรียนมีความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรายด้านที่ $\bar{X} = 4.16$ และนักเรียนมีความพึงพอใจสูงสุดรายข้อที่ข้อ 2 เนื้อหาและแบบฝึกทักษะมีความน่าสนใจ และข้อ 5 คำอธิบายและตัวอย่างประกอบในบทเรียนเข้าใจง่ายและชัดเจน โดยมีค่าเฉลี่ยรายข้อเท่ากันที่ $\bar{X} = 4.28$

จากการที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นแม้ค่าเฉลี่ยทุกด้านและทุกข้อจะมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะฯ ในระดับมาก ผู้วิจัยได้สังเกตข้อคำถามในด้านที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดที่ $\bar{X} = 4.08$ คือด้านรูปแบบของกิจกรรมภายในแบบฝึกทักษะฯ ซึ่งนักเรียนให้ข้อเสนอแนะในตอนต้นที่ 3 ของแบบสอบถามความคิดเห็นว่า กิจกรรมในบางขั้นของแต่ละบทเรียนมีความคล้ายคลึงกัน โดยเฉพาะขั้นนำเข้าสู่บทเรียนที่มีรูปแบบเดียวกันทั้ง 8 บทเรียน คือการดูรูปภาพแล้วให้นักเรียนอภิปรายคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ ซึ่งข้อที่นักเรียนให้คะแนนต่ำสุดในด้านนี้คือข้อที่ 7 รูปแบบของแบบฝึกทักษะฯ แต่ละบทมีความหลากหลายและน่าสนใจ

ในขณะเดียวกัน มีประเด็นที่น่าสนใจคือ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะฯ ในแบบสอบถามความคิดเห็นข้อที่ 3 ในประเด็นของระดับความยาก/ง่ายของแบบฝึกทักษะฯ มีความเหมาะสมกับผู้เรียน มีค่าเท่ากับ ($\bar{X} = 3.91$ S.D. = .974) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่ำกว่าข้ออื่นๆ ของแบบสอบถาม อาจมีสาเหตุ คือ เนื้อหาของบทเรียนบางบทมีความยากกว่าบทเรียนอื่นที่เหลือ เช่นบทเรียนที่ 4 เรื่อง Medicine Label ที่มีคำศัพท์เฉพาะทางที่ยากและไม่คุ้นเคยสำหรับผู้เรียน และบทเรียนที่ 7 เรื่อง Movie Review ซึ่งบทอ่านที่นำมาใช้เป็นบทวิจารณ์ภาพยนตร์จากเว็บไซต์ ซึ่งเป็นบทวิจารณ์ที่ใช้คำยากกว่าระดับของผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่านยากตามไปนั่นเอง

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะแนวทางสำหรับการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษานั้น มีข้อสังเกตสำหรับการปรับรูปแบบเพื่อนำไปใช้ให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนต่างๆเพิ่มมากขึ้นนั้น มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. จากผลการวิจัยที่ระบุว่า แบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษานั้น มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากมีการนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ผู้ทำการจัดการเรียนการสอน สามารถพัฒนาการเรียนการสอนในด้านการเขียนให้เข้มข้นมากขึ้นในบทเรียนต่อไปได้ เนื่องจากรูปแบบของบทเรียนในการวิจัยในครั้งนี้เป็นรูปแบบของบทอ่านที่นำไปสู่การเขียนในรูปแบบที่เหมือนกับใกล้เคียงกับบทอ่านต้นแบบ หรือเป็นการถ่ายโอนไปสู่การเขียนเพื่อโต้ตอบสื่อสาร แต่ก็ยังมีตัวแบบของบทอ่านให้คัดลอกอยู่ดี หากมีการพัฒนาไปสู่การจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาศักยภาพด้านการเขียนของผู้เรียนให้มีความสร้างสรรค์มากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างงานเขียนขั้นสูงได้ เช่นการเขียนบทความหรือรายงานที่มีรูปแบบทางวิชาการมากขึ้นได้ โดยมีการพัฒนาบทเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กิจกรรมที่มีการอภิปรายความรู้ในการนำมาใช้ในบทเรียนของการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปสู่การอภิปรายในระดับที่สูงขึ้นหรือเป็นระบบมากขึ้น เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ด้านการเขียนขั้นสูงต่อไป

2. ในการจัดการเรียนการสอนเป็นกลุ่มเพื่ออภิปรายในการวิจัยครั้งนี้ ถือว่าประสบความสำเร็จในด้านการดึงความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนที่มีระดับความรู้ความสามารถแตกต่างกันในแต่ละกลุ่มของการอภิปราย ทำให้สามารถระดมความคิดและสร้างผังความคิดก่อนกิจกรรมการเขียน และมีความหลากหลาย พร้อมทั้งสามารถสร้างสรรค์ผลงานได้มากกว่าการปล่อยให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเดี่ยว หากมีการนำรูปแบบการอภิปรายกลุ่มไปใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบอื่น ไม่ใช่เพียงแค่กระบวนการจัดการเรียนการสอนด้านการอ่าน – เขียนเท่านั้น แต่ด้านการฟัง – พูด ก็สามารถจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มได้เช่นกัน เช่น การฟังตัวอย่างบทสนทนาต้นแบบ และแบ่งกลุ่มระดมความคิดเพื่อสร้างบทสนทนาใหม่ในการแสดงบทบาทสมมติต่อไปได้อีกด้วย

3. ผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากมีการกำหนดภาระงานที่เน้นความคิดสร้างสรรค์หลังจากเรียนจบในแต่ละบทเรียน ยกตัวอย่างเช่น การพัฒนาต่อยอดในบทเรียนที่ 2 เรื่อง Food Recipe ที่ อาจมีการเสริมกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสออกมาสาธิตวิธีการทำอาหารจากเมนูอาหารที่ได้เขียนขึ้นในขั้นสุดท้ายของแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนเกิดภาพจำจากการลงมือทำ และมีความรู้ความเข้าใจในบทเรียนที่ยั่งยืนขึ้น

4. การสร้างความสนใจต่อบทเรียนในขั้นนำเข้าสู่บทเรียนถือเป็นการเริ่มต้นที่มีประสิทธิภาพและสามารถทำให้การเรียนรู้เกิดประสิทธิผลที่ดียิ่งขึ้น และเพื่อให้การอ่านเอกสารจริง (Authentic Text) ง่ายขึ้น ควรมีการเพิ่มทักษะการดู (Viewing) ซึ่งเป็นการช่วยสร้างความเข้าใจในการสื่อสารทางภาษาให้เกิดการพัฒนามากขึ้นได้ เช่น บทเรียนที่ 5 เรื่อง Travel Brochure อาจมีขั้นนำเข้าสู่บทเรียนเป็นคลิปวิดีโอ โพรโมทการท่องเที่ยวประเทศไทยที่เป็นสถานที่และข้อมูลใกล้ตัว รวมไปถึง บทเรียนที่ 7 เรื่อง Movie Review อาจมีสื่อเสริมเป็นคลิปวิดีโอตัวอย่างภาพยนตร์ให้นักเรียนได้ดูในขั้นนำเข้าสู่บทเรียน จะช่วยสร้างความสนใจต่อบทเรียน และสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า เครื่องมือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ที่ดี หากแต่ยังสามารถพัฒนาต่อไปได้อีก ดังนั้น ผู้วิจัยเล็งเห็นว่า ประเด็นดังต่อไปนี้ สามารถนำไปพัฒนาการทำการวิจัยในครั้งต่อไปได้

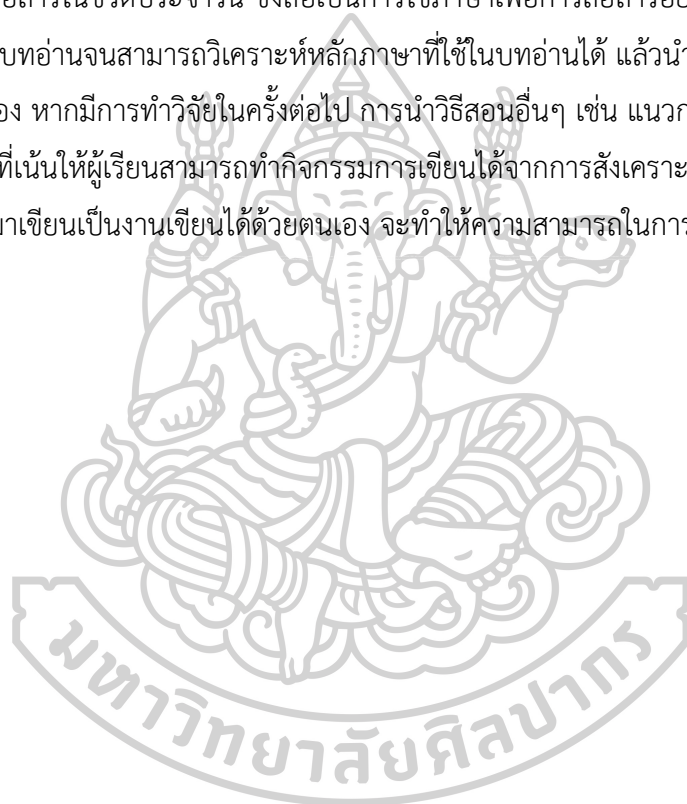
1. การต่อยอดในการทำวิจัยในครั้งต่อไปนั้น อาจมีการสร้างสื่อเสริมแบบฝึกทักษะฯ เพราะการเรียนรู้ด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร ไม่ได้จำกัดอยู่แค่ 2 ทักษะ คือด้านการอ่าน – เขียน หากมีการสร้างสื่อการสอนเพื่อเสริมควบคู่กับแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนเพื่อการสื่อสารในครั้งนี้อีกแล้ว คือการเสริมด้านการฟัง หรือการพูด จะเป็นการช่วยสร้างความเข้าใจในการสื่อสารทางภาษาให้เกิดการพัฒนาเพิ่มขึ้นได้ เช่น บทเรียนที่ 5 เรื่อง Travel Brochure อาจมีขั้นนำเข้าสู่บทเรียนเป็นคลิปวิดีโอ โพรโมทการท่องเที่ยวประเทศไทยที่เป็นสถานที่และข้อมูลใกล้ตัว ให้ผู้เรียนมีความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี รวมไปถึง บทเรียนที่ 7 เรื่อง Movie Review หากการวิจัยในครั้งต่อไป มีสื่อเสริมแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียน โดยมีทักษะการดูและการฟัง เช่น มีคลิปวิดีโอตัวอย่างภาพยนตร์ให้นักเรียนได้ดูในขั้นนำเข้าสู่บทเรียน จะช่วยสร้างความสนใจต่อบทเรียน และสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ได้ดีขึ้นอีกด้วย

2. มีการกำหนดภาระงานที่เน้นความคิดสร้างสรรค์หลังจากเรียนจบในแต่ละบทเรียน หากจะมีการพัฒนางานวิจัยในครั้งต่อไป ให้เป็นการเรียนรู้ที่ยั่งยืนขึ้นนั้น ไม่จำเป็นจะต้องจบที่การพัฒนาเพียงแค่ทักษะด้านการอ่าน – เขียนเท่านั้น แต่อาจมีการพัฒนาไปสู่การเรียนรู้ในทักษะอื่นๆ ยกตัวอย่างการพัฒนาต่อยอดในบทเรียนที่ 2 เรื่อง Food Recipe ที่การวิจัยครั้งนี้ให้นักเรียนสร้างงานเขียนเป็นการเขียนเมนูอาหารพร้อมบรรยายวิธีการประกอบอาหารนั้นๆ การวิจัยครั้งต่อไป อาจมีการเสริมกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสออกมาสาธิตวิธีการทำอาหารจากเมนูอาหารที่ได้เขียนขึ้นในชั้น

สุดท้ายของแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนเกิดภาพจำจากการกระทำ และมีความรู้ความเข้าใจในบทเรียนที่ยั่งยืน

3. ควรมีการพัฒนารูปแบบของแบบฝึกเพิ่มเติม เพื่อทดสอบความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของเรื่องในรูปแบบต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัยพัฒนาด้านการพัฒนาสื่อการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นด้านการวิเคราะห์โครงสร้างของบทอ่าน อันจะนำไปสู่การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนรูปแบบต่างๆ ได้อย่างหลากหลายมากขึ้นและมีระบบมากขึ้น

4. การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เป็นการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในชีวิตจริง เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งถือเป็นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง โดยการให้ผู้เรียนฝึกอ่านบทอ่านจนสามารถวิเคราะห์หลักภาษาที่ใช้ในบทอ่านได้ แล้วนำมาสังเคราะห์เป็นงานเขียนของตนเอง หากมีการทำวิจัยในครั้งต่อไป การนำวิธีสอนอื่นๆ เช่น แนวการสอนแบบ Scaffolding ที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมการเขียนได้จากการสังเคราะห์ภาษาแล้วนำภาษาที่สังเคราะห์ได้มาเขียนเป็นงานเขียนได้ด้วยตนเอง จะทำให้ความสามารถในการสื่อสารเพิ่มมากขึ้นด้วย

รายการอ้างอิง

- Aborderine, Y. (1986). Integrating reading and writing. *English Teaching Forum*, 1(2).
- Alderson, J. C. (2000). *Assessing Reading*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Barnett, T. A. (1969). *Teaching Handbooks 2*. Middleson: Penquin Book Ltd.
- Billow, F. L. (1962). *The teachnique of language teaching*. London: Longman Group.
- Blanchard, K., & Root, C. (1994). *Ready to Write*. London: Addison - Wesley Publishing Company.
- Block, E. (1986). The Conprehension Strategies of Second Language Reader. *TESOL Quarterly*, 20(3).
- Bock, S. (1993). Developing Materials for The Study of Literature. *English Teaching Forum*, 31(3).
- Broukal, M. (2009). *Weaving It Together*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- Brown, H. D. (2007). *Principles of Language Learning and Teaching*. New York: Pearson Education.
- Brumfit, C. J. (1994). *Communicative Methodology in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Byrne, D. (1991). *Teaching Writing Skill*. Hong Kong: Longman Group (FE) Ltd.
- Carney, J. (1979). *Reading Skill inn Action : Comprehension Critical Reading* Chicago: Benefit Press.
- Carrell, P. L. (1980). School Theory amd ESL Reading Pedagogy. *TESOL Quarterly*, 7(1), 553 - 573.
- Carrell, P. L. (1987). Readability in ESL. *Reading in Foreign Language*, 4(1), 21-40.
- Chapman, L. J. (1977). *Developing Fluent Reading*. Great Britain: Eyre and Spottiiswoode Limited.
- Condy, J. (2008). The Development of Enabling Self - Administered Questionnaire for Enhancing Teacher's Professional Pedagogical Insights. *Journal of Education*, 28, 609-624.
- Davis, E. (1990). *Task Reading*. New York: Cambridge University Press.
- Dubin, F. (1986). What every ESL teacher should know about reading. *Forum Anthology*,

20(7).

- Eskey, D. E. (1986). Theoretic Foundation. *Teaching Secondary Language Reading for Academic Purpose*, 3 - 23.
- Finocchiaro, M., & Sako, S. (1983). *Foreign Language Testing a Practical Approach*. . New York: Regents.
- Goodman, K. S., & Neil, O. S. (1986). *Reading : Process and Progress*. Illinois: National council of Teachers.
- Gramley, S., & Patzold K.M., A. (1992). *Survey of Modern English*. London: Longman.
- Gunter, M. A., Estes, T. H., & Schwab, J. H. (1990). *Instruction: A Model Approach*. Boston: Allyn and Bacon.
- Hadley, A. (2001). *Teaching Language in Context*. Boston: Heinle & Heinle.
- Harmer, J. (1992). *The Practice of English Language Teaching*. London: Longman.
- Harris, M. (1999). *Learning to Read and Write : a cross - linguistic perspective*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Heaton, J. B. (1988). *Writing English Language Tests*. New York: Longman.
- Heaton, J. B. (1990). *Classroom Testing*. London: Longman.
- Jacobs, H. L. (1981). *Testing ESL Composition*. . Rowley, MA: Newbury House.
- Johnson, K., & Morrow, K. (1981). *Communication in the Classroom*. London: Longman Group Ltd.
- Lado, R. (1984). *Language Teaching : A Scientific Approach*. New York: McGraw Hill.
- Loew, H. Z. (1984). Developing Strategic Reading Skills. *Foreign Language Annals*, 17, 301 - 304.
- Madsen, H. S. (1983). *Techniques in Testing*. London: Oxford University Press.
- Miller, J. (1990). *Modern English Teacher*. London: Oxford University Press.
- Munby, J. (1989). *Communicative Syllabus Design*. London: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (1991). *Language Teaching Methodology*. Norwich: Prentice Hall International (UK) Ltd.
- Nunan, D. (2009). *Exploring Second Language classroom Research*. Boston: Heinle, Change Learning.
- Nuttall, C. (2005). *Teaching Reading Skills in a Foreign Language*. Thailand: Macmillan.
- Oller, J. W. (1979). *Language Test at School*. London: Longman.

- Paulston, B. C., & Bruder, N. M. (1976). *Teaching English as a Second Language : techniques and procedures.*: Winthrop Publishers.
- Raimes, A. (1983). *Techniques in Teaching Writing*. New York: Oxford University Press.
- Rattanaich, S. (1997). *A Teacher's Manual of Cle Teaching of Beginners*. Illinois: Rotary International.
- Reynolds, M. C. (1995). *Reading for Understanding*. U.S.A: Courier Companies, Inc.
- Ricahrd, J. C., & Rodgers, T. S. (2001). *Approaches and methods in Language teaching*. Cambridge Cambridge University Press.
- Ritchey, R. (1986). *The Theoretical and Conceptual Bases of Instructional Design*. . London: Kogan Page
- Roe, M. H., & Ross, J. R. (1984). *Teaching Reading in Today's Elementary School*. U.S.A: Houghton Mifflin Company.
- Seels, B., & Glasgow, Z. (1990). *Exercise in Instructional Design*. Ohio: Merrill Publishing Company Bell & Howell Information Company.
- Shanahan, T., & Lomax, R. (1986). An Analysis and Comparison of Theoretical Models of the Reading - Writing Relationship. *Journal of Educational Phychology*, 78(2), 116 - 123.
- Silberstein, S. (1994). *Techniques and Resource in Teaching Reading*. Oxford: Oxford University Press.
- Stotsky, S. (1983). Research on Reading/Writing Relationship: A Synthesis and Suggested Directions. *Language Arts.*, 60(5).
- Taylor, B. P. (1990). *Content abd Writing Form : A Two Wat Street*. Newberry: House Publishers.
- Tomlinson, B. (1998). *Materials Development in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Torut, S. (2010a). "Testing Reading Skills" Handout for 466 414 English Language Testing and Evaluation Teaching Foreign Language Section Faculty of Education Silpakorn University.
- Torut, S. (2010b). "Testing Writing Skills" Handout for 466 414 English Language Testing

*and Evaluation Teaching Foreign Language Section Faculty of Education
Silpakorn University.* Nakorn Pathom: Silpakorn University.

Ur, P. (1996). *A course in Kanguage Teaching: Practice and Theory.* Cambridge:
Cambridge University Press.

Vallette, R. M., & Renee, S. D. (1972). *Modern Language Performance Objective and
Individualization : A Handbook.* New York: Harcourt Brace Jovanovich.

Vallette, R. M., & Renee, S. D. (1977). *Modern Language Testing.* U.S.A: Harcourt Brace
Javanovich, Inc.

Walker, R., Rattanavich, S., & other. (1992). *Teaching all the Children to Read :
Concentrated Encounter Techniques.* Philadelphia: Open University Press.

Weir, C. (1993). *Understanding & Developing Language Tests.* New York: Prentice Hall.

White, R. V. (1980). *Teaching Writing English.* Great Britain George Allen and Unwin.

White, R. V. (1986). *The English Teacher's Handbook.* U.K.: Thomas as Nelson and Sons
Ltd.

Widdowson, H. G. (1983). *Teaching Language as Communication.* Oxford: Oxford
University Press.

เครือวัลย์ จตุรพลทรัพย์. (2547). การพัฒนาสื่อเสริมการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเรื่องท้องถิ่นนครปฐม สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เสงี่ยม ไตรรัตน์. (2524). พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เสงี่ยม ไตรรัตน์. (2547). แนวทางการเขียนเรื่องภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก = How to Write English Story for Children. วาร
สาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2(2).

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2533). เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ:
ประยูรวงศ์การพิมพ์.

เอนก หิรัญสถิตย์. (2548). การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษและพฤติกรรมการ
การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
รูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิม. (ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

- กัญญาพัฒน์ มามาตร. (2555). การพัฒนาสื่อเสริมทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเชิงบูรณาการที่เน้นเนื้อหาด้านความปลอดภัยจากภัยธรรมชาติเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษและความรู้ด้านความปลอดภัย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดหนองพลับ อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กัญณภัทร นิธิศรวราภากุล. (2550). การเปรียบเทียบความสามารถทางพหุปัญญาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 2) กับการสอนแบบเดิม. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กฤษมา ลำนุ้ย. (2538). การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระดับมัธยมศึกษา. ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหนังสือชุดการสอน. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 5(1).
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2554). 80 นวัตกรรม การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: แดเน็กซ์ อินเตอร์คอร์ปอเรชั่น.
- ณัฐชนก พลฤทธิ์. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นเกี่ยวกับกาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนห้วยกระเจาพิทยาคม จังหวัดกาญจนบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธนาลัย ตปนี. (2535). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและทักษะทางสังคมด้วยเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือกับการเรียนปกติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- ธิดา ทิพย์สุข. (2552). การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRG. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บำรุง ไตรรัตน์. (2532). วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บำรุง ไตรรัตน์. (2535). การสอนเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. สารพัฒนาหลักสูตร, 6(108).
- ปิยพงษ์ พรหมนทร์. (2558). Concentrated Language Encounter Instruction Model III in Reading and Creative Writing Abilities. *English Language Teaching*, 8(5).
- พนาน้อย รอดชู. (2540). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาและความสนใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่ง ประสบการณ์ภาษาด้วยอรรถลักษณะแบบวิธีการกับการสอนตามคู่มือครู. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2550). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พ็อน เปรมพันธ์. (2542). ศษสตร์แห่งการใช้ภาษาไทย. กาญจนบุรี: คณะมนุษยศาสตร์ สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี.

- มาเรียม นิลพันธุ์. (2549). วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 2 ed.). นครปฐม: โครงการส่งเสริมการผลิตตำรา และเอกสารการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มาลินี จันทวิมล. (2549). *Exploring Reading and Writing*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- รสสุคนธ์ พหลเทพ. (2533). การเปรียบเทียบความเข้าใจและเจตคติของนักเรียนต่อการอ่านภาษาอังกฤษที่มีและไม่มี การนำเรื่อง. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- รุ่งวนา สุขจิตต์. (2545). การพัฒนาสื่อการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษจากนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนไทรโยคน้อยวิทยา จังหวัดกาญจนบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วไลพรรณ ปิงพิพัฒนตระกูล. (2552). The Use of Journals to Develop Grammatical Accuracy in Writing. *Journal of Humanities Regular*, 12(2).
- วิสาข์ จิตวิวัฒน์. (2541). การสอนอ่านภาษาอังกฤษ (*Teaching English Reading Comprehension*). นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิสาข์ จิตวิวัฒน์. (2543). การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมถวิล ธนะโสภณ. (2523). ข้อคิดบางประการในการสอนอังกฤษ. *ศึกษาศาสตร์ปริทัศน์*, 9(4).
- สมพร จารุณภู. (2540). คู่มือการเขียนบันเทิงคดีและสารคดีสำหรับเด็กหนังสือชุดความรู้ภาษาไทย กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภัทรียา เลาะพึ้ง. (2555). ผลของการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 3) ต่อความสามารถในการเขียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2536). แนวคิดและเทคนิควิธีสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรศักดิ์ กาญจนการุณ. (2531). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียนและความคงทนในการเรียนรู้ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ที่ได้รับการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับ วอธีสอนแบบปกติในวิชาภาษาไทย. (ปริญญาโท กศ.ม. (ภาษาไทย)), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- สุวิทย์ คำมูล. (2546). วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2555). เหลือหลังแลหน้าการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่โลกกว้าง.
- อัครศ ทองลักษณ์ศิริ. (2549). ผลของการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและการใช้แรงเสริมทางสังคม ที่มีต่อ ความสามารถในการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านบัวมด (เจริญราษฎร์ อุทิศ) เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร. (ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,

กรุงเทพฯ.

อัจฉราวรรณ ศิริรัตน์. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้
ข้อมูลท้องถิ่นเมืองกาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อุบลวรรณ ปรงวานิชพงษ์. (2551). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการอ่านให้คล้อง
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชินีบูรณะ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม. (วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร.

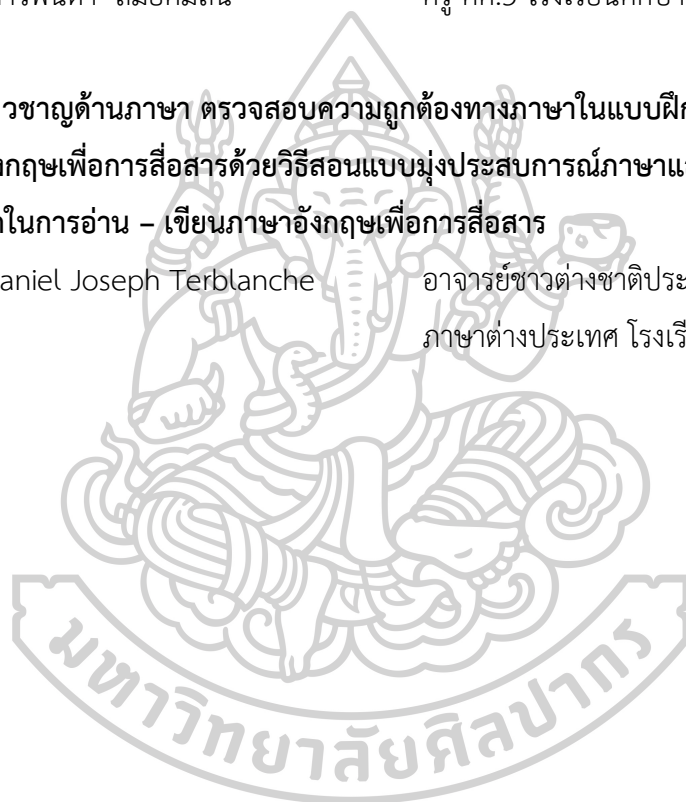
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ตรวจสอบและวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาของแบบฝึกทักษะฯ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

1. นายไพโรจน์ ลำตระกุล	ครู คศ.3 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม
2. นางยุภา ศรีโพธิ์	ครู คศ.3 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม
3. นางสาวพินดา สมัยคมสัน	ครู คศ.3 โรงเรียนศึกษานารี

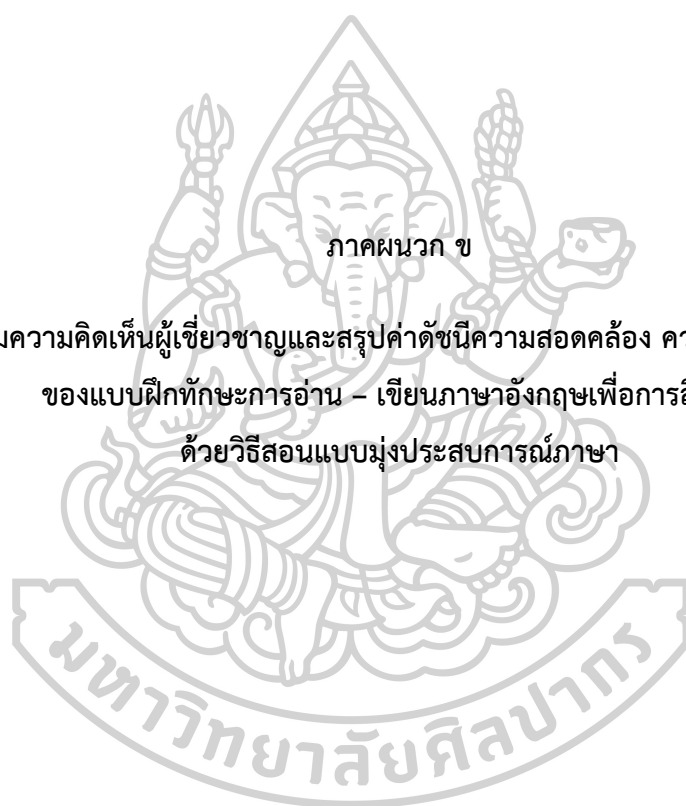
รายนามผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา ตรวจสอบความถูกต้องทางภาษาในแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1. Mr.Daniel Joseph Terblanche	อาจารย์ชาวต่างชาติประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนศึกษานารี

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญและสรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
ของแบบฝึกทักษะการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

สรุปการแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อตารางกำหนดเนื้อหาสาระของแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม

คำชี้แจง ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อตารางกำหนดเนื้อหาสาระของแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องความคิดเห็นของท่านพร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป

- 1 หมายถึง ไม่เหมาะสม

0 หมายถึง ไม่แน่ใจ

1 หมายถึง

เหมาะสม

Unit/Objectives	คุณลักษณะที่ประเมิน			ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าดัชนีความสอดคล้อง	แปรผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. Job advertisement <u>Reading</u>	1	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1. To identify qualifications for a job.	1	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2. To indicate the likenesses and differences of person's personality.	1	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3. To identify parts of job advertisement.	1	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4. To answer questions from e – mail's text. <u>Writing</u>	1	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5. To write a job application e – mail or letter.	1	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

Unit/Objectives	คุณลักษณะที่ประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าดัชนีความ สอดคล้อง	แปรรผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
4. Medicine <u>Reading</u> 1. To be able to find the detail in the text. 2. To be able to tell meaning of words from the reading text. 3. To be able to give advice for using the medicine <u>Writing</u> 4. To write a note for giving advice of using medicine. 5. Travel <u>Reading</u> 1. To be able to identify topic and main idea of the text. 2. To be able to guess the meaning of the unknown word from the context. 3. To identify specific information from reading text. <u>Writing</u> : 4. To write detail from text. 5. To write traveling brochure.	1. ความสอดคล้องของเนื้อหาเกี่ยวกับจุดประสงค์	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	2. รูปแบบของแบบฝึกทักษะฯ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	3. กิจกรรมก่อนอ่าน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	4. กิจกรรมระหว่างอ่าน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	5. กิจกรรมหลังอ่าน/กิจกรรมการเขียน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	6. ความชัดเจนของภาษา	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	1. ความสอดคล้องของเนื้อหาเกี่ยวกับจุดประสงค์	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	2. รูปแบบของแบบฝึกทักษะฯ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	3. กิจกรรมก่อนอ่าน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	4. กิจกรรมระหว่างอ่าน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	5. กิจกรรมหลังอ่าน/กิจกรรมการเขียน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	6. ความชัดเจนของภาษา	1	1	1	1.00	ใช้ได้

คำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC โดยใช้สูตร ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2549)

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
	ΣR	แทน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทุกคน
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การตัดสินความเหมาะสมของเนื้อหาแต่ละบทเรียน

- บทเรียนที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.05 – 1.00 นำไปใช้ได้
- บทเรียนที่มีค่าต่ำกว่า 0.05 นำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและนำไปทดลองใช้

**สรุปการแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อตารางกำหนดเนื้อหาสาระของแบบทดสอบ
ทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ของ**

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม

คำชี้แจง ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อตารางกำหนดเนื้อหาสาระของแบบทดสอบทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องความคิดเห็นของท่านพร้อมเขียน

ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป

- 1 หมายถึง ไม่เหมาะสม
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ
- 1 หมายถึง เหมาะสม

Objectives	ประเด็นการพิจารณา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าดัชนีความสอดคล้อง	แปรผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. Should be able to analyze the essence, interpret from the article.	ความตรงด้านเนื้อหาและจุดประสงค์	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	ความเหมาะสมของลักษณะข้อสอบ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	ความเหมาะสมของจำนวนข้อสอบกับเนื้อหาข้อสอบ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	ความเหมาะสมของเวลาในการทำข้อสอบ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	ความเหมาะสมของวิธีการวัดและประเมินผล	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2. Should be able to interpret the reading text and follow the direction correctly.	ความตรงด้านเนื้อหาและจุดประสงค์	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	ความเหมาะสมของลักษณะข้อสอบ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	ความเหมาะสมของจำนวนข้อสอบกับเนื้อหา	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	ความเหมาะสมของเวลาในการทำข้อสอบ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	ความเหมาะสมของวิธีการวัดและประเมินผล	1	1	1	1.00	ใช้ได้

Objectives	ประเด็นการพิจารณา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	แปรมผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
3. Should be able to identify the main idea from the text.	ความตรงด้านเนื้อหาและจุดประสงค์	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	ความเหมาะสมของลักษณะข้อสอบ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	ความเหมาะสมของจำนวนข้อสอบกับเนื้อหาข้อสอบ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	ความเหมาะสมของเวลาในการทำข้อสอบ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	ความเหมาะสมของวิธีการวัดและประเมินผล	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4. Should be able to sequence events and procedures.	ความตรงด้านเนื้อหาและจุดประสงค์	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	ความเหมาะสมของลักษณะข้อสอบ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	ความเหมาะสมของจำนวนข้อสอบกับเนื้อหาข้อสอบ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	ความเหมาะสมของเวลาในการทำข้อสอบ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	ความเหมาะสมของวิธีการวัดและประเมินผล	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5. Should be able to identify causes and effects.	ความตรงด้านเนื้อหาและจุดประสงค์	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	ความเหมาะสมของลักษณะข้อสอบ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	ความเหมาะสมของจำนวนข้อสอบกับเนื้อหาข้อสอบ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	ความเหมาะสมของเวลาในการทำข้อสอบ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	ความเหมาะสมของวิธีการวัดและประเมินผล	1	1	1	1.00	ใช้ได้

Objectives	ประเด็นการพิจารณา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	แปรมผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
6. Should be able to identify main idea and specific detail from the reading text. - Should be able to guess meaning from context.	ความตรงด้านเนื้อหาและจุดประสงค์	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	ความเหมาะสมของลักษณะข้อสอบ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	ความเหมาะสมของจำนวนข้อสอบกับเนื้อหาข้อสอบ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	ความเหมาะสมของเวลาในการทำข้อสอบ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	ความเหมาะสมของวิธีการวัดและประเมินผล	1	1	1	1.00	ใช้ได้
7. Should be able to write events in personal letter.	ความตรงด้านเนื้อหาและจุดประสงค์	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	ความเหมาะสมของลักษณะข้อสอบ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	ความเหมาะสมของจำนวนข้อสอบกับเนื้อหาข้อสอบ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	ความเหมาะสมของเวลาในการทำข้อสอบ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	ความเหมาะสมของวิธีการวัดและประเมินผล	1	1	1	1.00	ใช้ได้

**สรุปการแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน –
เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม**

คำชี้แจง ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องความคิดเห็นของท่านพร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป

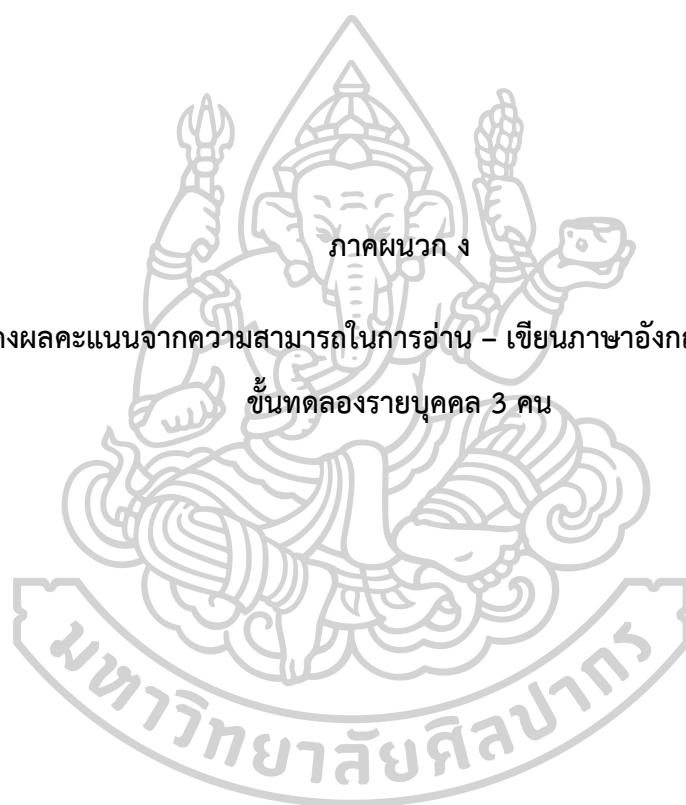
- 1 หมายถึง ไม่เหมาะสม
0 หมายถึง ไม่แน่ใจ
1 หมายถึง เหมาะสม

Objectives	Item No.	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าดัชนีความสอดคล้อง	แปรผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. Should be able to analyze the essence, interpret from the article.	1	1	1	0	0.67	ใช้ได้
	2	1	0	1	0.67	ใช้ได้
	3	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	4	1	0	0	0.33	ปรับปรุง
	5	1	1	0	0.67	ใช้ได้
	6	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	7	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	8	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	9	1	-1	1	0.33	ปรับปรุง
	10	1	1	1	1.00	ใช้ได้

Objectives	Item No.	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าดัชนีความสอดคล้อง	แปรมผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
2. Should be able to interpret the reading text and follow the direction correctly.	11	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	12	1	0	1	0.67	ใช้ได้
	13	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	14	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	15	1	1	0	0.67	ใช้ได้
	16	-1	1	1	0.33	ปรับปรุง
	17	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	18	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	19	1	1	-1	0.33	ปรับปรุง
	20	0	1	1	0.67	ใช้ได้
3. Should be able to identify the main idea from the text.	21	1	0	0	0.33	ปรับปรุง
	22	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	23	1	1	-1	0.33	ปรับปรุง
	24	1	1	-1	0.33	ปรับปรุง
	25	0	1	0	0.33	ปรับปรุง
	26	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	27	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4. Should be able to sequence events and procedures.	28	1	0	1	0.67	ใช้ได้
	29	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	30	1	1	0	0.67	ใช้ได้
	31	0	1	1	0.67	ใช้ได้
	32	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	33	1	0	1	0.67	ใช้ได้
	34	1	1	1	1.00	ใช้ได้

Objectives	Item No.	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าดัชนีความสอดคล้อง	แปรรผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
5. Should be able to identify causes and effects.	35	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	36	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	37	0	1	0	0.33	ปรับปรุง
	38	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	39	0	1	1	0.67	ใช้ได้
	40	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	41	1	1	0	0.67	ใช้ได้
	42	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	43	1	1	0	0.67	ใช้ได้
	44	0	0	1	0.33	ปรับปรุง
	45	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	46	1	0	1	0.67	ใช้ได้
	47	1	1	0	0.67	ใช้ได้
	48	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	49	0	1	0	0.33	ปรับปรุง
50	0	1	1	0.67	ใช้ได้	
51	1	1	1	1.00	ใช้ได้	
6. Should be able to identify main idea and specific detail from the reading text.	52	1	1	0	0.67	ใช้ได้
	53	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	54	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	55	1	-1	1	0.33	ปรับปรุง
	56	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	57	0	1	1	0.67	ใช้ได้
	58	1	1	0	0.67	ใช้ได้

Objectives	Item No.	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าดัชนีความสอดคล้อง	แปรมผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
	59	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	60	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	61	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	62	1	1	0	0.67	ใช้ได้
	63	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	64	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	65	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	66	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	67	1	1	0	0.67	ใช้ได้
	68	1	1	0	0.67	ใช้ได้
	69	0	0	1	0.33	ปรับปรุง
	70	0	1	1	0.67	ใช้ได้
7. Should be able to write events in personal letter.	71	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	72	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	73	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	74	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	75	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	76	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	77	0	1	1	0.67	ใช้ได้
	78	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	79	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	80	0	1	1	0.67	ใช้ได้

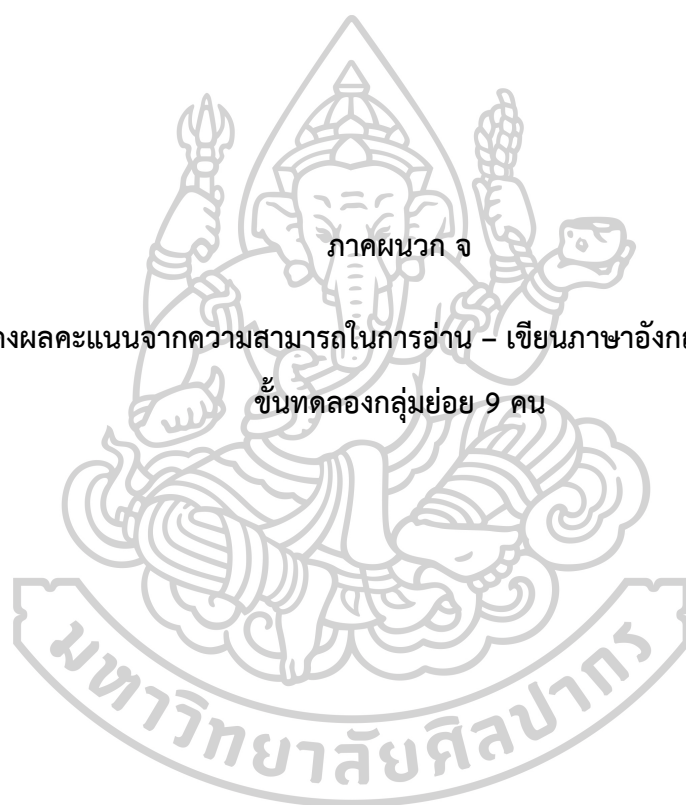
ภาคผนวก ง

ตารางแสดงผลคะแนนจากความสามารถในการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารใน
ชั้นทดลองรายบุคคล 3 คน

ตารางแสดงผลคะแนนจากความสามารถในการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารรายบทจำนวน 8 บทเรียนและประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์โพธิ์งาม เด็ดวิทย์วิทยา ในชั้นทดลอง

รายบุคคล 3 คน

บทที่	คะแนนความสามารถในการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร										ร้อยละ	คะแนนสอบ หลังเรียน	ร้อยละ	
	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8	คะแนนรวม					
คนที่/ คะแนน	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	80	100	70	100
1	7	8	8	6	9	8	7	9			62	77.50	54	77.14
2	8	6	7	6	6	7	7	7			54	67.50	49	70.00
3	9	10	8	7	7	9	7	10			67	83.75	57	81.43
รวม	24	24	23	19	22	24	21	26						
ค่าเฉลี่ย	8.00	8.00	7.67	6.33	7.33	8.00	7.00	8.67				76.25		76.19
ร้อยละ	80.00	80.00	76.67	63.33	73.33	80.00	70.00	86.67						

ภาคผนวก จ

ตารางแสดงผลคะแนนจากความสามารถในการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารใน
ชั้นทดลองกลุ่มย่อย 9 คน

ตารางแสดงผลคะแนนจากความสามารถในการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารรายบทจำนวน 8 บทเรียนและประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในชั้นทดลองกลุ่มย่อย จำนวน 9 คน

บทที่	คะแนนความสามารถในการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร										ร้อยละ	คะแนนสอบ หลังเรียน	ร้อยละ	
	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8	คะแนนรวม					
คนที่/คะแนน	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	80	100	70	100
1	7	9	7	7	8	9	8	8	9	9	64	80.00	56	80.00
2	5	9	7	6	6	8	7	7	8	8	56	70.00	52	74.29
3	4	8	6	7	8	7	7	7	9	7	56	70.00	58	82.86
4	8	9	8	8	7	9	6	6	7	6	62	77.50	59	84.29
5	8	9	7	6	7	7	7	8	7	7	59	73.75	50	71.43
6	6	8	7	5	7	7	5	5	5	5	50	62.50	44	62.86
7	8	10	9	7	9	8	9	9	10	10	70	87.50	55	78.57
8	9	10	8	9	9	8	9	9	10	10	72	90.00	59	84.29
9	7	10	9	8	7	7	10	10	6	6	64	80.00	50	71.43
รวม	62	82	68	63	68	70	69	71						
ค่าเฉลี่ย	6.89	9.11	7.56	7.00	7.56	7.78	7.67	7.89				76.80		76.67
ร้อยละ	68.89	91.11	75.56	70.00	75.56	77.78	76.67	78.89						

สรุปผลวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของข้อสอบแบบอิงกลุ่ม
ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ = 0.844

ข้อ ที่	ความยาก ง่าย	แปลผล	อำนาจ จำแนก	แปลผล	แปลผล คุณภาพของ ข้อสอบ
1	.76	ค่อนข้างง่าย - ดี	.33	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
2	.60	ค่อนข้างง่าย - ดี	.40	อำนาจจำแนกดี	ใช้ได้
3	.80	ค่อนข้างง่าย - ดี	.00	อำนาจจำแนกต่ำ-ปรับปรุง/ ตัดทิ้ง	ควรปรับปรุง/ ตัดทิ้ง
4	.46	ยากพอเหมาะ - ดีมาก	.53	อำนาจจำแนกดี	ใช้ได้
5	.76	ค่อนข้างง่าย - ดี	.07	อำนาจจำแนกต่ำ-ปรับปรุง/ ตัดทิ้ง	ควรปรับปรุง/ ตัดทิ้ง
6	.76	ค่อนข้างง่าย - ดี	.47	อำนาจจำแนกดี	ใช้ได้
7	.76	ค่อนข้างง่าย - ดี	.33	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
8	.63	ค่อนข้างง่าย - ดี	.33	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
9	.60	ค่อนข้างง่าย - ดี	.40	อำนาจจำแนกดี	ใช้ได้
10	.63	ค่อนข้างง่าย - ดี	.07	อำนาจจำแนกต่ำ-ปรับปรุง/ ตัดทิ้ง	ควรปรับปรุง/ ตัดทิ้ง
11	.53	ยากพอเหมาะ - ดีมาก	.27	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
12	.93	ง่ายมาก - ควรปรับปรุงหรือ ตัดทิ้ง	-.13	อำนาจจำแนกต่ำ-ปรับปรุง/ ตัดทิ้ง	ควรปรับปรุง/ ตัดทิ้ง
13	.26	ค่อนข้างยาก - ดี	.13	อำนาจจำแนกต่ำ-ปรับปรุง/ ตัดทิ้ง	ควรปรับปรุง/ ตัดทิ้ง
14	.66	ค่อนข้างง่าย - ดี	.40	อำนาจจำแนกดี	ใช้ได้
15	.56	ยากพอเหมาะ - ดีมาก	.33	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
16	.33	ค่อนข้างยาก - ดี	.53	อำนาจจำแนกดี	ใช้ได้
17	.83	ง่ายมาก - ควรปรับปรุงหรือ ตัดทิ้ง	.33	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
18	.40	ยากพอเหมาะ - ดีมาก	.40	อำนาจจำแนกดี	ใช้ได้
19	.80	ง่ายมาก - ควรปรับปรุงหรือ ตัดทิ้ง	.13	อำนาจจำแนกต่ำ-ปรับปรุง/ ตัดทิ้ง	ควรปรับปรุง/ ตัดทิ้ง

ข้อ ที่	ความ ยากง่าย	แปลผล	อำนาจ จำแนก	แปลผล	แปลผล คุณภาพของ ข้อสอบ
20	.60	ค่อนข้างง่าย – ดี	.40	อำนาจจำแนกดี	ใช้ได้
21	.73	ค่อนข้างง่าย – ดี	.27	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
22	.26	ค่อนข้างยาก – ดี	.53	อำนาจจำแนกดี	ใช้ได้
23	.83	ง่ายมาก – ควรปรับปรุงหรือ ตัดทิ้ง	-.33	อำนาจจำแนกต่ำ-ปรับปรุง/ ตัดทิ้ง	ควรปรับปรุง/ ตัดทิ้ง
24	.70	ค่อนข้างง่าย – ดี	.33	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
25	.56	ยากพอเหมาะ – ดีมาก	.20	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
26	.76	ค่อนข้างง่าย – ดี	.47	อำนาจจำแนกดี	ใช้ได้
27	.56	ยากพอเหมาะ – ดีมาก	.47	อำนาจจำแนกดี	ใช้ได้
28	.50	ยากพอเหมาะ – ดีมาก	.87	อำนาจจำแนกดีเลิศ	ใช้ได้
29	.76	ค่อนข้างง่าย – ดี	.33	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
30	.43	ยากพอเหมาะ – ดีมาก	.20	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
31	.60	ค่อนข้างง่าย – ดี	.53	อำนาจจำแนกดี	ใช้ได้
32	.60	ค่อนข้างง่าย – ดี	-.67	อำนาจจำแนกต่ำ-ปรับปรุง/ ตัดทิ้ง	ควรปรับปรุง/ ตัดทิ้ง
33	.66	ค่อนข้างง่าย – ดี	.27	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
34	.90	ง่ายมาก – ควรปรับปรุงหรือ ตัดทิ้ง	.20	อำนาจจำแนกพอใช้	ควรปรับปรุง/ ตัดทิ้ง
35	.43	ยากพอเหมาะ – ดีมาก	.47	อำนาจจำแนกดี	ใช้ได้
36	.66	ค่อนข้างง่าย – ดี	.40	อำนาจจำแนกดี	ใช้ได้
37	.76	ค่อนข้างง่าย – ดี	.33	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
38	.43	ยากพอเหมาะ – ดีมาก	.33	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
39	.60	ค่อนข้างง่าย – ดี	.27	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
40	.93	ง่ายมาก – ควรปรับปรุงหรือ ตัดทิ้ง	.00	อำนาจจำแนกต่ำ-ปรับปรุง/ ตัดทิ้ง	ควรปรับปรุง/ ตัดทิ้ง
41	.90	ง่ายมาก – ควรปรับปรุงหรือ ตัดทิ้ง	.07	อำนาจจำแนกต่ำ-ปรับปรุง/ ตัดทิ้ง	ควรปรับปรุง/ ตัดทิ้ง
42	.66	ค่อนข้างง่าย – ดี	-.13	อำนาจจำแนกต่ำ-ปรับปรุง/ ตัดทิ้ง	ควรปรับปรุง/ ตัดทิ้ง

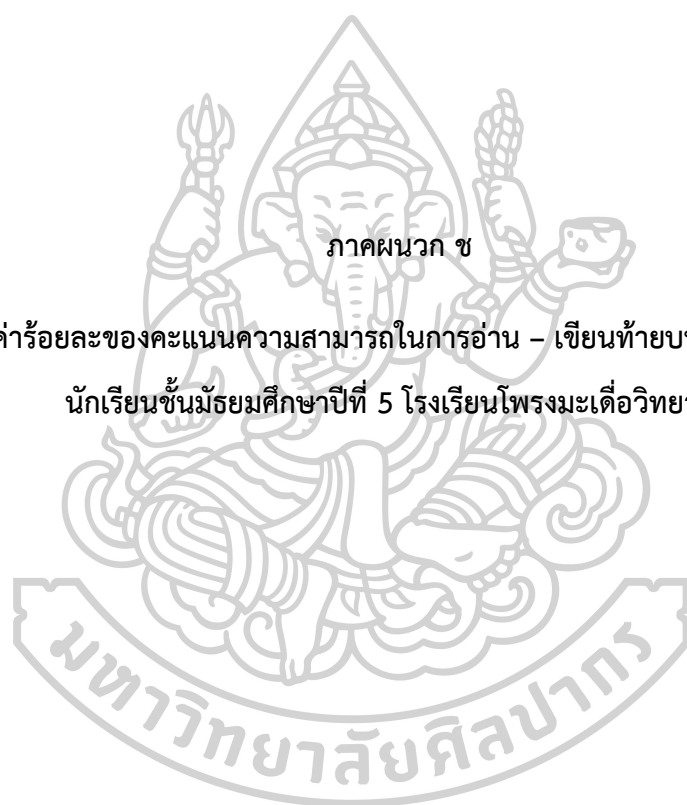
ข้อ ที่	ความ ยากง่าย	แปลผล	อำนาจ จำแนก	แปลผล	แปลผล คุณภาพของ ข้อสอบ
43	.63	ค่อนข้างง่าย – ดี	.07	อำนาจจำแนกต่ำ-ปรับปรุง/ ตัดทิ้ง	ควรปรับปรุง/ ตัดทิ้ง
44	.63	ค่อนข้างง่าย – ดี	.47	อำนาจจำแนกดี	ใช้ได้
45	.70	ค่อนข้างง่าย – ดี	.33	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
46	.70	ค่อนข้างง่าย – ดี	.20	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
47	.70	ค่อนข้างง่าย – ดี	.47	อำนาจจำแนกดี	ใช้ได้
48	.76	ค่อนข้างง่าย – ดี	.20	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
49	.73	ค่อนข้างง่าย – ดี	-.40	อำนาจจำแนกต่ำ-ปรับปรุง/ ตัดทิ้ง	ควรปรับปรุง/ ตัดทิ้ง
50	.46	ยากพอเหมาะ – ดีมาก	.40	อำนาจจำแนกดี	ใช้ได้
51	.83	ง่ายมาก – ควรปรับปรุงหรือ ตัดทิ้ง	.33	อำนาจจำแนกพอใช้	ควรปรับปรุง/ ตัดทิ้ง
52	.83	ง่ายมาก – ควรปรับปรุง/ตัดทิ้ง	.20	อำนาจจำแนกพอใช้	ควรปรับปรุง/ ตัดทิ้ง
53	.76	ค่อนข้างง่าย – ดี	.33	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
54	.53	ยากพอเหมาะ – ดีมาก	.27	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
55	.36	ค่อนข้างยาก – ดี	.20	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
56	.80	ง่ายมาก – ควรปรับปรุงหรือ ตัดทิ้ง	.27	อำนาจจำแนกพอใช้	ควรปรับปรุง/ ตัดทิ้ง
57	.30	ค่อนข้างยาก – ดี	.07	อำนาจจำแนกต่ำ-ปรับปรุง/ ตัดทิ้ง	ควรปรับปรุง/ ตัดทิ้ง
58	.30	ค่อนข้างยาก – ดี	.20	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
59	.70	ค่อนข้างง่าย – ดี	.20	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
60	.66	ค่อนข้างง่าย – ดี	.27	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
61	.66	ค่อนข้างง่าย – ดี	.00	อำนาจจำแนกต่ำ-ปรับปรุง/ ตัดทิ้ง	ควรปรับปรุง/ ตัดทิ้ง
62	.56	ยากพอเหมาะ – ดีมาก	.47	อำนาจจำแนกดี	ใช้ได้
63	.63	ค่อนข้างง่าย – ดี	.33	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
64	.70	ค่อนข้างง่าย – ดี	.33	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้

ข้อ ที่	ความ ยากง่าย	แปลผล	อำนาจ จำแนก	แปลผล	แปลผล คุณภาพของ ข้อสอบ
65	.66	ค่อนข้างง่าย – ดี	.27	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
66	.53	ยากพอเหมาะ – ดีมาก	-.27	อำนาจจำแนกต่ำ-ปรับปรุง/ ตัดทิ้ง	ควรปรับปรุง/ ตัดทิ้ง
67	.66	ค่อนข้างง่าย – ดี	.27	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
68	.70	ค่อนข้างง่าย – ดี	.60	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
69	.73	ค่อนข้างง่าย – ดี	.53	อำนาจจำแนกดี	ใช้ได้
70	.60	ค่อนข้างง่าย – ดี	.80	อำนาจจำแนกดีเลิศ	ใช้ได้

ภาคผนวก ข

ตารางแสดงค่าร้อยละของคะแนนความสามารถในการอ่าน – เขียนท้ายบทเรียนเป็นรายบท ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม

ตารางแสดงค่าร้อยละของคะแนนความสามารถในการอ่านเขียนท้ายบทเรียนเป็นรายบททั้ง 8 บทเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

บทที่	คะแนนความสามารถในการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร													ร้อยละ	คะแนนสอบหลังเรียน	ร้อยละ
	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8	คะแนนรวม							
คนตี/คะแนน	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	80	100	50	100
1	7	8	6	7	9	8	9	9	8	9	8	9	9	78.75	40	80
2	6	8	6	5	9	6	7	7	6	7	6	7	54	67.50	30	60
3	6	7	6	5	8	5	9	9	5	9	5	7	53	66.25	35	70
4	7	8	8	7	8	8	9	9	8	9	8	8	63	78.75	46	92
5	7	9	6	7	5	8	9	9	7	8	8	7	58	72.50	32	64
6	8	8	5	8	8	7	7	7	7	7	7	7	58	72.50	38	76
7	8	7	5	6	7	9	6	6	9	6	9	5	53	66.25	34	68
8	6	7	7	8	6	7	8	8	7	8	7	6	55	68.75	38	76
9	7	8	9	8	8	7	8	6	7	6	7	8	61	76.25	42	84
10	8	8	9	8	5	7	8	7	7	7	7	8	60	75.00	33	66
11	8	6	8	9	8	8	9	7	8	7	8	7	61	76.25	38	76
12	8	6	5	8	8	7	8	7	7	7	7	7	56	70.00	45	90
13	7	8	8	8	5	9	8	9	9	9	9	8	62	77.50	32	64

บทที่	คะแนนความสามารถในการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร										ร้อยละ	คะแนนสอบหลังเรียน	ร้อยละ
	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8	คะแนนรวม				
คนที่/คะแนน	10	10	10	10	10	10	10	10	10	80	100	50	100
14	9	7	8	9	8	8	10	9	9	68	85.00	43	86
15	8	7	7	9	8	8	8	9	9	65	81.25	40	80
16	7	9	7	8	8	10	6	6	6	61	76.25	34	68
17	8	10	9	9	9	9	9	9	8	71	88.75	38	76
18	6	8	7	8	8	7	7	9	8	61	76.25	39	78
19	8	9	7	9	7	9	7	7	6	62	77.50	32	64
20	8	9	9	6	7	7	6	6	7	59	73.75	37	74
21	8	9	8	7	7	8	5	5	8	60	75.00	39	78
22	7	8	7	10	9	9	9	7	9	66	82.50	45	90
23	7	8	7	9	7	6	5	5	7	56	70.00	36	72
24	8	7	9	7	6	5	6	6	8	56	70.00	39	78
25	7	8	8	9	10	9	7	7	7	65	81.25	45	90
26	7	8	5	7	8	7	6	6	7	55	68.75	45	90

บทที่	คะแนนความสามารถในการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร										ร้อยละ	คะแนนสอบหลังเรียน	ร้อยละ
	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8	คะแนนรวม				
คนที่/คะแนน	10	10	10	10	10	10	10	10	10	80	100	50	100
27	6	8	5	5	7	8	7	8	8	54	67.50	35	70
28	7	8	6	8	7	7	7	7	7	57	71.25	34	68
29	7	10	9	9	7	9	9	6	7	64	80.00	32	64
30	8	9	9	9	7	9	9	6	7	64	80.00	41	82
รวม	219	240	215	232	224	231	218	222	222				
ค่าเฉลี่ย	7.30	8.00	7.17	7.73	7.47	7.70	7.27	7.40	7.40		75.05		75.80
S.D.	0.794	0.983	1.416	1.337	1.224	1.236	1.388	0.968	0.968				
ร้อยละ	73.00	80.00	71.70	77.30	74.30	77.00	72.70	74.00	74.00				

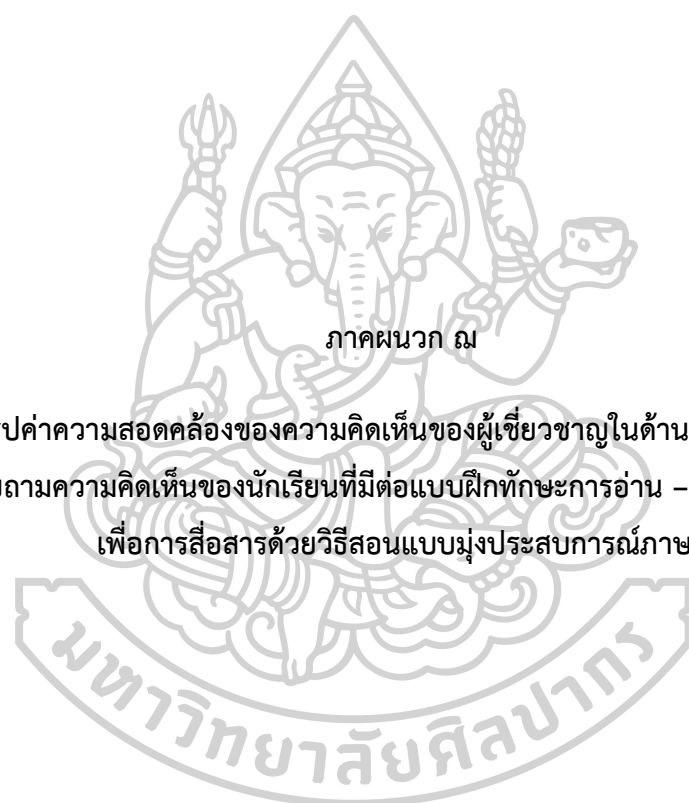

ภาคผนวก ซ

ตารางแสดงผลต่างของคะแนนความสามารถในการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม ก่อนและหลังการทดลอง

ตารางแสดงผลต่าง (D) ของคะแนนความสามารถในการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม ก่อนและหลังการทดลอง

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ผลต่าง (D) ของคะแนน
1	34	40	6
2	16	30	14
3	26	35	9
4	41	46	5
5	18	32	14
6	36	38	2
7	31	34	3
8	23	38	15
9	25	42	17
10	26	33	7
11	36	38	2
12	34	45	11
13	28	32	4
14	36	43	7
15	37	40	3
16	26	34	8
17	34	38	4
18	33	39	6
19	29	32	3
20	31	37	6
21	34	39	5
22	30	45	15
23	17	36	19
24	13	39	26
25	36	45	9
26	40	45	5
27	19	35	16
28	18	34	16
29	22	32	10
30	35	41	6
ค่าเฉลี่ยของผลต่าง	9.10		

ภาคผนวก ฅ

ตารางสรุปค่าความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในด้านความเที่ยงตรงของ
แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

สรุปการแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อฝึก
ทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม

คำชี้แจง ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน –
เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยใส่เครื่องหมาย (✓)
ลงในช่องความคิดเห็นของท่านพร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุง
ต่อไป

- 1 หมายถึง ไม่เหมาะสม
0 หมายถึง ไม่แน่ใจ
1 หมายถึง เหมาะสม

ข้อที่	รายการข้อความความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ด้านที่ 1 ด้านเนื้อหาของแบบฝึกทักษะฯ						
1	ผู้เรียนรับทราบจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบฝึก ทักษะฯในแต่ละบทอย่างชัดเจน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2	เนื้อหาและแบบฝึกทักษะฯมีความน่าสนใจ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3	ระดับความยาก/ง่ายของแบบฝึกทักษะฯมีความ เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4	ผู้เรียนสามารถเข้าใจคำสั่งในการทำแบบฝึกทักษะฯ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5	คำอธิบายและตัวอย่างประกอบในบทเรียนเข้าใจ ง่ายและชัดเจน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ด้านที่ 2 ด้านรูปแบบของกิจกรรมภายในแบบฝึกทักษะฯ						
6	ตัวอักษรและภาพที่ใช้ในแบบฝึกทักษะฯมีความ ชัดเจน สวยงาม	1	1	1	1.00	ใช้ได้
7	รูปแบบของแบบฝึกทักษะฯแต่ละบทมีความ หลากหลายและน่าสนใจ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
8	รูปแบบของกิจกรรมในแบบฝึกทักษะฯเปิดโอกาส ให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	รายการข้อความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น			ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
9	รูปแบบของกิจกรรมในแบบฝึกทักษะฯมีความ เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
10	การเรียงลำดับเนื้อหาและรูปแบบของกิจกรรมมี ความสอดคล้องสัมพันธ์กัน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ด้านที่ 3 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ						
11	แบบฝึกทักษะฯตอบสนองต่อระดับความสามารถใน การใช้ทักษะทางภาษาของผู้เรียน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
12	แบบฝึกทักษะฯช่วยพัฒนาความรู้/ความสามารถ ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษให้แก่ ผู้เรียน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
13	แบบฝึกทักษะฯมีกิจกรรมที่สนุกสนานและสร้าง ความรู้ไปพร้อมๆกัน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
14	แบบฝึกทักษะฯช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นคว้าหา ความรู้ได้ด้วยตนเอง	1	1	1	1.00	ใช้ได้
15	ผู้เรียนมีความพึงพอใจโดยรวมต่อความสามารถ ด้านการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษ	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ญ

ตารางแสดงค่าระดับเฉลี่ย (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกทักษะ
การอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารายชื่อ
จำนวน 8 บทเรียน

ตารางแสดงค่าระดับเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่ง
 ประสบการณ์ภาษารายชื่อ จำนวน 8 บท

ข้อที่	รายการประเมิน	บทที่	1	2	3	4	5	6	7	8	ค่าเฉลี่ยรวม	ลำดับที่
ด้านที่ 1 ด้านเนื้อหาของแบบฝึกทักษะฯ												
1	ผู้เรียนรับทราบจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบฝึกทักษะฯในแต่ละบทอย่างชัดเจน	(\bar{X})	4.17	4.07	4.07	4.10	4.27	4.47	4.17	4.27	4.20	2
		(S.D.)	.747	.740	.740	.923	.691	.507	.747	.691	.723	
2	เนื้อหาและแบบฝึกทักษะฯมีความน่าสนใจ	(\bar{X})	4.30	4.40	4.40	3.67	4.30	4.27	4.37	4.50	4.28	1
		(S.D.)	.794	.770	.770	1.093	.794	.740	.669	.509	.767	
3	ระดับความยาก/ง่ายของแบบฝึกทักษะฯมีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	(\bar{X})	4.10	3.97	3.97	3.40	3.93	4.20	3.70	4.03	3.91	4
		(S.D.)	.995	1.066	1.066	1.102	.907	.714	1.055	.890	.974	
4	ผู้เรียนสามารถเข้าใจคำสั่งในการทำแบบฝึกทักษะฯ	(\bar{X})	4.23	4.20	4.20	3.93	4.27	4.33	3.87	4.20	4.15	3
		(S.D.)	.935	.847	.847	1.042	.691	.606	1.008	.714	.836	
5	คำอธิบายและตัวอย่างประกอบในบทเรียนเข้าใจง่ายและชัดเจน	(\bar{X})	4.17	4.57	4.57	4.10	4.27	4.17	4.07	4.30	4.28	1
		(S.D.)	.747	.504	.504	.803	.640	.699	.828	.651	.672	
ค่าเฉลี่ยรวมรายด้าน												
		(\bar{X})	4.19	4.24	4.24	3.84	4.21	4.29	4.03	4.26	4.16	1
		(S.D.)	.816	.740	.740	.953	.707	.614	.822	.652	.663	

ข้อที่	รายการประเมิน	บทที่	1	2	3	4	5	6	7	8	ค่าเฉลี่ยรวม	ลำดับที่
ด้านที่ 2 ด้านรูปแบบของกิจกรรมภายในแบบฝึกทักษะฯ												
6	ตัวอักษรและภาพที่ใช้ในแบบฝึกทักษะฯมีความชัดเจน สวยงาม	(\bar{X})	4.53	4.53	4.53	4.13	4.30	4.13	3.90	4.37	4.30	1
		(S.D.)	.629	.629	.629	.860	.651	.860	.960	.615	.729	
7	รูปแบบของแบบฝึกทักษะฯแต่ละบทมีความหลากหลายและน่าสนใจ	(\bar{X})	3.80	3.97	3.97	4.03	4.07	3.97	4.13	4.17	4.01	5
		(S.D.)	.997	.928	.928	.765	.740	.850	.776	.747	.841	
8	รูปแบบของกิจกรรมภายในแบบฝึกทักษะฯเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่	(\bar{X})	4.13	4.03	4.03	3.73	4.13	4.30	3.93	4.17	4.05	3
		(S.D.)	1.042	1.033	1.033	1.015	.900	.651	.828	.791	.912	
9	รูปแบบของกิจกรรมภายในแบบฝึกทักษะฯมีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	(\bar{X})	4.83	4.20	4.20	3.53	3.80	3.97	3.77	4.03	4.04	4
		(S.D.)	1.020	.887	.887	1.074	.961	.928	1.040	.890	.961	
10	การเรียงลำดับเนื้อหาและรูปแบบของกิจกรรมมีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน	(\bar{X})	3.97	4.47	4.47	4.13	3.77	3.93	3.97	4.33	4.13	2
		(S.D.)	1.033	.507	.507	.860	1.040	.944	.928	.606	.803	
ค่าเฉลี่ยรวมรายด้าน												
		(\bar{X})	4.05	4.24	4.24	3.91	4.01	4.06	3.94	4.21	4.08	3
		(S.D.)	.908	.745	.745	.872	.812	.814	.877	.699	.809	

ข้อที่	รายการประเมิน	บทที่	1	2	3	4	5	6	7	8	ค่าเฉลี่ยรวม	ลำดับที่
ตอนที่ 3 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ												
11	แบบฝึกทักษะตอบสนองต่อระดับความสามารถในการใช้ทักษะทางภาษาของผู้เรียน	(\bar{X}) (S.D.)	4.00 .871	4.30 .651	4.30 .651	3.80 .961	4.00 .830	4.07 .740	3.83 .986	3.97 .964	4.03 .832	5
12	แบบฝึกทักษะช่วยพัฒนาความสามารถด้านกรอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียน	(\bar{X}) (S.D.)	4.33 .606	4.50 .509	4.50 .509	3.87 .973	3.80 .961	4.20 .805	4.17 .747	3.93 .944	4.16 .757	2
13	แบบฝึกทักษะมีกิจกรรมที่สนุกสนานและสร้างความรู้ไปพร้อมๆกัน	(\bar{X}) (S.D.)	3.83 .950	4.20 .741	4.20 .741	3.97 .964	4.10 .885	3.97 .850	4.00 .788	4.37 .615	4.08 .817	4
14	แบบฝึกทักษะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้ได้ด้วยตนเอง	(\bar{X}) (S.D.)	4.30 .794	4.80 .610	4.80 .610	4.23 .817	4.17 .699	4.17 .791	4.13 .819	4.10 .803	4.34 .743	1
15	ผู้เรียนมีความพึงพอใจโดยรวมต่อความสามารถด้านการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษ	(\bar{X}) (S.D.)	4.17 .747	4.27 .740	4.27 .740	3.90 .923	4.10 .845	4.10 .805	3.97 .964	4.27 .740	4.13 .813	3
ค่าเฉลี่ยรวมรายด้าน												
		(\bar{X}) (S.D.)	4.13 .749	4.41 .575	4.41 .575	3.95 .897	4.03 .810	4.12 .768	4.02 .829	4.13 .775	4.15 .747	2
ค่าเฉลี่ยรวมแต่ละบท												
		(\bar{X}) (S.D.)	4.12 .815	4.30 .678	4.30 .678	3.90 .902	4.08 .770	4.16 .725	4.00 .840	4.20 .705	4.13 .764	

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
(Pre – test, Post – test) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

Direction : Read job advertisement and answer questions.

The advertisement features the KFC logo with the slogan 'so good' and the tagline 'BE YOUR BEST SELF'. The main headline reads 'Join us in a career journey to take KFC into the next era!'. Below this, it states that KFC has over 10,000 outlets worldwide and has been a market leader since 1968, having entered the Pakistani market in 1997. A red banner invites applicants to 'Join the KFC world! You may apply for these restaurant based roles!'. Four roles are listed with their respective responsibilities and qualifications: Restaurant General Manager, Assistant Restaurant General Manager, Shift Manager, and Customer Relations Officer. A final red banner provides the email address 'jobs@cupola.com.pk' and encourages hearing and speech impaired individuals to apply.

Join the KFC world! You may apply for these restaurant based roles!

Role: Restaurant General Manager:

- Manages teams during scheduled shifts including daily customer interaction and satisfaction, staff performance, scheduling, planning, product quality, & cleanliness. Accountable for operational efficiency & profitability of the restaurant
- Must be a graduate, carrying minimum 3 years of experience including restaurant operations

Role: Assistant Restaurant General Manager:

- Manages teams during scheduled shifts including daily customer interaction and satisfaction, staff performance, scheduling, planning, product quality, & cleanliness
- Preferably a graduate, carrying 2 years of experience which includes restaurant operations

Role: Shift Manager:

- Responsible to perform multiple tasks in an effective, productive, timely, and accurate manner that contributes to profitability of the restaurant
- Minimum qualification is Intermediate having 1 year of experience, freshers can also apply

Role: Customer Relations Officer:

- Greets and assists customers entering/leaving the unit. Manages wait list during peak revenue periods
- Minimum qualification is Intermediate, freshers can also apply

Send in your resume to jobs@cupola.com.pk mentioning the role you have applied for. Hearing and speech impaired individuals are encouraged to apply.

- What kind of business is in the job advertisement?
 - export – import business.
 - cosmetic goods.
 - electronic industry.
 - food industry.
- Where will you work if you are accepted to work for this company?
 - the main company in America.
 - the outlets in Japan.
 - The outlets in Pakistan.
 - the outlets in 18 cities in Thailand.
- Which positions have no need of experience in the work field?
 - Restaurant General Manager and Assistant Restaurant General Manager.
 - Shift Manager and Customer Relations Officer.
 - Restaurant General Manager and Shift Manager.
 - Assistant Restaurant General Manager and Customer Relations Officer.

4. Manita is 23 years old. She's just graduated. Which position should she apply for?
- a. Restaurant General Manager. b. Restaurant General Manager and Shift Manager.
c. Assistant Restaurant General Manager. d. Customer Relations Officer.

Direction : From the job advertisement above, Complete the application e – mail for the position of Restaurant General manager..

Email Message:

Dear Hiring Manager,

I read your job posting on www.kfc.co.th .

You will see from my CV that5..... I have experience working in several restaurants for a few years. I am a good team player and can deal with customer issues in a polite and clam manner.6..... and approachable manner and professional attitude, which allow me to bring success to this position.

I am keen to discuss my application further and7..... . Please contact me on Tel:089 – 042-8541 or nutsuda_pim@gmail.com at any time.

Thank you for your consideration. I look forward to hear from you.

Your sincerely,

Nutsuda Pimpa

5. a. I have attached with this e-mail. b. included in the letter.
c. I have written by handwriting. d. you can print it out to read.
6. a. I would love to hear your contact. b. I also have experience on accounting for 1 year.
c. I find your advertisement in a newspaper. d. I look forward to work with your company.
7. a. be efficiency and profitability of the restaurant. b. I can call you if you want.
c. greet and assist customers politely. d. would love to attend an interview.

Direction : Rearrange the steps of cooking each kind of food in the correct order.

Chicken Sandwich

1. Spread the mixture of mayonnaise chicken on a slide of toast.
 2. Cover with another slice of toast.
 3. Cut into half and ready to serve.
 4. Put some butter on one slices of bread, and toast them until golden.
8. a. 1, 3, 2, 4 b. 4, 3, 2, 1 c. 4, 1, 3, 2 d. 2, 1, 3, 4

15.
 - a. The lowest temperature will be in San Antonio.
 - b. It will be cold and snowy in Sa Antonio.
 - c. The highest temperature will be in San Antonio.
 - d. It will be raining and windy in San Antonio.

16.

a. are facing superhot weather.	b. are facing cold weather.
c. are enjoying a nice sunny day.	d. are fighting with the heat wave.

17.

a. where you can only stay in your house.	b. which is also cloudy and cool.
c. when everyone stays home.	d. which is a very nice sunny day.

18. What's the weather like on most of the east side of the country?

a. rain	b. hot	c. cool	d. humid
---------	--------	---------	----------

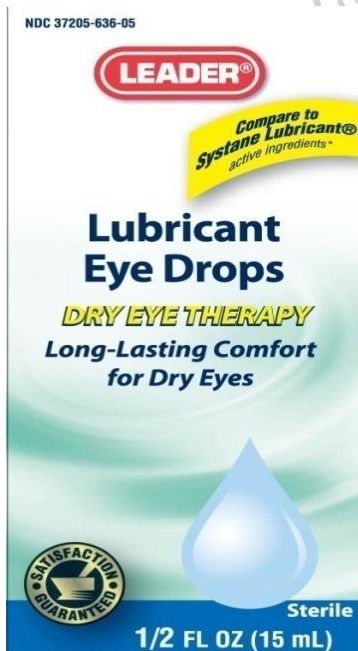
19. In which city should you spend a nice holiday on the beach?

a. El Paso	b. Dallas	c. L.A.	d. Portland
------------	-----------	---------	-------------

20. How would you dress in Miami?

a. wear scarf.	b. wear thick cloth.	c. wear casual dress.	d. wear swim suit
----------------	----------------------	-----------------------	-------------------

Direction : Read the medicine label and answer the following questions.

DO NOT USE IF CARTON IS OPEN OR NECK BAND ON THE BOTTLE IS BROKEN OR MISSING

Drug Facts	
Active ingredients	Purpose
Polyethylene Glycol 400 (0.4%)	Lubricant
Propylene Glycol (0.3%)	Lubricant
Uses	
For the temporary relief of burning and irritation due to eye dryness.	
Warnings	
For external use only.	
Do not use	
<ul style="list-style-type: none"> - if solution changes color or becomes cloudy - if you are sensitive or allergic to any ingredient in this product 	
When using this product	
<ul style="list-style-type: none"> - to avoid contamination, do not touch tip of container to any surface - replace cap after each use 	
Stop use and ask a doctor if	
<ul style="list-style-type: none"> - you experience eye pain - changes in vision occur - redness or irritation of the eye(s) gets worse or lasts more than 72 hours 	
Keep out of reach of children.	
If swallowed, get medical help or contact a Poison Control Center immediately.	
Directions	
- Put 1 or 2 drops in the affected eye/s as needed.	
Inactive ingredients: Boric Acid, Calcium Chloride, Chlorhexidine Gluconate, Hydrochloric Acid, Hydroxypropyl Guar, Magnesium Chloride, Potassium Chloride, Purified Water, Sodium Chloride, Zinc Chloride	

21. When shouldn't you use this product?

a. when there is redness in your eyes.	b. when the product change its color.
c. when you experience eye pain.	d. when the cap is replaced properly.

22. How often can you use the product?

a. take 1 – 2 drops after meals.	b. put 1 – 2 drops in the problem eyes.
c. take 1 – 2 drops as needs.	d. put 1 – 2 drops in the problem eyes after meals.

Direction : Complete the note from Arianna to her grandfather about how to use the medicine from items 23 - 26.

Dear Grandfather,

.....(23)..... since last week. I found this eye drops and think that it could help, but the letters on the label are too small for you to read. Thus,(24)....., so you can understand it easier.

Please, put 1 – 2 drops in the affected eyes as needed. Do not touch he tip of the medicine bottle.(25)..... for 1 month after open the cap of the product. Please avoid keeping the product in the sun.

If there is change in vision or redness get worse, stop using it and ask doctor. Be careful, this medicine is for external use only.(26)..... .

Take care,

Arianna

23. a. I knew that you couldn't read the label.
b. I am hearing you complaining about eye pain.
c. The label is too difficult to understand.
d. I heard you've gotten an eye pain.
24. a. You gave me the directions b. I wrote you the directions.
c. I bought you the medicine. d. You should follow the direction on the label.
25. a. You can keep the medicine in the refrigerator.
b. The medicine can be kept in high temperature.
c. You can drink the medicine.
d. You shouldn't use the medicine if it changes color.
26. a. Take 1 teaspoon after meal. b. Stop using and ask doctor.
c. Do not take it. d. Just smell it.

Direction : Read the travelling brochure and answer questions.

ITALY

While many people strive to visit Italy for its food, both the well – developed Western European style and old historic ruins captivate its visitors. Both visitors young and old are able to enjoy the vast museums and parks which make the trip fun and informative. Meanwhile if you are looking for a true adventure, you can head towards Pinocchio Park where it was originally created.

Recreational Activities

Italy contains many different activities to keep visitors ready to learn and enjoy these places and activities:

- 🚲 Art Museums
- 🚲 A Gondola Ride
- 🚲 Pinocchio Park
- 🚲 The Ferrari Factory
- 🚲 Soccer
- 🚲 Coliseum
- 🚲 The Forum
- 🚲 Vatican

Moreover, Italy is also known for its exquisite shopping. A long the roadside, many Italians sell their products which are known for their delicate leather.

What to Bring:

It is difficult to predict the weather conditions. Northern Italy is a cooler climate while Central Italy ranges from 70 to 80 degrees Fahrenheit. Southern Italy is a lot warmer and around 90 degrees Fahrenheit during the summer.

Travel Recommendation:

When traveling to Italy, taxis are a great way to travel because the people in Italy are crazy drivers. Mopeds are a great way to get around the city. The last means of travel in the train. The train is a great way to travel if you buy a pass because you then can travel wherever you want by train and it is a great deal. When in Venice a great way to travel is by Gondola or motorboat. In reality, no matter where you go, the best way to get around is by foot.

Travel Package Option:

Package 1 : 8 days, 7 nights: Visit Rome, and countryside. While at Rome you will visit the coliseum, forum, 2 museums, one free day for shopping, and watch a soccer game. While in countryside you will visit Pinocchio Park and Pisa.

Costing around: \$2000

Package 2 : 13 days, 12 nights: Visit Rome,

Venice, and Florence. All of Package1, plus 3 days in Florence where you will visit 3 museums and have one free shopping day. In Venice you will have 3 days where you will see 2 museums, experience a Gondola ride and have one free day of shopping. Costing around: \$3750

27. Which kind of activity **is not** recommended in this brochure?
- a. historical attraction. b. extreme sport. c. shopping. d. amusement park.
28. Where is the recommended place for shopping in Italy?
- a. in shopping mall. b. at floating market.
c. along the road side. d. at travelling spot.
29. What do you wear when you travel in Northern Italy?
- a. T – shirt and sandals. b. swim suit.
c. wear shorts and sun glasses. d. sweater and scarf.
30. Which is the most convenient way recommended to travel around the city in Italy?
- a. by plane. b. by train. c. by mopeds. d. by cruise ship.
31. The travelling places and activities you can experience when you visit Rome is
- a. Pinocchio Park, museums, Gondola ride, and shopping.
b. Coliseum, watch soccer game, museums, and shopping.
c. Coliseum, Pisa Tower, shopping, and museums.
d. Wine factory, shopping, Pinocchio Park, and watch soccer game.
32. Which city is recommended to do city tour along the river?
- a. Rome. b. Florence. c. Pisa. d. Venice.

Direction : Complete the letter from Anna to Ashley.

Dear Ashley,

Thank you for your letter. It's always a pleasure to receive your letters. You asked me how I spent the summer. Well,33..... First, I caught a cold and was sick for two weeks. Because of this, I could not go to the Youth Camp and I spent a month in a stuffy city. Then34..... and again I had to stay home. Only in August,35..... with friends. We had a lot of fun and sang songs around the campfire.

How is your new dog? Did it get used to you?

Well, I've got to finish. It is now 11:00 pm, It's times to sleep.

Take care of yourself,

Anna

33. a. It was a very fantastic summer.
 b. It was not the best summer of my life.
 c. I enjoyed going to the beach with my family.
 d. I went many places around my hometown.
34. a. The weather was wonderful. b. The sun shined brightly.
 c. The weather turned bad. d. The sun was so bright with fine wind.
35. a. I managed to go hiking. b. I went to videogame.
 c. I went shopping for cooking dinner. d. I stayed home.

Direction : From the letter above, choose “a” if the sentences is true. Choose “b” if it is false.

	True	False
36. Ashley spent her summer holiday at the Youth Camp.	a.	b.
37. Anna stayed home in her summer holiday.	a.	b.
38. Anna went hiking with her friends in August.	a.	b.

Direction : Read the Movie review and answer the questions.

Me Before You : 2017

The set up is the stuff of many a classic (and non-classic) romance: a poor but **cheerful** young girl meets a rich, gruff gentleman and begins working for him, soldiering on despite her reservations and his vague hostility. When her bright, kind nature begins to wear him down, she gets to go to the ball and consider a life of luxury with a man who's been nursing a broken heart. *The Sound Of Music* fans will be no strangers to this concept.

What makes *Me Before You* different, and quite interesting in principle, is that Will is physically broken as well as emotionally: he's severely **paralysed**, unable to care for himself and resents having to rely on his parents and the staff they hire. On a basic level, it's engaging watching Lou enter this new world for which she is entirely unprepared, and indulgent audiences will be rooting for Lou to crack Will's tough exterior.

Claflin is good as Will, working well with the physical demands of the role and bringing a gentle, jocular flirtatiousness to his character as he develops his relationship with Lou. Jenna Coleman is also effective in a small role as Lou's sister. Unfortunately Lou is the weakest link: rather than a relatable **protagonist** she's a caricatured Bridget Jones pretender whose clumsy pratfalling sits oddly with the story's otherwise mawkish tone. There's also a problem with the story's ending, which, while moving, has caused controversy with disability rights campaigners.

39. Which word can replace the word “cheerful”?
- a. depressed b. disgusted c. happy d. sad
40. Which is the meaning of the word “paralysed”?
- a. incapable of movement b. active c. extremely joyful d. impressive
41. Which word can replace the word “protagonist”?
- a. make up artist b. lead actress c. director d. villain
42. How does Lou influence Will’s mind?
- a. She changes him to be more cheerful in life. b. She makes him to continue living.
c. She changes him to disappoint in life. d. She encourages him to walk again.
43. How does the reviewer compare Lou with Bridget Jones?
- a. They are beautiful. b. They are intelligent.
c. They always makes clumsy mistake. d. They have broken families.
44. Which point does the reviewer admire about Claflin, the lead actor, as the character of Will?
- a. his appearance b. his performance c. his voice d. his experience

Direction : Read the Haiku poems and answer questions.

The falling flower,
I saw drift back to the branch,

45. What thing does the writer try to compare with the flower?
- a. bird b. branch c. butterfly d. falling flower

As the wind does blow
Across the trees, I see the

46. What is the meaning of the word “drift”?
- a. return b. refund c. release d. retire
47. What does the word “buds” mean?
- a. leaves b. firework c. grass d. flowers

Direction : Complete the Haiku with appropriate phrases or sentences.

The summer river:
though there is a bridge, my horse
..... .

48. a. goes through the water. b. still eating the grass.
c. running away from the farm. d. walk across mountain

Green and speckled legs,
.....
Splash in cool water.

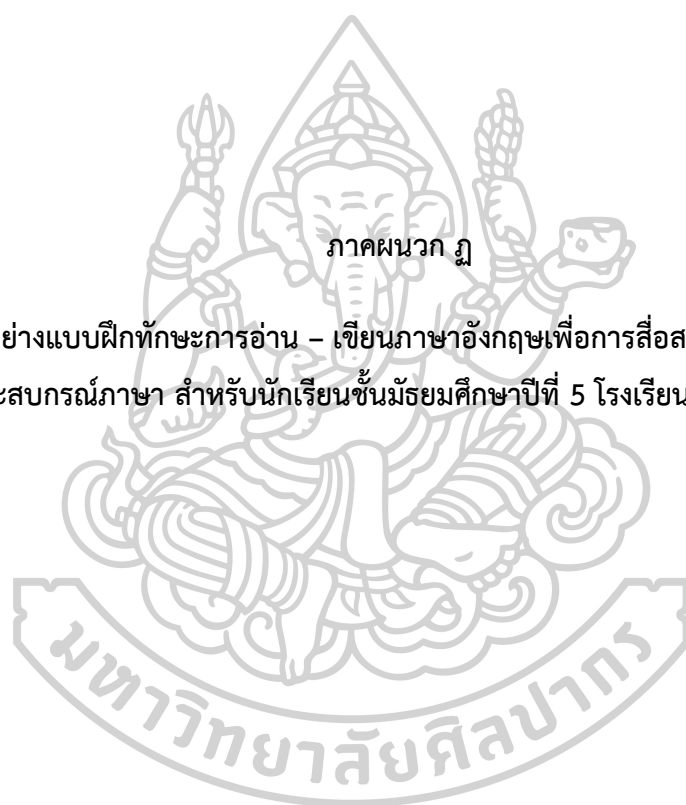
49. a. On a southern continent b. When I was five years
c. Hop on logs and lily pads d. You are so perfect

.....
Fire falls beneath the trees.
I see the sun set.

50. a. The cold in darkness. b. The warmth on my skin.
c. Sing a song with little birds. d. Your welcome in the morning.

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแบบฝึกทักษะการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอน
แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม

Unit 2 Food Recipe

Learning Objective :

1. Should be able to guess the words' meaning from context cue.
2. Should be able to complete and follow the instructions correctly.
3. Should be able to rearrange instructions appropriately.
4. Should be able to write a food recipe in English.

Dish No. 1

ภาพจาก : <https://nlovecooking.com/pad-thai-with-shrimppad-thai-koong/>

Dish No. 2

ภาพจาก : <https://sites.google.com/site/s5720210316/home/prayoc-hn-laea-thos>

Dish No. 3

ภาพจาก : <http://therecipelife.com/banana-pancakes-recipe/>

Dish No. 4

ภาพจาก : https://www.123rf.com/photo_22364474_tom-yam-kung-or-tom-yum-tom-yam-is-a-spicy-clear-soup-typical-in-thailand-and-no-1-thai-dish-cuisine.html

Ready to start!

Look at the pictures, list the ingredients for each dish of food.

Dish 1 :

.....

Dish 3 :

.....

Dish 2 :

.....

Dish 4 :

.....

Let's Read! Tom Yum is probably the most famous of Thai soups and is popular

not only in Thailand but in Thai restaurants worldwide. *Tom Yum Kung* is the most well-known variety of Tom Yum and makes use of shrimp as the main ingredient of the dish but you may also use firm flesh fish, chicken or mushrooms for a vegetarian version.

ภาพจาก : https://www.templeofthai.com/recipes/tom_yum_goong.php

Ingredient :

- 4 cups of water
- 2 stalks fresh **lemongrass**, trim off the very end of the root and smash with the side of a **cleaver** or **chef's knife**; cut into 1 inch pieces; or 2 pc dried
- 3 slices fresh **galangal** root (smashed) or 2 pc **dried**
- 3 fresh **kaffir lime** leave or 4 pc dried
- 1 tbsp. **tamarind paste**, with or without seeds
- 1 tbsp. **fish sauce**.
- 3/4 lb shrimps, medium to large size, shelled and de-veined; butterfly if desired
- 12 fresh Thai **chili peppers**, whole or 2 medium sized jalepenos, cut lengthwise into 1/4-inch strips.
- 1/2 small white onion, cut 1/4 inch slices
- 2 tbsp. roasted chili paste (***nam prik pao***)
- 1 (16 oz.) can **straw mushrooms**, drained and rinsed
- 1 small **ripe** tomato, cut into wedges 1/4 inch thick
- 1 small lime, squeezed
- 2 sprigs fresh cilantro

Procedures :

It is easy to cook a dish of Tom Yom Kung. First, bring water to boil over high heat in a medium-sized saucepan. Then add the lemon grass, galangal, kaffir lime leaf, fish sauce and tamarind paste (break apart the tamarind paste with your fingers as you add it). After that, add the shrimp, bring to a boil and cook 3 minutes. Next, add the onion, ***nam prik pao*** and straw mushrooms. Boil for another 7 minutes until the shrimp is cooked through. Add the chile peppers and tomatoes. Then turn off the heat. Add the lime juice. Taste to adjust the seasoning, adding fish sauce to taste. Finally, garnish with cilantro, roasted whole chili peppers and pour some coconut milk if desired and serve hot.

Vocabulary

Direction : Match the words with its related pictures.

..... trim off (v.)

a.

b.

..... smash (v.)

c.

d.

..... drain (v.)

e.

f.

..... ripe (adj.)

g.

h.

..... squeeze (v.)

i.

j.

..... boil (v.)

..... add (v.)

k.

..... garnish (v.)

..... pour (v.)

About Reading

Direction: Read the Tom Yom Kung procedures and arrange the pictures of by putting the letters from each picture in order.

Step 1 : First, bring water to boil over high heat **Picture**
in a medium-sized saucepan.

Step 2 : Then add the lemon grass, galangal, kaffir lime leaf, **Picture**
fish sauce and tamarind paste (break apart the tamarind
paste with your fingers as you add it).

Step 3 : After that, add the shrimp, bring to a boil and **Picture**
cook 3 minutes.

Step 4 : Next, add the onion, *namprikpao* and straw mushrooms. **Picture**
Boil for another 7 minutes until the shrimp is cooked through.

Step 5 : Then add the chile peppers and tomatoes. **Picture**
Turn off the heat. Add the lime juice. Taste to adjust
the seasoning, adding fish sauce to taste.

Step 6 : Finally, garnish with cilantro, roasted whole chili peppers **Picture**
and a splash of coconut milk if desired and serve hot.

Picture A

Picture B

Picture C

Picture D

Picture E

Picture F

Language Focus

Text Analyzing : Processes

Describing a Process

Whenever you need to explain the step – by – step order of how to make or do something, you are describing a process. When you write a process paragraph you will need to use time order to organize your ideas. You will also need to use signal words to help the reader understand the process.

Signal Words for Processing

First,

First of all,

Second,

Third,

Next,

Then

After that,

Moreover,

Lastly,

Finally,

At last,

EXAMPLE :

It is very easy to make a good popcorn. **First**, put three table spoons of oil in a large heavy pot. **Second**, heat the oil on a high heat. When the oil is hot enough, pour 1/4 cup lot popcorn into the pot and cover it with a lid. **Next**, reduce the flame to medium, and begin the shake the pot gently. Continue shaking the pot until all the corn has popped. **Lastly**, empty the popcorn into a large bowl and add melted butter and salt.

Practice

Direction : Read the following paragraph. It tells how to make banana pancake. The signal words have been left out. Write the appropriate signal words in the blanks.

This banana pancake recipe is adapted from a Williams Sonoma children's cookbook, which proves how easy the pancake is to make. begin by whisking together the flour, baking powder, sugar and salt in a bowl. using a fork, mash an over-ripe banana until almost smooth. whisk the eggs into the mashed banana. add the milk and vanilla extract. pour the banana mixture and melted butter into the dry ingredients. fold the batter with a rubber spatula. It will be thick and lumpy. heat the vegetable oil with a stick of butter on a griddle or in a non-stick pan. spoon the pancakes onto the griddle and cook until some bubbles appear on the top and the underside is golden brown and crisp. flip the pancakes and cook a few minutes more. serve with maple syrup, fresh sliced bananas and confectioners' sugar if desired. Enjoy!

Reading Exercise

Direction : Match pictures with the description.

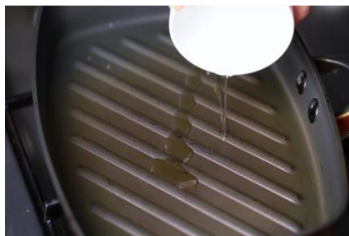
1

2

3

4

5

6

7

8

ภาพประกอบ : <http://www.wikihow.com/Cook-Hamburgers-on-the-Stove>

..... Next, allow the patties to sit for roughly four to five minute and then use a fork or spatula to flip them over to the other side. Wait till both side of patties are cooked.

..... As soon as the oil is glistening, drop your patties in the pan.

..... Then start breaking them up into hamburger patties.

..... After finishing the patties, garnish your burger by putting lettuce, pickles, then put the meat patties on a slide of buns. Follow with a slice of tomato, onions, mustard and ketchup.

..... First, get some hamburger meat!

..... Finally, close the bun, give to your friends and family and enjoy!

..... Next, put a little oil in the bottom of your frying pan. Turn your stove on medium heat.

..... After that, season your hamburger meat with some salt and pepper.

Transfer Activity

Direction : Read the procedures for making Pad - Thai which isn't arranged in order. Rearrange the procedures and put the signal words for processing.

- a. Heat the oil and fry the prawns until cooked through. Add the spring onions and noodles and toss it around. Tip in the lime juice mixture, then stir in the beansprouts and half of the peanuts and coriander. Cook for 1 minute until everything is heated through.
- b. Put the lime juice, cayenne, sugar and fish sauce in a bowl and mix well. Have all the other ingredients ready by the cooker.
- c. Pile into a large dish, scatter with the rest of the peanuts and coriander, and serve with lime wedges and sweet chili sauce.
- d. Put the noodles in a large heatproof bowl, pour boiling water over them and leave for 4 minutes, then drain and refresh under cold running water.

 Then rewrite the cooking methods with signal words.

Pad - Thai is one of the most popular dishes in Thailand which is very easy to cook.

.....

.....

.....

.....

Project work : Take a photo or find a picture of your favorite dish and write a food recipe to show how to cook your dish. Don't forget to name your food!

Paste your picture here.

Ingredients :

.....

.....

.....

.....

.....

Procedures :

.....

.....

.....

.....

.....

.....

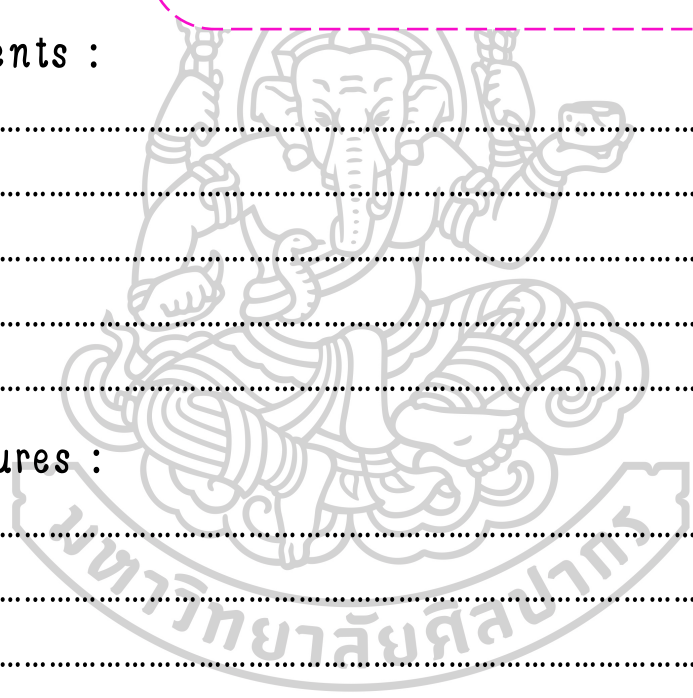
.....

.....

.....

.....

.....

Test

Direction : Read and match the step of an easy sandwich recipe with the pictures

- 1. Take two slices of bread that you have at the moment.
- 2. Toast the bread in a toaster.
- **a**..... 3. Spread mayonnaise generously on one slice of the toast.
- 4. Place three thin tomato slices, on the slice on which you spread the mayonnaise.
- 5. Place some lettuce leaves over the tomato.
- 6. Place some slices of ham over the lettuce.
- 7. Place a slice of your favorite cheese over the ham.
- 8. Spread mayonnaise on the second slice of toast. Then put on the top.
- 9. Cut the sandwich diagonally.
- 10. Serve with french fries and a glass of Coca-Cola.

a

b

c

d

e

f

g

h

i

j

Notes

What I have known

.....

.....

.....

.....

.....

What I want to know more

.....

.....

.....

.....

.....

What I want to learn

.....

.....

.....

.....

.....

What I feel about this lesson

.....

.....

.....

.....

.....

Reference:

<http://www.bbcgoodfood.com/recipes/1971/pad-thai>

<http://www.wikihow.com/Cook-Hamburgers-on-the-Stove>

<http://www.onceuponachef.com/2013/01/banana-pancakes.html>

http://www.templeofthai.com/recipes/tom_yum_goong.php

<http://www.oknation.net/blog/yaya2508/2012/09/15/entry-1>

ภาคผนวก รฐ

หนังสือเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย

หนังสือขอตกลงเครื่องมือวิจัย

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ที่ ศธ 6806 (พฐ) / 1292

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

1 มีนาคม 2560

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวพนิดา สมัยคมสันต์

ด้วย นางสาวสุภาพร ตาตะ รหัสประจำตัว 56254324 นักศึกษาระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน โพรงมะเดื่อวิทยาคม จังหวัดนครปฐม "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806 (นส) / 1280

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

1 มีนาคม 2560

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นายไพโรจน์ ล้ำตระกูล

ด้วย นางสาวสุภาพร ตาตะ รหัสประจำตัว 56254324 นักศึกษาระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม จังหวัดนครปฐม "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806 (นศ) / 1281

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

1 มีนาคม 2560

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นางยุภา ศรีโพธิ์

ด้วย นางสาวสุภาพร ตาตะ รหัสประจำตัว 56254324 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาแบบฝึก
ทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม จังหวัดนครปฐม "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพชยศ ไพวิทย์ศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806 (ทศ) / 1283

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

1 มีนาคม 2560

เรื่อง ขอตกลงเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม

ด้วย นางสาวสุภาพร ตาตะ รหัสประจำตัว 56254324 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาแบบฝึก
ทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม จังหวัดนครปฐม " มีความประสงค์ จะขอตกลงเครื่องมือวิจัยกับ นักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ในโรงเรียนของท่าน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นักศึกษา
ดังกล่าวได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806(พฐ)/1284

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

1 มีนาคม 2560

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม

ด้วย นางสาวสุภาพร ตาตะ รหัสประจำตัว 56254324 นักศึกษาระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม จังหวัดนครปฐม " มีความประสงค์ จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจาก นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ในโรงเรียนของท่าน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดแจ้ง นักเรียน ทราบ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้แก่ นักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	สุภาพร ตาตะ
วัน เดือน ปี เกิด	20 มกราคม 2523
สถานที่เกิด	นครปฐม
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2547 สำเร็จการศึกษาศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ จากมหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม พ.ศ. 2556 ศึกษาต่อระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน ภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม
ที่อยู่ปัจจุบัน	95/1 หมู่ 1 ต.หนองดินแดง อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

